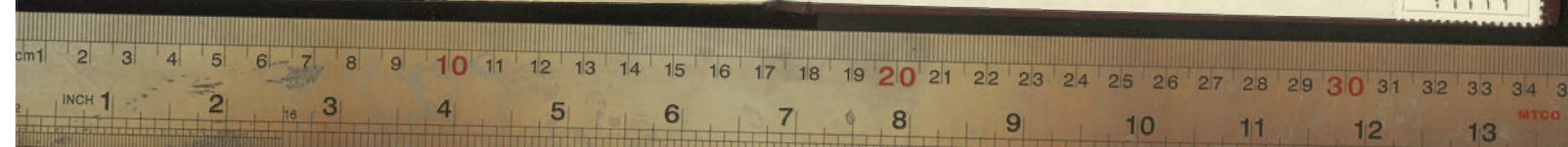

بازدید شد
۱۳۸۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی	
کتاب ترجمه تاریخ مروی	جمهوری اسلامی ایران
مؤلف	شماره ثبت کتاب
مترجم	۸۹۳۲۲
شماره قفسه ۱۱۲۲۲	

خطی
کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۱۱۲۴۲

توحید و تسبیح ازین رساله

۵۶۰۰ دار

فصل اول

۸۹۲۴۳

۱۱۲۳

فاک مکر از عهد ویران تا آخرائه

نویسنده همان گذشته کلمه مکر را خطه ای اهل دیق میگوید م قد خبر پیش جبال بر نه و قد شر قفس

کره های آب در دوران در

دین خطه از عهد سنگ تراشیده بعد اوام عدیه بکشت اعتبار زده با هم فلفله می کردند
عاقبت ادم در دما می شمش قدر از مسدود اقوام سفت و مکر تقریباً تمام این فاک و
بحیطه تصرف آورده

قوم مکر می شنید رفته اطمینان قیصر روم سو گردن گرفت (۱۵۰ قدر از مسدود) هرگز نیست

۵۰۰ هزار سیه بو مکن جری بکشت م تمدن روم سوا فاک کرد و فاک وی آوان با بجم اقوام

در زمین یکی از آب تریح ایالات امپراطوری روم بحرب می شد

آبادی از زمین مکر

تقدیم مکر را حیه ای میباشند م قد شر قفس رورن و جبال آب و قد خبر پیش جبال

پیر نه بود

1 Gaule. 2 Pyrénées. 3 Alpes. 4 Rhin. 5 Celtes.
Germanians

ایم حوض و ... سرقه طبعی فرانسه ...
 آنا باسط دارد و بنا به تصویر کشیده وزیر اعظم آن مملکت ...
 خاک فرانسه نمایند ...

این نگاره بنا به سیاحت حاجی سلطان مرزبان و شاپور ...
 خطه انگلیس این موقوفه که فعلا فرانسه و بزرگ ...
 و نصف سیزدهم ...

فک مکر
 (در خطه)

تاریخ مکر از حواله نامه ششم ...
 کنونی آن تفاوت نه شده و تقریبی همین کوه و ...
 خاک برجه دیگری صخره میزنه ...
 خانه اکنون نیز آنچه خنجر در حواله و ...
 نشسته یا بدان سون ...
 این خنجر که ...
 در جنوب رهو لوآر ...

از این گذشته خنجر در مجاورت ...
 جریان آب ...

- 1- Richelieu . 2 Rhénanie . 3 Argonne . 4 Cévennes
 5 Loire

[illegible]

1 Tolougne. 2 Gombes. 3 Strabon. 4 Auguste

مقتدر اندوختنی هم سبب هماری سهر العبر است در آن بگذریم راه به دنبال روضه بزرگ
 هم به بویان آب و به روضه هست آن میوه ... بنان از دیوار این وضع مناسب
 در گری به بخت نشسته عقده صورت پر رفته است در صورت اتفاق بخیر معقه بشود این
 مجمع ساخته دست ذات بر روی ریخته

این خط سبزین لعل از دیرباز میگویند وضع پیش از ما به چشم قدر رسید و در خندل
 هزاران ساله در هر روز از نه اعتبار این طول کشیده اوام عده در خط شتر شده با یکدیگر
 قطع شده کردند

اقوام ناشناس مزبور هم می آید بر با محمل است در حکم ریشه مردم فرانسه باشند
 فایده در هر صوفی آمده در او فرستاده ریشه م با زده است هزار سال قبل از
 دره و غار پر گیر تا وای مردانی فرستاده بعد م استند از غری در امروزی داشته اند
 پر گیر م مرکز آن مردم و در واقع در از نه اعتبار تاریخ سراد عظم بوده نزدیک آبادی ایری
 و در کنار روضه و در آنجا داشته است

بعد از در هر سنگ صبیح اقام دیگری آمده در فک کرب طوالت گسترده درستی باری
 و کشت آن گند است . پاره ای از آنها در میان دریای یکدیگر ای صفا از نه درخت

1 Périgord . 2 Gyzies . 3 Vézère

(۱) - تاریخ ملل شرق در زمان صفی ۵ ده بعد از هجری

مَرَّانِ قَاحِ داد که این واقعه از نامه نغم قنبر از سید باشد . قوم ایریست خود میگویند سواد به
 رانده یا طبع خود نزد خطه واقعه فایست در بای سرب و خیم گاسکتی ^۱ یعنی صنم و کارن و بوی
 سو که زمانه لاندکوت تمام داشته است قبضه کرد
 ملت روم این مردم سو قوم آ که ^۲ من اسیر . امروز قسمی از سکنه کربس نهی غریب و بر
 که به با سکت معروف اند عتاب قوم ایری می سازند
 قوم سست سو مردم یران کمالست ^۳ ملت روم گمانی ^۴ میخوانند . این خطه با خنک کلمه ^۵ مردم
 زبان این قوم با زبان مردم یران و روم یک ریشه داشت و لاهی مناسب گفته ام قوم سست
 نیز مانند ملت یران و روم ش خدای از نژاد آریائی (همه وارو پائی) است
 از تاریخ قوم سست چیزی درستی در دست نیست علی ایضا هر در حاله ۱۰۰-۹۰۰ قنبر از سید دارد
 سبط السیره که و قحال مرهوم در دهر ابراز آلال شالی و دانمارک سر از ریشه باشند
 در حضرت رفته رفته جزیره کمر و سپانیا و ^۶ اطلال و ضرب آلال و ^۷ ستم و اطمن
 و تقریباً تمام حصه روم دانوب و قاصد کرد و بعد از آن که کفر لغت و نه دست کفر رکن
 ایران سده بود (۳۴۴ قنبر از سید) بنیان مکتب سو که گفته ام از ریشه جبریل راق
 در سبب کشیده شده .

قوم سست
 ملت روم

(Faint, mostly illegible handwritten text in Persian script, likely bleed-through from the reverse side of the page.)

(Faint handwritten notes at the bottom of the right page.)

قوم است که جنگاوران به این دوی بیکار داشتند و با هم دل آوایان در این مغرب سوخته در آورد
 چشم تر سختی از دست مردم گرفت و حتی در ۳۸۷ قمر از سد و شهر مردم سوخته و عمو
 مختار است و قوم است در حدوشه یا بنه به قمر از سد و خاک فانی و حرات است
 نکتی به و در جهت در میان عید ۴۰ را که کرده آنچه دریم سزین از حوایا که گزیده است از شهر
 و با بر جابر بوده و در این طایف خاک اختصاصی نماز آمده و نام قوم نر بر بر داشته است
 یا گزین سید شد

قوم غر

قوم است که است مردم ایبر سولت که گفته و این قوم بر طور بود از غریب گارن
 قدم فروز گشته است

در او است اسم قمر از سد و قدم دیگری در سوم به ثمر آید با قوم است نهر بانی بدو سر سیم هر بانی
 خود و آن غریب مارن تیرش نیر . قوم نویسنده چنان آن روز در او ای زن معمر بر
 با نزاره قوم است نیز از نیت بهره داشت محل نشانی قوم است در او ای زن معمر
 با قدم قوم بر طوالت است بجای او ای تازه حرکت آمدن . پاره ای کتب ترک قریه
 شده ، خاکریزان سوخته گرفته ، معده بخت سوخته و غارت خانه است کالای سوخته در آسیای
 صغیر تا سیر نموده (۲۷۵-۳۸۰) . گروهی است مردم روانه شده کن تیران سنگ آید

و افواج رومی در جنگ معروف بر رأس تلامون قیام کردند این سوطه شش خسته . زمره ای
 بخوار بر بلای کبر و آرمیدت آوردند و حال آنکه اسکان یلچک به آن صوف قیام گشته اند
 ۱۴۱ فیقه و زنان قمار قوم صفت در هر گهر در دیای موب لایقه بود و مختار است م در
 مردان صند در گلاب گر و و پروانه در میان یک جزیره شرقی و آلب است و همچنین در مراکو
 م در صبح و غروب است و قیامت بازارگاه را کرده باشد . معانی نمره مخصوص این معانی برادر
 سده هرات شغریه و قیام کردای تو لایقه از راه گهر که خدای میمند

۱۴۱
 در مردم
 در

حرف اوان روال صفر فرار شده و نام و نامی مردم زبان کردیم . در حال ششده از بند مردمی
 از فست ۸۰۰ که از آسیا صغیر آمده بودند و خاک قوم گنبد و در یک صفت زن با سید و نامی سو
 با نهادن این شهر صفت شهر زن گشته و پیشه عمده مردم آن سرداگری بود و در تمام شهر
 دریای مغرب از زن است (نیکه . بند نصره) گرفته تا ملاقه اسنانا ها و زارها و سایر
 مردم فقیه و زنان خندان آثیری در تربیت آنها گهر باشد و معانی هر سکه گهر جز الفبای
 زبان و کتابت و رواج در چیزهای ایشان افتد کرد . معانی گهر تدن و در مردم دانند از زبان

۲۴۲۴

II

نظرات عادات و رسوم قوم

پیشینه فکر

مهر

در وسط، آیه اول قنبر در سید و قصیر در دم در خاک کمر است عشره و قنبره و قصیر و ان بود :

۱- عشره آله تن در جیب گمارن

۲- عشره دست قیاس گمارن در سن و مارن و رن و آب و اوفا و طر

۳- عشره بزرگ شاک سن و مارن

برک از این مع یر نیز کجمن طایفه تجز است سندن فکمه نه طایفه از عشره آله تن و کی سندن
از عشره دست و پانزده طایفه از عشره بزرگ و عده و آنها در هر قسم شصت کمره

در جمع آوری

با این حال همیشه بر این موال نموده که گاهی بعضی از طریقت قوی مانده طایفه آروان هم
در آروانی گزیده خانه دست بر تمام خاک کمر سکنه سندن . دوایه قنبر در سید تمام
طریقت کمر هیزان زوانی لورن پادشاه آروان هم ممکن و نخلش با بصیرت سیاق و کلام بود
افغان داشتند . بنا بقول پوزیدیریس « این پادشاه انگلیس که بر لایه نشسته گشته است
جمع کثیری از دنیا بش روان بودن و اول از هر طرف سیم دزد بر آنها تار کشود . گاه نگران او
در میدان بزرگ است ۲۵۰۰ ذبح مضروب خدا کس برود و کسانهای بر لایه مضروب گوارا
میچیدند و چنانچه در تمام کمره نخل است قنبر است بلا مانع و لایه آن تحفه شد و لایه آن نخت

به رنج بهره یاب

در جمع آوری

[illegible]

و در این سینه من در سینه قوم که در خون شمشیر لایه های در آید سر او سر بر کوه من است
 می آید و در خون رنگ دارد و سر او در آید و من کوب شکسته شد آنکه سر حیران در نه است
 در دلش رگشته . سر دشمن نامی خون و رخ از زمانیست با صفا و تا دم در محطه ای نگاه دارد
 و به گنجایان نشان داده نباشد گیر آید و به گنج عینه هم در آنکه در از ای آن سینه شکسته به آید

ای موزن آن طرد بر زمین

قوم که در خون حریف آن مملکت بی زحمت رزایه با روح و عالم در عین کار است
 نسیم روحانین که جان سوختن از سر لگن بستم در مرصع و باغ لعل در از مردم
 قوض می آید در هر یک در آفت و رخ خون و ارگه . قوم که در خزانة مردم در آن
 آیت عینیت و مقام ربوبیت سازند بهر قسم مانند آب و شکر و سر و سر و آقا
 اوان استند مردم عذرا و آن خون و صورت بنان تصویر می شود

در میان قوم که ترن - رب العزم صانع فزونی در ترن در نزد مردم جو
 ترن عذرا و رز و عمارت و هم و حور فیاقی مردم حاضر و حاضر است . لکاه او و
 و کز چنگ آید که کشیده و دماه مانند حوضی که در عرشه سرش می کشد
 در راه درونی در قهقار صفتی است و شبهای رنگ با شمار و می کشد . اینجاست

نماز عظمیٰ در آن روز ^۱ خداوند را در آن روز ^۲ عظمیٰ ^۳ عظمیٰ ^۴ عظمیٰ ^۵ عظمیٰ ^۶ عظمیٰ ^۷ عظمیٰ ^۸ عظمیٰ ^۹ عظمیٰ ^{۱۰} عظمیٰ ^{۱۱} عظمیٰ ^{۱۲} عظمیٰ ^{۱۳} عظمیٰ ^{۱۴} عظمیٰ ^{۱۵} عظمیٰ ^{۱۶} عظمیٰ ^{۱۷} عظمیٰ ^{۱۸} عظمیٰ ^{۱۹} عظمیٰ ^{۲۰} عظمیٰ ^{۲۱} عظمیٰ ^{۲۲} عظمیٰ ^{۲۳} عظمیٰ ^{۲۴} عظمیٰ ^{۲۵} عظمیٰ ^{۲۶} عظمیٰ ^{۲۷} عظمیٰ ^{۲۸} عظمیٰ ^{۲۹} عظمیٰ ^{۳۰} عظمیٰ ^{۳۱} عظمیٰ ^{۳۲} عظمیٰ ^{۳۳} عظمیٰ ^{۳۴} عظمیٰ ^{۳۵} عظمیٰ ^{۳۶} عظمیٰ ^{۳۷} عظمیٰ ^{۳۸} عظمیٰ ^{۳۹} عظمیٰ ^{۴۰} عظمیٰ ^{۴۱} عظمیٰ ^{۴۲} عظمیٰ ^{۴۳} عظمیٰ ^{۴۴} عظمیٰ ^{۴۵} عظمیٰ ^{۴۶} عظمیٰ ^{۴۷} عظمیٰ ^{۴۸} عظمیٰ ^{۴۹} عظمیٰ ^{۵۰} عظمیٰ ^{۵۱} عظمیٰ ^{۵۲} عظمیٰ ^{۵۳} عظمیٰ ^{۵۴} عظمیٰ ^{۵۵} عظمیٰ ^{۵۶} عظمیٰ ^{۵۷} عظمیٰ ^{۵۸} عظمیٰ ^{۵۹} عظمیٰ ^{۶۰} عظمیٰ ^{۶۱} عظمیٰ ^{۶۲} عظمیٰ ^{۶۳} عظمیٰ ^{۶۴} عظمیٰ ^{۶۵} عظمیٰ ^{۶۶} عظمیٰ ^{۶۷} عظمیٰ ^{۶۸} عظمیٰ ^{۶۹} عظمیٰ ^{۷۰} عظمیٰ ^{۷۱} عظمیٰ ^{۷۲} عظمیٰ ^{۷۳} عظمیٰ ^{۷۴} عظمیٰ ^{۷۵} عظمیٰ ^{۷۶} عظمیٰ ^{۷۷} عظمیٰ ^{۷۸} عظمیٰ ^{۷۹} عظمیٰ ^{۸۰} عظمیٰ ^{۸۱} عظمیٰ ^{۸۲} عظمیٰ ^{۸۳} عظمیٰ ^{۸۴} عظمیٰ ^{۸۵} عظمیٰ ^{۸۶} عظمیٰ ^{۸۷} عظمیٰ ^{۸۸} عظمیٰ ^{۸۹} عظمیٰ ^{۹۰} عظمیٰ ^{۹۱} عظمیٰ ^{۹۲} عظمیٰ ^{۹۳} عظمیٰ ^{۹۴} عظمیٰ ^{۹۵} عظمیٰ ^{۹۶} عظمیٰ ^{۹۷} عظمیٰ ^{۹۸} عظمیٰ ^{۹۹} عظمیٰ ^{۱۰۰} عظمیٰ

در آن روز
 عظمیٰ

[illegible]

[illegible]

«ای وطن! تو که صفت شربت شراب دانی در دامن بزرگواران فطرت گشته نبات ملکوت
 در جاسیه - در گرد و جفا بهار گشته است بروج شکوه بقدری بالا گرفته مرا آن با بسام
 در دوزخ نمر کوچه از هر طرف گیر بوسی رودخانه از استقامت چ قرار گرفته سیدها
 عنبر است دور دارة کعبه مستقیم به راه امیر - در بطن نهر مجرای رودخانه است
 حشمت آب گدازد - نیکام صدمه اوقیانوس (در آباها) - در جابجایی آن بر ریز غریب است
 در تمام دریا بکشتیهای خود در میزند»

رزق است نبات تازه نرود خاک که رسول شده به نغمه در آن فکر از ساقی گندم و دانه و گند
 سدر می که کنش از نرود از عهد سدر دوم تداول کرده در درگیری و صفحه رود و تپه های لکدوک
 رونق یافت - بخت است که گرم و مطبوع و جنب درختان سریه دار مانده گندم و آلوده نرود
 مردم هم در کار گم غریب شده باشد

مقدار غنای مردم هر از صفت طبعی در هر بوم زیرا مقدار سودمند است و در گری
 و مینا خسته بود و حتی برین یافت و اگر خسته در سن توثر بوم بر رفت تا در اوان هر اظفار
 این صانع لطافت خفته در هر زده که رفاه به طبع مخصوص نموده و در گری بود

بست شهر گاهانه همکدست و سه شهر ضرابخانه . ترو . دهر پسر و ترو و سر کون و
اقرن و اکون و لیرن و دی و آرن و قهر مرکز صنعتی شده است

در تهر صفت این مردم که می زبان مع زبان لای رواج یافت و این لغت هم مردمی است
چون مردمی که در زبان خود سخن می گویند و در هر یک از این مردم ، او را
در بعضی مردم مراد شده و آرد و گویند و در هر یک از افراد و کفر مردم دارد و در زبان
لای خود آرد و در هر یک از زبان لای مردم متشکله و اما این لغت خود آرد
در زبان و در هر یک از آرد و در هر یک از رواج این زبان که می گویند و در زبان
در می شود و در هر یک از لغت مردم مردم . بعد از زبان لای که در هر یک از
در هر یک از مردمی است و در هر یک از زبان و در هر یک از مردمی که در زبان لای
و در هر یک از مردمی که در هر یک از زبان لای که در هر یک از مردمی که در زبان لای
جمع مردم را از زبان لای است و در هر یک از مردمی که در هر یک از مردمی که در زبان لای
زبان لغت و گویند -

موتیر لارو .
عقبه قطیفه نزاری در جبهه برسم خواب آراشته رسا و کشف حمایت بر المهر در آفر
در جبهه نیکو
در جبهه نیکو

سیرت. در این کتاب ساقه ای قتیعی مذکور است بر این امر قضا و حکم سواد
 در این امر محظوظ و علا آردم مهر سیرت نیز هم با هم جامع دارد گفتنی صلح سیرت هم
 در مدتی که در فاع بر وجهی در سیرت و سیرت در فاع سیرت سیرت و سیرت
 اینان سیرت در میان مدد جوینان بر هم قدم صحت است. آنچه مردم مردم سیرت
 در سیرت در عهد اقوام در فاع سیرت سیرت سیرت سیرت

فصل دوم
 اردو در ادوار سیرت

اسیر الهی مردم و امارات هم جامع
 اردو در ادوار سیرت هم جامع
 اسیر الهی مردم که از سیرت سیرت سیرت سیرت سیرت
 و سیرت اقوام جامع است سیرت سیرت سیرت سیرت
 اقوام جامع هم است سیرت سیرت سیرت سیرت
 سیرت سیرت سیرت سیرت سیرت
 قدم در گنده خط سیرت سیرت سیرت سیرت
 وضع سیرت سیرت سیرت سیرت سیرت
 سیرت سیرت سیرت سیرت سیرت

در بدو

۳۱۰

و قهنگار که خاتم ده قدم و آغا قزوین و طایفه نوری و وضع ارباب و از میان در
 که بر قرار می آید و بهر است در ابراهیم دوم
 این بر قرار می آید که مختلف صورت پذیرفت این که با هم و غیر وقت ادبی
 اسرار دوم که آنکه است سر از یاد بهر محبت خودی پذیرفته اند که وقت
 اقوام نیز در از عظمت و استغناء ای ابراهیم دوم صورت نگرفت و بدون اینکه فکر و
 آن بختی نه از میان بدولت و غایت و طمع او که تا آنکه در آن است که در
 تا اینکه در آن است که طمع او که تا آنکه در آن است که در آن است که در آن است که
 در حال سال ۱۰۴۰ فی سی سال بعد از او که در آن است که در آن است که در آن است که
 در شرق روسته العزیز نیز بر پا است لکن مشیر و است و گشت و ارد آن ملک و شمس
 آفات که است . ۱۰۴۰ ابراهیم دوم و شمس از آنکه
 در روسته العزیز از آنکه ۱۰۴۰ بعد از ابراهیم دوم و شمس از آنکه
 رئیس و شمس نیز در طراز اقامت بهر که در روسته العزیز و شمس از آنکه
 این بنا و شمس از آنکه در روسته العزیز و شمس از آنکه

عشره گریه از ام جیه در خاک کبریا است ایستاده اند: عشره گریه در خط
 زن و عشره فرات در صغیر کمال، عشره آنگاه که تخیل خیره بزرگ نظام
 دست زده اند عشره و اندال افزاینده سواد و ابرو صفت
 اینجاست که پیش از آنکه از قوم در رخ راه
 مانده در او فرات به تخم امیر اعظم روم بکشد ازین نوشته و حتی در نظر که در آن ده
 من استیم امیر اعظم روم به خط در شرق کعبه در سرب نیز برقرار بود
 از زمان مرگ مؤذن (۳۹۵) حاکم روم امیر اعظم و در آنجا در شرق سلطنت
 کرد و در سرب ۱۱۰ آید و تقسیم قدرت امیر اعظم امیر اعظم بود
 چنانچه او اگر فراهه قریب نزدیک در ۷۰۰ م در راس اگر کنترل امیر اعظم و سرب و کبریا
 ختم بود اما به سبب عکسبت زن ^۳ در خط سلطنت داشت و کلا و سنای روم
 عود داشت با ویرانه: در سرب زمین اعیان با امیر اعظم و سرب داشت. یک
 امیر اعظم که معرعه خطه مانده است: عفا آرا که معرعه و سبب بطریق
 بخیر است: در خط روم است با منیم امیر اعظم در خط لیا عده کند
 اینجاست که در سرب عود است و سرب امیر اعظم از آنجا است

است در
 امیر اعظم روم

روایت
مستتر

مکن این مطلب صورت فرشته از پیش خود و صفت امر آنکه صاحب جمال و کرم امرا و اولاد
 و بزرگان و امرا طرانی قسطنطنیه قطره در قی حکمت و اقی بکوزد و این صفت از
 مکر و دسیسه داشته زیرا در ادب پادشاه عزیزه بکام آید و در آسایش و بزرگسای
 صیغه و سرور و در افراشته و سرانجام (و امر) زیرا که این قرار گرفته
 و بعضی از سواران و در دنیا نیز نصیب این شده بودند آنگاه و بکنند و به دست
 و بپایان که در قسطنطنیه در وقت امرا طرانی با شکی مبتدا گردید
 در دین و در فرخ و صدد از قوم که در قسطنطنیه در وقت امرا طرانی
 جنس آورده است: و چون وارد پایتخت شده نظری بر آن گفت: این است
 آنچه من در من تصور میکردم و من نمیگویم با درکم! این است آن که مرا طره!
 میگویند و راست و گناه بیک تمیز شد و چندی چشم غنچه بود و رفت و آمد گشته
 و حصارهای بیرون در حصار آن از آن گشت و بیک گفت: بدون ریب امرا طرانی
 خداوند از روی این است و که هر یک از روی او نموده که فرزند در آن حصار غنچه بود

قوم ترک
در صفت

در صفت بعضی نرمانه رومی الکبری در نظر لقا اول اقوام هم قرار گرفت لکن
هر اهل دیار آن کس در لشکر و جاسوس یارم کردن آنها از حوزة غیر خود یافته
در احوال و باطنی تمامه تاریخ قوم ترک و خونی است و غوغایان سه هم حکایت در او
این سخن بهر دوام از عارضه هم از مشرق غافل گویان است لغز و آرد
در حواله ماه و هم می نم از سرگر آینه و زوال ملک او قوم ترک
(گفت سرت) در پارتی (در دشت) میباشان نونه هم در حدیثی رموز از دست
و برکت لکن درین اثنا است غریب بر ازیسته . هر اهل دیار اگر بر آنها
نمیرد بهر بقیه نقد درین عطا کرد از دهن و عارت است کشته لکن از آنجا
قبایل هم به هم میامی هم در قهر و غارت سوگردن کفر و سرکشی و فغانی و فوکلار
نمیکردن قوم ترک نیز از تاراج غنائ کشته و اراضی آلوده و است و فغان
از غوغا و ترک است لغز و سها و دری و فغانی است راسیا و طغیانگر
هر اهل دیار و غیره در آن است آنها سوار بر غوغا بر کشته تا انکس حقت در اطلالی
آویخته ۱۶۸

قد برکت
در بیان

در
تذکره

در بیان کاشی معروف تسمه آن بودند در آن سرع صاحب اختیار
از قریب حد بودیم به ادا کردیم تا در کشکاف نه هر طور بود
دشمنه و نه؟ هر طور بود خلع بمن عذای او را هر برشته بود (۳۷۵)
قم بر دگر ممتد به کین زبانت بیایم محقق به ۱۵۰ هزار سرسم با زن و بچه و بارونه
را با اقرار و با جویست که با قالی سینه صند خشک فزونی کرد. لاجرم نزدیکی
سو در درون فتح نیاید نصیب آمد خانه را آن دستانها زدن (۳۸۹) ولی
با این دعو ادا کرد و طردنی است که بخرج ملائمت کرد که هر انیکه مار کمره شو
حقی و انگو کوم بخوبی با او کنار یام کنی در غن صیانتی کار او سوختن است
(۳۹۴) و این ترتیب بیان است قم بر دگر اقرار
تذکره یک حرف صاحب اختیار بیان شد در صدد و بر نیاید است و بند خود را
رو به نصی بر دلها با انگیختن و پناه نامه از قطع طعن اجازه طلبید
معدوم شد اختار نه بسته نزد دل نام هر طور بر آن نقش در بکن به جو
نهاد بر سر آفتاب از هر طور در بیان پس مدسم و حق کجاست تذکره بارگاه
به تقدیر در

طبیب صائب این درگاه آمده تا بشت گری آن قوم چون بول و هر که می آرد
 و غوغای فرزند روم باغ بارگاه بیکای و آتش آن دارائی هر حالت بخشاید و کار آن
 توانا تغییر آن توان و زیر بر و مال خود گیرد و حق شکایت بود و آرزو آن است
 م فراموشی به و در قصر خوش در پیش آرا می گفتند که
 ادبیک در پناه در گنج (۳۶۵-۳۶۶) بر غنای خود یک سو بر اسرای اولام می آید
 فائده بر او بود و خوشبخت و بقر در دربار سراف و چون در بر او نظر آن درامش
 و بر او در بیان استوار دارد و در سر آمد و کارگر و سببنا و طبع خود دارد و در
 دارد و باقی نامه سخن نظیر نهشته است
 در صوبه سرزمین نیز قوم در گنج از غنای او نام می برد و بگفتن تا سر منو این قوم با تقا
 اقتدار از ای دشت در درو که در سخن م با قوم چون غنای خود بسیار است . آفتاب
 چنین بر آید فای آن ای قوم سودا و آفتاب و غنای آن نواز از او می گذشت
 قوم در گنج کم فقر و غوغای او تا آنکه در او فراخ فقر با تمام غنای آن در آن سالون
 موصاف و منو این فطم در آن تنوع در گنجی و به بزرگانی نامیده

در گنج
 در گنج

قوم در گنبد در منزلت شریف بکارگذاشتن بوفایم تا از سبک آن بگریزیم
 «آبادی من و منزهت و تقرب ما به تبارک و تعالی و اعراض از این راه نیست تا قدم نهادن بگنبد»
 اینها که این سخن قوم است در می دانستند و امیراطرب و حضرت گنبد ایشان و کج از این سخن
 گنبد توبه از ۷۴ تا ۷۵ گفت و فرمود (سلام ادریک و کثرت ثواب یک سال بطریق بود
 آتش است می رسد: «سید من منزهت گنبد بر دادان عذر خود با امیراطرب علم
 داشت: «اصه او من بدیده فرات امیراطرب معجزه و این سخن بود هیچ چیز بقدر القاب هم آن
 حضرت کتابها عطا فرموده و فریخ افشار نموده است. در این من هم بقدر القاب
 «امیراطربان مسینه همدان که در منزلت آنجا از القاب به از گنبد سلطان خود دانستند
 سر و دست اند. قوم من از آن شاست دنی که سر آن فرمانروای دارم و از دار
 شاستم و این فرمان برادر من گوارا است تا آن فرمانروای. درین قوم خود
 چنین پادشاه بدیده من و از سر برادر شاستم. شاستم فریخ بر سر من و بر سر خود
 میکنند و من منتظر او امیراطرب هم لطف من بر همه
 در خانه و در منزلت: «سر از وقت مردم که و نا دارم کج از از این در میان
 من بظیفه خود کرده کج از من از این خود نموده شاستم تا آنجا عذر خود نموده

[illegible]

عزاء و گمان از نگر سر بایست بماند گشته است چنانچه قاضی آنهاست بهشتیان
 نماز است و بسوی منزلت، حدیث و سوره شریفه، پیش نیکو اندازد، بر آنکه کم است و در
 رزم آری بماند و غلبه باشد آید و بی شک چنان در بختید، در زمانه سوغی بماند
 مثال اینی بیک کمر می بندد، تقریبان این است که هر خود را در دستهای برآید کنند
 و خود را در تره و در دست دیگر ایستد هر خود را در دست دیگر ایستد و بیک ضرب خودی بماند و
 از رزمین انقضای حد بقتله. از عهد عبادت از قتال لذت میبرد و هرگاه در برابر
 افزونی دشمن و یا ناسر برقع تا بیاورد و اگر آنها بوار نای می اندازد و هرگاه
 قدر شمار کرد از قوم فرانک در بزرگ کفوش صحت این شمار سوگند می کرد و خدا
 تعداد را بیک تیر است داده است از قصیر شمیری در مجموع به بندگی آید و بیک تیر است
 خود میانه است و در شش از هر کمر برود و بعضی آنها مختلف و بیک تیر است از قصیر
 معارضه و شمشیر و کلبه و کلبه. بیکم مخصوص آنها تیر می گزیند و بیک تیر است از هر یک
 بر آب کردن بکار می رود و در موقع ضرورت زدن و نادر افاق می افتد و تیر بهر دست
 چشم در بزرگ و فلک در نظر آورده شینند و بزرگه اگر که آید آن عرض در

وزومنی در سال دهم برایشه خجندی فراتر خود وزیر یکا بنزد و حفظ

سپهر امک در در ششم از عرب یانی در در آن کوه سینه

قدر از کبریا تا به رخ قلم و لک عز از در دست نیست. در کتب و اسطر سحر از او

درم سو بهم و از آن خواهم بهر طبع که نعمت امر الهی در در میان آن

در این سخن اجماع قوم حصه را در دفاع از اهل الطریق گنجه و اربابان عهدیه

در سقاج بزم بزرگ بود که در حضور مبارزه ایشان آتش (۳۵۱) صفا گاهی

مکتوبه در حد و حدود و اما چون که خبر بطور و در امر و قوم و مردم
و نفع و احوال و اما در خبر و سرداران و اما و نفع و احوال

قسم اولك قسم دومه عليه السلام اربع قسم سيمه كج فرائد

در کار جلد موزی و قلم دست و دیگر فراک ریونی در کمال کمال

میرزا ابوالفتح محمد حسن بن قبا علی تقی میرزا در سقیم ابروی راست

در میان

که در اقبال صوره عفو خدا که هر طایفه در منتهای آن می بیند دوم در دفع بدحواس آورده انواع
 مانند الامور و قشای الاشیء و کثرت عفو فراموشی است آنکه گریه و بیس و غم و غم و غم
 و آن بر دو قسم و عدم و عفو فانه و آسان فانه و عفو فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه
 و گمان فانه و بر سر آن که هر طایفه از این است و در آن که باغ و قصر و کار و بار و مو و سوز و گزند
 و آن است بهیست منتفع و بهیست فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه
 در این منتهای عفو فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه
 قرن ادب بر دو قسم و خوش و در آن که بخواند و نویسد و گمان فانه فانه فانه فانه
 از طبع شعر و منیست و بهیست فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه
 حکم و در آن که عفو فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه

در آن ایام عفو فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه
 و گمان فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه
 و عفو فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه
 و عفو فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه
 و عفو فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه فانه

« که ؟ من شعر گویم ... و حال آنکه در میان خیلی برادران کمال و دوشم از آنهاست
 زبان دروغ گوشت و در وقت برگزیده میز خود با روغن تند چرب بکنند بخوانند آثار
 ناگزیرم از شر او بجهت کنم ؟ نخواهی دانست چه چیز مرا از سر خون ستر باز داشته ؟ تا آنکه
 در آن آینه گریه این قوم جا می برد آمد از دفتر این فرماندهان بودی به رشت
 قطعی اتفاق می گرد . خوش است چشم و گوش و حتی می تو هم هر بار در می گنجد
 سیر و باز می آید و در وقت طلوع آفتاب باقی این جا در آن سو می بیند آنکی در آن
 در جهت کفاف آنها بود و بزرگ می شد و بزرگ می شد و بزرگ می شد و بزرگ می شد
 در جهت کسی است که از خانه خود آواره شده به کار نمی رفته است چنانکه در این
 در جهت کسی است که در این دنیا و به ماری پناه برد . در این دنیا و به ماری پناه برد
 در جهت کسی است که در این دنیا و به ماری پناه برد . در این دنیا و به ماری پناه برد
 در جهت کسی است که در این دنیا و به ماری پناه برد . در این دنیا و به ماری پناه برد
 در جهت کسی است که در این دنیا و به ماری پناه برد . در این دنیا و به ماری پناه برد

1. - Thalie (Muse de la Comédie)

2. - (میرزا علی)

برابر روحی
و اقوام عجم

از آنکه نیست خشنو^{۴۸} که گفته قمر (که آن اقوام روحی خشنو)
از اقوام عجم که آن را گفته بود که اقوام تیره با آنها نیست معتر
نکردن نیکو. بسم است. هر چند که همه اقوام ظلم از دین و دین و غیر
هر چه دارند بکن از آن که ملک از پیشتر است از آنکه آنها همه داشته
عادت عجمی که در هر قوم دارند و هیچ نمیدرست که حکومت روح مردم در
دعوت داشته آن روحی تر در هر قوم دارند عجمی که عجمی که سید در هر قوم
مرد و زن تقیه است سید و آن آری از منی او یک. مناسب است روح
که در هر قوم یک روحی و غیر روحی هر چه میدارند حقن هر قوم که سپاه فراتر
در همه سطحت خندان شده سرگردان روحی است. باورهای که در هر قوم دارند
تمام حکام ملک و از روحی و در گنبد و عمارت که است. باورهای که در هر قوم دارند
از هر طبعی که در آن یک نفس روحی باشند. باورهای که در گنبد از سایرین
بیشتر داشته اند و این اقوام عجمی و مردم روحی با آن حسنه برقرار کنند و تمام
روحی از آن روحی که در هر قوم دارند عجمی که عجمی که سید در هر قوم

و اما فی باب اولی از فصل اول در نام نویسی این واسطی می باشد که ^{۵۰} ^{۵۱} ^{۵۲} ^{۵۳} ^{۵۴} ^{۵۵} ^{۵۶} ^{۵۷} ^{۵۸} ^{۵۹} ^{۶۰} ^{۶۱} ^{۶۲} ^{۶۳} ^{۶۴} ^{۶۵} ^{۶۶} ^{۶۷} ^{۶۸} ^{۶۹} ^{۷۰} ^{۷۱} ^{۷۲} ^{۷۳} ^{۷۴} ^{۷۵} ^{۷۶} ^{۷۷} ^{۷۸} ^{۷۹} ^{۸۰} ^{۸۱} ^{۸۲} ^{۸۳} ^{۸۴} ^{۸۵} ^{۸۶} ^{۸۷} ^{۸۸} ^{۸۹} ^{۹۰} ^{۹۱} ^{۹۲} ^{۹۳} ^{۹۴} ^{۹۵} ^{۹۶} ^{۹۷} ^{۹۸} ^{۹۹} ^{۱۰۰} ^{۱۰۱} ^{۱۰۲} ^{۱۰۳} ^{۱۰۴} ^{۱۰۵} ^{۱۰۶} ^{۱۰۷} ^{۱۰۸} ^{۱۰۹} ^{۱۱۰} ^{۱۱۱} ^{۱۱۲} ^{۱۱۳} ^{۱۱۴} ^{۱۱۵} ^{۱۱۶} ^{۱۱۷} ^{۱۱۸} ^{۱۱۹} ^{۱۲۰} ^{۱۲۱} ^{۱۲۲} ^{۱۲۳} ^{۱۲۴} ^{۱۲۵} ^{۱۲۶} ^{۱۲۷} ^{۱۲۸} ^{۱۲۹} ^{۱۳۰} ^{۱۳۱} ^{۱۳۲} ^{۱۳۳} ^{۱۳۴} ^{۱۳۵} ^{۱۳۶} ^{۱۳۷} ^{۱۳۸} ^{۱۳۹} ^{۱۴۰} ^{۱۴۱} ^{۱۴۲} ^{۱۴۳} ^{۱۴۴} ^{۱۴۵} ^{۱۴۶} ^{۱۴۷} ^{۱۴۸} ^{۱۴۹} ^{۱۵۰} ^{۱۵۱} ^{۱۵۲} ^{۱۵۳} ^{۱۵۴} ^{۱۵۵} ^{۱۵۶} ^{۱۵۷} ^{۱۵۸} ^{۱۵۹} ^{۱۶۰} ^{۱۶۱} ^{۱۶۲} ^{۱۶۳} ^{۱۶۴} ^{۱۶۵} ^{۱۶۶} ^{۱۶۷} ^{۱۶۸} ^{۱۶۹} ^{۱۷۰} ^{۱۷۱} ^{۱۷۲} ^{۱۷۳} ^{۱۷۴} ^{۱۷۵} ^{۱۷۶} ^{۱۷۷} ^{۱۷۸} ^{۱۷۹} ^{۱۸۰} ^{۱۸۱} ^{۱۸۲} ^{۱۸۳} ^{۱۸۴} ^{۱۸۵} ^{۱۸۶} ^{۱۸۷} ^{۱۸۸} ^{۱۸۹} ^{۱۹۰} ^{۱۹۱} ^{۱۹۲} ^{۱۹۳} ^{۱۹۴} ^{۱۹۵} ^{۱۹۶} ^{۱۹۷} ^{۱۹۸} ^{۱۹۹} ^{۲۰۰} ^{۲۰۱} ^{۲۰۲} ^{۲۰۳} ^{۲۰۴} ^{۲۰۵} ^{۲۰۶} ^{۲۰۷} ^{۲۰۸} ^{۲۰۹} ^{۲۱۰} ^{۲۱۱} ^{۲۱۲} ^{۲۱۳} ^{۲۱۴} ^{۲۱۵} ^{۲۱۶} ^{۲۱۷} ^{۲۱۸} ^{۲۱۹} ^{۲۲۰} ^{۲۲۱} ^{۲۲۲} ^{۲۲۳} ^{۲۲۴} ^{۲۲۵} ^{۲۲۶} ^{۲۲۷} ^{۲۲۸} ^{۲۲۹} ^{۲۳۰} ^{۲۳۱} ^{۲۳۲} ^{۲۳۳} ^{۲۳۴} ^{۲۳۵} ^{۲۳۶} ^{۲۳۷} ^{۲۳۸} ^{۲۳۹} ^{۲۴۰} ^{۲۴۱} ^{۲۴۲} ^{۲۴۳} ^{۲۴۴} ^{۲۴۵} ^{۲۴۶} ^{۲۴۷} ^{۲۴۸} ^{۲۴۹} ^{۲۵۰} ^{۲۵۱} ^{۲۵۲} ^{۲۵۳} ^{۲۵۴} ^{۲۵۵} ^{۲۵۶} ^{۲۵۷} ^{۲۵۸} ^{۲۵۹} ^{۲۶۰} ^{۲۶۱} ^{۲۶۲} ^{۲۶۳} ^{۲۶۴} ^{۲۶۵} ^{۲۶۶} ^{۲۶۷} ^{۲۶۸} ^{۲۶۹} ^{۲۷۰} ^{۲۷۱} ^{۲۷۲} ^{۲۷۳} ^{۲۷۴} ^{۲۷۵} ^{۲۷۶} ^{۲۷۷} ^{۲۷۸} ^{۲۷۹} ^{۲۸۰} ^{۲۸۱} ^{۲۸۲} ^{۲۸۳} ^{۲۸۴} ^{۲۸۵} ^{۲۸۶} ^{۲۸۷} ^{۲۸۸} ^{۲۸۹} ^{۲۹۰} ^{۲۹۱} ^{۲۹۲} ^{۲۹۳} ^{۲۹۴} ^{۲۹۵} ^{۲۹۶} ^{۲۹۷} ^{۲۹۸} ^{۲۹۹} ^{۳۰۰} ^{۳۰۱} ^{۳۰۲} ^{۳۰۳} ^{۳۰۴} ^{۳۰۵} ^{۳۰۶} ^{۳۰۷} ^{۳۰۸} ^{۳۰۹} ^{۳۱۰} ^{۳۱۱} ^{۳۱۲} ^{۳۱۳} ^{۳۱۴} ^{۳۱۵} ^{۳۱۶} ^{۳۱۷} ^{۳۱۸} ^{۳۱۹} ^{۳۲۰} ^{۳۲۱} ^{۳۲۲} ^{۳۲۳} ^{۳۲۴} ^{۳۲۵} ^{۳۲۶} ^{۳۲۷} ^{۳۲۸} ^{۳۲۹} ^{۳۳۰} ^{۳۳۱} ^{۳۳۲} ^{۳۳۳} ^{۳۳۴} ^{۳۳۵} ^{۳۳۶} ^{۳۳۷} ^{۳۳۸} ^{۳۳۹} ^{۳۴۰} ^{۳۴۱} ^{۳۴۲} ^{۳۴۳} ^{۳۴۴} ^{۳۴۵} ^{۳۴۶} ^{۳۴۷} ^{۳۴۸} ^{۳۴۹} ^{۳۵۰} ^{۳۵۱} ^{۳۵۲} ^{۳۵۳} ^{۳۵۴} ^{۳۵۵} ^{۳۵۶} ^{۳۵۷} ^{۳۵۸} ^{۳۵۹} ^{۳۶۰} ^{۳۶۱} ^{۳۶۲} ^{۳۶۳} ^{۳۶۴} ^{۳۶۵} ^{۳۶۶} ^{۳۶۷} ^{۳۶۸} ^{۳۶۹} ^{۳۷۰} ^{۳۷۱} ^{۳۷۲} ^{۳۷۳} ^{۳۷۴} ^{۳۷۵} ^{۳۷۶} ^{۳۷۷} ^{۳۷۸} ^{۳۷۹} ^{۳۸۰} ^{۳۸۱} ^{۳۸۲} ^{۳۸۳} ^{۳۸۴} ^{۳۸۵} ^{۳۸۶} ^{۳۸۷} ^{۳۸۸} ^{۳۸۹} ^{۳۹۰} ^{۳۹۱} ^{۳۹۲} ^{۳۹۳} ^{۳۹۴} ^{۳۹۵} ^{۳۹۶} ^{۳۹۷</}

جمع نیت ۲۰۰ طریقه و مصلحت و مردود داشته بود (۲۲۵)
مستخرج نهب لاکرنگ، مع کفر و برادر مردی عیال آریز منتهی
ایستاد، پادشاهان قوم رنگینه و سرگشت علی العموم، این علم نهب لاکرنگ با غرض و مصلحت
روی محمود سعدی از جانین مرز و خطا عیال از ایشان داشته در اسلحه مرز و خطا
در مملکت و رنگینه این موضع تحت رسم رزاد و یک جمع بطریقه آریز ایان آمدن
بعد موقوف حد سلطان لاکرنگ و مرد و این جهت فخر از بی قوت و فایده
سپه روان آریز و فدا کرد: و هیچ چیز است! مگر دارد نازغانه و عیال و کور و کربان
روشنه بخورد و این پادشاهان نهب لاکرنگ آن دست از اودام جاییه و چون قوم فرانک
مگر که مانه و روز بر بسته آریز که هر طریقه آریز منتهی شده است
سایع حالت عیال لاکرنگ اقام جاییه لاکرنگ آریز منتهی شده است و عیال و کور و کربان
علم نهب لاکرنگ بر قوم و عیال و کور و کربان و در ایالت و در رنگینه و در کور و کربان
فروخت و در عیال و کور و کربان و در ایالت و در رنگینه و در کور و کربان
و رنگینه و کور و کربان و در ایالت و در رنگینه و در کور و کربان (۱۷)
چون که این عیال و کور و کربان و در ایالت و در رنگینه و در کور و کربان
ایم در آریز منتهی

عنوان به دراز

۴۵۳ روبرو

فصل دوم
رویه اصفی در آیه پنجم - روشنی

ایمپراطوران رویه اصفی در آیه پنجم
روم دهم - روشنی در آیه دهم (۵۲۷ - ۵۶۵) افریقا و ایلان و قسطنطنیه
در حاکم افرام و هم در آیه دهم

در آیه دهم روشنی باقی صده در جنبه قانون که در آیه
مخوانند و براد جمع آوری شده و در حکم قانون و در اصول حکام و اینست
در آیه دهم روشنی آفرایه ای ام سر بر این آیه است که خسته و از بهر زیاده کارخانه ای صرفاً
در قسطنطنیه باشد

عبدل و محمد و هذله ایمپراطوری مصر شرقی در آیه دهم
در آیه دهم روشنی در آیه دهم و در آیه دهم و در آیه دهم
در آیه دهم روشنی با افرام و ایلان و قسطنطنیه

عنوان به دراز

عنوان به دراز

رویه اصفی در آیه دهم روشنی
رویه اصفی در آیه دهم روشنی
رویه اصفی در آیه دهم روشنی
رویه اصفی در آیه دهم روشنی

(۱) - Justinien. (۲) - Slaves. (۳) - Bulgares

نیز در اذان نقش بود که پادشاه طلب و ما هر آسانه تیر است محمد بن اسفندیار
 در ۵۱۸ در پنج روزه از رستم فرخ در اردشیر نام تخت نشست. در پیوسته روح از دکنه در
 نصر و نه تیر که بود که میوایش میبود و در تربت از راه خورشیدی من از هنر و گوهر از راه
 روشنی من در اردشیر شد در ۵۲۷ یا پیش از آنکه

روشنی من رفو خمر کرد و دست و قدم بر اطراد و عهد بر اطراد از دکنه در ۵۲۷ یا پیش از آنکه
 بنیخ نظر در نام است سلف خود (۵۲۷-۵۶۵) عهد عظیم خود و شب در روز هر که فاکه
 "امیر اطراد بخواب" لقب یافت. بر جزو بخوابت عهد و جزو نیات آنکه طالع که و شش
 تقسیم گردد، مانده بود که آن خوش و دکنی به عهد بود که بنیخ خود که از آن خوش و طالع بود که
 نبوده شده بود و کفر جمع ملک که از آن خوش و دکنی به عهد بود که بنیخ خود که از آن خوش و طالع بود که
 میدان بر سر رفت من در معرکه بر اطراد از دکنه در ۵۲۷ یا پیش از آنکه
 خورشید در آسمان خاند و بازمورد و پسری او را بر اطراد و عهد بر اطراد از دکنه در ۵۲۷ یا پیش از آنکه
 بهر شش در دکنی بر اطراد از دکنه در ۵۲۷ یا پیش از آنکه
 سوار شد بر کمانه که زانیه

برای کمانه

تا از آن کمانه که زانیه بود که در دکنی بر اطراد از دکنه در ۵۲۷ یا پیش از آنکه
 (۱) - Theodora. (۲) - Nika.

بعضی مخوفند و آنکه بکس نمی دارند که گویند. هر از اینها حضرت سیم و عوای مرعشی
 سینه در کرده. بعضی از بدم آینه بد آتش گرفت و بشیر بر او دروغ گفته شد. و بوی
 در زمانه چهره از دست عالم بوی بکس قرار افتاد. و در این اثنا بر او را میگفت: به قصر بگرد
 میخواهی بگردی حرف و دانی بر آن نغمه داری و کسی حاضر و راه و پیرایه باز است تا رخ میام
 رید این غم که نه بوی بسندم هم رنگ رخساره کن زبانه است. این حدیث غرور است
 و کسی نیز بوی بر عزت آورد و خلعت بدو بپوشانیدند و در رفت. عاقبت بی زاری
 با اوام و نادار در میان بود و در میان آن نغمه مضربه و قمر عام سوزان بکس نشانی نبرد
 خانه در میان بخت. عاقبت از ام و آینه بخت کرد و دیگر تکان نخورد.

هم در لوله
 حکایت رستمی

از آن مبر رستمی صاحب خدایه شده و طرف ترس و هتوم مردم بود و باج
 نفع از باب هتوم و هتوم هتوم قرار داده بوی شمع کرد.
 هم نبرد عالم هتوم و هتوم و هتوم از قدرت این اهورا و هتوم هتوم هتوم
 و هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم هتوم

در
 رستمی

در
 رستمی

(۵۴۲-۵۴۳) در وقت که طالع کشته (۵۴۲-۵۴۳) درین جاعه می زند کافراد
در وقت حریفان کشته شوند و باور در وقت قطعی شود و دیگران سرگردانند. این
خبر اینست که مردم وایا گویند گرفتند که کج از مردم آن زمان می باشد: «این قصه
و سیع تقریباً یک از کشته خالی شد و باز می بیند و رنگ کشته شده و بعضی در کلمه طالع و اراضی
معمول است و بسیار در عدم گردید». از آن پس قوت قطعی بسیار آورده
(۵۴۴) تمام خبری شدت آنها سوختن کما را در وقت طالع و در وقت آستانه
باز در وقت است و در وقت او یا در طالع و کما را در وقت طالع و در وقت
و حکم در وقت می باشد که از وقت او یا در طالع و کما را در وقت طالع و در وقت
از این خبرها خبر شدت طالع و در وقت او یا در طالع و کما را در وقت طالع و در وقت
در وقت او یا در طالع و کما را در وقت طالع و در وقت او یا در طالع و کما را در وقت طالع و در وقت

(1) - Carthagène.

قطر الحصى

(٢) - Flavius Justinien. (١) - صفو ربيع ثور

(12) - Archelades.

[illegible]

بر اقصاء

[illegible]

(محل گرامہ ایک بیڑاں)

در قلم بند و محکم
از نظر مسووم علی
توسعه مکانی در کار
در کتب معترف و محکم
و آن لسته و مامور

«
از دوران ارسطو
تغیر می در حسیه و مامور
و عده بنا در تمام
در حاکم و مامور
و عمارت بی هزاره
نزداد

در تخیل در کتب ایالات برای موری قوام و کلمات بنا کرد
تغیر و قوامی قوام ای قده لب Lemsa نوین
در و قوامی قوام ای قده لب Lemsa نوین
در و قوامی قوام ای قده لب Lemsa نوین

(1) Procopius
(2) - Belisarius

روشنی من در محراب من جمیع اکبات بر او دردم به دست نامی من بر او دردم
 در دشمنان مغرب هر چه در حق او باشد قدره
 قاون کوان روشنی من بر آب من از فرغات در مام کرد و در کفر از این امر
 اراده بر اطردان و هر چه ای درم کتی قاون با حق بود کفر گشته در میان قاون
 متابع کفر عفو نموده است
 روشنی من کفر است که حق مو آسان نام درم قضا به بر آنست و در کفر من
 کفر گشته در صدور کفر کفر من کفر جمع آورده و کفر گشته کرده و هر چه از کفر دارد
 و آمدن قاون از میان برود و تمام کفر من کفر گشته (۱) و در کفر من
 مردم عفو نموده است و کفر گشته است و کفر گشته است و کفر گشته است
 و در کفر من کفر داده است و کفر گشته است و کفر گشته است و کفر گشته است
 کفر گشته است از کفر من آری بر اطردان در عفو من کفر گشته است و کفر گشته است
 احبات من کفر گشته است و کفر گشته است و کفر گشته است و کفر گشته است

(۱) - Tribanien. (۲) Hadrien.

قاون
 کفر

کفر

(1) - Anthémios. (2) - Tralles. (3) - Isidore.
(4) - Milet.

و از همه گفت :

ی سر و کلاه دارد آدم
سنگ و گرانیت و گران
مهره ای که در آن است

بر و از روی من
و در حیات در جانب
به اراده ی خلق خود کرد
در حیات ؟ در حیات
بیم قانون می باشد

منظره ی بزرگ ای صرف
کعبه عظیم ای صرف در ۵۵۸ هجرت به اوج مرتبه وضع آلوده
مناره های درج در ای صرفه دیده می شود باز به
در تصویر می آید به دست ترک ساخته شد

رواق ۱۲

مقتضای این امر
در قصر سارک که خانه قصر قاسم در کس و کس در کس در کس
مهره مد و دگره شهاب در کس و کس در کس در کس در کس

(۱) - Kremlin.

در امپراطور

نظره در دهانه صومعه

زیر گنبد بزرگ یک دیانت عجمه در مرتبه از صومعه در ماه پائین است
 در دو سو از این گنبد آمده بود و در دو طرف صومعه قرار دارد
 است ترک بر ملا را لایق نصب کرده است

کاشی

تمام جنبه درخت و چمن تازان در حوض صومعه قرار دارد و در کنار آن دریاچه

(۱) - Corippus. (۲) - Targites l'Avar.

به قلم خون
 به شکر اول در صومعه
 بر کاشی و در دو سو
 در دهانه صومعه
 طایفه محمودیه
 در دهانه صومعه
 در دهانه صومعه
 در دهانه صومعه
 در دهانه صومعه

وزنگت مبارک باد. حوزة زن و کون و کت در گنه بود شرقی کنگر سواد. در غل
 از جنس قنبر سردار روی (۱۱) از پیکر نام خانم سر (۱۲) و در آن کنگر کنگر روم گرد
 در ۳ و ۴ سیر سیاه کنگر (۱۳) در کنگر سواد. در کنگر سواد کنگر سواد. در کنگر سواد
 کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد

در کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد
 کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد
 کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد
 کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد
 کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد
 کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد
 کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد کنگر سواد

(۱) - Egidius. (۲) - Sannme. (۳) - Syagrius.

جنگ در سوخته هم. بعضی در قلع آس بر جان آریا به حرکت گفت: و سر فرود آریای
 و حتی خورشیدان گرفت: از آن آنچه بود پخته است و پخته است آنچه بود پخته است
 کدیر در ۵۰۰ گنجینه آریا به گنجینه تاخت و او بود در دوح و در دوح است هم فراخه از نمود
 در ۵۰۰ روضه آریا هم آریا به حرکت در گنجینه. آریا به گنجینه هم گنجینه در گنجینه
 کدیر در ۵۰۰ (در گنجینه آریا به گنجینه گنجینه) در گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه
 جالب برین حرکت به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه
 لقب و آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه
 سوار در گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه
 مستقر شد و بر آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه
 اندک به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه
 در آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه

کدیر مانده اغلب کدیر آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه
 که به آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه آریا به گنجینه

کدیر
 آریا به گنجینه

[illegible]

و حق چنانکه در آنکه سن رومی هشتاد و پنج از دواج کلید کد تدبیر از آن فایده کار میسر است
که اینک اوست این دواج آنست که کالی بهر ستره و نو ستره کشیده عالی است و آنکه
مخالفت با او نهاده بخند و مداند -

قسمت کلید عازر بهر ستره و ستره از آن بهر کلید که کالی بهر ستره و ستره
بود آنکه از ستره در ستره بیاورد و ستره از ستره بیاورد و ستره از ستره
بود حق و ستره این است که در ستره و ستره و ستره و ستره و ستره
که با ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره
نکند که کلید ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره
است که ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره

تکلیف

دواج ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره
قسمت کلید ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره
بر صحت کلید ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره و ستره

درخت اطاعت طلب از در آیدم باراده جو فانی گلزار دست امر و خیر مردم

مرد و نواز در آیدم

مردم از تمام کسب و کار و هر چه در دستان و هر چه در دستان و هر چه در دستان
 مردم و از آنکه در دستان و هر چه در دستان و هر چه در دستان
 از قصر ایستاده و در دستان و هر چه در دستان و هر چه در دستان
 از آنکه در دستان و هر چه در دستان و هر چه در دستان
 گفته او که در دستان و هر چه در دستان و هر چه در دستان
 شد در دستان و هر چه در دستان و هر چه در دستان
 راه بروی و هر چه در دستان و هر چه در دستان
 می در دستان و هر چه در دستان و هر چه در دستان
 شود در دستان و هر چه در دستان و هر چه در دستان
 مردم هر چه در دستان و هر چه در دستان
 و هر چه در دستان و هر چه در دستان

مردم
 و هر چه در دستان

مردم

(۱) - Cambrai. (۲) - Théravanne. (۳) - Calagne.
 (۴) - Chloderic. (۵) - Sigebert.

15.

نشان آل ملوک

پس از کشته شدن جبردار ملوک فغان مرده نام رفته اند تا ۵۲ سقت کردند
نهی قریب است و قدری است

آسیب
کشته شدن مرده

تاریخ پنج سده در دوره است. دوره اول که کمر از کشته (۶۳۹-۵۲۹)
ملوکین به چشمه فغان و چشمه خانه ملوکین از ۶۳۹ که تاریخ مرگ داکو
است و در کمره آمدن و نقطه استاده در دیکه است. ایضا اندر احوال
پس از کشته شدن ملوکین در خانه در (۵۲۹-۶۳۹). و در این دوره خبر است
سقت فغان در سال و ارم

تاریخ فغان مرده در ۵۲۹ که تاریخ مرگ داکو در ۵۲۹
تیمار است و در این دوره فغان و ملوکین در ۵۲۹ که تاریخ مرگ داکو

در ۵۲۹ که تاریخ مرگ داکو در ۵۲۹ که تاریخ مرگ داکو در ۵۲۹
آنها که بان در جنگ و در سقت و در ۵۲۹ که تاریخ مرگ داکو در ۵۲۹

برای ملوک

(۱) - Thierry. (۲) - Clodomir. (۳) - Childébert
(۴) - Clotaire.

این کتاب خانم از کتب بازمی خواند است
 شکی نیست که این کتاب از اجداد خانان سروده و نقل شده است
 که در هر یک از این کتابها برودند و بر علیه مالک و مالک
 دار و دار است (۶۲۹-۶۲۸) که نقل شده است
 که در هر یک از این کتابها برودند و بر علیه مالک و مالک
 دار و دار است (۶۲۹-۶۲۸) که نقل شده است
 که در هر یک از این کتابها برودند و بر علیه مالک و مالک
 دار و دار است (۶۲۹-۶۲۸) که نقل شده است

(1) - Dagoherst. (5) - Saint-Denis.

Wyo

(1) - Austrasie. (2) - Neustrie. (3) - Trêves.
(4) - Metz. (5) - Rouen, Baïssans, Tours.

(1) - Austrasie. (2) - Neustrie. (3) - Trêves.
(4) - Metz. (5) - Rouen, Baissans, Tars.

و اما این تیرتیرها، غلط و مزاج عادات اقوام عالم با نظایات کهنه مردم چو خاکم اح
 کتبه در نظایات تکیه سلطنت بخوبی بر جای
 سلطین خاندان مرده لقب قریم خو « باوچیه قوم فرانک » سوار است از ادب و میر و میند
 در ایام ویرنج عتک سلطنت در دست نردن کن در عهد تقصیر از امیر طوران نظایات کهنه تیرتیر
 چو کمر عزیزان « قور کورک » و « عیلمنرت » اختیار کردن در فراموشی عهد سلطنت امیر طوران
 سوار قیصر « لراوه » یا برام است و با تقرر سوارم « کما » ریدن و مانند امیر طوران در خانه
 ترتیب دادن سر کار جمع آورده اداره امور توابعان مفوض داشته مشرایی صتره
 و فراموشی و خصلت و شکار و حکومت و شکار و خانه « چکار و در خانه در و در برایت
 چاکران ساه و در دست تقصیر دارای و برادر است و لی در آخر روز بر پشت گریه
 فاک و فرانک نیز مانند امیر طوران مردم به عذر حقمت شده و اداره هر مدار فرستاده
 حکمران شده بود « کما » این نیز شاه به صبیح حاکم است و الی « کما » کاست و
 در عهد سلطنت از کسب نظم سلطنت نظم نمود و هر جا خدمت و جلال داد و پادشاهان

صحنه نیز به فراموشی سپارم و این را از دست بدم و در خانه و هرگاه کمی دیگر بفرستد، میسر

کشف و در شش و چهار بود

آهنگان

برای بهر شربت قنقیر یا کباب به هم میزدند که باغ و بهار است و در سر میوه آهنگان یا
 قال قصای فرستاده شد که آب و آتش و سینه آهنگان بود بهر سر و ستم بهر

دست خود در آتش و در کوزه و با اینکه آهنگی نفعه سوخته قدم بردار هر روز
 سر روز سه اربع هر یک در ستم آتش در شمع بود و با اینکه سر شمع کفتر فانی میزدند
 ادو میگردید بهر آهنگ

قال قصای جان بود ستم و مضرت و مبارزی و غنیمت بیانی در بختی که بر دهم
 رخت کمی دارد ستم در رختها که لب شمع و زیر آهنگان بیانی غنیمت ستم و آهنگ ستم
 میگردید و ستم و باغ میخاط قال قصای ستم که فانی میزدند

عادت
 و ستم

در هر صحنه که در ستم و در حیات اگر کار آهنگ ستم بیانی اعظم میزدند و در هر صحنه
 فغان میزدند عادت و ستم بر صحنه بهر آهنگ

۹۱
« بهنگامی که پسران کلاس در تدریس در کلاس از آن تری در صدد برآید برادر خود و کلاس
در خانه حاضر بوده است و آن مردان متوجه شدند که آن برادر بود و کلاس در آن
امر متوجه او شد و ده که در آن حال حاضر بود و در آن حال حاضر بود و در آن
کلاس متوجه از آنکه در آن حال حاضر بود و در آن حال حاضر بود و در آن
روست. تری چنین در طلب کوفت و در آن حال حاضر بود و در آن
علت این امر و در آن حال حاضر بود و در آن حال حاضر بود و در آن
آ تری نشان که در آن حال حاضر بود و در آن حال حاضر بود و در آن
« در عمر خود بود و از او خواهد بود که در آن حال حاضر بود و در آن
تری در ارجاع این که خنده بسیار زد و گفت: «

« جمع کلاس در آن کلاس بود و در آن حال حاضر بود و در آن
روزی شب در آن کلاس بود و در آن حال حاضر بود و در آن
با کلاس در آن کلاس بود و در آن حال حاضر بود و در آن

[illegible]

[illegible]

(1) - Anglo-Saxons (2) - saint Benoit.
(P) - Mont Cassin.

۵۸- ۱۲۵
I, ۱۲۵
۱۲۵- ۱۲۵

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

موضوع السبق

(۲) - توضیح

(10) - Honorius.

سناکه؟ مت کاست؟ نه غرقم بعدوم سینه و طری نازده است جوشنی تر و کجست ۵۰ در اند
 و شش شمشیر آوام به هر آن . اما در دم صدمه؟ غرور دوم که رطبه؟ سنا عقد و مت نامور
 کفیه و ستر به سکنه روا به نام مرفوعه . با اینهمه رایج نه بر آواره بود که نشسته
 و با حق و ترال و درانی و معین و در است بر این چنان که آن معبر مرکز است بقدر این که در سینه
 کن فانی باب در و جقه و معین شایع

باب که از کلمه برانی با ذکر (۱) در این باب است در شرق از کلمه در شرق و در شرق
 آری این کلمه که معنی معنی دوم در کلمه بود
 از کلمه شمس به معنی دوم که معنی شمس معنی دوم است در این باب است در این باب است
 به معنی دوم که معنی دوم است در این باب است در این باب است
 معنی اول است به معنی دوم که معنی دوم است در این باب است در این باب است
 به این معنی که معنی دوم است در این باب است در این باب است

در این باب است در این باب است در این باب است در این باب است
 معنی دوم است در این باب است در این باب است در این باب است

(۱) - pappas. (۲) - saint Mathieu.
 (۳) - در این باب است در این باب است در این باب است
 (۴) - به معنی دوم که معنی دوم است در این باب است در این باب است

این ملک وصال متبایط کشته و با لیسج لایع از هم پشته با لیسج در هر حال
 خدای بر ملک است هر اهل درویش و لیسج و لیسج در هر حال خدای راه در پشته
 هم هر مراد به آشته. قدم با تقریب تمام لایع در هر حال خدای راه در پشته
 سواد صبر است (۱) و لیسج در هر حال خدای راه در پشته
 لیسج در هر حال خدای راه در پشته

این زل میکت و این و لیسج در هر حال خدای راه در پشته
 و لیسج در هر حال خدای راه در پشته
 روزی که لیسج در هر حال خدای راه در پشته
 لیسج در هر حال خدای راه در پشته

مود شامده آغوش نوا در آغوش نوا در آغوش نوا
 سن نوا که از هرگز از آغوش نوا در آغوش نوا
 روز در آغوش نوا در آغوش نوا

صدا
 سن نوا

صدا

(۱) - Spolète. (۲) - Benevent. (۳) - Subiaco.
 (۴) - Campanie.

- (1) - Pictes. (2) - Scots. (3) - Galles. (4) - Cornouailles
(5) - Armorique. (6) - Wessex. (7) - Sussex.
(8) - Essex et Kent. (9) - Estanglie. (10) - Mercie
(11) - Northumbrie. (12) - saint Patrice.

[illegible]

نصرت و امین
یا کریم

۱۲۳

۱۱۰
قدم بپای مردم ازین خیمه چشم در طریقت انگیز یا کرم سوز شسته چهرت آنها آفتاب
مکرده گشاید: «منخواهم در لایقتم هم باز چشمانم بپایان بقیه» نه اطرالعین مرید
آ او فراموشم مگر ما نه در غلط و در گرا آ رکن و در آن تیره بگرد
بیا بروایت بداند اگر آ رکن و در گرا آ رکن و در آن تیره بگرد
مرید بگوید: «ای کرم سوز شسته چهرت آنها آفتاب»
وزیر بگوید: «ای کرم سوز شسته چهرت آنها آفتاب»
یا نه... و مگر شسته چهرت آنها آفتاب
در حضرت طاعت شده: «ای کرم سوز شسته چهرت آنها آفتاب»
آنگاه منجانبه گفت: «ای کرم سوز شسته چهرت آنها آفتاب»
آ در دست، «ای کرم سوز شسته چهرت آنها آفتاب»
در دست، «ای کرم سوز شسته چهرت آنها آفتاب»
رحمت مع کفایت آمده نه: «ای کرم سوز شسته چهرت آنها آفتاب»
گر آ رکن و در گرا آ رکن و در آن تیره بگرد

(۱) - Bide
۲ - در این مورد فرستاده شده: (۳) - Deira. (۴) - de ira.
(۵) - A ella. (۶) - Alleluia.

اگر کار در ۵۹ هجری از دست مرگ از پدر را به دست اگرسترس نام لکنت ده و سلا
 از آنکه لکنت آنکه با کسین مشرکین رحمت بود و دستها را با کسین لکنت ده و سلا
 م دل شد و نزدیک بود در راه نام لکنت ده و سلا و او تشریف میزد و لکنت ده و سلا
 از شاه ملک در تاراج میبرد و از کسین لکنت ده و سلا و او تشریف میزد و لکنت ده و سلا
 اگرسترس را با کسین ملک لکنت ده و سلا و او تشریف میزد و لکنت ده و سلا
 کم کم به کسین لکنت ده و سلا و او تشریف میزد و لکنت ده و سلا
 آمده و دعا دیگر با کسین لکنت ده و سلا و او تشریف میزد و لکنت ده و سلا
 بنا بر اینست که اگر کار در ۵۹ هجری از دست مرگ از پدر را به دست اگرسترس نام لکنت ده و سلا
 با کسین لکنت ده و سلا و او تشریف میزد و لکنت ده و سلا
 با کسین لکنت ده و سلا و او تشریف میزد و لکنت ده و سلا
 عربی است حضرت امیرالمؤمنین علیه السلام با کسین لکنت ده و سلا و او تشریف میزد و لکنت ده و سلا
 قدیم از آن است و از کسین لکنت ده و سلا و او تشریف میزد و لکنت ده و سلا
 در آن ملک رسیده و کسین لکنت ده و سلا و او تشریف میزد و لکنت ده و سلا

(۱۱) - Augustin. (۱۲) - Kent. (۱۳) - Cantarbery.

نکاح برده شد روزی که صاحب به بیگانه خزان و عرض می نمود و در آن مکتوبه رسیده که مودود از آن
 در آنجا نیست اطراف نازقانه سوایه از آنجا و دیگر زینت گفته ... و حیوانات تو عمر من
 سبیلان در جبهه و حسن قرآن نامنه و از نسیم الهی شکر خداوند رزاق تو گویند ... زیرا
 محال است مردم رحمت و توان کعبه تغییر دارد ... و کسی بخوبی سرگردانی رسم قدم قدم

باید سرود و راه بویخت و خنجر می باید

عاجله روایت گفته آن بهر برادر و اقوام نهاده او اگر کسی نرفته است اگر کسی است
 با هم عمل قدم بر طایفه مردم و بر سر بر طایفه همه گفته و آنها بویخت و خنجر می باید
 هر مردی نزد آمدن اگر کسی در آنجا است و باقیه از آنجا با هم می باید
 می توان گفت که هر چه در آنجا است و هر چه در آنجا است و هر چه در آنجا است
 نه در آنجا است و نه در آنجا است و نه در آنجا است و نه در آنجا است
 و نه در آنجا است و نه در آنجا است و نه در آنجا است و نه در آنجا است
 و نه در آنجا است و نه در آنجا است و نه در آنجا است و نه در آنجا است

نکته
 در این
 مکتوبه

عقبت را رانج غریب بفرستد و گفته رسید خیمه هرگاه در وقت بر طایفه تصادف سازد
 بلکه ران روی خود بر سفره از بخودان می نشسته قند کلیمه بازم سفره سوا آتش ظاهر می کرد
 به عده راهی انگور ساکن در کرم به او میفرستاد و در جابحه و هفت روم بعد و همدار
 روم سفر کرده در حضرت قاضی محریف وارد آمد و باج می داد و در ۲۶۰۰ نیش رویه
 وضع می کرد و میفرستاد و بار بار با او می کرد و در کرم به او می فرستاد و به جبهه رسی
 کمان (۳) به جبهه بر طایفه و عورت کزنده و او میفرستاد و در جبهه می داد
 خیمه در روات می کشید کمان کلیمه شش کلیمه است و او میفرستاد و در جبهه می داد
 بطوریکه آنها دیگر در خفا او میفرستاد و در روضه کلیمه می فرستاد و در جبهه می داد
 تران و از اولیا و آن به جبهه می فرستاد و او می فرستاد و در جبهه می داد و در میان حارون
 در بهر سر و و خدا و خدا و فرمود: در بطوریکه نام دارد و می فرستاد و در جبهه می داد
 ارباب جهانم سو را ای رانی بخورم سو و من قلمه است سو بر می سازم به؟ اینجاست که رسم
 ساه از کمان رسیده آیا حقیقت دارد که خدا و خدا و بطوریکه می فرستاد؟ کمان گفت آری
 - آیا قلمه را را به می که به کلیمه هم فرستاد می سنگ این را از علامه است؟

آید قهر و در سر کلاه کلام در آن طرز آید و تا به لایق بوفه او نباشد با و کرده ؟

آنگاه در پناه چرخ بوجای غم کرد : من بیا گویم چنانکه گفت سرده با و است
من این رسم در هیچ امری خدش قول ادکم بلکه سخنان آفرام بفرمان او بستم تا آخر
به نسبت رسم آنکه گفته آید در دست دارد و بن بست و بن بست و بن بست در برابر
من بجا آید

از آن به طریقه لطیف از آثار عالم و روز روز از طریقه کار و یک عقبت گشته
و بعد از اینست آنکه ساکنین چنان شده اند که دعای روحی در واقع است و
با و بخیر شده بود و تمام زبان قرار یافته و عده محکم بودند و است بگروه
مبارک از این صومعه و تمام آثار از گنجین برایست و در مرفه و صیای ارباب ساکنین
تمام آن فرموده و در صومعه روم گزراسته (۶۱۹)
مردم آنکه ساکنین چنان در روم بسیارند و بوق نیست و درم خودی و از آنجا که
زبان و از ادبی با خوا و در تمام لایق کرده و با سرگزشت از آن نسخه از آنجا

چنانکه
آنکه ساکنین

از آن بر می نشستم جایگاه در آینه نعم و شتم صراطی که از نظر ساکنان عالم است در این راه بود
چون ایستادم ازین علم به کمال رسیدم و از این راه بود که به نورانی رسیدم و از این راه بود که به نورانی رسیدم

مجموعه (۷۳۵-۶۷۳)

[illegible]

۱- تمام مصالح ملکیتان نظام من غیر اینها را که در کتب

saint Benoit

ستاره سن بنفارس و ما در چهار آن کردن . بنفارس ۱۷۴۲ ۷۴۷۰
 لنگرل سه و در چند م صبح رایت کرد . حالت نظم تو برقرار نمود و در تمام
 بقا بر حق کشیده و مکمل این مفعول فراتر سو دار است . سهراب سیکه طاعت اگر کند .
 در آن سن بنفارس ۵ مفعول است و در آن سن بنفارس ۵ مفعول است و در آن سن بنفارس ۵ مفعول است
 در کهن آما بومی و در کهن و در ۵۵۵ است و در کهن است و در کهن است و در کهن است
 بنفارس ۵ مفعول است و در کهن است و در کهن است و در کهن است و در کهن است
 با مفعول از جنبه نهایی نه مفعول تمام مفعول و در کهن است و در کهن است و در کهن است
 بلکه حوره اگر مفعول و در کهن است و در کهن است و در کهن است و در کهن است
 بنفارس ۵ مفعول است و در کهن است و در کهن است و در کهن است و در کهن است
 سیت نیز روم و تمام با پ جز به بند با یکی با هر اطور در رتبه بصورت نسبت در است و این
 مفعول ملک فاندان شارل برید اتا درین ۵ مفعول است و در کهن است و در کهن است
 یا در وفا دار با پ مفعول است و در کهن است و در کهن است و در کهن است و در کهن است
 فیضین ملک فاندان و در کهن است و در کهن است و در کهن است و در کهن است

تمام
 در مفعول

خفا محمد (۵۷۱-۶۳۲) عرب مکی در آغاز مائه هجری با کعبه کبریا و
عقبت در خانه قبیله یاسر است. و آن کرم خاکی است که بر زبان خفا محمد جاری شده.
عرب چون بیدم آمدند با یکدیگر گفتند که در این زمان که در میان
هم قتل و خونریزی است تا اسباب سلطه را. خاک بر آید (۷۳۲) صدر مرفوع

عرب بودند گرفتار.
در قمر و عرب به شیع م با هم از تن برافراشته و ایران مایه گرفته بودند آمد سر قمر حواله
کله سیه. مرکز عده این نیست در شرق زمین دمشق و بغداد در مصر القاهره
و در اسباب قرطبه.

در قاره آسیا که مردم ایران در آنجا رسیده گرفتار در ادب مائه هجری صدر
با بر صحنه و هو بنا و مردم بیدم. اینج وین هست عده افق و آسیا و فرات و
برو با نیز هم گفته است. خاک صید که در گستر و طریقی در تن خفا و در دکان

اهمیت اینج
بیدم
در قمر و حواله

۱۲۱
عربستان فلاتی است مرتفع. در ششم آن مزارات صحر که کوهه میده مودید
کره سون وایس. ارتفاع عربستان و محض ارتفاع از سطح دریا یک سزان است.
عربستان درست در منظم استوائ افق و کمره مکرر است این درجه گرم است. در عربستان
خون کمر باران دارد بیشتر ماه دارد وین نام گرفته یعنی عربستان بارش
قهوه و کدر رسا و در. چهار ناحیه است شش زار و در سطح بر یکبار خود عربستان
خبریه و تیسر دارد. جهت اعظم سکته عربستان در هر حال شش مدور از قشر کته و در
ساعتی از.

کره مانع است م باران در این شبه جزیره بر ما می طاق قضا نام است
عربستان قفر است. عربستان شش برابر فرانسه خاک دارد و با قسط شش آن
قابل سکونت است. در وسط صحله قفر و در رار و اشاحه های و هو دارد و فکی
در آن شش گرفته از سبانه محو گردد و اگر کته بعد سکته عربستان سوار روزند است
الیه که روز رسته و قطعاً در این نیمه که از این شش نیمه است.

عرب
در این صفا

عرب از بی سام (مضافه از زراد سفینه) و از آنجا که قوم عربی است . روا
عرب در این خونی با شروع کردیم مطاقت دارد زیرا که عرب خود را عاقب

اسعد را بر ابراهیم و ابراهیم در ابراهیم میانه .
عرب به خشن و شکیبایی با این معنی که هر که در آن سره تیره و بیانی بلند
و بی شبیه قلم و چشم مشغ و راق و شبی سیاه . دانه غنای و گوشت . عرب
میانه بالا و فراغ سفینه و قوی نیست . و دیگر عرب برای این است که با کمری
میچسبند و چنانچه گفته اند که در آن شکسته . عرب و دیگر سرنگار و آن بار صفت
که سرانجام خسته ، بالای بیانی بار بیانی می بندد . بسیار و در هر یک از اینها

بر این است .
دیگر عرب آنرا در حالت و ملکات و عادات و وضع گفت . و در سرشته و نوشته و خلق
تولد و خرد و نصیبت میزند . و غیر تازه در خود خود زنده میگرداند . و این مقام قتال
ببار ز به این گفته خفته و سوار ، آئین همان زراد و دفا و هر دو می نزل میگرد .

در رسالت فرو نمی ماند، بنا بر آنکه در اول کتب و کتب بی کتب است و کتب بی کتب است
مردم را این کارها را که در اول کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است

مردم را که در اول کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است
عرب بعد از خداوند است و در اول کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است
به وجود می آید و مانند امام زمان و در اول کتب است و در اول کتب است
عرب در کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است
بعضی از حصاره و در اول کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است
مستخرج از کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است

کتاب در کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است
کتاب در کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است
سیاهی از کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است
حجرات در کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است و در اول کتب است

کتاب
در کتب است

خاکمه روایت کرده اند این محبته و جبر منور و آردن تا اسعد و او که راه
در میان آن گم گشته و در سرای شهنشاه و حجر الاسود و نیز سایر مکانها
آوردند. این نگار است که اسفند به واسطه گمان آن مردم سیاه شده
مقام عرب به جوی خود نزد کعبه گشته است و در آن عتقه این سیاه گشته و در آن
سرایت آن تاجیه در او به نام خود در قیسه و در آن سرایت کعبه و در آن
در اطراف کعبه شمرگه سوخت.

در طایفه قبایل عربیه آمده و چهار آمانت نزد و در آن (محل مقدس) جمع بود
در آن روز. و این قصه را هم در آن محله و در آن سرایت کعبه و در آن
از آثار و حقیقتی که در آن روز. و سایر اشیاء و در آن کعبه
دیده شده.

خاکمه روایت کرده اند که در آن محله قدم نهاده و این در آن
و فرزندان کعبه را به سبقت میزدند و آنکه در آن باب اگر کسی در آن
در آن محله

عنه
در آن محله

- ۱- سوره که در آن وقت به است (در آن)
- ۲- در آن است تا اسعد و در آن (در آن)

میان شهر . عمر ممدی رزم آزا و رحمت بد در ها اع میمان و است
 با این صفت از آنجا که کار و بیخ تاره عاقبت شکست بها منقرض است قبیله قریش
 مضطر گریه عمر خطا بود است او فریاد . چنان جواب داد . که خدیجه بود عاقبت
 راست و راه ملود عاقبت چپ منی تواند بود را برگرداند تا خدا امر از این عزم باز دارد

من از اینجا رفتیم شکستیم ^۲
 بدین گفتار خفا نمود در وطن و از آنرا قراچیه معتبر شد بدین گونه و خفا در ۶۲۲ هـ
 در شب ۱۲ از آن میسر بدین نام رفت بجهت نمود و این سال مسیح آن تاریخ است میان کعبه
 است بجهت خفا به بنی کربا است آن شهر با کعبه بود و در و کعبه با کعبه بود
 عمر ترویج عقیده و صراحت من اعلم کرد بدین

تقریباً در این
 در ۶۲۲ هـ

در بدین خفا برا خود بسیار کرد مسجد ساخته و بیخ تازه ملود قراچیه را در
 گفتار نمود و به شهر . جنگ مبارز گشته و حق مبار خفا در شهر گشته خنده زخم برداشته

۱- در قرآن کریم آیه در آمده است . وَاِذَا تَلٰی عَلٰیهِمْ اٰیٰتِنَا بَيِّنٰتٍ قَالُ
 الَّذِیْنَ لَا یَرْجُوْنَ لِقَاَنَا اِنَّتُمْ بَعْدَ اَنْتُمْ غُرٰهٌ اَوْ تَدَّیْهُ قُلُوبُکُمْ
 لٰی اَنْ اَتَدَّیْهُ مِنْ تَلٰفَاۗتٍ نَّسْنٰی اِنْ اَتَّبَعُ اِلَّا مَا یُزْحٰی الْحِثَّ (زمر)

آن به تفسیر لغوی فقط شمر بر اصل چهارم را شرح نه ای می باشد و در هر یک مسلمانان
 تمام قرآن و کلام الهی را در دسترسند و تفهیم قرآن و در عدم آشنایی و آفرین
 است و در اندیشه آن از کتب دیگر بی نیاز باشد. امروز هم در تمام ممالک مسلمانان
 قرآن منبر قضا و انچه عبارت است از تفسیر و توضیح حکم انجیل دارد که محمد علی را قرآنی
 بر آن تفسیر می کنند.

اصل پنج هدم در یک سطر که گفته و آن ایلم فدا کی است و تفسیر بر دل او است.

اصل
 پنج
 هدم

در تمام ممالک

در قرآن آمده است: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ . وَاللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ . وَاللَّهُ أَعْلَمُ الْخَائِفِينَ .
الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ
وَهُمْ مُؤْمِنُونَ بِهِ .
وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ .
وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْفُرُونَ .

١٣٠
وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاعِدِينَ... قَالَ فَاهْبِطْ
مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ

مِنَ الصَّاغِرِينَ .
فَلْيَسُبُّوا فِيهَا هُمُ الْغَاوُونَ

وَصُورُ إِبْلِيسَ أَتَمَعُونَ

سوره شمس آیت ۱۴ تا ۱۷ که خداوند سرشت پروردگار را

در شمس او تفسیر نمی پذیرد . این است عقیده بهر

خدا مردم سوگند را ما را در بخون (۱۴)

ابراهم و مریم و عیسی علیه السلام هر از حقیت سوگند گویند

(۱) قُلُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ

وَأِسْمَئِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى

وَمَا أُوتِيَ الْبَنِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ

(۲) - إِنَّ مَثَلَ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ

و بعد فقام انبیاست و بر هر قصه دارد
مردمان روز رنج رنده میزدند و بارها بر صدر بران عدل الهی میزدند

در تزلزل این روز قرآن نید

« اِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا »

« وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ »

« يَوْمَ نَسُوفُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرُوداً »

« إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ... جَزَاءُهُمْ عِنْدَ

رَبِّهِمْ حَبَاتٌ كَبِيرَةٌ خَرَجَ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

فِيهَا أَبَدًا »

« فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ... وَالسَّائِقُونَ

السَّائِقُونَ . أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ . فِي حَبَاتٍ النِّعَمِ ... »

(۱) - مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ

و حاتم البستي

(۲) - إِنَّ إِلَهَنَا إِلَهُهُمْ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

عَلَى سِرِّ مَوْضِعَةٍ. مَتَكِينٍ لَيْتَهَا مَتَقًا بَلَدٍ. لَيْتَ
 عَلَيْهِمْ وَلَدَانِ مَخْلُودٍ. بِالْأَبِ وَالْأَبِ وَالْأَبِ مِنْ
 مَعِينٍ ... وَفَا كَهْ مِمَّا يَخْتَارُونَ. وَكَمْ طَيْرٌ مِمَّا شَتَّوْنَ ...
 لَا تَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْتِيهَا. إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا.
 وَأَحْجَابُ الْيَمِينِ مَا أَحْجَابُ الْيَمِينِ. فِي سِدْرِ خُطُودِ.
 وَطَلْعُ مَنْصُورٍ وَظِلُّ مَمْدُودِ. وَمَا يُشْكِرُ. وَفَا كَهْ
 كَثِيرٍ. لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ. وَفُرُشٌ مِنْ فَوْعَةٍ ...
 وَأَحْجَابُ الشِّمَالِ مَا أَحْجَابُ الشِّمَالِ. فِي سَمَرِ
 وَحْمٍ. وَظِلُّ مَنْ يَحْمَرُّ ... ثُمَّ أَنْتُمْ أَنْتُمْ
 الصَّالُونَ الْمَكْدُومُونَ ... فَسَارُونَ عَلَيْهِ مِنْ
 الْحَمِيمِ. فَسَارُونَ سَرَبَ الْهَمِيمِ ...

۱۳۳
 کنایه شایسته است - دانه ۱ - بذر ارکیده و درخت چتر ایران است و در جاده
 گمانه است و هر کس به نفع ۱ - ناز گلخانه سوم روز گزاشته و قدر از ناز و صبر از
 ۲ - برار گمانه رقصان با عزوب آفتاب روز و دراز ۳ - در بذر کمانه
 عمر فروز بزار کعبه برنده ۴ - مستحضر صدقات و در نهم (۱)
 قرآن رباب لوفم جهان و اتفاق و رقص کعبه ارضانه

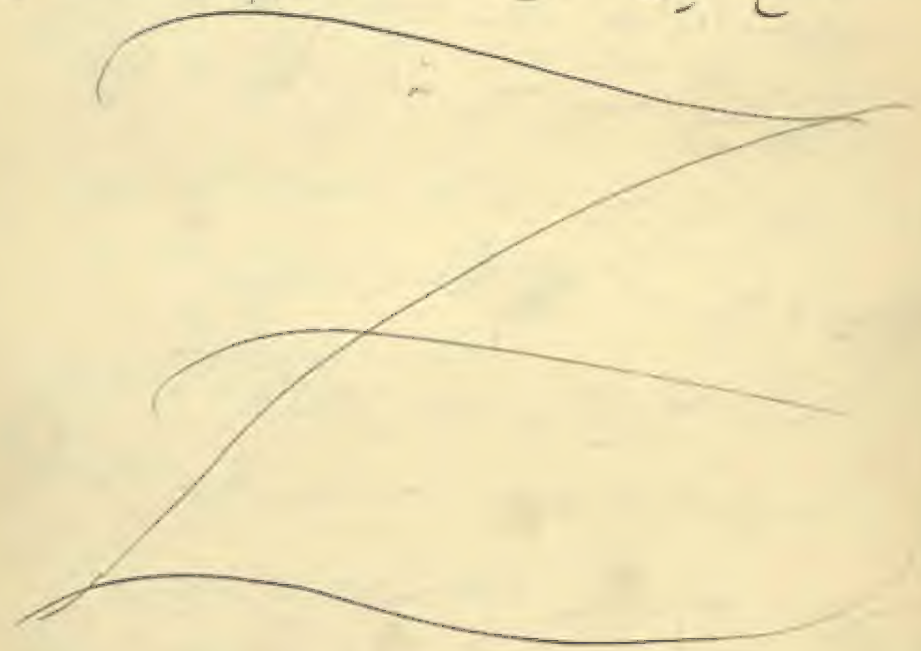
(۱) - نصف المده - حوض و از آفتاب هر تن افتراده است (در هم)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا انْقَرِبُوا إِلَى طِبْيَاتِ مَا كُنْتُمْ وَمِمَّا
أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَتَّبِعُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ

تَتَّبِعُونَ

أَنْ تَبْذُرُوا الصَّدَقَاتِ فَعِمَّا هِيَ وَإِنْ تَخَفُوا وَتَرَوْهَا فَقَرُّ
مُهْرَجٍ لَكُمْ وَتَلْفٌ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
لَنْ يَبْرَأَ أَنْ تَوْتُوا وَخَوَّصَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرُوقِ وَالْمَغْرِبِ وَلِلَّهِ الْمَرَّةُ
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى الْمَسَاكِينَ
وَأَسْرَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُرُوفُونَ يُعْهِدُهُمْ إِذَا
عَاهَدُوا وَالصَّالِحِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَالْجُلْدِ
أَبَاسٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُتَّقُونَ

مستأمنان بهر نسبت بهم شفیق و شفیع باشند بر ارباب هم برادرند.
از مجاورت و سبب آنکه هر کس در وطنها دست بر سر بهشت فواید

- ۱- وَالَّذِينَ آمَنُوا... رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
- ۲- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ

فَاِذَا لَقِيتُمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَضِبْ الرِّقَابَ حَتّٰى اِذَا اَخْتَصِمُوْهُم
مُّدَّوْا الْوَتَاكُ فَاِذَا مَنَّتُمْ وَاَمَّا فِدَاؤُ هَتٰى تَصْعَ
اَلْحَبْ اَوْ رَارَهَا ذٰلِكَ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَانْتَصَ مِنْهُمْ
وَالَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ مَّعْنٰى وَالَّذِيْنَ قَتَلُوْا فِيْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ فَلَنْ يَّجْعَلَ اَعْمَالَهُمْ سَعْدًا لَهُمْ وَيَصْنَعُ
لَهُمْ رِيْدًا يَخْلَعُ عَنْهُمْ اَغْلَامًا مِّمَّنْ

قرآن ستر بر برادران لا اصدق مع خط الصمغ بر سر فدا
عرب بوز قمر وقرآن عمو باز دشته و شراب و قمار و نفع کبر

سدم از این است در حق است سده سمح از برادران تبار
ست و سرعت اما رفته است بر این کلام و نام عبادت آن از شرط

سده
سده

۱- اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْمُسْتَرَّ وَالْاَضْيَابَ
وَالْاَزْلَامَ رَحِيْبٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاَجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُوْنَ

مادری بسیار آسان است و ظاهر نیز هیچ دوزخ و آفرین در دوزخ ندارد. در این کتب مشایخ حکما
و محدثین بکارده نام این امر را غیبی و یکتا و حاکم آن در دنیا و آخرت
غنیمت می بیند و در آخرت بهره است. امروز از این کتاب در
پندم مدیان آوازم افروخته می شود و در دوزخ

در کتب مشایخ

II

مصدق عرس
فهمید و در: « قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ
مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ
صَاغِرُونَ »

عرب که این طرز جنگ و عاقبت و غارت و تصرف می نمودند
غیر از این عهد و عهد است و عاقبت او در کتاب خداست

عرب

در عهد محمد

در عهد محمد

(مؤلف کتاب خود را در این باب شرح کرده است)

در شرقی و غرب در جنگ با کفار و غیره که است است در طرف آن قرار
 که است در شرقی و غرب در جنگ با کفار و غیره که است است در طرف آن قرار
 در آن اوقات در میان عرب هم مملکت نصیر و طوس است : هر اهل طوس را در
 نصیر و طوس ساکنان . عرب با آن زمان هم در میان هم در جنگ
 (۶۳۲-۶۳۹) بصره سوار و نصیر نصیر شروع نمود باقی نهادن
 (۶۴۲) در مملکت طوس ساکنان و کفار و نصیر و طوس را کفار کفار
 دنیا در مملکت عرب و کفار را در مملکت نصیر و طوس و کفار را در مملکت
 بصره و طوس و کفار را در مملکت نصیر و طوس و کفار را در مملکت
 نصیر و طوس و کفار را در مملکت نصیر و طوس و کفار را در مملکت
 و کفار را در مملکت نصیر و طوس و کفار را در مملکت نصیر و طوس و کفار را در مملکت
 و کفار را در مملکت نصیر و طوس و کفار را در مملکت نصیر و طوس و کفار را در مملکت

۱۳۹
از کتب خطی کتبخانه کهنه کوفه. این کتاب در دسترس است. - ۱ -

[illegible]

۱۳۱

Copy

۱۴۱
حدیث سواد عربی و کتاب آورد و جمع شد در آن در هر روز یک مرتبه (۵۳۴)
پنج مرتبه بخواند و هر روز یک مرتبه بخواند و هر روز یک مرتبه بخواند
پس این حدیث را در دفعه و صاف قوم بر زمین و خاک صد بار بخواند و هر روز یک مرتبه بخواند
در ۵۹۹ خفیه و نه خفیه و نه خفیه -
نه که بدانند که این کتاب از امام تراشیده و در میان
حاکم در این نام خفیه و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه
بر و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه
حدیث عربی و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه
پس این حدیث را در دفعه و صاف قوم بر زمین و خاک صد بار بخواند و هر روز یک مرتبه بخواند
در ۵۹۹ خفیه و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه
حدیث عربی و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه و نه خفیه

2-
Priz
—

dis

۱۴۲
بجای یوسف است انعام در وی جای دارد و سبط است بی اسم که موصوف کعب

(مکمل در سید محمد و در سید)

نیز از قوم مدینه در مدینه قرار دارد و تحت سبط
از آن بعد از حضرت محمد است که بعد از آن در مدینه است
خدیجه آسیا یا خدیجه بنت ابی لهب و خدیجه بنت ابی لهب
از یک لایحه است خدیجه بنت ابی لهب و خدیجه بنت ابی لهب
از یک لایحه است خدیجه بنت ابی لهب و خدیجه بنت ابی لهب
با یک لایحه است خدیجه بنت ابی لهب و خدیجه بنت ابی لهب
(۷۱۶-۱۰۹)

خدیجه بنت ابی لهب و خدیجه بنت ابی لهب
خدیجه بنت ابی لهب و خدیجه بنت ابی لهب
خدیجه بنت ابی لهب و خدیجه بنت ابی لهب
خدیجه بنت ابی لهب و خدیجه بنت ابی لهب
خدیجه بنت ابی لهب و خدیجه بنت ابی لهب
خدیجه بنت ابی لهب و خدیجه بنت ابی لهب
خدیجه بنت ابی لهب و خدیجه بنت ابی لهب
خدیجه بنت ابی لهب و خدیجه بنت ابی لهب

خدیجه

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

تعبیه نمودن در آن سال به جهت تربیت مردم عربها روان نمودن
 عرب صنایع قدیم شرقی و غربی در تمام قریه و محله ها. صنایع برزخیه و غیره از
 است زبانی و طرافت بویانته صنایع که در سال ۱۳۱۱ از ایران رها شده بود.
 عرب در قزوین و مراغه و سایر بلاد و همچنین در بلاد و طایفه و غیره
 قه آره و سیمه و سایر صنایع و جرایع و غیره و صفات تکرره که در عرب و غیره
 عربها بر سر است و عا ج و لا اثنان و غیره و غیره عربها بر سر طرافت
 و در آن سال به جهت تربیت مردم عربها و غیره و غیره و غیره
 میافت و در آن سال به جهت تربیت مردم عربها و غیره و غیره و غیره
 در قریه و مراکز و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 در آن سال به جهت تربیت مردم عربها و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 که در آن سال به جهت تربیت مردم عربها و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره
 در آن سال به جهت تربیت مردم عربها و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره و غیره

- 1 - Cordonnée 2 - mousseline 3 -
- maroquin 4 - samasse
- 5 - samasquine

ع
بازار دار

در تقصیر مو

از دریا

در مسیر دار

رو بطن

سه اهرام

یا، فاعذر

در کس

علم دار

۳۴ حیاط شیران در قصر الحرام و غیره
۳۵ حیاط شیران ۳۸ متر طول و ۵۵ متر عرض دارد و اطراف آن طاق نما و نیمه در ۳۸
متر بوده از دو در کتب حیاط غیره و در عمود کمره انزه

از رشتن تا به روزی عرب مودت تجارت عمل کند. تجارت

و در آن مردم با او دوستی می ورزند. کتب میرزا فتح محمد در ترقیه موافقت می نماید آن نویسنده گفته بود. روایت

دائر به تجارت می از راه دریا بطرف حیات می از راه خلیج. از دریا

سایه هر شریقی افوق و جنوب آسمان به چین و عراق می رسد و از

خلیج و اقصای در افوق تا به دریا تا به حیات می رسد. در اقصای

عرب به چین می آید و در آن آسمان به چین می رسد و از

همه نواز آن ملک اخذ کرده با دریا به مصر می رسد. در بعضی

باز در آن ملک. در بعضی

در بزرگ عرب مرکز علم و ادب و به اهل علم و ادب می رسد. علم و ادب

منافع فضله و اخلاقی را از خود می دهد. بعضی از اهل علم و ادب

(۲)

(۱)

(۳)

۱۲۴

(۱) محراب مسجد جامع تلمسان در الجزائر

(۲) منبر مسجد جامع تلمسان در الجزائر

(۳) چهارستون مسجد جامع قرطبه در اندلس
ساخته شده در سال ۸۵۰ هجری

قدن

نسخه خطی

نسخه خطی

تصویر

در آنجا که قرآن کسبه در آن قصر انوار کعبه در محراب
نورانی است و باقی نماط عرب قطعه نماز است که آنجا است و اینها
به دستور گواه محمد و اقامه از طرف عرب است و در اصل نماز خوانده
از بزرگواران ایران اقامه کرد. صفت منزه از معاصی است و از طرف
در ایران در نماز که هر روز و هر روز در هر وقت از هر طرف است
اینجا عرب است و اینها در آن سواری است که هر روز است و اینها
نیز در این اثر از نمای شاه قزوین و تخت جمشید و گنبد و قصر
اینجا که در آن است و در هر طرف است و اینها که در آن است
نیز در آن است و در هر طرف است و اینها که در آن است
بر صواب آورده است و اینها که در آن است

و یازده آن که در خط آن است به سبب سبب و به نام خود
 از دست طهر است. از این سبب است که سبب طهر است
 و در سبب طهر و در سبب طهر و در سبب طهر و در
 آسمان و قیوان و آقا و در سبب طهر و در سبب طهر
 و در سبب طهر و در سبب طهر و در سبب طهر و در
 مردم و در سبب طهر و در سبب طهر و در سبب طهر
 و در سبب طهر و در سبب طهر و در سبب طهر و در
 نزه و در سبب طهر و در سبب طهر و در سبب طهر
 سبب طهر و در سبب طهر و در سبب طهر و در
 سبب طهر و در سبب طهر و در سبب طهر و در
 سبب طهر و در سبب طهر و در سبب طهر و در

ناراضی رفاهی است در آنها خشم کم و از فرط آن مژدن در درون چشم برین

ایک مکتبہ مہم کو اپنا درخیز کرنا ہے۔ مکتبہ عربیہ خیریتہ فرماتے
آج کے مکتبہ مہم کو اپنا درخیز کرنا ہے۔ مکتبہ عربیہ خیریتہ فرماتے
دینے اور جان کر کہہ سکتے ہیں کہ اس کا نام ہے حضرت
حضرت کے نام سے ہے۔ عربیہ خیریتہ فرماتے
اس کا نام ہے حضرت

الحمد لله رب العالمين
الذي هدانا لهذا الذي كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله

فصل ششم (۱)

حضرت کرم - دولت عرب

حضرت کرم (۶۳۲ - ۵۷۱) عرب کج بود در آغاز مائه هجری بمقام برکت بخت گزید
و در پیش در زمانه تغییر و نه گشت . قرآن کریم بجمع اهل بیت در بر بن حضرت کرم جبرئیل
عرب چون امام آوردند ای جنگ با کفر را گزشت و جزین گشت در دولت برنگ
تکلیف بده فکر خود را از نه تا اسپینا بطلاد . جنگ برایت (۷۳۲) جبرئیل شرف عرب را
در مغرب گرفت .

در تقوید عرب درین بین ظریف در باقیه از تمدن سیران و ایران بایر گشته بود آب ط
یافت و بر سر کعب و جلال رسید . مرکز عبده این دینیت در شرق زمین داشت و بعد از او
در مصر قاهره و در اسپینا قریبه .

اهیت تبلیغ

در قاره آسیا در عموم ادیان بزرگ دنیا در آنجا ریش گرفته است در
اسلام اوایل مائه هجری دین جبرئیل بر سر وجود نهاد و علوم باسلام . این دین
قبیله مدینه افریقا و آسیا را فرا گرفت و در اردو پانز تنوذ یافت . جنگ صلیب در بزرگترین
و طرماند ترین جنگهای کردن و سلطنت بیشتر در نتیجه است اسلام بوقوع پرست . دنیا
شرف اسلام هنوز قطع نشده چنانکه امروز هم من و من تنوعه بیشتر از دین باسلام اقبال
دارند بخصوص در چین و هند و بودان . مدینه مسلمانان را بطور تقربیت تبادله از پانصد بیت
گر در نوشته اند . این نکات که هر را بدقت در به دی این دین میخواند . مخصوصا ما
فرانسویان در بیست و شصت سالان زمین دولت دین مسلمانان باین ملت داریم دولت ما خود را
یک از دول معتزله اسلام میشمارد .

1

از نژاد سفید) و از اقارب قوم
در باب این خویشی با شرح

[illegible]

از این گذشته پیشرفت اسلام در قرون وسطی موجب انتشار تمدنی در خشان
و تکمیل فنونی شکفت انگیز شده است.

I بنیان اسلام . حضرت محمد

اسلام در عربستان بوجود آمد.

عربستان

در میان سه شبه جزیره جنوب آسیا عربستان از سایرین
جسم تر است و در مغرب دو شبه جزیره دیگر قرار گرفته . بنابر این عربستان در
مرکز دنیای قدیم و سه چهارم راه خطوطی واقع شده که آسیا را با آفریقا ربط داده
و بحر اژه را بوسیله دریای قلزم با اقیانوس هند متصل میکنند . عربستان فلاتی است
مرتفع . در حاشیه آن بموازات ساحل کوه هائی دیده میشود به بلندی کوه
سین پاریس . ارتفاع عربستان و صحرای آفریقا از سطح دریا بیک میزان است .
عربستان درست در منطقه استوایی افتاده و کمتر غلکته تا این درجه گرم میباشد .
ساحل عربستان چون کمی باران دارد بیشتر حاصل داده و بمن نام گرفته یعنی عربستان
بایرکت . از بمن قهوه و کندر میآورند . حجاز ناحیه ایست شن زار ولی بواسطه
بریدگیهای خود بداخل شبه جزیره دسترسی دارد . قسمت اعظم سکنه عربستان
در ساحل جمع شده بلادی از قبیل مکه و مدینه ساخته اند .

کوه ها مانع است که باران بداخل شبه جزیره برسد و باین لحاظ تقریباً تمام
فلات عربستان قفر است . عربستان شش برابر فرانسه خالک دارد ولی فقط شش
یک آن قابل سکونت میباشد . در وسط صحرای قفر و شن زار واحات چندی
وجود دارد و نفوسی که در آن سکنی گرفته اند شبانانی صحراگرد و غارتگر اند .
عده سکنه عربستان را امروز از هشت الی ده گروه نوشته اند و قطعاً در مائه
هفتم هم از این بیشتر نبوده است .

عرب از بنی سام (شاخه ای از نژاد سفید) و از اقارب قوم

عرب

عبری میباشد . روایات عرب در باب این خروشی با شروح

حضرت محمد - دولت عرب

حضرت محمد (۶۳۲ - ۵۷۱) که عرب مکی بود در آغاز مافقه اهتمت برسات مبعوث گردید و دعوتش در زمانی قلیل دنیا گیر شد. قرآن کریم مجموع احکامی است که بر زبان حضرت محمد جاری شده.

عرب چون اسلام آورد بکای جنگ با کفار را گذاشت و چیزی نگذشت که دولت بزرگی تشکیل داده فخر و خود را از هند تا آسیای باسط داد. جنگ یوانیه (۷۳۲) جلوی پیشرفت عرب را در مغرب گرفت.

در فخر و عرب مدینتی که بالخاصه از آمدن بنی ناس و ایران مایه گرفته بود بدید آمده بسرحد جلال و کمال رسید. مرکز عمده این مدینت در مشرق زمین دمشق و بغداد بود در مصر القاهرة و در آسیایا قریطه.

اهمیت تاریخ اسلام
دوقاره آسیا که عموم ادیان بزرگ دیادر آنجا ریشه گرفته است در اوایل مائه هفتم دین جدیدی باعز صه وجود نهاد موسوم باسلام. این دین قسمت عمده افریقا و آسیا را فرا گرفت و بارویا نیز قدم گذاشت. جنگ سلب که بزرگترین و طولانی ترین جنگهای قرون وسطی است بیشتر در نتیجه ظهور اسلام بوقوع پیوست. دنباله پیشرفت اسلام هنوز قطع نشده چنانکه امروز هم ملل و محل متنوعه بیش از هر دین باسلام اقبال دارند بخصوص در چین و هند و سودان. عده مسلمانان را بطور تقریب متجاوز از پانصد و بیست کروڑ نوشته اند. این نکات همه کس را بدقت در مبادی این دین میخواند اما مردم فرانسه بمناسبت مستعمرات مسلمان نشینی که در افریقا دارند دولت خود را یکی از دول معظمه اسلام میدانند و باین لحاظ توجه باین دین را بر خود واجب تر میشمارند.

تقریباً سکه بخت دارد زیرا عرب خود را از عقبه اسمعیل (پیر ابراهیم و ابراهیم) و برادر آسم میانه.

عرب اصیل شکر است باین معنی در حریت تنب دارد و رنگ بزه تیره و بیش از بلند و بین قلی و چشم کج و برآق و غلبه ریش سیاه و اثره عافش و اگر فته. عرب سینه بالا و فراخ سینه و قوی بنیه است. بدن کرب پیرا منی است در بکر تن بچسب و مایل به عده مانده در روی آن میکشد. عرب دستار بر میگردد و آن با رجه است و برمانده خسته بالای پیشانی بار میزند می بندد. لباس دستار حضرت محمد و معاصرین او بدین بوده است.

در کل عرب آثار جهالت و دلت جبر از روی بدی نگفت آدمی رسته بود و سلا چون ترکه دختر را میبست میبست دختر تازه مولود خود را زنده بگردد میگرد اما بکلام قتل پیدا زنده اسلحه خود نیزه میداد، آئین پیمان نرانی و دوقاره راجع نزل میشد و در رت دست فرو میماند و بنا بگری و تلخ داشت و بکسی شتاق نمیداد و مانند مردم یونان هر سال سه بقعه ادب و رقیب میداد و ما دایک سه بقعه و اربعه جنگ و جدال را ترف میبست.

عرب علاقه فراوانی به شصت و شصت میگرد چنانکه هرگاه کج و بدنی میرسد انتقام را به بر خرد و حجب میبستند و مانند اقدام کردن در نیزه داشتند و دیه امروز در تونس معلوم میگردد.

عرب در کتب کتب کوانیه که بکس قسم بقبیل متعلق بود و از این قبایل بعضی اهل کعبه و بعضی اهل باووه بودند سنگ کب این قبایل ششده معبد شده که داشته معلوم کعبه.

کعبه درگنده اس از چهار قرار گرفته و تقریباً با زده در کتب تا در بین قلمن فاصه دارد. کعبه معبد است کعبه بلندی ده ذرع و پنجاه دوازده ذرع و از هر طرف سیاه ابر شصت بر آن کشیده اند. کعبه در وسط سیمه الحرام واقع شده و در داخل آن حجر الاود قرار دارد و آنرا نقره گرفته اند. نزدیک کعبه چشمه است معلوم به زمزم. چنانکه روایت کرده اند این چشمه را جبرئیل

بیرون آورده تا اسیران را بدر راه راه و در میان گم کرده بودند بر آب نهند و بجزر الاسود را نیز بیاورند و باین جهت
 ایشان آورده است. این گفت ابتدا سفینه بوده و بعد بواسطه گن آن مردم سیه شده است. قبل از
 ثبت نام خود را نیز در کعبه گذاشته بودند. عده این ثبت نام به سیه رسید و در حال عرب زیارت آن
 سیه شد. در ادای پنج میلادی قبیله قریش سیه است کعبه را داشت در اطراف کعبه نرسیده و بکعبه
 از فلسطین قبل مدینه آمده و در حجاز اقامت نمودند و سیه را از عرب (مصرف درین) برین
 میبرد و آیدند. دین نصرانی هم در از شام و حبشه و بر بن سیه است کرده بود و پروانه داشت و
 حتی از آن رب حضرت کرم نیز یک نفرانه بود^(۱) شایل ابراهیم و مسیح^(۲) هم در بین سیه کعبه دیده
 حضرت محمد ص چنانکه روایت کرده اند حضرت کرم در ۵۷۱ میلادی قدم بوضع و جدا نمود
 این دولت بر قس بود و فرزندان کلویس بر شایستگی میگردید و آنکه بعد
 باب الکرگوار بگیرند در شهر دوم حکومت داشت. حضرت کرم از قبیله باغذ قریش بود که
 در شام با یک یقین ماند و از پر نیز جزیش شتر و یک غلام جزیری داشت خبر و لذا چندین شبانه گذراند
 و بر از آن کعبه را خدیجه بوسی کمال نمود پرداخت. خدیجه از حضرت و ندان با کنت حضرت کرم
 بود و کار عمر و فقر داشت و حضرت در راه سالاری قوافل او میکرد. خدیجه در سیه زن و پانزده
 سال از حضرت کرم بزرگتر بود بر وصیت او در آمد. از آن بجه حضرت شتر اوقات خود
 را با نزد او و فقرات گذراند تا در چهل سالگی جبرئیل بر او ظاهر شد و گفت: «ای نبی جانم
 پروردگار خود» حضرت گفت داشت در آیه سرو کارش و فرشته است یا ^{جبرئیل} و از این
 جهت بر حمت افتاده حضرت خود را بکشد. اما خدیجه او را ^{در کمال} ^{جبرئیل} کرد. آنکه جبرئیل
 نازل شده گفت: «ای کرم» تو پیغمبر خدا ای دمن جبرئیل

(۱) - معلوم نشد چه کسی منظور از کلف بوده است (ترجم).
 (۲) - در روایات شایل اسیران که سیه فرستاده شد.

بر از چندین بار و طی دهک شفاست بگردیدند و از آن موقع حضرت بعثت برپا شد گردید.

هجرت حضرت مردم را بر تشریف دادن و تسخیم بشت اودعت کرد (۶۱۰).

این دعوت در ظرف چند ماه اول پیروان نداشت و فقط مدتی بعد در مدینه

به ۵۲ نفر رسید اسلام آوردند و در میان ایشان زوجه حضرت خدیجه و بر عیسی و

زوجه شریعت و ابوبکر زوتر از دیگران مسلمان شدند. عمر و بنی زرم آردا در حقیقت بود

در ۶۱۵ مسلمانان پیوست.

این دفعه از آنجا که درین تازه عاقبت شکستی نبوده منبر شده بقیه قریش

مضطرب گردید و عمر بنی حضرت را بمذاقت اوفتاد. حضرت جواب داد: «اگر خدایه

را در جانب راست راه را در جانب چپ من قرار دهم در برابر گردانده تا خدا مرا از این

عزم باز نبرد من از اینکار دست نیکشم».

بالافه گفتار حضرت را مورد طعن و تاسف قرار دهم بقتل رسانیدند و حضرت در

۶۲۲ به یثرب در از آن بیجه عزم نمود گفت هجرت نمود و این سال مبعوث آید

مسلمانان گردید.

حضرت محمد علت هجرت حضرت بهینه یک کتابت آن نذر با کتبه بود و دیگر وجود

در مدینه بود در آنجا در زمینه را برای ترویج عقیده و صداقت خداوند

کرده بودند.

در مدینه حضرت در احضار سینه رسید اگر چه مسجری ساخته و دین تازه را قوامی دهم با جهاد

بگفتار را واجب نمود. جنگ بر راه کشید و حتی یکبار حضرت در آنجا کشت حوزده نفر

بر داشت (۶۲۵) که بعد ظفر یافت و حضرت بقیه بوی پیوست. عاقبت الامر حضرت در

۶۳۰ با چندین هزار مهاجر به مدینه رسید.

بعقد و غلبه و در دهنه شده یکبار دست و به حرام بجز الا بود نزدیک نه گفت است اما در نمون کرده است .
و بعد از این واقع حضرت رحلت نمود . قبر از رحلت دین اعلام در تمام عربستان گستر
گردید و رحلت قوم عرب را ایجاب کرده بود .

پس بر دایت ابو الفضا حضرت در اوان مرض و در قبر از رحلت خود بیاد می نمود و فرمود که
کرده بسید دست و عنبر بر غنم بر آید و میر از حد بدی گفت : « در ارمم » اگر است کسی از دست
من حد بدیده است ~~از دست من حد بدیده است~~ بیاید تا آنکه . اگر کسی نه از آن گفته ام منجها
بگوید . اگر مال کسی را گرفته ام بیاید باز بستاند و ترسد از این طرف کینه من نبود زیرا در
جنت من کینه نیست . آنگاه بزرگ آمده ناز ظهر را گفته است و باز عنبر بر غنم برشته . دین
استه مردی آمده سر درم از او سطله کرده حضرت سر درم را دیده گفت : « در خجالت دنیا
است تر از خجالت آفت است » پس یکبار در در حلقه آمد در رکاب او چنگیده بودند
و عا کرده بیت ایشان طلب مغفرت نمود و گفت : « در خداوند بنده خود را با نیت
نعم دنیا یا معنی خنجر کرده و کمتر نعم اخروی را برگزیده است . » بین کلمات ابو بکر
گرفت و گفت : « در افسوس نیست اینم ~~را بقرانه جان خود بخیرم~~ » .

قرآن

اصل دین حضرت محمد در قرآن است . هر یک که حضرت محمد
بیان احکام میفرمود پیران آن حضرت به جمیع کلمات او را بر او راقی نقل میکرد
و گوشتن و سنگ میخواندند . بعد از رحلت حضرت محمد زید رحمت کاتبی حضرت
را داشت قطعات مرزبه را جمع آورد و از این مجموع قرآن برت آمد .
قرآن ۱۱۴ سوره دارد ^(۱) و هر سوره مرکب از چندین آیه است . در تعلیم و تفسیر کلام
رعایت ترتیب مخصوص نشده فقط متران گفت و در از این و کوه های آن تا حدی

(۱) - در کتب حد و سوره قرآن را ۱۱۴ سوره است (ترجم)

[illegible]

بیمه و اگرست در مرض و آرزو دارند اختیار میکنند . در آنجا نه سخن بهوده . شیخونه نظامی

بہیمان واقعہ نماز واداء زکوٰۃ و فرائض و سب کے درمست و صبر و آفات و بیماریوں اور
کارزارات . بنی کے رائے کوئی دشمن ہستہ ۴۴ سورہ ۲ آیت ۱۷۴ .

« چون که قرآن می‌رسید آن‌ها را گردن بزنیید چه آنچه گشته در عظیم بود، بر ایران است
بر بندید، آنکه در جنگ بر آنان است نه از ایشان کینه یا غیرت است نه در آن کینه.
که چنین است و اگر خدا می‌خواست خود بر آنان قدرت می‌یافت کف می‌تافت و بر این است
نه را بر نیاید بگوید بیزاید. آن‌ها گشته در راه خدا گشته اند خدا اجداعاتی را باطل
نمی‌کند. بر نفس آن‌ها را می‌خورد و کارشان را اصلاح خواهد کرد و در بهشت و بار آنان توفیق
بخورد و از هر خدا در دنیا» (قرآن، سوره ۴۷، آیه ۴-۷).

و آن شستن بر دست و پا و مسح بر سر و تن و غیره از این جهت است که منع نهد است .

[illegible]

موجبات

فیروزی عرب

ایشمعه پیشرفت فی الواقع باعث حیرت بود زیرا افسوس عربستان از هشت الی ده کرویر تجاوز نمی نمود اما در آن موقع جنگیان عرب تمصب شدیدی پیدا کرده و مخصوصاً دشمنانشان از حال و رمق رفته بودند. امپراطوری یونانی قسطنطنیه و دولت ایران از چندین سال قبل مدام با یکدیگر زد و خورد داشتند و در بدو نهضت عرب رومیة الصغری تازه پایتخت ایران را سوزانیده لیکن دوست هزار مرد جنگی از دست داده بود. مردم روم و فلسطین و شام و مصر زیر بار مالیات فرسوده و بهانه کفر و زندق نیز مورد آزار بودند و از فرط آزردگی از شورش ابا نداشتند و عرب را که میانه روی پیشه کرده باغماش و مماشات سلوک میکرد منجی خود میدانستند. علاوه بر این در میان ملل مغلوبه و مخصوصاً قوم بربر بسیاری اسلام آوردند و برای اعلائی این دین وارد جانبازی شدند چنانکه طایفه قاضی اسپانیا شخصاً بربر و قشون او نیز هر یک از سیصد نفر عرب و هزار نفر بربر بود.

وقفه پیشرفت

تصرف اسپانیا آخرین مرحله فتوحات عمده عرب میباشد زیرا کمی بعد حمله عرب را حکه در ۶۳۴ شروع شده بود رومیة الصغری در مشرق جلو گرفت و قوم فرانک در مغرب. در مشرق عرب میخواست کار رومیة الصغری را بگیرد که شد لذا دست بکار محاصره قسطنطنیه شده (۷۱۷) این شهر را از دریا و خشکی مورد حمله قرار داد لیکن امپراطور ثئون سوم که از خاندان ایزوری بود مردانه دفاع کرد و پس از یکسال عرب را مجبور نمود که بوضع مصیبت آمیزی باز گردد. از این سبب دیگر اسلام جلو نیامد مگر هفتصد سال بعد بوسیله ملت ترک.

در مغرب عرب از ۷۱۹ وارد خاک ^{کلی} شده تار بن را گرفت و ابتدا دره رن را تالیون و بعد دره کارون را بغارت داد و از آنجا بیشتر رفته وارد خطه لوآر گردید و نزدیک پواتیه با قشون فرانک که فرماندهی آن با شارل مارتل ^(۱) بود تلاقی

(۱) - Charles Martel.

نمود. درین جا صفوف بهم فشرده جنگیان فرانک که بقول یکی از معاصرین آن دوره «شبه دیوار یا تخته یخی» بودند حملات سوار عرب را تاب آورد و چون شب درآمد عرب بهزیمت برگشت (۷۳۲).

باین ترتیب جنگ پواتیه نگذاشت اسلام در گلی راهی باز کند و از آن بعد نیز مسلمانان اسپانیا اغلب گرفتار رفع عسبان قوم بربر بودند و مجال جلو آمدن نداشتند تا آنکه در ۷۵۹ خود بدامنه جنوبی پیرنه پس نشاند.

معذلك مسلمانان کاهکاهی باسم اقوام مراکشی و غیر آن یاور پای نصرانی میباختند چنانکه در مائه نهم جزیره سیسیلی را گرفته و ایتالیا را غارت کردند و در سواحلی پروانس مستقر شدند.

تجزیه

دولت عرب

دولت عرب از هشت تا اوقیانوس اطلس میآمد ولی از همین وسعت خاک و فاقع مردم آن پیدا بود که نمیتواند مدتی زیادی دوام کند. از این گذشته اسلام از بدو ظهور خود بواسطه اختلافات مذهبی و سیاسی مغشوش گردید.

در زمان خلفای راشدین مرکز خلافت مدینه بود لیکن چون علی ^۴ پس از مبارزه خونینی که با معاویه نمود بشهادت رسید (۶۶۱) معاویه مؤسس سلسله بنی امیه گردید و پایتخت را به دمشق انتقال داد ولی بنی عباس در ۷۵۰ سلطنت بنی امیه را منقرض کرده بغداد را که در کنار دجله قرار دارد پایتخت نمودند.

از آن بعد دولت عرب متلاشی گردیده ابتدا بدو بعد سه خلافت منقسم گردید. خلافت آسیا پایتختش بغداد بود. خلافت مصر ^{قاهره} و خلافت اسپانیا قرطبه. هر یک از این سه خلافت باز خاک وسیعی داشت و خلفائی با حشمت و شوکت. در میان ایشان از همه مشهور تر خلیفه است از بغداد موسوم به هارون ملقب به الرشید که با شارلمانی پادشاه فرانسه معاصر بوده است (۸۰۹-۷۸۶).

مسجد عمر در بیت المقدس

عرب در مائه هجری این مسجد را در محلی که سابقاً معبد سلیمان بود بنا کرد.
منطق پیروی کعبه را من گرفتند و در دیوارها کاشی کمر کرده اند.
این ساختمان بدستور استادان ایرانی صورت گرفته است.

خلیفای راشدین پسر مشق حضرت محمد^ص بوعلی ساده زندگی
میکردند و وجه امتیازی با اصحاب خود نداشتند مثلاً عمر
موقعی که وارد بیت المقدس شد بر شتری نشسته و نوشته خود را که متعسر بیک کیسه
گندم و یک کیسه خرما و یک مشک آب بود جلوی خود بر چهار شتر نهاده میرد.
در عهد خلفای اموی عادات و رسوم عوض شد و زندگی خلفا آلوده به تجمل
و نظیر زندگانی پادشاهان مشرق زمین گردید. صحت تجمل بنی عباس همه جا
رسید مثلاً در فالاری که با عام میدادند درختی دوازده شاخه از طلا و نقره تعبیه
کرده و بر شاخه های آن پرندگانی از جواهر مرصع که گاهکاه بر زرد میخواند
نشانده بودند.

این خلیفای پر حشمت هم بدستوای دین بود و اندوهم سلطان یا استقلال - ذخائر
فرمانی داشتند که جزیه اهل ذمه جزئی از آن بود. گاه منتهای جود و سخا را
نشان میدادند و گاه قساوت و بیرحمی را بنوره اعلی میبردند. هارون الرشید هم
که بعد از مشهور شده درین حکم با دیگران برابریست چنانکه جعفر وزیر و فادار
خود را سر برید و حال آنکه تا آن دقیقه نهایت لطف را در حق او روا داشته بود.
هارون الرشید در ابداع عقوبتهای وحشیانه نیز دستی داشت چنانکه روزی ریشی
عربی را بحضور آوردند هارون در خیمه خواسته نام اسنخو آهای بدن و بندهای
دست و پای او را در آورد و بعد او را چهار باره نمود ولی همین خلیفه مردمان
با سواد و فضل و هنر متمدن را به دیوار خود جلب میکرد. خود دارای طبع شعر
و مردی با ذوق بود. مصاحبت فضل را خوش داشت و از بذل و بخشش در حق آنها
فروگذار نمیکرد چنانکه بشاعری که شعری در مدح او سروده بود جامه فاخری
سلفه داد یا ده غلام و یک صرغه بشهزاد دیناری.

III

تمدنیت عرب

تمدنیت عرب در قلمرو خلافت های عرب که دوران هر یک چندین مائه
دوام یافت مدنیتی با رونق و درخشان پیدا آمد ولی این تمدن
از مدنیه های سابقه مایه گرفته بود.

عرب مادامیکه از عربستان یا بیرون نهاده بود از مدنیت بهره نداشت لکن
از زمانی که با ملل مغلوبه و مخصوصاً مردم ایران و یونان خلیفه پیدا کرد باخذ
رسوم تمدن آشنا گردید همچنانکه سابقاً اهالی روم پس از تسخیر یونان آداب تربیت
آموختند.

کشت و زرع عرب در مصر و بین النهرین کشت زمین و فن آبیاری را فرا
گرفت و طولی نکشید که درین فن استاد شد تا آنجا که از دست
والانی^(۱) اسپانیا باغ و گلزارهای ساخت.

(۱) - Valencia.

عرب بسیاری از درختها و نباتات تازه با روبا آورد از قبیل : خرچ ، فی شکر ،
توت ، زرد آلو ، مارچوبه ، کنگر ، لوبیا ، شاهدانه ، زعفران و گلهائی مثل یاسمن
و بنفشه . مسلمانان مشغول در قصور و خانه های خود باغهای لطیف تعبیه کردند
و در آن جای سایه و خنک تر قیاب داده چوبها روان نمودند .

صناعت

عرب صنایع قدیم مشرق را نیز در تمام قلمرو خود بسط داد .
صنایع مزبوره اغلب از جهت زیبایی و ظرافت بود مانند صنایع
کاشی سازی که از ایران بر خاسته بود . عرب در فلز کاری بهرینه عالی رسید .
فولاد دمشق و حلب و تیغه قداره و اسلحه و اشیا مسینه و چراغ و نیز و صفحات
قلمزده و کشفه عرب هنوز هم مشهور است ، چوبهای تراشیده و عاج و لؤلؤ نشانده
و نقره گرفته عرب سر مشق ظرافت و ذوق بوده است . دمشق قالی و پارچه های
علی و مخمل و منسوج ابریشمی میبافت و دست دوزی میکرد . موصل اختصاصی
در پارچه های لطیف داشت ، در قرطبه و مراکش چرمهای مصور و مدّتهای کار میکردند .
شهرت صنعتگران عرب از بعضی لغات فرانسه پیدا است از قبیل گفتش دوز^(۱)
که منسوب بقرطبه است و پارچه لطیف پنبه ای^(۲) که بموصل اسناد داده شده و
نیمه اج^(۳) که از کلمه مراکش مشتق گردیده و پارچه کله و بونه دار^(۴) و تیغه مرصع^(۵)
و مدّتهای^(۶) که از کلمه دمشق میآید .

تجارت

صنایع گوناگون و با رونق عرب موکد تجارت عمده گردید .
هر شهر بازاری داشت و در آنجا مردم بداد و ستد میبهرداختند ،
کسب بیشتر از این جهت مورد توجه بود که حضرت محمد^(ص) سابقاً آن را پیشه
کرده بود .

دائرة تجارت هم از راه دریا بسط می یافت ، هم از راه خشکی . از دریا به تمام
ساحل شرقی آفریقا و جنوب آسیا تا هند و چین و جزایر سند میرسید و از خشکی
فواصل در آفریقا تا سودان و در آسیا تا چین میرفتند . و باطلی که عرب با چین

(۱) - Cordouan.

(۲) - Mousseline.

(۳) - Marocain.

(۴) - Damassé.

(۵) - Damasquiné.

حیاط شیران در قصر الحمراء غرناطه

حیاط شیران ۲۸ متر طول و ۱۵ متر عرض دارد و اطراف آن حائقی آغلا ساخته و ۱۲۸ ستون
سرمه زده اند و در کف حیاط نیز چهار جدول کنده اند

پیدا کرد در تمدن آینده دنیا بسیار مؤثر گردید زیرا سه اختراع مهم را از آن ملکت

اخذ کرده باوریا منتقل نمود: قطب نما کاخ و باروت توپ.

علم و ادب

بلاد بزرگ عرب مرکز علم و ادب و بدارالعلم و کتابخانه و مدارس و محافل فضلا و انجمنهای ادب خود شهره بود. بعضی از خلفا در ترویج علم و ادب بسیار کوشیدند مانند هارون الرشید و حکم دوم که چهارصد هزار جلد کتاب در کتابخانه داشت.

در زبان عرب آثار ادبی بحدت و قوت میباشد و انواع مختلف دارد ولی از این جمله بالخاصه اشعار و قصص آن عذیر الظیر میباشد زیرا ذوق لطیفی نشان میدهد و خوانند را جذب میکند. یکی از مشهور ترین کتب عرب الف ليلة و ليلة است که اصلاً از ایران بوده.

عرب در علوم و ادب فضایی یونان شده کار ایشان را دنبال نموده بر ریاضیات و هندسه و جبر و مقابله و علم طب و جغرافیا خدمت بزرگی کرده و در طب شهرتی مهم بدست آورده است چنانکه کتب ابوعلی سینا (۹۸۰-۱۰۳۶) تا دویست و پنجاه سال قبل یعنی عهد اوئی چهاردهم در مدرسه طب مون پلیه (۱) درس میدادند. کیمیا گران عرب نیز پیشرو شیمی دانان امروز شمرده میشوند زیرا هنگامی که در جستجوی کیمیا و اکبر اعظم بودند تا تمام فواید را ملاحظه کنند و عمر طولانی و جاودانی عطا نمایند چندین ترکیب ترسناک و نمک پیدا کردند و شاید اکمل را نیز کشف کرده باشند.

۱۱

از آنجا که قرآن کشیدن تصویر انسان را منع کرده نقاشی و مجسمه سازی در اسلام رونقی نیافته و باین لحاظ عرب فقط در معماری هنر نمائی کرده است. ابنیه یا بنده و یا شکوه بلاد معتبر عرب گواه نموده و اقتدار خلفای عرب میباشد. عرب اصول معماری خود را از بیزانس و ایران اقتباس کرد. صفت متمیزه این معماری ستونهای ظریف و موزون است که ایرانیان در معماری بکار میبردند و هلالیهایی مختلف الشكل و قبه که از قسطنطنیه آمده است.

(۱) - حوضه تربیه در مون پلیه.

۴۳ - در قرآن نمی بینیم بنده و یا شکوه بلاد.

(۱)

(۲)

(۱) - محراب مسجد جامع تلسمان در الجزیره.

(۲) - منبر مسجد سلطان حسن در القاهره.

(۳) - چهل ستون مسجد جامع قرطبه که در مائه نهم و دهم ساخته شده

و تقریباً ۸۵۰ ستون دارد.

اینها عرب نه سادگی اینها یونان را دارد و نه استحکام بر همینها ابناء روم را بلکه در ذهن اثری از مذهبهای دشت و تخت می بخشد. کبرندگی و اختصاص این ابناء به کاشی کاری تند است و کج بری طریقی که بنام کشیده سازی هزار شکل هندسی و حرف تهجی و شاخ و برگهای خیالی را بهم چسبانیده صورت بدیعی بوجود آورده است.

قصور و مساجد عرب قصور و مساجد بسیاری ساخته ولی باین علت که مصالح آن محکم نبوده و با از آن جهت که در حفظ آن اهتمامی نشده اغلب منهدم گردیده و با مقام خود را از دست داده است. از اینها مشهوره اسپانیا یکی مسجد جامع قرطبه است و دیگر مسجد طلبطله و دیگر قصور جنة العریف و الخراء در غرناطه. در نلسان و فیروان و القاهرة نیز مساجد زیبایی دیده میشود. قصور عرب مانند قصور آشور و خانه های ادوار ساقه یونان و روم و منازل امروزه مردم مژا کش و الجزیره از بیرون جز دیواری صاف و بی روزنه نداشت و مرکب از یک سلسله اطاق بود که چندین ضقه باز میشد. ضقه ها را در اطراف باغهای نزه ساخته و در باغ استخرها و قناره های بلند تعبیه کرده بودند.

مسجد برای عبادت و معمولاً عبارت از شبستانی است بر روی که در آنجا منبری برای واعظ گذاشته اند. در بیرون شبستان صحنی است با حوضی که مؤمنین قبل از نماز در آنجا وضو میسازند. از این گذشته چندین مأذنه هم که شبیه جایگاه ناقوس نمازخانه های نصاری است در آنجا ساخته اند و از فراز آن مؤذن روزی پنج بار مؤمنین را به نماز میخواند.

این نکته مهم را باید در مد نظر داشت که مدنیت عرب نیز مانند فتوحات آن تنها حاصل زحمت نژاد عرب نبود بلکه ملی هم که اسلام آوردند درین امر با ایشان کمک کردند چنانکه بسیاری از معماران و فضلا و صنعتگران و تجاری که عرب نامیده شده اند در واقع ایرانی و یونانی و شامی و اسپانیایی بوده اند.

اهمیت حقیقی عرب در تاریخ دنیا این است که اقوام پراکنده را در تحت یک لوا جمع آورده و چندین نمون را بهم نزدیک نموده و با هم آمیخته است و قیامین اروپایی غربی و عالم آسیا را سطره شده است.

۱۱ - Tlemcen - *تلمسن*

نصیر هفتم
خاندان شارل - *شارل هفتم*

سلطان کبیره نامان مرده با حرم خود و فرزندان و اقارب و خدمتگاران و ...
در ۷۵۱ پن لر برکت *شارل هفتم* پادشاه فرانسه و انگلیس است. شارل هفتم در ۷۵۱ پن لر برکت پادشاه فرانسه و انگلیس است. او در ۷۵۱ پن لر برکت پادشاه فرانسه و انگلیس است. او در ۷۵۱ پن لر برکت پادشاه فرانسه و انگلیس است.

۱ - Charlemagne. ۲ - le Bref. ۳ - Capitulaires.
۴ - Eginhard.

نخستین که از این فتح عاجب گردیدند تا آنکه در شهر آمدند که عازمان شارل بود و این بود که فتح
 رسید و آن طرفه که بود و آن طرفه که عیسی و دافع نصاری تم داشت و باب که بدست
 مبارک بود و نصیری در شهر آمد و او که یک طبع در این امر معتقد بود و او را می گویند که این است آن
 نصیری عجات شارل است (عازمان شارل) میتردد از آمدن کلمه و عازمان
 مرده است و این رمی و با قفله میگویند.

عازمان شارل هم که بود و در این صفت که در باب رسا باری است

صفت عازمان شارل در عهد پیش از این در شهر آمد و این بود که در شهر آمد و این بود که در شهر آمد
 با کتب مخصوصه عازمان شارل و در این صفت که در باب رسا باری است
 جمع نصاری با دوزخ کف عیسی است و این بود که در شهر آمد و این بود که در شهر آمد
 در این صفت که در باب رسا باری است و در این صفت که در باب رسا باری است
 این در شهر آمد و این بود که در شهر آمد و این بود که در شهر آمد
 و این در شهر آمد و این بود که در شهر آمد و این بود که در شهر آمد

صفت عازمان شارل

پاپ در جواب گفت: «آنگاه عانی اختیار است مگر دولت پادشاهی که بپای خود
 مایه رنج رسواست و منتهی شکست و پشیمانی برده است. آنگاه پس گویان بلند
 شد یک بستم مگر مملکت سلطنت بدیده و شکست آفرین عانی مرده در صحنه ارجایی گو

(۷۵۱)

چنین شد یک سلطنت که در وقت سن بنفیس مانگی پاپ که از اسم نه پاپ سو حاکم بود
 ششتر با عهد و روزگار سو برای ترک و پشیمانی را عمل برده بود پس تو ترک گو. در مدتی که
 حوایب آتس دوم (۱۱۷۲) م آمده بود پس سو بر پادشاه گنزد که پس در سن ۱۱۷۲ م در پاریس دیده
 او سو ترک صف (۱۱۸۲ م) (۷۵۲). آنگاه پس عانی شارل از دهه نه پاپ حوایب
 عانی عانی مرده از آن عانی بود. عانی مرده تحت مردم مرده شد را با مرده
 قدم پادشاه که عانی شارل مرده و عانی مرده شد را با مرده شد. آنگاه
 ترک پس شد. آنگاه عانی عانی که سلطنت و در پاپ

سلطنت مرده

پس برای ادای دی م مرده شد از آن که مرده شد را با مرده شد را با مرده شد را با مرده شد
 را با مرده شد را با مرده شد را با مرده شد را با مرده شد را با مرده شد را با مرده شد را با مرده شد

کین

جمع غریب نظر قیام باب بعضی که بر اهل سوگند اراک تا فرات مدو است اراک نشسته
 اراک که بر اهل سوگند و در آن آهسته گرفتار مبارزه غریب و قوم عیار در مجامع است
 روم سوره شمس باب نیز به صانع غایت فیکرد م بر اهل اراک از سر و آن نشسته
 روم سوره رمل بر اهل اراک از سر به نسخ صفت و غیره در دفتر صدر و نقل نه امی اراک کرده و
 صامت صدر و سخن نور و مشهور در صدر و کبریا است آنکه مبارز داشته بود
 پس م بار روضه مبارک و در کتب (۷۵۴-۷۵۵) جمع فاق آید آن که بر اراک و اراک را در
 و اراک است پس در آن که در حق بر حق بر اهل سوگند و در آن که بر اراک و اراک را در
 رسمی م حق آن که در روم بر روضه مبارک و در کتب (۷۵۴-۷۵۵) جمع فاق آید آن که بر اراک و اراک را در
 و در روضه مبارک و در کتب (۷۵۴-۷۵۵) جمع فاق آید آن که بر اراک و اراک را در
 پنج روضه در کتب (۷۵۴-۷۵۵) جمع فاق آید آن که بر اراک و اراک را در
 نامه ساریه و کتب (۷۵۴-۷۵۵) جمع فاق آید آن که بر اراک و اراک را در
 ساریه و کتب (۷۵۴-۷۵۵) جمع فاق آید آن که بر اراک و اراک را در
 روضه و کتب (۷۵۴-۷۵۵) جمع فاق آید آن که بر اراک و اراک را در

تا زمانه در پرگار گشته است که نه شود در گنجینه صانع خود که هر روز از عیش و تنعم
 او بپایند. اوقات و طرز زندگی در آن اوقات اراج و اهرام و گرد و غبار
 از حلال و حرام بود و این است ای نه با خسته و او در صحن تصانیف و اوقات
 آید که تا مرگت که قوت و کمال باشد قرار دارد

تا زمانه در پرگار گشته است که نه شود در گنجینه صانع خود که هر روز از عیش و تنعم
 او بپایند. اوقات و طرز زندگی در آن اوقات اراج و اهرام و گرد و غبار
 از حلال و حرام بود و این است ای نه با خسته و او در صحن تصانیف و اوقات
 آید که تا مرگت که قوت و کمال باشد قرار دارد

صحنای
 شادمانی

در صحنه در آید حوزة و بصری و فکر و حکمت با یکدیگر میسرند و لذایح و احوال
 حسی و با یکدیگر در آید یعنی با هم که هر دو با یکدیگر میسرند و قوم با کون
 در نیز مشرک بود و عرب که سبب آمدند و

تا زمانه در پرگار گشته است که نه شود در گنجینه صانع خود که هر روز از عیش و تنعم
 او بپایند. اوقات و طرز زندگی در آن اوقات اراج و اهرام و گرد و غبار
 از حلال و حرام بود و این است ای نه با خسته و او در صحن تصانیف و اوقات
 آید که تا مرگت که قوت و کمال باشد قرار دارد

کمر بست - با کمر سوار آمد در خط کشه و با کمر و قفسه گو آ مردم آن وقت
 نایب به ایران می رفتند . با کمر و قفسه گو آ مردم آن وقت

و هم با دره با کمر
 از جمله اردو کشان شادمانی است چنانکه در احوال و بسیار با کمر و قفسه گو آ مردم آن وقت
 پیر و مرکب از آنها مرکب از خیم اردو کشی بود . با کمر و قفسه گو آ مردم آن وقت
 زمان اتفاق سیاحان در میان آنهاست که این مردم آن وقت

در احوال ملک اول در این شهر با کمر و قفسه گو آ مردم آن وقت
 مردم بود . در این دره با کمر و قفسه گو آ مردم آن وقت

چنانکه ملک اول

در خندل همراه بود که شانه عهده آنها محو با کمر و قفسه گو آ مردم آن وقت

تقدیر که در دیار پارسه آمده است . با کمر و قفسه گو آ مردم آن وقت
 سو پادشاه مرگ کو بر آستانه حراریه با کمر و قفسه گو آ مردم آن وقت
 میست ... چنانکه شادمانی با کمر و قفسه گو آ مردم آن وقت

[illegible]

دارم شرق و جنوب و از این برای من که میگویم و در وقت فاجعه غارت
 ساکنان این دو شهر و دهان و دستهای من که در روز شام میباشند. در سری
 نیکو صفت همه در دست رومی و خطان عظیم آن یو یو شده و چون جادو با راه
 شده که در ساکنان از شهر عمار و قوامی آن در مرکز از کلبه های مردم در میان
 خطان چشم نمی آید. ۱۰۰ ساکنان در شهر عمار و قوامی آن در مرکز از کلبه های مردم در میان
 و در مجموع است و عمارت در آن شهر که در آن و قبول مردم آن عصر از صبح
 شهر کنونی و حتی در آن روز است که این شهر در دست خطان عظیم است
 عمارت مردم در آن شهر در راه است و در آن روز عمارت خطان و در آن روز
 حکم است که این شهر در دست خطان عظیم است و در آن روز عمارت خطان و در آن روز
 می در آن شهر است که در آن (۱۰۴-۷۷۲) و برای ابقای آن شهر در آن
 مجله از آن روز است

(۱) - Hanovre. (۲) - Westphalie.

[illegible]

شریک غنیمت خود و شریک در بدو و (۷۱۵)
 کوفت برضی حشیه بکلیه مردم کس قسبه جدا از قسبه و عیال و کس
 بود نزد آنها باینکه بکشد شریک بکشد اما حشیه بری از آنها بگوید
 آری بکشد او بر کس بگوید که بکشد و بگوید که بکشد
 بری (۷۱۶) و بر کس بگوید که بکشد و بر کس بگوید که بکشد
 مصت و کس بگوید که بکشد و کس بگوید که بکشد
 و حشیه بری از آنها بگوید

در قریب از این ۷۱۵ هزار نفر است : " که بعضی وارد تارخانه ای
 شونده حکم می کرد. بر کس قصه تنگنای دین نصاری روزی که سوا قرام منه ... کشته حکم
 بر کس بر کس سلطان شریک او هم شریک می شود و هم می گویند (درین و غیره) بهانه آنکه
 سحر می کنند سوزانده یا می کشند یا می کشند و غیره ... مبارزاتش تمام حکم می شد
 بر کس حربه میده از سوا بر کس تسلیم شده آتش کشته ... بمکرم با عوام حکم می کرد
 از مردم کس که غیر تقیبه کرده ... و از تقیبه دیگران بسته و بخون می کشد تا کشته حکم
 بر کس در انظار مروت حوایسته مبارزه قصه کشته مبارزاتش تمام است تا ۱۱
 سوا به دربار توتل تقیبه دهنه ... بر کس سوا حوایسته ای دین دین دربار
 و در کف و کف ناله است صدق و دلگذازد از کس است صدق و دینار و عه حکم
 مدخست (۱) کس امیر افراسخت دوام نیاورد و از ۷۹۷ حکم می کرد
 بقدر ل تر بر قرار شد

اتم تحفه
 سوا کس
 در کف و کف ناله است صدق و دلگذازد از کس است صدق و دینار و عه حکم

در نیمه چو آن سحر
بقیه ایضاً در کمال
سعدت و شادمانی
بر دم لایق است که
بر پیشانی شریف
سینه عجب باران
و آن دور او بود
لایق فیاض
از او که در دست
مداد کف لایق
و لایق است آن
سرخ تر است عجب

بطلان در دولت است و کجاست و کجاست
باید در دست و پا در دست و پا
در این تصویر در فانی نقشه است شایسته و واقعی در این تصویر

و همدستان جلیقه از لایق رود به آبی یا شکر یا نه و سینه او محفوظ می باشد . هر رفته آنگاه
 برگردانی آبی رنگ داشت . بهر قدر که قصه و حال آن از طبع لغت بود بهر قدر داشت
 ... در عمارت کباب سر زینت می پریشان و کفشها را حواش آن بیا بکرد و دیگر گران می کرد
 ، بهنای طبع و مکتب و افسری ... وضع سر بگرفت و به ساریه آت کاشی
 مدد و بپوش که مدتی در خدمت نه داشت

ش رمانی بپوشید و زبان لاغری و آنرا در دست زبان خود نگه می داشت و زبان
 زبان لغت می نویسد . پس از سر بر آن ایام حواله می زد و آنکه در میان علم
 بیاید و صاحب می خواند . در لفظ زبردست بود و به زبانت می گفت . ایام را نام
 داشت و در صبح می نام نه زفانه می فرست . از کمال و زبانی و گران بود . از
 می بر پیر می کرد . از اینها را در می نشست : تا ناکار عده مرکب از ده و خدا که
 بود و بعد از میان می گشت که به بنی می گشت و کباب می خورد و رمانی بر چیز تر می خورد
 سر غذای کباب او ساز می زد و کتاب می خواند . تاریخ قریب و کتب سن الکسندر و
 محضه کتاب . عده خداوند سن الکسندر و کتب سن الکسندر داشت

در کمال
 پیران

تقریباً شایسته سراسر کشور و در حاکم این چهارده ساله و آید یعنی سراسر
 و بهت در آن شبها می برد و در این کار بر سر برد و بهی نظیر دیگر (۱) -
 قصر ساخته و با آن آفرین خود را بنامش نامزد . هر وقت استقامت کرد و عده زیادی از
 لیسان و وزیران و همکاران او در آن وقت و در آن وقت و در آن وقت و در آن وقت
 میزد و با این همه میسر می شد و او را آب در دهان

و بهت در آن شبها می برد و در این کار بر سر برد و بهی نظیر دیگر (۱) -
 قصر ساخته و با آن آفرین خود را بنامش نامزد . هر وقت استقامت کرد و عده زیادی از
 لیسان و وزیران و همکاران او در آن وقت و در آن وقت و در آن وقت و در آن وقت
 میزد و با این همه میسر می شد و او را آب در دهان

شایسته در تمام خاک سراسر کشور و در این کار بر سر برد و بهی نظیر دیگر (۱) -
 در این کار بر سر برد و بهی نظیر دیگر (۱) -
 در این کار بر سر برد و بهی نظیر دیگر (۱) -

(۱) - Aix (la Chapelle). (۲) - Paderborn. (۳) - Cassineuil.
 (۴) - Compiègne.

[illegible]

[illegible]

[illegible][illegible]

حضرت حکیم قدس تعالیٰ فرمود: خداوند تعالیٰ
 تمام باطن را به این شایسته میسر میسر و برادر باطن و کمال
 باطن خود میسر و در تمام باطن کمال علی را میسر و در تمام باطن

مفتی محمد رفیع الدین صاحب دہلی

اتفاقه بگویند از ۱۸۰۲ به مرتباً معمر گردید. هر المهر نقیض سواران و عال عاتق و محمل است
 بکند و همیشه یک نفر از هر شیخ و یک نفر از هر عرف و سبقت بکند و بکند و بکند و بکند
 در هر حال به ربه بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند

نقشینه قبل از این که از سارمانه بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
 و نقیض بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
 بنا بر آنکه بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
 است به هم آمیخته و دفع آنکه بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
 تا آنکه بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
 تر است و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
 و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
 نام بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند

تا آنکه بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
 و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
 تا آنکه بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
 و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
 تا آنکه بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند

بکند
 و بکند
 و بکند

بگوید و در این مرتبه در روز یکشنبه هر ماه به بازار خانه پادشاه و به پادشاه بنای برای باز ساختن
 و بنا به خود بخونه. است عیسی پادشاه و پنج دوازده روز یکشنبه بولاد میر افتد. در روزهای
 پنج و دوازده بنای به پادشاه بنای خانه کند. هرگاه که پادشاه در این روزها او را کند و پادشاه
 در پنج امر به پادشاه کند. بر پادشاه پادشاه را حکم میرا باشد. در است عیسی عال شکر و
 تقییر نماید و از پادشاه در هر چه پادشاه در خانه کند و پادشاه در خانه کند و پادشاه در خانه کند
 و در هر چه مردم آمدند و در آستانه پادشاه نام شد اگر پادشاه بخلاف نگیرد. به پادشاه پادشاه کند
 که از روز یکشنبه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 قرین کند پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 لکن پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 آثار از آغا پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 معتقد حضرت عیسی بر ملک و پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه
 دارا از پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه پادشاه

شون

[illegible]

چنانچه را میردار نسیم شایسته عزم کرده ام که در کشف حجاب شایسته قرار گیرم و بنا بر سر رسم و آداب
 که در این عهد آتیه منی مقرر شده است بکنم و از این رسم گرفته و از حدیث خداوند و شایسته مرا آموخته
 ساریه من آفریده ام چنانچه آزاد مردان خداوند و فرمانبرداران خواهم در آحاد است
 از دایره خجسته و حجاب شایسته مردم برون نخواهم گذاشت

در جهان ادان که رسم بر سرین و رواج داشت تزلزل دادن میسر بود بهر حال تزلزل در زمین و
 غیر آن و اگر در اجتماع بود به اتفاق ملکیت میسر بود و در مورد اجاره و حرکت بگرفته تزلزل
 مرطوب در دوازده ای نمره اگر مرد خجسته و حجاب بکنند یا زمین را بدهد و بیاید بهر حال
 حواله آن او دارا است. چنانچه اوقات عهده ملک زمین خود را به هر یک و بگذراند و هر چه
 آنوقت بخواهد تزلزل بر سرین بسته آید و سید از حدیث او برخیزد و بگذرد. ملک بگذرد و با حق
 کشتن در میان و پادشاه هر یک قسطنطنیه از ارض خود و تزلزل بر سرین و آداب و عهده
 مردان و حواله آن خود فرزند

سر سرین و تزلزل بر سرین هر یک که بگذرد و تزلزل در آن است و هر یک که بگذرد
 پادشاه و بگذرد بگذرد و تزلزل در سرین و تزلزل در سرین و تزلزل در سرین
 حواله و مع او است و پادشاه سر سرین

در عهد پادشاهان عظیم آن نامه را در این طرز حکایت کرده اند که آن پادشاه را

در عهد پادشاهان عظیم آن نامه را در این طرز حکایت کرده اند که آن پادشاه را
 در گمان خوف داشت و بدین واسطه در حکام خود میفرمود که آنها را هر چه بخواهند
 خود را بکشد : « هر کس با پادشاهان که در زیر پایشان از او جدا شود و امری بگوید
 در پیرامون او بکشد : آتش که با او می رود و با او می آید و تواند در میان خود بکشد
 قدرت سلطنت زوال می یابد و زود بکشد و از این در میان می بیند و با پادشاه و پسران او
 نفع جفته است
 این خبر که در میان خدویش در آن روز که می شود هر اطویر را در آن می شنیدند
 و وضع عدوت را با یک سو قرار داد

IV

در عهد پادشاهان عظیم آن نامه را در این طرز حکایت کرده اند که آن پادشاه را
 در عهد پادشاهان عظیم آن نامه را در این طرز حکایت کرده اند که آن پادشاه را
 از زمان کلدانیان (۱۷۵۰ تا ۱۷۰۰) تا زمان ساسانیان (۶۰۰ تا ۶۵۰) و در میان این کافیه نیز
 است که در آن نام کهنه را دارند : « هر کس در میان خود بکشد و در میان این کافیه نیز
 است که در آن نام کهنه را دارند : « هر کس در میان خود بکشد و در میان این کافیه نیز

مدار می
 دارد

برای از غلط و هزل آن صورت دارد که خوش رمانی گفته است به غفلت اصداد و اوست

و به آن نسیان گفته اند

شماره در دهت در چهار ادمت گشته است که تا به غفلت و دیگر در دین و زراعت اهرام میراد

از تقسیم حقایق ایان عاجز میماند

لغت شماره در دهت در چهار ادمت گشته است که تا به غفلت و دیگر در دین و زراعت اهرام میراد

در اصداد به گشتن گشته چنانچه می دانست که چنانچه در دین و زراعت اهرام میراد

و بر از غلط و هزل آن صورت دارد که خوش رمانی گفته است به غفلت اصداد و اوست

نیز در دهت در چهار ادمت گشته است که تا به غفلت و دیگر در دین و زراعت اهرام میراد

بر آن مدارم که نه غلط و نه در دین و زراعت اهرام میراد

قد سینه آن حضرت گشته است که تا به غفلت و دیگر در دین و زراعت اهرام میراد

رمانت زبانه است که تا به غفلت و دیگر در دین و زراعت اهرام میراد

است که تا به غفلت و دیگر در دین و زراعت اهرام میراد

از هیأت شایسته گشته است که تا به غفلت و دیگر در دین و زراعت اهرام میراد

فتم و شانزدهم که تا به غفلت و دیگر در دین و زراعت اهرام میراد

در سواد این نامه معلوم است که تا به غفلت و دیگر در دین و زراعت اهرام میراد

مدرسه
مکتب

عزیمه رفته بر آن بوم هر صدمه را بر سر است و در آنجا رهبان و اهل علم را دید
 سرحد و - و صرف و نحو و کتابت و خوشنویسی با کمال در از بعضی صوامع نسخی در آب
 بردن آمدیم با آب طعمه و نمره برادران رفته شده و خولده آن نیز به اندازه هر صومعه
 صرف شده و این بود که ما در مردم رسیدیم کتب علم داشته باشند و این را در این مکتب
 و مکتب در آن مکتب و این مکتب
 - مکتب استحقاق ارکان با هر علم و هر چه در این مکتب است : « این مکتب »
 در آن مکتب در آن مکتب و در آن مکتب هر چه در آن مکتب است کتب فضل و ادب
 نزد آن مکتب به هر چه در آن مکتب است حق و حقیقت و این مکتب
 کتب و این مکتب و این مکتب و این مکتب
 در آن مکتب و این مکتب و این مکتب
 غایت قوت و قدر و این مکتب و این مکتب
 و این مکتب و این مکتب و این مکتب
 نوشت و مکتب و این مکتب و این مکتب

ادب

و قرا به گو: چرخ نمیشد افند چیت شامان سو عمر کرده بصورت
 بری نداد و در خوش مجلس در رنجی منه و مرا نزه داشت و هم کفر عجب دوری و طاقت
 و بگناه ترخو بر اسر دول دشمن میانه خفت و محبت امرا می آمد گمان
 فراسه دنیا لغزیر پا نکرد و از ماکر بسیار دوازده المیز به قطعیه فرست
 و تصنیف رندان آمده و پادشاه سلطان گفت من در کار شامان میروم
 لگان من شامان را به دقیرم تسلیم داشته باشم! اینهم مالک سو موده!
 اینهم من است تیغ و نیزه حرد! اینهم پادشاه نرومنه سو روز بگران است!
 سر که دست از جنگ خلع گشته! گمانه تو که سفر شامان در است!
 هرگز! هرگز! آردان نزه است. در زرقه آسان گیتی نیست مگر بانه
 با او برابر گشته. الیدیه رفیق او از شاد است سرشته شده است. برای
 دوازده گمانه ممرود محبت میکان شامان میباشند است برادر ارطالیکه
 میباشند. شامان رحمت است و از کجی با کفر نمیدارد.

از عهد میران شاهی در حق برادرزاده اش رکن و القیوم و خلیفه تورک بنی عباس
 فوق مقام پادشاه سلطنت. در گردن بر روی دهن صد هزار نفر از مسلمانان آمدند و قیام
 و ایک سو فخر نگین رکن ملک منزه شمر آید و جو سوار سوار است. هم نام کور و اندک
 مسلمان شهادت داده و در این قتل. هم به یک قتل. هم به هزار نفر آمدند و آتش رکن
 و میران او سوار بر دلاورد. آتاجن شاهی در آوار شهادت رکن بود و در حال
 نفع خنده و شاد و کت کو این قتل. هم به هزار نفر آمدند. کعبه و زان رکن و
 و علی ایخ اف نه جو گرفته و در خانه سواران و در آن کیم قاتل در جنگ
 عاشق و در کشتن جنج و شمشیر. یار و لقم ساکن در شش بر نه ایالتی خوانند
 در دفا فر رکن سر و شمشیر.

فصل هشتم

پیشگی هر المان و ایک - تنه و حکومت اراک

امیر المان و سید شاهی در نور تجریش و شمشیر و حکم و حکم. عهد نامه و

(۱۴۲) فرانسه و آن سوی کاپور. لازم مدارک

امم و این بار در پانزدهم به هجوم آمده. از جمله این حمله هجوم دوم زمان
 ۱۰ مرداد دریاچه سرنگونده حصی برود. در نتیجه این هجومها اروپا و غرب به تاراج رفت
 و پاپ رستم و در هر جانب آن خطه محکمه ای پر از آواره چکوت ارباب و سواران
 آفت زارخانه آن سارل روز دوازدهم است و سر پانزدهم آن صده در ۴۰۰
 قدرت خود به هم مانده. بر مسلک بکنه ایست و تکران نظامی قسم و اجتناب
 پادشاه و تحریک امری و پس از آن تحریک آن مستغرق در. باقی برست در فرانسه و کورگان
 بپایان رسید (۹۱۷)

I

پشتی که بر اطلس - عذاب مردم

بر اطلس شاره خندان و امنی نایوده و زویر قسم شده و بر سرهای درنگ بانی آن گفته شده

(۱۴۳-۱۴۴) که کما تحریک میره گردید

سبب اسلح تحریک و دست خاک مسکوت در بدو طرف هزار و شصت کیلومتر مربع
 در مجاری آن گفته آو قیاس طبع و از نو آفتاب و از کجای بختیک تا در ایامی

[illegible]

در ترمیمی بین ولایت و سولت با شرف و احترام و علم و معرفت آنکه سواد مردم
 این مجلس از خدمت و درگت فزاید ای برادر است و کرده خود را طی میهنی ذکر کرده
 مقام سلطنت حاکم است ... »

آل لولای که پس از مرگ زن خود ویت نام و قریح لایکام با ویریکو که بسیار با دلی از آن
 محاط طلب بود نیز به حیات و از این زن در ۸۳۳ سر آمد و در سال ۸۳۴
 و بعد از او شد (در اسرار) لغت یافت
 بزعم لولای حق آن بود که کت سارل نیز نامه برادرش از ماکت برادرش را بر مکتوب
 آ برادرش سارل نیز برقیه شد و در ۸۳۴ لولای لویی یکم و همایند و کاشی بباله
 به تمام جان کرده در سو اسون برای استغفار رسد و خانه سن مدار رفت و در حضور
 ساقه در گمان در برابر محراب زانو زد و گناه جوهر افکند و موی و سبب کینه نقص
 و دست دعا رها و قدر غفرانه شاد است پس تاج و تشریف بوز خود خلع کرده و کار
 فاکتور توبه را ران سودر مینو و در در تشریف داشت
 و این و پس از لولای واد آمد و منیر تشریف فرمایان در این است

رواداشته بودم قلبم در کفتم بسیار آمد و افکار در قلمم هر لحظه میزد. از طرف دیگر
 چنین و گوی که در اوقات کوتر سوزانندم و کینه کینه و آج محمدی که گوی که یوسف است
 (۱۳۴) جنز کینه است. این مرد و هر لحظه وقت و غایت سرشته برهم در هر کس
 خود سائل حجاب معتدل از خود. اینجاست عیال و آرزوهای و در خدای آن گوی
 لایق و زبانی که در و آج کفتم در این

چنین در پادشاه رفت برادری بمانم اما گوی که و شارل که هم عهد دوست سینه و ادوار
 فرشته (فرشته) در یک ارکستر کفتم. در یک تقابل مرغین خون
 بسیار رنجیده است اما کمره کمره. آنگاه که و شارل عزم کرده در رشته آکا
 و به آتو آتو ساز و باغ عطر در آتو آتو در برابر عارف کفر خود اسامی شرم شده
 و در عزم لب یک باغ سوزد است نه نه. صفت سوزد است و آن که در یک
 در صحنه کرده نه زبان ندم. اما افراد قرون مدول آن و قف بسته. در آرسخ
 خواننده و آن این سوزد اولی صیفه کمر است در زبان و عمارت.

عهدنامه وین در صبح هجرت و تقاضای حاجت معقول گردید. نامهای و صدور و تقاضای حاجت
 در هجرت که در آن دو ماهی هر روز سوختن بر بنه تقسیم آن نصیحت انجام برده
 بر طبق این هجرت تقسیم نامه از تنظیم یافت و در وین به شماره ۸۴۳
 در صبح عهدنامه خطه مین رکن به لوله رسیده و از صحرای رکن نیز بایست و درم و است
 «برای تذکره شراب» باور داشتیم. ناحیه اگر در عایشه اوقیانوس واقع بود با نظام
 حوزة پسر وین و در آن روزگار این نصیب شاد گردید و لطیف و درم و رکن
 و در آن روزگار رکن حصه لغز شده. باین ترتیب چه بجهت معرکه هر روز
 یعنی اگر شد در درم هر دو در فاکو در توافقه و لغت امپراطور نیز حکم و در آن زمانه
 حق و نامهای بر برادران نه است
 کی نیکه این عهدنامه سوخته و تخریب و در نه فقره فاطمه پادشاه بفرستاده است اما در این عهدنامه
 هیچ واقعه از بعد از این عهدنامه اهمیت ندارد و در این عهدنامه نه فقره است امپراطور فرانسه
 گنجینه مکه و انسی شرق و فرانسی غربی سوخته و بفرستاده از یکدیگر رسیده و از فرانسی شرقی که است
 کتر آن (آل کونن) سرحد و از فرانسی غربی فرانسه

مقرر در هر ماه پانزده گشته در غنیه قنبر شده : مملکت لایا که در احوال آب و هوا
 بدو مملکت بر دشت و در کفی در هر روز سال و در آن روز در دشت و مملکت
 در آن دشت که در آن روز در دشت و مملکت
 در آن دشت که در آن روز در دشت و مملکت
 در آن دشت که در آن روز در دشت و مملکت
 در آن دشت که در آن روز در دشت و مملکت

در آن دشت

مقرر در هر ماه پانزده گشته در غنیه قنبر شده : مملکت لایا که در احوال آب و هوا
 بدو مملکت بر دشت و در کفی در هر روز سال و در آن روز در دشت و مملکت
 در آن دشت که در آن روز در دشت و مملکت
 در آن دشت که در آن روز در دشت و مملکت
 در آن دشت که در آن روز در دشت و مملکت
 در آن دشت که در آن روز در دشت و مملکت

در آن دشت که در آن روز در دشت و مملکت

تیرم نسته بر آرد از می بقصم تمام کرده و ضما به مضایقه هب غارت میرد غصه
و آنچه سر راه خود میدرد با طعم آتش خسته یا از دم بخور بگذرد از تن

در جنب سلطان لدا و قبا معان شده سر مهر درای معنی و لعل و مردی سو تاراج و کلاه و
در که کمر تاراج و معان شده لدا و کشته سو که امروز لکها در فرس (فار) نام دارد
در آنجا ساخته و از آنجا بزم با طراف و آنجا فاخته آینه بسته است و میگوید در باره
در میان معان لغدی نوشته شده
در جنب نیز و تم و حش و گنر نشان (در میان سال) از سمت دریا شمال و با هر و ادعای
طهر مدبران 40 نفر و گفته و فاسد شده

چشم مدبران ۱۷۱ و نظیر و واسطه شد
 قدم نرفتن در دانا مارک و شبه فربه اصفانه مایوس (سوء و زور اموز) جابر دانا
 شاه از نزد او در حق و هم جابر در میان روزگار رنگه زانیه جابر مقل از ان ن
 اقوام انظر و اکون غیر کار و در دست داشته در زمان اصفیا و در نیمه روح ادل
 و هم بسته و حق توتم بعضی هست نه این عهد شده که نغز است اجماع با خود

[illegible]

رنگینه و کار و رنگی مرغه آغشت آره از آره
 دم دزدان در تار و جگم هم زربسته در خانه کج اردو مسخر آنها هاستیک جمع کند
 کشتن حصار لونه آرد سهر در ایلا فودا در تار که آقاب غرم بلب نام سهر
 و درخ دم و این سنجام منج نصار که فربم اقف را اینج بلیو در کرده و عا کار
 که از غنم عقیده جمع است و اینج در خانه بلیو در کرده آید و در آید
 گنه آشته و لهر آید از تیر فغان کار تا زیر پر این زده در کشته آگاه از تمام فغان دزدان
 صد از دم بلیو شده... بشین و حقه و حقه... درخ دم هاستیک و در کشته
 آورده تار خانه مودن... بر آید و در کشته و عا کار که آگاه هاستیک از
 تار بزن حقه با شمشیر خور و حاکم مودن و عا کار... حوالان و کشته در
 در میدان و سر و برین، سهر تا راج رفت و بر ج و بار و عا کار که آگاه
 دم دزدان در تار و جگم هم زربسته در خانه کج اردو مسخر آنها هاستیک جمع کند
 از غنم عقیده جمع است و اینج در خانه بلیو در کرده آید و در آید
 جمع از آگاه، با شمشیر خور و حاکم مودن و عا کار... حوالان و کشته در

چند در صوبه خوافه و فوره ، نقطه ای که مدافعه آن آسان بود و فتح کرده ، کفای در
 آنها ترتیب ظهور و بایج ترتیب در محکم و بیشتر لطاقل آنها در سقراط
 می آن گفت قوم نوزاد و آنست که بر سر ملک ترجیح مدارا کنیم از آن (را بنای کرد)
 آن کار را چنین وصف کرده است : « خوشتر و جانگیر و نیکوتر و به پسران » . و همانی کرد
 در آن روزگار و در راه پسران و بیکه آن وسیله می آید ، آنست که آنست که در
 همه اوقات قوم نوزاد و آنست که در آن روزگار در ۱۸۴۱ اتفاق افتاد ، از آنست که
 تا ۹۱۱ م قمر از مسکن سو آنها و آنست که این قوم در آن شهر تاخت و تاز و در خانه
 راهی می کرد : « در محل این ترتیب قوم نوزاد علی التوام نصار سو گشته ، بعد می مرد ،
 ساز خانه سو نوزاد بر سر پادشاه ، مدد سو و برای سکر و قضا سو گرفت .
 نفس اهری و عوام الناس ، رنگ زاده و گم نام ، زن بچه در طرف سخته بود .
 جانی نبود که مرده نجاته است . حال قوم نصار که در نفا گرفت و سار وقت تا آمد
 قوم نوزاد در آن روزگار سوزانست و از لکان سو آبراج کرد و آن آوزی را
 مدکن در روزگار و در آن روز سو و در آنست که در دار گشته حد طارق گشته سوزانست

در آن روزگار
 در آن روزگار

در بر دوی چنان روشن و صبح خیز به تیر و پیکان کرد و پنج مرتبه قدم برداشته و بزرگوار
 گشت و در آنجا مقرر شد و با سر گذشت و تا آنکه در ۱۸۶۰ قمری یکبار پیر آمد و آنرا هر طور
 شارل کوکر در ۱۰ فراموشی داشت بپایان رسانید و در جنگ شوق فتنه قمری فتنه به قوم نوزاد نام از آنجا
 دست برداشته و بعد از آنجا به سوی خود آمد و بگفتن معارف گشت که من هیچ امر با سر گذشت
 به راه نداد و قدم نوزادان با چاشنی قافیه بگفت گشته و با سر گذشت و در از رقص و درشت
 چنانچه به خیال بر این واقعیه بر آید بیشتر از دست بردار گشت و قدم نوزادان در دست رقص و درشت
 در آن سر گذشت و در آن سر گذشت و در آن سر گذشت و در آن سر گذشت و در آن سر گذشت
 از شب جزیره کوک تا آن که تا سوم ماه شد و در شارل کوکر در ۱۰ فراموشی داشت
 و داشت به بن خبر که گویید به بن خبر که گویید به بن خبر که گویید به بن خبر که گویید
 از آن در غلبه و بعد از پنج مهر و در من نیز خواهی بود و در آن در غلبه و بعد از پنج مهر
 رقص کوک است ۱۰ واقع شده از شاه دین گوشتها و او به ۹۱۱
 بعد از وقایع که از نوزادان عدالت سر گذشت چنانچه شرح شد و در آن چنانچه شارل

قمری
 نوزاد
 در آن

۱- فریبه Gros le

۲- ساده Simple le

و چاره ششاق سوانج بر چیده شد و در کشته و در و دراز بود. این قوم سیدان و سیر و حرس
اطلاق یوسفی کردند و جنگها بسیار بود و مردم هر سوی را از صف
بهرم مردم زمان نه تنها بخیر یافتند که آن قوم در فاس کرده و قتل و کشت مردم است و سوار
که قدرت یافتند و سوار بر موتر که زوال یافتند و سوار شد و سوار شد و سوار شد و سوار شد
وضع حکومت در باب یکم ماده آن از عهد شاه آید و بعد از این یافت
نه چنین بود که در این مریضه خانان ساری نظیر باوگان خبر رسیده بود یعنی هر یک استوار و سوار
مزاج بسته آید از آنجا که مردم بسیار سوار شدند و قتل و کشت مردم را از خود محذوره و قطع
گرفتار افرازان در آن مریضه از عهد دفع قتل و کشت مردم را از خود محذوره و قطع
روغز و نه گشت و با لیتیم فرد نام کمی در آن مریضه از آن مردم و با قیام
به از یک درو سینه شد هین کار خنده رفس می رسد : در این ملک غضب و غضب
در مریضه در تقی می شود و کمتر کسی است که از آن در گردان ستر اندیک بکار صله گنا و نیست
سال نه ۸۴۳ سن مرتین می رسد : در آن زمان از هر طرف مشفق غارت و محاوله در
سپار از حفاظ مگر خدا که مردم خاک می کرد که کمر آرد آن زده و در : سال نه ۸۴۵

بج
م

۱۷۲
سفر

۸۱ حضرت سید محمد

173

سپہ سالار

هو معرفة و

رمانه سرخو گره

سی بودری سرود

بی بی پاشا و دیگران

شارل لوستو ۴۰

۱۶۵

و از سحر و راسخ

کتابخانه

نصفه رتبه حضرت برج بلند دارد و این سفیدارها سنگ مرمر قرار دارند
در این کتبخانه بسیار است و در آنجا هم کتابهای قدیمی و جدید را دارند
در آنجا علم

تکبیر: در طی قحط سراسر ایران و کوفته صبیح فراوانه سوزا در کردستان در ۱۳۰۰ در ۱۳۰۱ و ۱۳۰۲ و ۱۳۰۳

در کمال مداحی و مجتهدی که آمده و جمع کثیر از مردم را

[illegible][illegible]

این وضع بر کسی غلط نیست و خود که گفته است آنرا کیف عایت اواز دست درازان
و دندان دیان و سر کرده است میفرماید و این طریقی سر سوزن و آن دندان را میفرماید

محکمہ
سرکاری

بنای نظام برقرار کردیم . مردم به پناه میروند . بر گردان میگردند و بر گردان نیز ایام سال
 میباشند . مردم قرار نگرفته اند . از گشت بیدار خود سستی میکنند و سر کرده قول میدادند که
 آنها ترقی کنند . سر کرده کم ، بیهوش کرده ، قاتل سر پرده ما بر او شمشیر میزدند و بر او شمشیر
 تن داده در رکابش بکشت میزدند

پیش
 صفت

در همین اوان تم دیاربان (حکام دوله) متصرف آن در حرم المعمره از قریه اهل
 پناه در آمده و در آن ایات خود با دست تیر کشیده و بطلان یافته . در
 حال رشتن این من عذر داشت بر سر کرم سر جان در داشت . از آن همه چنان
 داشت . حق عزل و نصب در دست اختیار و بی ترس در دیاربان سر گردید . معذرت
 استماع صاحب اختیار ادوات و دلایلی سمع شده و گفته و گفته آنها سوره قول و گفته بود
 با حق لحاظ در بر این در حکم خواه در آرزو و پناه و نعمت کس بر سر کردن حکام و دولت
 خوانده شد

وصح
 حدیث

اینجاست پدید (یعنی در حق) نه مردم (منوچهر) به کین وضع آمده که مردم
 ۱- در نظام مردم شتر سرور و در پناه حکمران است آنکه بخواهد حکم بفرماید و او را بشناسد

در باب بیانی مدد بر زبان مصنف فوق بعضی قرار میداد. این سخن در باب بیانی مدد بر زبان سرگردان
 نجات گرفته و سرگردان خود در اینجا حکام و دولت بود. حکام و دولت نیز قید و محدودی با خود بود
 بر زبان بیانش. حقوق و تکالیف هر یک از این دو حزب قول و قرار نمیشد
 این وضع در تاریخ معروف شده است. استفسار از حق قول یا وضع حکومت از باب بیانی
 مصنف و از آن به بعد قریباً در تمام ادوار استقراریات و آثار آن خطی باطل و بعد از آن
 ۱۷۸۹ برکنه شد.

III حیات فاضل ان شارل

عند سرودن فایده گذشت که هر یک از این دو مکتب از آن آموختن نکرد. این م
 اسم آقا فاضل نام در فاضل ان شارل با قلم و قریب در حدود ۱۸۰۰ میلادی در فرانسه
 مادر آن موجب درین و پدرش سرگردان فاضل در شرف کتب بود. مردی که در ۱۷۵۰ میلادی
 انقراض شد و در پیش آمد. درین مکتب شارل لوش و در ادبش لوش لوش نامت در ۱۸۰۰
 حوالی آن تاریخ برادرش از آقا فاضل ان شارل متعجب و در آن زمان بود و آنکه است
 ۱- le germanique (در مکتب)

فایده گذشت
 فاضل ان شارل

در آنکه شارل پنجم از این واقعه یادگار شد (۱۶۹) بعد از آن هم صاحب آن حق
 ایتالیا گردید (۱۷۰) و بعد از این امر پادشاه فرانسه در یک سال و نیم که آمد کفایت کرد و در
 زمان آنوقت (۱۷۷) پسر لودویک دهم (۱۷۷-۱۷۹) و پسر از فرانسه
 لودویک دهم و کارل دهم (۱۷۹-۱۸۴) نیز بر سر مرز و زاده و بیشتر مدتی شارل دهم
 خوانده شد و آن مدتی که در فرانسه بود . . . با لحاظ خبرهای فرانسه و باج امر پادشاه
 نصیب شد و دیگر از خانه آن شارل دهم و در زمان سلطنت داشت . شارل دهم
 پسر لودویک دهم باج سلطنت ایتالیا و بر پادشاه ۱۸۱ و پسر آن فرانسه
 بعد از مرگ کارل دهم و ۱۸۵ پسر خود باج ترست و پسر امر پادشاه ایتالیا
 آن امر پادشاه صنیع النفس و علم المذاج و مبارزه در جای که در تعبیر و در انصاف و اقام
 روزان فروان . بزرگان در ۱۸۷ او موقوفه کرد و او نصیب قلم در گذشت . بعد از
 این واقعه دست فاذان شارل از امر پادشاه و ۱۸۰ و ملک فرانسه و کارل و در کفایت و در آن
 و ایلان هر یک استقلال نام دارد . بعد از آنکه پسر امر پادشاه از آن گرفت و کارل دهم
 متولد است از امر پادشاه و پسر است امر پادشاه و آن شارل دهم و پسر امر پادشاه
 پسر از آن که نصیب است امر پادشاه و در آن در آن که
 - ۱ - Bégué (المن)

... سلطان بنیه دلی خلدون چیرین برای من گم است من گویدم تا آنچه بود که قضا
 من میرسد است آدم کنی هرگز از این جهت چشم شده دغا، خجسته بود در
 ز ریر خجسته و چنان مرا از من برده چنان مرا تحریک کرد و قضا دزدان در این سلا
 خود به پتان کرد تا بجهت بر گنیز ... نیز بکار او ملا اثر نماند من رگسگر شده زمان امانم
 هر که چنین و اعز کرد که در صدر اسلحه من بر آید است ... دزدان مرا به هر که ...
 هر که خیال مرا ز ریر بخیر داشت و چنگ خونی دزدان و چنان من را آشفته کرد و ماسام
 اندیشه گوید شیطنت لادن و من آزاد من ملک ... لادن گمانه سزای دزدان من توانم
 در آنجا ز غم گفتم و با زنی و فرزند خویشانی پایه برسم آه چه چاره توان گویم من جان
 خود را لادن رجم ملک و چنگ آشفته کردم آزاد گفتم آه گفتم که مونس لاشی و محضی
 از شاه است شایسته من ... لگو الی عیادت دارد خدمت قول من گوید من او را عیادت و عیادت
 چنگ محج هر که سلا من است و به بکفر نماند گوهر گمانه بر من است آه دزدان سوتر دزد است

در ۹۱۷ لادن بهیم پایه حوران که از خانه ان سارل و عیادت به برادر شاهان گمانه
 هر که گمانه ... در ۹۱۷ لادن بهیم پایه حوران که از خانه ان سارل و عیادت به برادر شاهان گمانه
 در ۹۱۷ لادن بهیم پایه حوران که از خانه ان سارل و عیادت به برادر شاهان گمانه

ان شاء الله
 هر که گمانه

۱- در زمان فتح حاج میرزا محمد باقر میرزا در علم ملک سوز حاکم و آقا دادار شسته تامل کرد
 ۲- در دوره پیر که به والی فرانسه مستطبت روانه شد که به پیر که کبر بود و در ۳۲ و ۶۱۷
 ۳- در زمان فتح حاج میرزا محمد باقر میرزا در علم ملک سوز حاکم و آقا دادار شسته تامل کرد

[illegible]

درست وقت کینه و بیخونه که شارل فاکس حفظ و دست نه با و ام غیر برآورد
 ملک عارف دار کینه نه اینکه طرف بحر ملک سوگیر. امید دارم که محبت شارل
 با که سو فزانه و فضل و الهی قلوب و از غیر عاده سخن فرزند. و الهی سو طبع نه که
 م در کرد و جهالت و دانگی شهر است. این مرد نه تنها لایان مصلحت عدم مایه
 مکه پشتیبان منفعت کفنی شایسته علم بود.
 حدیث هرگز که به دوران خانه ان شارل خانه ماز و سه آب سسده مایه. فاذان
 که به از ۱۷۹۲ تا ۱۷۹۸ در فرانسه تحت دلبسته است یعنی در قزوین مستقر است.

فصل پنجم

ارد پای عرب در ماه دهم و ماه یازدهم

در میان ممالک و از پیشگی برادر فرانک رجوع آمد و در دهم و یازدهم آستان بار فرزند
 آستان کیمیا پادشاه این ملک (۹۷۳-۹۳۶) در اسکندریه در قزوین مستقر است و صاحب
 تخت و تاج گردیده ۹۶۳ به اردبیل سفر کرد و در قزوین مستقر گردید
 در فرانسه سارنای از فاذان که به اردبیل عزیمت مکه تم سلسله این سلسله فاذان بود که

در باره آنها عیال شده

نوال سلطنت عیال شاد بر استبداد ملک از قلم سلطنت و
ترتیب آج سلطنت و خوش بوی و خوش سرگردان و آهسته کرده و چنانچه در این باره
و انکار شده

در این دوم آج محبت آنکه نصیب پادشاهی پرورش و صند از اینست که در
سلطنت بر در صحنی اجرام اوام جا هم سوخته و سرور و خوشی و هم اقامت در سلطنت
برقرار کرده و در این ملک است بجای رسیدن و پادشاهان هر طور سوخت آنهاست
تخت پادشاه این سینه داری ملقب به او از نور و این شخص است که در دست و در
۹۱۶ هجری که در این سلطنت بر رفته و در دست و در دست و در دست و در دست
نظاره شده به نون است از جهت پادشاهان و از دست و در دست و در دست و در دست
لوتر چهاره بر سر خاک زن نزاع کرده و بکن از دست و در دست و در دست و در دست
سوختن شده از سرگردان آن خاک و دل اطاعت گرفته (۹۲۵)
در این پنج دانه آهسته مردم این خطه بر زبان مردمی تکلم نموده زن که در این خطه است

عبدال
شاکر

۲- شاکر بیگ

[illegible]

تاریخ فتح صید شدت ۴ روز جمعه و از ترکت شدت قدر از مرگ سر خوانی سو
من شفیق خورشید استغفر الله (ع ۹۳)

۴

[illegible]

حضرت اردشیر بن سهراب ۵۰۰ ساله و کار خدایان گنج ستم و دلاوری در آن روزهای و...

و در آن روزها که...

۱. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۲. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۳. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۴. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۵. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...

و در آن روزها که...

۱. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۲. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۳. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۴. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۵. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۶. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۷. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۸. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۹. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...
 ۱۰. اردشیر بن سهراب در آن روزها که...

براطور
روم در

و به تیرانست خبر سوار تهم قمار جو مختصه کرده در ۲ فروردین ۹۶۲ این در مقام
 بطورس فتنه سازان آج بر گشته و بر اطرورد در آن فتنه شد ۱۰ آبان
 صدقته مشفق ز یلعت روم و مردم آنان مطر دشمنی بهم می گریسته و بکنه بر عمارت
 خاکه و ساری رسته و بر اطرورد حسن و خوشو مردم بخوانه دست صدور در و کاد و
 حیرت : امروز را بیکه فرزند آسانه سارک خوارون با شوم شمشیرت بود با سر من
 داشته باش ز را اهل فرخ است در وقت رومی جنگ داشته و احوال بعضی آن
 و تیردقه خبر از وقوع خبر آید تا آنان غافل گیر نشود
 اینج بر اطرورد شالوده آنکه تلخ کبر در ۹۶۲ کشته و در واقع بکشد بر اطرورد
 از آنکه با مردم به بر اطرورد روم در فتنه شد و عهده ادا داده و در آج
 برست نامون اول بر اقل و کلا در این روز
 در آج به بر یک در شطرنج در سبزه باره بکشد در سبزه باج سبزه آنان
 بود بکشد بر سبزه شده آج آینه بکشد در سبزه آینه سبزه
 آج در بر اطرورد در روم

۱۸۷
 امپراتور آتش درم
 از این تصویر که در تیر و ساخته شده و امپراتور آتش
 نام منی در عهدی که در الحاق او قرار گرفته اند
 در مانع و فرانسه و آلمان و ایتالیا باشند

بر عاقبت منی سو
 مکر و انباز آن
 آری که سینه
 نام خاک که در زمین
 به هر کس که آید

آری که سینه
 کرده بخیال افکار
 سینه لاف و فاجع
 سینه که در زمین
 نه کرد

امیراطرفه تر است از آنکه در عهد قائم مقامی امیراطرفه فراموش است در وقت کارهای قبیله
 آن زمان سواد را میبرد و واقعاً آنکه در آن زمان در کارهای قبیله و مسکن فرانسه از آن
 محضاً آرد. در ۱۰۳۲ هجری قمری در خط در گیتی و بر و غیره در مسکن آرد که
 بموجب صورت نامه امیراطرفه و اگر در گیتی و باغ تر است امیراطرفه تمام خاک که بر زمین
 سوزان گیتی بر زمین حلقه آرد

اینست امیراطرفه تر است مردم و در وقت قیام و قیام قیام و قیام قیام
 و تمام باقی فراموش

از آنجا که آنکه در قدرت و غیره خود را باج امیراطرفه او میستند آنرا اینجاست
 آنکه در وقت قیام و قیام آنکه در وقت قیام و قیام قیام کرده بحال امان
 و در واقع در وقت قیام و قیام و قیام قیام و قیام قیام و قیام قیام
 سرور است و قیام قیام و قیام قیام و قیام قیام و قیام قیام

امیراطرفه آنرا اینجاست و قیام قیام و قیام قیام و قیام قیام و قیام قیام
 سفت را بده باج تر است امیراطرفه تر است و قیام قیام و قیام قیام

[illegible][illegible][illegible]

آنها سواری است کمی سوختنشان دارد و نم نم کنند. چنانچه پاپ در صدر و آرم هم بودند
 از اینجای بر سگسیر به است ده و بر سر او است با بر او را در فرخ در فقه حکم می در گرفت
 هنرمند به طول کشید و به هم حکم روخت و به بر او را در سوختن است

حاجه
 سید کبر

چهارم آنکه کبر در طرف راست و چپ توختن (۱۰۰۲-۹۷۳) تا ۱۰ تا اگر در مقدار
 به بر او را در زانوی سفید است آنهم در آن سمت (سر و زانوی) سبز بود. اینجای بر او را
 در طبع شغال به بر او را آلمان سوختن نم کنند. آنهم در مردم زبان و دندان
 در فقه و اثر توختن رفت. آنهم در بر او را در مردم در ده در آن را دان
 آرا می که در تربیت علم و نظایات در فقه کتب به بر او را در مقدار توختن. در بر او را در کمال
 آلمان به در حال طیفان بوده به بر او را در کمال توختن و آلمان گرفتار به بر او را در
 بعد از آنهم در سوختن به بر او را در سوختن به بر او را در سوختن به بر او را در سوختن
 در آن آرا در خان خانه آن کسر در. خانه آن کسر به بر او را در سوختن به بر او را در سوختن
 در بر او را در آن خانه از سوختن به بر او را در سوختن به بر او را در سوختن به بر او را در سوختن
 در بر او را در آن خانه از سوختن به بر او را در سوختن به بر او را در سوختن به بر او را در سوختن

در طی ماه یا زودتر و آنست که اگر از آن خطه نظر آید آنکه یکسره شود
آنگاه بر جبهه آسمان منار یکسره آید و بعد از آن در میان یکسره شود (و بعد از آن)
شده و در زمانه بر وطنی یکسره شده و بعد از آن در میان یکسره شود (و بعد از آن)
یکسره شده و بعد از آن در میان یکسره شود (و بعد از آن)

ایرادات همه دانسته (ناحیه شهر احوال آری) عبارت است از اولاد است فلدنر و اولاد
 یوزم و اولاد رمانی (که در قدرت بر همه بود بر قوم نظم و ضبط و آن که مقرر بود و تم
 محبت در آنها مشهود) و اولاد روحانی و ولایت آنرا و ولایت مبرا - ۳
 و اولاد شایسته و اولاد در گنج

در آنگونه (ناحیه جنوب احوال آری) عبارت است از ولایت مستور و ولایت: اولاد که در
 یگانه می آید و آنرا هم ولایت بر آیه نام گرفته و اولاد که گشته و اولاد که در
 و اولاد برین هم بعد از آنکه آتشی تا سه می

معه درین میان آتشی درین (۲ ققه و کشتن) هر یک خاک را شسته و
 آنرا و ولایت به قفس نشین قدرته و رده و نوزاد و لایون و نوزاد و نوزاد
 و لاگتر - ۱۳ - در هر یک از اینها از بزرگ در (اعم از حاکم یا ولایت
 به قفس) و پادشاه و قهر سزده شده حق علق و صف و ضرب بکه در است و اح
 آنهمه به بکه در در حال بود و قدر شتر که نه است و فائده هم پادشاه سلو
 و لغت کن می نهشته و پادشاه نیز با ثواب آنها مشغول می شد

و پادشاه به قفس و پادشاه به قفس و پادشاه به قفس و پادشاه به قفس
 و پادشاه به قفس و پادشاه به قفس و پادشاه به قفس و پادشاه به قفس

در باره این است که از مبادی آن بسیار از وجوه برگردان از مصلحت و ضرورت . پادشاه
 داده اند که خود میرفتند و در امر معصوم محلی را میکردند و در شش آن دهان را میبردند
 و در دهان زان شانه لب خواب در و آبدار و این صفت و این آخرو و در شش
 آن حکام دولت معتبر تر مردمی با این الفاظ در طواف خود نگاه میداشتند .
 وضع او بسیار بوده و نظیر اصل آن آمده کردن و در گانه ش . در شاه در هر یک از این که خود
 با شش میگذشت که هم عمر ملک و علم کند و هم او بر تمام مملکت و مفاصل و در شش
 از هر یک مملکت ارشاد میساختند و تقیه و خود میبرد . پادشاه مقرر میفرمودند و در شش
 خانه آن مشال تمام در آمد و خود میگذشت و در هر یک از این که خود میگذشت

سلطنت آنجا به تمام مملکت پادشاه میفرمود که در هر یک از این که خود میگذشت
 در تمام آنجا به تمام مملکت پادشاه میفرمود که در هر یک از این که خود میگذشت
 هر یک از این که خود میگذشت و در تمام آنجا به تمام مملکت پادشاه میفرمود که
 در تمام آنجا به تمام مملکت پادشاه میفرمود که در هر یک از این که خود میگذشت
 هر یک از این که خود میگذشت و در تمام آنجا به تمام مملکت پادشاه میفرمود که
 در تمام آنجا به تمام مملکت پادشاه میفرمود که در هر یک از این که خود میگذشت
 هر یک از این که خود میگذشت و در تمام آنجا به تمام مملکت پادشاه میفرمود که
 در تمام آنجا به تمام مملکت پادشاه میفرمود که در هر یک از این که خود میگذشت

برگ

۱- مکتب قمری و در مدرسه کتبی و با مکتب کتبی و مکتب کتبی
 ۲- مکتب کتبی و در مدرسه کتبی و مکتب کتبی و مکتب کتبی
 ۳- مکتب کتبی و در مدرسه کتبی و مکتب کتبی و مکتب کتبی
 ۴- مکتب کتبی و در مدرسه کتبی و مکتب کتبی و مکتب کتبی
 ۵- مکتب کتبی و در مدرسه کتبی و مکتب کتبی و مکتب کتبی
 ۶- مکتب کتبی و در مدرسه کتبی و مکتب کتبی و مکتب کتبی
 ۷- مکتب کتبی و در مدرسه کتبی و مکتب کتبی و مکتب کتبی
 ۸- مکتب کتبی و در مدرسه کتبی و مکتب کتبی و مکتب کتبی
 ۹- مکتب کتبی و در مدرسه کتبی و مکتب کتبی و مکتب کتبی
 ۱۰- مکتب کتبی و در مدرسه کتبی و مکتب کتبی و مکتب کتبی

ویت با غیرت بجمع طوین . در آنهم زمان در ایام الحاکم عاقل (قوم درانی) ۱
 بهر اهل واکم حکم کردند و در هر یک از اینها در وقت جنگ و صلح و صلح و صلح
 فرستادند که در میان را کنار رود بگذرد . در وقت جنگ قوم آنگاه هر یک از اینها
 در حال و حال قوم درانی مکتب شاهی (در وقت) بود که در کتی آلوده گشته ۲
 ساکنان و چنانچه او در صدق و راستی و شرف و زان سودا و شرف ۳
 کسی که معروف گشته . در اوان آنگاه در هر یک از اینها ۴
 از سر گرفت چنانچه آمدن پادشاه ساکنان و در هر یک از اینها ۵
 بختان کینه و معرفت گزشت که پادشاه و نامدار در آن ۶
 گزشت پادشاه و معرفت گزشت و در هر یک از اینها ۷
 آنها را در وقت خود کرده در حقوق و شرف و شرف ۸
 بختان و نامدار که در هر یک از اینها ۹
 و آن ۱۰ در وقت و آن ۱۱ در وقت و آن ۱۲

گفتم مرد در بزرگ شکم و داس سر و زور و محکم و تند و پر م ، یکجا به بردا ، دردم

رشته دریا است ، ام و در دار و در تر .

قصه دیر میرساند که ابتدا از گویم بگفتند : گفتم قصه از سر و دریا است

و ام قصه بگفت ، و بشام صدایه و به نامست چه گفتم م و باغ و در قلعین فریاد بگویم :

میرت ! بخت ! آگ : سوزن و بخ . و حق برای آنداز گویم بگفتند بگویم :

و بعد حرفه بگفتند : محنت بگفتند م : ! محنت بگفتند دور ! آیش از حرفه

عوض بگفتند : چه بشا و در و فارغ آب بگفتند : ! شایع از خود و بگفتند

بگفتند و بگفتند : ! حق این است م ، تا بگفتند بگفتند : ! آفتدک و شایع و بگفتند

خواننده افتاد از در و بگفتند : و بگفتند خواننده بگفتند ... ، و بگفتند گفتم بگفتند و بگفتند

سو که بگفتند و بگفتند بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند

آنها فریه بگفتند بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند

گفتم خازنده ادوار پادشاه بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند

م در آن سفادوار بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند

سو که بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند و بگفتند

هزاره و
گفتم

و قایم نگذاران زمان دینج است چنین روایت میکنند در هر طرفی هاروله سوار بر فراسه افکنده
 و هاروله سوار بر اسب آن در ده هرگز نرود آن منظم است. گویم هاروله سوار بر اسب هاروله
 گفتم است و با او آمده است سوار گویم. روزی گویم از هاروله قول گرفت که در عصری داشت
 اودار بود یا بر کند و چنین اینج و آنکه گفته است گویم چنین تر از این رنج و در گردگان بد
 در این جمع آورد و هاروله در آنجا قطع در آنجا تکرار و بخوان او را در سوار سوار گفتم
 و هاروله سوار بر آن کشته ها گفتم هاروله سوار بر آن سوار گفتم و دعای روزی
 در نهادن گویم در عصر هاروله و هاروله در گردگان آن سوار گفتم هاروله قول هاروله
 جان کرد و دینج سوار بر دست راست خود سوار گفتم و دعای روزی
 داشت قسم اگر گویم سوار بر دست راست خود سوار گفتم و دعای روزی
 چنین سوار بر آن سوار گویم سوار بر سوار گفتم و دعای روزی
 که گفتم که از آن تکرار قسم یاد کرد است. چشم هاروله و با آنها افکار گفتم
 گفتم هاروله سوار بر قسم تمام مرده حکمت امر سوار گفتم و افکار گفتم
 سوار بر آن سوار گفتم که با آنها تکرار قسم هاروله سوار گفتم و افکار گفتم

مقدم نمود مسکن گفتن از آن گویم ^{و الله} نصف او با من عظم از آن است که حقیقه ای
م است و از بطور در آن بدیدم گویم و دست درین نوع گویم اگر عفو و درود

[illegible]

بعد از یک ماه که در شهر شیراز بود و در میان مردم بسیار
محبوب گردیده و از اوقات فراغت خود را به تفریح و بازی و
آوردن و پخش کردن در میان مردم و به تفریح و بازی و
آوردن و پخش کردن در میان مردم و به تفریح و بازی و

کیم از راه روشن عمو و عمو زوار و ده هزار ماه و ده کی در مصر رسیده
جمع کمالات چندی شریعت کشته اید و لغوی ای ابو ذرطل هر فرانس و گشت را به جمع سوم

۱- یوم یار به بندر سواران سپاه آورد و چهار ماه و پنج روز در آنجا نشست. در اوایل سال
 که از دست جنب در قتل یوم هم دره دریا میبوده در ۲۸ سپتامبر عده ۱۰ نفری
 پاویته. قتل در موقع ماد پشین که یکدیگر را میزدند از میان میزدند و به دست میزدند و
 تا به هم مردم نرو (مکه گویم) سو دفع کنه کنی پسکه در زندک میزدند و خشم خشم
 و خبر ماد پشین قوم زمان نوز شنبه بعد از بسیار عصب گردید در میان شکم بر روی
 سنگ در زندک شکم و در گرفت.

استاد ار عده که گویم سوار بود در هر تنکه قتل ها در ده قطعه میاده داشت و یک عده زنده که
 شکم میزدند و بسطج سواران جمع میزدند و در میان میزدند و در میان میزدند و در میان میزدند
 جنب در ۱۴ اکثر در گرفت. در آغاز کار شکم میزدند و سواران در میان میزدند و در میان میزدند
 ساکنان که در میان میزدند و در میان میزدند و در میان میزدند و در میان میزدند و در میان میزدند
 و پیم میزدند و سواران خود را میزدند و در میان میزدند و در میان میزدند و در میان میزدند
 سه زن آرازان نوزان قدر سر سواران میزدند و در میان میزدند و در میان میزدند و در میان میزدند
 ها در ده شکم میزدند و در میان میزدند و در میان میزدند و در میان میزدند و در میان میزدند

[illegible]

مرحوم بزرگواران که در این کشته شده اند و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند
 و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند
 و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند

آنها در این کشته شده اند و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند
 و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند
 و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند

و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند
 و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند
 و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند و در این کشته شده اند

و در این کشته شده اند
 و در این کشته شده اند

۲ - Le Poux (فرانس)
 ۳ - Beaucherc (فرانس)

درین صوره قطع اگر که در زمین حقیقت است و از آن نایبم و خواهی برگزیده فروست هم

و البته از رحمت سلطه باشد

سر کرده اگر که در دنیا چمن حصین و قطع نمک خوش نشسته در یک خوشه است سینه و صبر

مقتدر مطلق است . درین دوره شعله را می شکست و با آنکه خجالت و غبار

از نایب وین ایامی موعودام قطع میکنند و صورتی از توفیق جلیان قرار می دهند تا طبع

تکفیفی در خیرت عادات زمان چهار شصت آنجا که آن بیست و نه هزار

حدوث ارباب

در فصل گذشته دیدیم که جالبه اروای عزیز بیک صورت در آمد و در یک صورت ارباب ملک

و هر دو
جانب

گرفت . در زمانه ام وضع درانه یاردم و درازدم نکال خود نموده ام . صلاح که بود

این وضع بخواه درین دوره شرح داده گشت است آنجا که

شاید قسم این وضع عدم تدریس . بهیچ لایقن میسر به آداب و فن در علم با شاه

زیر کوپیر (۱۰۳۱ - ۹۹۷) مردم علوم و صنعت تقسم کرده در حرفه آنها

تا در : صنف اول مرکب است از ارباب علم که مرد عبادت و اخلاص از

در کردگان، بزرگان که مردن و بختی، نصف تمام مرگ است از مردم زخمی
 طبعه ادانه. چاکم بقیه مردن می رسد و بقیه دل و خرداک و پیشاک مردم بر زمین طبعه
 ادانه است. آ و وضع زمین از اینک نصف نیز به نهایت لغات مکنه
 مردم آزاد میشه مکنه حکم قول و قراره همه نصفی در نصف قدرت معنی دیگر عايش
 و معبر رسیده گرفته اند که ضایع در بزرگان مکنه. این بقیه است مخصوص بر مردم زخمی
 بزرگان و شمار است چاکم زخمی آن غیب بختی محو بود از مردم و بختی آنم موله
 خوش بود که مکنه و بختی آنها سو موله که فانه زاده مکنه

حکومت ارباب ملک مع لقا تر نظام آ و قراره است متخیر و مشروح دکن اینج
 بد صامه حوران زور است. بختی ادانه موله و موله از بختی مکنه زانم و بزم ادانه
 و بختی آنم موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله
 و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله
 رعایت آنم زور مکنه مکنه

در مردم بختی ارباب ملک بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی بختی
 موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله و بختی موله

بزرگان
 بزرگان

تجرب و رو -
 از آنجا که این هم فوج گران رسید و هر چه باقی ماند گزافه مزاج یا زوکی از همه
 آنکه بر بیایم مده و مک داشته یا عیاره غیر سر کرده باشد. این دوده هم در جنگ
 هم در غیره تیرل در دست داشت و در هر حال در دست داشت و در هر حال
 که مقام سر کرده به هر دو بهیچ نسبت صاحب زنی بود و نه تکلیف و صاحب تیرل
 بود و تیرل -
 از آنجا که تیرل با گردان متفرع شد و هرگز از آن تیرل سر و دست فایده نداشت و از این
 و اسیر می شد و نه مک سر و دست با از افاده اسیر بود و مک در دست داشت و
 اسیر حمله شد. با این ترتیب مردم اسیر و غنیمت طبعه از علی و کمانه از آن و کمانه و
 اسیر و غنیمت طبعه از علی و کمانه از آن و کمانه و

اسیر و غنیمت طبعه از علی و کمانه از آن و کمانه و
 سر کرده و صاحب مع سو بارت برده و چه تیرل گرفته باشد و اسیر و غنیمت طبعه
 و کمانه از آن و کمانه و
 اسیر و غنیمت طبعه از علی و کمانه از آن و کمانه و
 عاده بطریق دین انجام بگیرد: هر خواه مردن بهم در برابر دست خود از آن

برگشت
 و کمانه

[illegible]

کنگه ای عارضی و دیکه حب اسلم در بعضی موارد درخواه نیست خود پرچم از جبهه آنها عارض
 و یا گاهی زیر مقدم اول تردد : درخواه در بر است است و نیست نه سید ، روزگرم دختر ارشم
 نیست شتر مریت یا پر ایش او شتر می است . یهو او غار محب صبیح شسته یعنی آید محو
 سید درخواه یا به از دلی است خون پر یا گنه در بعضی مواقع از بات قیله در دست دارد
 حقوق او در ج منی صدمه یا که قتل مرزور یا در راه می برسد ، قسمی از آن کو خونه مرزی مثال ده .
 و نیست کشف است از دخواه تره کنه و در برابرش حمایت او بر خیزد و حقایق او سوکنه
 را یک قتل سود می او آید گذارد . نیست هر در بر بعضی قسم حق ندارد که سوار دخواه یا بر سار
 سرگرد چینی تقایف می خواهر خودو بکنم میداد در ملک خود صاحب اختیار بود بر کرده
 تقه ریای صلح آفرند ، برای عایشان ، کتبه حقوقه سود یا با فقره است
 در به شتر یا به نعل که از مردم در ایست گرفته ، با متقاضی پر خسته و حق بعضی از آنها
 حکم اعدام میداد ، حق هندی خلک و ضرر بسته داشته ، جمع شد در بگو که آن هم در غلزه
 در بار بر بسته می نمود ، در آن مخصوص اختیار میکرد و در گم ای که حکم با حق داشت خانه دار
 ترتیب داده بقدرت شتر می نمود

سر کرده
 در ملک خود

در موی قند سبزه ده و عبارت از عصاره فانی است که بعد از آن که در موی قند
 در حال و خوش درسته آنرا سوزانده و با نایه سوزانده و در عصاره فانی که مکینه خودی
 خاکریز آن از چوب دانه و خشک پر چغیر حبیه کرده و آن نایه می خنند و باغ صندل و زعفران
 صندل که بیشتر است و بیشتر است و سوزانده آنم که در آن نشانی است و هم دخی که در موی قند
 که رنگ که صدف فانی سر کرده و در عصاره زوال آنکه است و آفرین نایه که خلیان بود در
 قند مایه قرار دشت. که رنگ در دانه سر چهار گوش و چوبی بود. در موی قند که چوبی است
 کشته است آنکه روی چوب می کشید و آنرا آتش تیر شعله در میگرد. که رنگ سوزن قند می کشد
 و طبقات آنکه در سبزه زردان هم راه می اندازد. که رنگ فرب که فرب است و آنکه
 نیز از سطح رهن. اندر موی قند و رنگ که در آن است که در آن است و آنکه در آن است و آنکه
 و در آن خنقه هم اگر در آنکه مکینه نه می گرد و در آنکه که آن خنقه سوزان می کشد
 که رنگ در موی قند که تیر طبعی موی قند با خاک دخی می کشد
 در آن یازدهم بجای خاک و چوب سنگ کار کرده و از آن به چاک است و در روز که مایه است
 در موی قند نایه و در چوبی باره ریح و ریحی با خنقه و ریحی باره و از آنکه از ریحی مردم

قند

برآینه دور آن حرکت کنند و با دوش بکنند. روز از بار سنگین می شود در دست چرخ
 در هر معین سنگها در دست نهان بر پا داشته آفتاب در میان آن قرار گیرد و در آن
 از منافذ شک آن تر حنظل و عصاره جعفری و صندل و دیگر غلات میانه کنند و در آن
 شب به پیر در برج بود. برج سودا و اسرار در گشت بر بگنجه است آینه
 در صندل و کارخانه. برج سودا و اسرار می باشد آینه در گشت و در آن
 است و در برج سودا و اسرار در گشت و در آن برج حنظل و صندل و جعفری
 و نشین مردان خلق در این بار. در سودا و اسرار برج حنظل و صندل و جعفری
 صاف بود و در این مقام صندل و اسرار حنظل و صندل و جعفری
 نیز کمی صندل و صندل و اسرار حنظل و صندل و جعفری
 برج رسد از بار سنگین و دروغ داغ و صندل و اسرار حنظل و صندل و جعفری
 سوزد و صندل و صندل و اسرار حنظل و صندل و جعفری
 عاده و صندل و صندل و اسرار حنظل و صندل و جعفری
 صندل و صندل و اسرار حنظل و صندل و جعفری

کمر افق میاها که کمی در آن در طم بخت در نه نام که آنجا بوی در آنجا
و اشک میبرد آنکه اگر سنگ جان در نه

سر کرد چو بزم آنکه بوی عزیز داشت در مرقع فخر و کشت باده بر آید از نام سردم
بید گیر در کونک منزل کرد و یکد وای دیگر در آن رفت . حجات بای تاره
حد این رحمت تر از حجات کونک بود آنچنین بخرید داشت . در مرقع در بزم محرم می آید
سقف محرم و کاسر بوی خیمه بکشد فایده بفرمان امروز هم در کاسر باده از کونک
در آنم در بعضی از کونک باده بفرمان می آید . باده بفرمان می آید در کونک باده
در کونک باده بفرمان . در کونک باده بفرمان . در کونک باده بفرمان .
معد و کونک باده بفرمان . انات است سر کرده در کونک باده بفرمان .
و کونک باده بفرمان . بی روضه بفرمان کونک باده بفرمان .
بفرمان باده بفرمان . در کونک باده بفرمان . در کونک باده بفرمان .
در کونک باده بفرمان . در کونک باده بفرمان . در کونک باده بفرمان .

دای
سر کرده

سر کرده از این کونک باده بفرمان .
سر کرده از این کونک باده بفرمان .
سر کرده از این کونک باده بفرمان .

نویس

رتبه راول که گاه سوره است و گاه در ملک سراج است و گاه در ملک : « و در
 عید سوره راول سود در ملک انصره و مقام سراج است ... راول خفایه سفید تر از
 بایس در برگزیده در میان محوطه بر فوخته و عید است که بود . اما در فوخته اطراف او سوگرفته
 تخمین نکرده . راول فراخ شده و در باره و عید و در روزی قلمت بود ... »
 راول سوشا خوش شبنم و گاه سبزه شبنم است . پس سبزه و سبزه و سبزه و سبزه
 آورده . راول غاشیه و برگزیده روی سبزه و پادشاه سبزه ، سر سبزه
 است . یا از دوزخ و سبزه و سبزه . درین موقع آدمی حریف خوش دولا پیش و سبزه
 سبزه در انتهای میدان برجه پادشاه است . راول سبزه کرد و سبزه
 سبزه و سبزه آورده و هنوز در خانه زنجار نکان نکرده بود که سبزه و سبزه
 و سبزه . و سبزه ای که سبزه من به این سبزه و سبزه و سبزه و سبزه .
 اما برین سبزه از راول مقام سراج است یا سبزه و سبزه و سبزه و سبزه
 و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه

مهر خوش سواد و مودوم و پادشاه گمنام است. آنگاه زبانی از جادوستان او
 نثار گشته و محب منیر شد مردانه ار! از آن زمان هم با چ از دهنده است
 و تر که این مرد داشته گردان و چرخ صفت است!

نمایم شرح می است هم که سرانجام جنگ در راه می روم چه می آید. در این راه که بر راه
 عهد فغانی شاد و از چرم و زره آهنی تخته می شود خوش و بدست صفت بر روی سر
 با چرم و پشمینه و در سر بکلیه بسته. پیش آنگاه غوغای نو می گرفت و پری همه از کف
 تا دم میورنایه غوغا می شد. در بهار جنگ نیزه و قناره بود و ببر نیزه غنای
 رنگارنگ می کردند. نیزه میورنایه میزدیم از چوب نرم زبان گنبد می بستند
 و بسبب خفت مانند زوین بر تاس میزدند. نیزه میسار دراز داشت و نواک بر گرد
 در آهن. قناره تنه آهنی داشت و نوک آن از آهنی شریف بود و در میان و بخوردن
 می رفت. همه تا او میزدند و در آن تفسیر کردند از آن میه می شد به لبای جمع
 حلقه و لایه میزدند و دست و پا می زدند و ازین فریاد میزدند و با چرخ و دهنه میزدند و آن

و من مکرر نگذاشت برادر که این سلاطین توتما و بیاد و رانگشده

221

موریدی
برین و مرید
از انست
دور کرده
در کنار گذشت
سوخسته و
به دایگر
و برادر شد
سوار است از

نصرت بخدی ~~تشریف است~~ بهیم و پشایمن سوار تار و سوار سوار
و تعریف و تالی قال و گفت سوار سوار
سواران هم و هم را بر دوشه رو و گفت می دانسته آ آ آنها را در بر بر و سنجان که بر آتش

در این سال ۱۳۰۳

[illegible]

سوار کتخدا ماسه دودان

سوار مجتهد ماسه دودان

۲ - نبار دامت کج از خود مساجد لانی

۲۲۳

دور...

...

...

در عهد جمیع کادر سیر است سر سبز ششتر آرایج نموده بسته است و شترخانه و آبش مسیز در
 دست سبزه و عذیم یا شیر، آویخته از طرف مزین، کم کم هر حرکت یا نموده ... تلاوت
 در ده راسته از علام و کفا روی سواران جنگ پر از رموش، غنم و گاو و گوسفند و گاو
 و گوسفند و گاو، حدود ده سال میوه، اسب و زرافه و شتر، و عباد و چوپانان است

و در حدود کم کرده هر طرف رودخانه دریا ...
 جنگل قدیم است میدان و عمارت در ده و در نیمه سواران جنگ و بعضی سخت به هم ...
 در جنگ تن به تن در گرفت، اما هر طرف سیر است و هر طرف خوب و نیکو شده و با دست گیرد
 ز میوه هر سو و هر بغیر و گاهی کرده و از اینجاست که دفع میزد

هر وقت که قاتل گرم شود سر کرده و با تیر جنگل میزدند در رودخانه و جنگل
 محاربه واقعی در آنجا که سیر است ششتر و گوسفند و گاو و گوسفند و گاو و گوسفند و گاو
 در عهد خنجر اگر است مسافه از در لایق سواران را برگردانسته و از آنجا که ششتر
 سه هزار سوار جنگ در آن حرکت کرده اند و با دهکده محاربه و در دهکده کار جنگ
 با هم میمانند و جنگل که طرف بعد از خانه بکشد و به سمتی تمام است و قاتل میزدند

مسافه
 جنگ

۱-
 ۲- نیاید و است که از شهر مسافه لایق

آنگاه در میان و در خندق و میان جنگل است و در این منطقه و در آن که می‌باشد و در آن

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد و در آن می‌باشد

سنگ

در آن که مدد از پادشاه نصرت و آلاء از طرف آن روز فرستاده شود از آن . در آن که گشت
از این شهر از راه دیگر و در حلقه رطوبت بچرخد و به جریات است ایام به کار و فکر
گشتن و در حلقه رطوبت بچرخد و به جریات است ایام به کار و فکر

در آن که مدد از پادشاه نصرت و آلاء از طرف آن روز فرستاده شود از آن . در آن که گشت
از این شهر از راه دیگر و در حلقه رطوبت بچرخد و به جریات است ایام به کار و فکر
گشتن و در حلقه رطوبت بچرخد و به جریات است ایام به کار و فکر

در آن که مدد از پادشاه نصرت و آلاء از طرف آن روز فرستاده شود از آن . در آن که گشت
از این شهر از راه دیگر و در حلقه رطوبت بچرخد و به جریات است ایام به کار و فکر
گشتن و در حلقه رطوبت بچرخد و به جریات است ایام به کار و فکر

را نماند
سرگردان

۴۲
سرگردان کمران میانه و ارتقا منفی و استانی و اردو کشته شایسته در لای و هر امان

این قطعه آینه بخوانند در خانه جشن مجلس رقص برپا کنند
و نیمه ماهی فوج گراف برسد و بر سر او دست الی با ناله در طول میکشید و از این سر
صاف فامه اماره بود و شب اکرم بکشد و در آن ۴۰ سال جوانی و در قهر جام و در
سیر و است و بر شمشیر و کسب و دست گرفته و است و است و غیره و غیره
میانه آن نیز یک تخته آسمان صافانه میانه . این تخته و در آن سرگردان
عصر و جشن و در سر سید و حق و ام سرگردان عالمی است نیز این تخته و در آن
میکشد -

از این رو سید و سرگردان قرض و یک گردید و به رقص و در آن میکشد و در آن
را نماند و در آن سید و سرگردان و در آن میکشد و در آن
میکشد و از او می بخور است

از او میانه و در آن رقص و در آن میکشد و در آن
خوب است که سرگردان و در آن میکشد و در آن
چرا که در آن میکشد و در آن میکشد

۴۷

[illegible]

۱- هر چه کردگان را از تو بدو، در هر یک از آن مکرید خفته سر کرده بچگونه خود و مرتج
 ۲- بنو، مایه و در حقیقت اگر است بود و در هر یک از آن مکرید خفته سر کرده بچگونه خود و مرتج
 ۳- در آن روز بایست و با بریز و در آن اثنا زن او نیز زن است و تو بپای میکنی
 ناخن بر میخیزد

در حقیقت بر آن در بطور غصبت سرگردان و مغموم گردید و با خشم عظیم خود
بر وجه مصیبت و فقر، اندک یا زیاد، و مردم عده پائینتر محمد کوته سالک در

نامه یازدهم مجامع نهایی مجلس صلح و سلم نه بود و آن الهی و رحمتی از محمد محمد
 و آن الهی قیود و کتب جنگ در پیش و نظر عهدنامه ۱۸۶۴ و از بعضی مکتوبات
 و مکتوبات سوار پاره اراغال منع کرد. بعد از روایت غایت از این مکتوبات
 نهاده و در بعضی اقسام جنگ سوارام کند. و در جنگ است که بعضی سوار
 بعد از یاد آلام و درگز و در بعضی از عصر جنگ است و هیچ شمشیر و شمشیر در تمام
 مجامع نهایی نامه یازدهم این وقت کمتر برگردید.
 در مجمع صلح و آشتی ۱۸۶۳ هجری بود که چنانکه چنانکه در بقیه قسم گفته شد
 و من معتقد شرف نه که منور و با علم و در میان حدیث و علم و کلام و داده کاو و
 در بعضی است و در از جنگ، رعایا و زنان و کودکان و کودکان و کودکان و از آن
 در چنانکه و در نه نخواست و در جنگ با برگردان آنها ابرار ایشان می آورم
 و در بار جنگ آرد و آن را در غنیمت و خانه که سواران می نامند و با شمشیر و غیره
 بهانه جنگ مرد سوار و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر
 از این معرکه آن اندازه که در علم انشان و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر
 خانه آن که به از قیود و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر و شمشیر

دعات روم است بزرگوار است که در این دنیا روم است که در این دنیا
 این لغت روم است که در این دنیا روم است که در این دنیا
 گوشت برادر جمع با رسم تا به این رسید در این دنیا روم است که در این دنیا
 رفته شرکت نماید ، باز حالت حاضر شود که این لغت روم است که در این دنیا
 کج گیر از این دنیا روم است که در این دنیا روم است که در این دنیا
 هم دقیقه زمان و پیر مردان و ایام . از آن سر این لغت روم است که در این دنیا
 آ آ سراج حق از این دنیا روم است که در این دنیا روم است که در این دنیا
 و فاسد . آنگاه که این لغت روم است که در این دنیا روم است که در این دنیا
 این دروغ بهرست است و در راه دفع خود و این دنیا روم است که در این دنیا
 آس رسم تا قدر تندی عادات مردم که گوشت نفس و مردم بهرست که در این دنیا
 منزلت و دولت مقام زن ادب و روح و این دنیا روم است که در این دنیا
 و این دنیا روم است که در این دنیا روم است که در این دنیا
 تغییر می کند و این دنیا روم است که در این دنیا روم است که در این دنیا
 فردی سواران جنگ در این دنیا روم است که در این دنیا روم است که در این دنیا

حقوق
النفوس

حقوق و نفوس انواع صوری است و مانند سایر ذات و در هم هم در ادب است در هر کس
صورت خاص در مکان. حقوق و نفوس است به غیر در :

- ۱- رعایا در زمانی است که از زمین می بردند و از هر چه در زمین است با زمین و با نفوس
و صوره آن پاره آن ملکات حق است و در زمین است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است
حق و نفوس است و در هر چه در زمین است
- ۲- رعایا مال است بر آن قدر که در زمین است. با نفوس و نفوس است و در هر چه در زمین است
آزاد است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است
بر قدر که نفوس است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است
- ۳- رعایا به یکدیگر در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است
شراب او و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است
در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است
- ۴- و نفوس است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است
نفوس و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است
نفوس و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است و در هر چه در زمین است

گندم غنود آرد گشته با افر غنود تر گشته با نان غنود پخته داشته در هم با بر طرف باری

تخلص

هـ - ولے غفر - مرقمہ سولہ مرتبہ بعد از آن طوطی زبانہ رقصہ غفر و صوفیہ اربع و سولہ مرتبہ
نصیب لہ۔ از روز ہفتہ کہ در او اس وقت سیزدهم مرتبہ شد قمرانی از کتب رسد و غفر لے مردان ۱۴۸۴

نصیب لے۔ از رو ہنر کہ دوا و کیمیا سیر و دم گشتہ شہ قیران اریجا رسا و کھلے مہر آن
عشق و سرور و سکون (زبان) بہ فہرستہ و از این قیاس :

عنه ورسول (منه) بهم فترت و التذليل والذل :

در ۳۴۲ روز یک بار علقه و سفت خویشو کشته و در ۳۵۰ روز نه اشبه و خنده ها و سفت کشته. در راه

اوست ایام گندم و دروید و باغ و چمن و آوارگی و غنای و نور و فرخ آید و بزرگوار و

حق خداوند شسته و خوش و برادران. در اینجا هر نام از این است که هر یک از اینها

است و علت تقیرم گسترده در ۹ اکتبر به دلیل بارش برف و یخبندان است.

حکومت و حکومت در آغازستان مایه یکبار اسمی ملازم دانسته اند

صاف کنند. در ۳ برابر آب نان قندز قهیم کنند. در غلظت سیراب مسمر غلظت در ۳۰ روز

و خوشتر از کار لطیف و بهشتی است که در مقدار خود کندم سینه من نه. بگذریم از این

عزیز میرزا، یک مرتبه آن حق را بطلبید - و بعد از آن هر کس می خواهد، آن را بطلبد

نہ لے کر ہاں دیکھ کر سہ دیا پر ہر دلوں در دفعہ کشتہ آغا امام روزہ ہر چند کہ کشتہ

کشت دروغ که در بنوعی از من سر به کاف و دهم در راه سهر و مستند خود تا بنین آرد که در طاعت
 امکان یزد ۱۰۰ لیج لا فطر کمر و آرم میست بهشت کشت رگ کرد. جای که در منزل مانده یزد دهم
 در وقت ۷۳ سال همد و هشت با جمعی شد و برادر آرمینیب اگرست در ادوار نام
 در ادوم و ادوم نام نبردیم یزداده با فطر می آید و یک بار هفتاد و یک کشته و قبول
 و قیام که در مردم نبرد از مردم ۵ (۱۱۹۹-۱۱۹۵)

را اول کلاه را به کمر در مانده یزد دهم نبرد از فطر ۱۰۳۳ جنر حوزید و جنری
 بگوشت حیوانات و طیر است جمع کرده و له جنر و ستار آن هم کشته گشت و کشته
 گشت ... مردم رسته گی میخیزد و علف حوزید میخیزد از چنگال مرگ میزد ...
 عادت که را با دم خوار کشته و سر راه آقا صفا شو کشته میزد و کشته کرده
 در آقا میخیزد ... بسیار از مردم کشته میب. ششم مرغی علف میگویند در کشته میزد
 و میخیزد. جنر عامر و بولا فاک در آرد ... نوزده گشت نوزده آن به بازار
 نوزده آن به و جنر و دیگر گشت از علف حوزید کشته میزد و سر راه کشته ...
 نوزده آن گشت بولا فاک در آرد و در حوزید و در آرد ... گشت نوزده آن به ...
 نوزده آن به و بولا فاک در آرد ... نوزده آن به و بولا فاک در آرد ...

جلد - انصاف - نقد طاعت آنها

در حوره بطور دوم خطم جلد در پشت پادشاه آبرایش بگویم و او را در جلد خود درازان
 سرمه بچشم بی پسته و قند نهد که مقرر تعقیب گردد و در جلد و بار و پسته انوار رحمت - جلد - جلد
 در کمره بگویند و آرایش سفید شاد که در کمره در جلد میر آید که در همان اوان در کمره
 در قم زمان و معانی و رقم مبارک سر سبز و دوران جلد خود در خود نیز چنانکه مقرر است و از
 باره شد و از ترنوب. جنح نصیب بیایان آمد و آرایش روی بگویند جلد فرو نه
 گرفته گامی به بریک باره برداشتم و در بر این آن نشسته و صفت از جرم آوردن. از پسته
 فیه در حل و خوشتر در صومعه و در صومعه نیز قریم بر گشته و در جلد و در جلد و در جلد
 و صفت نام یافت. این مقرر است که بعد از آنکه در جلد و در جلد و در جلد و در جلد
 سینه مقرر است بر جلد و در جلد و در جلد و در جلد و در جلد و در جلد و در جلد
 که در حل و خوشتر در صومعه از کف آرایه بر جلد

مردم جلد و نصیحت نراخته و کما عین الطبع از یک جلد و با بستم که در
 چند صاحب داشت چنانکه در کمره عین حکم آن نزد کفیش سزاوارست که در

جلد
نصیحت

جلد و دار
یک

در اسرار و حقیقت و حکم و صلواتی که تعلق داشت
 سکنه عدد و قصبات بود اگر و همیشه در هر یک دهه سکنه
 سرانه رفته رفته و یکبار می رفته. حکم است این بقعه را بار یک
 در بار یک به بکله خود آنها سوختارید و هم حکوم خود را. بعد که سکنه عدد و قصبات
 این مرتبه بود که صد او صدها غاده این حکم هم می رفته و یکبار
 در هر صدها مرتبه بود. بیشتر در این صنف می رفته و در هر یک
 این مرتبه سکنه عدد و قصبات به هر یک دهه سکنه و زودتر هر دهه
 در طرف دیگر در این بار هم می رفته و در هر یک دهه سکنه عدد
 سکنه این صنف می رفته و در این بار هم می رفته و در هر یک دهه
 بیشتر در این بار هم می رفته و در هر یک دهه سکنه عدد
 در این بار هم می رفته و در هر یک دهه سکنه عدد
 که بغاغ الی را حق اند و حق خود سکنه. حکم است این
 در هر یک دهه سکنه عدد و در هر یک دهه سکنه عدد

بمنشی
زمان

اینج ترتیب حضرت آزاد علی سید مرتضی در نامه می دارند در عهد لوله ششم (لوگه)
(۱۱۳۷-۱۱۴۱) و پیشتر لوله ششم (۱۱۳۷-۱۱۴۱) بطبعه و فایده است

حضرت محضر فرائد بنو مکه در تمام ادوار با طاعت
تقریباً در هر حال مظهری عیان بود که تا طبع سکه نشر دارند اگر همیشه در جمع و محکم می باشد
نمی گزیند یا دیگرند و از یکدیگر دست کشیده . جمع امتداد بر گرفت مردم از ادوار یک
درست می بیند که تکلیفات و تکلیفات و مراجع ادارات و تفرقه عوام یکباره از فخر
میدان سواد آن بهیچان یکبار تقصیر نیز بر میسر می کشیدند و در آن گیتی بهیچان
ترتیب سبب رسوم به زمان که بهیچان را بهیچان بود و بعد از محرم . اینج مایل قدر
در نظر ادوار به ملک و جهان این زشت می آید و با کماله بنار دین می بر بخت بر آید
می گزیند اینو مدد بخت است حکمت سلطنت آفته در . شد گیسو در زان نشر
می زبیر : « امتداد سکه است زشت و تازه در آمد و منی آن اینج است
سکه در ادوار تکلیفات و محو است بهیچان بهیچان بهیچان بهیچان بهیچان بهیچان بهیچان
تکلیف صاف باشد و در تمام محکم جان می کشد و عقوبات محضر بجز می آید باشد آن تا قضا

مالی نه چو از دهم یک سینه حبس به صیفه حق بکسر خلد و دگر نیز در آید نیز بکوبه عقیق
 هر آری آن چهار دهم خلد بر دست کمی در آید بر دست صاف هر شود در دست و آن آینه
 و در دست هر دو از دهم بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه
 نخواسته و از آن گشته سکه در آید نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه
 خوانده است. از عهد در سکه (در سکه و در سکه) و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه
 کس سوار آن نه بر دگر و دگر سکه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه
 نه آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه

در بعضی از دهم آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه
 قدم در عهد و عهد در آید و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه
 کرده قدمی و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه
 به این سکه عهد و عهد در آید و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه
 نه آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه
 در این نوع سکه عهد و عهد در آید و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه و آن آینه بکوبد نه آینه

[illegible]

[illegible]

درینک آزاد (چه عهدی بر منازعه مدد یافت) مردم مستحق حقوق خود را
 کس نه در جمع مردم حق حرکت داشته که آزاد و مدد در ملک فانی باشد
 اختیارات تقوی در هر جا است چه در منزل بود یا در هر گیتی است و از مجموع اینها
 و عطا و غفار و مصلحه که روزگار نیز به مصلحت با بر و صاف نشود گمانه نام داشته
 طبعه متاثر شده که بر این آمد و از آنکه در دانه و دارا و سعادت گنجه بود اما هر
 در میان عده مردم (که پیشه و راه پیش رفتن) و دیگر زادگان طبعه صوری معلوم
 که بعد از ادله انکار میسر است
 این طبعه که به مکتب خود میسر و در بعضی مواقع در ملک است که در وادار است
 که از دم در دست سرگردان و قدر خود را در دست است و از کوه از کوه
 بقدر خود که در آن مصلحت فانیان که از افراد این طبعه مدد و امانت می رود
 ملک این توانسته بزرگ زادگان چه به حرکت ارباب ملک
 و طبعه گشته -

فصل دوازدهم
خنگهای صلیب

از کشته شدن ارباب یک در این یازدهم وقوع یکمرت و در آن بین از همه کشته شد
اول صلیب بود و مقتصدات متعلقه از سلطه قوم ترک در ۱۰۹۶ هجری
در ۱۰۹۹ قمری صلیب صاحب خجسته شریف المصطفی و در آن سالک تاج
بهتر کبوتر آموخت و ترک مراد خندران مراد با زسته (۱۱۸۷) و صاحب دوم
نصار سوادیه از مشرق سوادیه

از جانب دیگر مراد دایه نیز در این زمان در زمان ماک فاکت در ۱۰۹۶ هجری
هزارم صلیب از صراط خود محروم شد و با راجع قطعیه که در کرم پانچ نصاری بودی آورد

I
مناخند صلیب

خنگ صلیب بر کشته شدن او و امضا ای اردیاب غریب و طی نامه یازدهم از دم
و زدهم کعبه از امداد میوه بود که در این اردو کشته شدن متعلقه و ترک
عین از دست سعادان بود

تبرعت و
مقتصدات و
مقتصدات و
صلیب

تاخته و پس برادر برینانده و در آنجا تمام سپاه صغیر یوگرفت و قتل می نمود
 و در این راه بر سر راه یو قیضه کرد و قیضه دارد و یو قیضه کرد و این یو که مشیر است
 قیضه در ۱۰۷۳ از این که اگر آرمه است و طبع

و پنج سال بعد قدم ترک مت المعمر یو گرفت (۱۰۷۸) پس از این راه بود که
 مت المعمر در دست عرب بود (۱۰۷۳) آن عرب که با دیر قیضه است
 می گریست و ترس می داد و یو که برادران یونان در جوار آن تاخته بود
 و نظر لغاری عزیز بود و حرکت می کرد و قتل می نمود و قتل می نمود
 عرب در اجاره می کرد که مت المعمر ترس می داد و قتل می نمود و قتل می نمود
 آنکه عرب برادر و رفیق و دوا را در قتل می کرد و قتل می نمود و قتل می نمود
 و در آن راه می زدیم روز افزون بود لکن قدم می نهادیم و حرکت می کردیم
 آنرا که فکرم می نمودیم و قتل می نمودیم و قتل می نمودیم و قتل می نمودیم
 آنرا که فکرم می نمودیم و قتل می نمودیم و قتل می نمودیم و قتل می نمودیم

اعتقاد است - نصاری بر این بود که هر کس مرتضی را بکشد یا در راه او
 - همه بخوانند که کرده پس از هر کس بکشد یا در راه او بکشد
 سخت گیرند و همه را شتر در آستان عاتق کرده است نصاری نیز در دست المذکر
 با شتر در آستان یک چشم می نهند و شتر در راه علی سوار شوند و شتر را
 از خود بکنان میدهند - علفه اسب علی حمله صلیب بر رخ ابراهیم نصاری
 برد تا آنجا که گوشتی از حمله هم نبود راه افکار خاتم کبریا کرد آن در غمی شمع
 ملک اول می زبید : و اطفال و پسر زنان و پسر مردان و عازم خانه کعبه
 در نیستند و از حمله علفه کفن ایستادند و شتر را دست و پند و چنگان گفتند :
 ما که شتر و نیز دمنده حمله خواهم کوه آنا شتر علی عقیقت بکیم و شتر بکند
 که در قوم ترک در دست المذکر و معتقد به عیسی است شتر را نروده و برگرد
 تا علی هم که در میان عصر سواران جنگ و از شتر با پیادگان شتر را از
 سبب رنج حمله شتر شده و شتر شوق مردم گفت و گذارد در شاطره و در شتر حمله
 و شتر شوق آنها بگردش آواره و شتر را به و بکشد و شتر شوق مردم در آن از شتر
 شتر در - سبب در - رضا افسر زنده و بجان نظر که امروز در شمع آلمان

علی در
 حمله

اند و خونی و آب درین و اگر دکان برکد حوض خانه در هر دو
 است تصدیق و در صورت عموماً بکمر بر دارد و در صورت غمی بویست و نه دور بایں لعل و حوام
 کلام عیب یو ای و در گو که از خوشتر بگذرد بستیب خوبتر و از دانی من با
 نه بفر حصار صلیب از نو چه بر می داند بانه دوخته و فرار بر آید که بستیب خرا
 صلیب بود! بستیب خرا احمد بود! این صلیب بر گرفتار است.

بعد از خانه محمدرضا پادشاه در کمر حوض خانه بر دوش مردم بویست و در
 بکمر و خفا مردم آهسته ناله کرده آید و در صورت عموماً بر سر صلیب و
 بر دانه و دیگران بویست و در دانه خفا و در که هر کس بویست و در دانه
 تمام صلیب و گنا بکشتند و امروز بویست و در دانه بویست و در دانه
 فرزند و در دانه از بعضی بویست و در دانه بویست و در دانه

بویست و در دانه از بعضی بویست و در دانه بویست و در دانه
 و بویست و در دانه از بعضی بویست و در دانه بویست و در دانه
 بویست و در دانه از بعضی بویست و در دانه بویست و در دانه

آنها و میان آنها شتر گرفتند و این مورق بپوشانید و از کینه و آتش و
 در هر یک از آنها بر قند و عسل بپاشید (در صبح ۱۰۹۱) و قشون خود را آنجا بیاورید
 قشون ترک بر جوی خود می ایستاد و قشون صلیب افکار بطوریکه عسارت و تمام کرد و
 از دهنده بحدود و علف و گوشت کشتی نه در راه با عسارت از قشون ترک می خوانند
 بر دهنده آنها قطع امید کردند و بسیار در حدود فرار و آماج آنها سرایان و نظام بهر فرست
 نهادند و امیدوار بودند و عسارت را بهر دست و پادشاهان و در راه خانه از سرهای
 است آمد و عسل و سر آمد آن نیز بهمان است که بهر عسارت فروخته بود و بهر شتران
 نیز بهر قشون انداخته و ضایع کرد و آموخت و اینک در مخرج کربلا قوایان بکشتن
 رفته و قشون ترک را بهر دست و پادشاهان نهادند

قشون صلیب در عرعر ۱۰۹۹ ایستاد و بهر دست و پادشاهان و قشون صلیب بهر دست و پادشاهان
 افکار آنها را که بعضی از آنها از روم و کرد و قشون صلیب در عرعر ۱۰۹۹ ایستاد و بهر دست و پادشاهان
 پس کشته شد و در هر یک از آنها از روم و کرد و قشون صلیب در عرعر ۱۰۹۹ ایستاد و بهر دست و پادشاهان

تصرف
 بهر دست و پادشاهان

آنکه است که است معبر و معبر را نه در دست و پا به در الوافه نیز است سلطان خراسان
 در خانه از عطر آنها و ملکیت تقدیر میکرد این قوم در حدود آذربایجان و ایران آمدن
 مردان کشته شد از روز ۱۵ اردیبهشت ۱۰۹۹ در غایت سه ماه و هفت روز عینی بود جمله آوردن
 و بر عرجه بود و ملک سوار کرده است و در شهر بود و از زار بود و در
 در کشته قتل از راه مرگ و مقتول آوردن پس کجا از دوازده سوگند است و دست
 دارد در سینه و در زیر کتف بر پا کردن

گویند و احم دون بیایند و دست و گویند و بخواهند با من و بختا نه در دست المعبر
 است اما خانه و پادشاه منصرف شده اند که آن در روان سلطان و در معبر در کمال
 از خون سلطان قیاضه و خنجر آنرا از کمر برگیرند و عجم و ایالت و قتل
 عام نهادند و به قیاضه از ارسلان معبر قتل عام شد و در کمر در آنجا مرگ
 تا به پیش رو خون گیرند ... از کجا و بیکجان جان بزد و حق زن و اطفال
 و در سال تو هم ساف نمودن ... در ارگست رنوت و در کمر و کمان
 و چنین از خون و سر کشته و پادشاه کشته و در حد حشمان افکار منع کرده و بر کس و عفو
 و غنی و هر جا دارد ستم و ستم و کفر و غلبه است ... و این رسم جان با سر و کمر
 و کفر و غلبه است ... و این رسم جان با سر و کمر

تکلیف مکتب
در باب المعتبر

سید از غنیه تکلیف در این مورد که موجب بقا و استقامت و توفیق عینی و روحانی است
و دارد با هم تفاوت در مراتب اعتبار و اعتبار تکلیف که در آیه مذکور است که در این
تکلیف کردن این مرتبه که در سطح شریعت و باطنی اظهار و توفیق و بیان در هر چه بهتر از هر چه
قرن در آن حکم فزون میزان این است که گویند که گفت در شریعت عینی آفریننده
بر سر و نه میزان و در هر مرتبه اعتبار و حکم از آن است
مکتب معتبر است در هر مرتبه و در این امر که در حد و میزان و در هر مرتبه
تکلیف کردن بر آن افروخته از اعتبار است و در این امر که در حد و میزان و در هر مرتبه
انکه که در هر مرتبه و در هر مرتبه و در هر مرتبه که از آن امر که در حد و میزان و در هر مرتبه
وضع حکم است از این جهت که در هر مرتبه و در هر مرتبه که از آن امر که در حد و میزان و در هر مرتبه
از این جهت که در هر مرتبه و در هر مرتبه که از آن امر که در حد و میزان و در هر مرتبه
بر سر حکم است از این جهت که در هر مرتبه و در هر مرتبه که از آن امر که در حد و میزان و در هر مرتبه
و از این جهت که در هر مرتبه و در هر مرتبه که از آن امر که در حد و میزان و در هر مرتبه
کن نه در هر مرتبه و در هر مرتبه که از آن امر که در حد و میزان و در هر مرتبه
در هر مرتبه و در هر مرتبه که از آن امر که در حد و میزان و در هر مرتبه

10

[illegible]

عبد
الکفر

این مصداق است که در حکم است و هر چه در حکم است و هر چه در حکم است
 فیه الیه و در باب الحکم فی رد که در میان حکم است و هر چه در حکم است
 پیش از این که در حکم است و هر چه در حکم است و هر چه در حکم است
 (سید محمد) در هر چه در حکم است و هر چه در حکم است و هر چه در حکم است

۱-
 اوام همراه اندر قدم محراب و بنا و زان کف برافشید و برادر اکبر کف ایستاد
 ۲-
 تب نام از قضا فتنه ساز آسیا و نه موف آینه کینه ایح عده کجایه سید قم ترک ان خانه
 به آنجا سو عذر گو

دور
 در حدل این احوال قشون صلیب کهنه رفت بکلم باب ۱۵ اوت ۱۰۹۵ از روز کت
 عدم گرد و قرار شد قشون صلیب ها رفت شد در یک مسیر در پیش گرد و رفت بهر
 ۳-
 کنی رخصه هم سینه ۲-
 زانسان تمام شد کت در و آ هم بر و ن و ای زن سفو در اکثر بودن حاکم
 ملدز آ همان در و رستان شطی کرده
 ۴-
 زانسان صلیب هدایت را برین حاکم تو که از اهل ایطالا و کرد اسی در کت
 و بی رستان که ششم
 ۵-
 قوم نوزان ایطالا فو بهر ای آن کرد و اهل در بر نیز سوار کتی شد آینه و قهر و سیر
 و حمید
 ۶-
 فرایان نام و فرانس فرایان هر هم و در و آ (برادر پناه) و امیر هم و ایطالا
 ۷-
 رفته کرد حال دسه سوم و دال شیز

در پنج اردو کتب به یک دست در دسترس است و اینها را می توان از کتابخانه اول پاره و نسخه و هر طور
که از حد و مرز تعریف کرده بود . رایت عاریت طلب اخذ نمود و با او ادغام
کردن شدی نام تحف تدبی تو به نایب حکومت بود

[illegible]

تصديق
امير المومنين

تر سه روز آن شد که طبع آنها سوختن می آورد و به سبب این سوختن است که آنها را
 و هم هم ترک و سایر ملکات منتهی شدن فراموش می شود. و این را به سبب این است که سوختن
 و از آنجا که قول گرفتیم که ملکات این صفت می شود و این است که آنها را به سبب این است که سوختن
 کون قوتی تقیه کرده و به این هم ملکات آنها را که (۱۰۹۷) قوتی صلیب صلیب
 پس آن سوختن که سوختن می شود و این هم ملکات آنها را که (۱۰۹۷) قوتی صلیب صلیب
 و سبب این قوتی صلیب صلیب است که سوختن می شود و این هم ملکات آنها را که (۱۰۹۷) قوتی صلیب صلیب
 قوتی صلیب صلیب است که سوختن می شود و این هم ملکات آنها را که (۱۰۹۷) قوتی صلیب صلیب
 به سبب این قوتی صلیب صلیب است که سوختن می شود و این هم ملکات آنها را که (۱۰۹۷) قوتی صلیب صلیب
 و سبب این قوتی صلیب صلیب است که سوختن می شود و این هم ملکات آنها را که (۱۰۹۷) قوتی صلیب صلیب

قوتی صلیب صلیب است که سوختن می شود و این هم ملکات آنها را که (۱۰۹۷) قوتی صلیب صلیب
 سوختن می شود و این هم ملکات آنها را که (۱۰۹۷) قوتی صلیب صلیب
 کرده است که سوختن می شود و این هم ملکات آنها را که (۱۰۹۷) قوتی صلیب صلیب
 سوختن می شود و این هم ملکات آنها را که (۱۰۹۷) قوتی صلیب صلیب

[illegible]

دستخط
مدرس علم

این چهار پورچه که در گذشته از این شهر مردم در این طایفه صاحب آن است و چون در این شهر
در بعضی اوقات سوخته. محمد باقر از این شهر بولند و مندر در این شهر است.

در این شهر از این طایفه که در این شهر مردم به آن می خوانند و در این شهر که در این شهر
قطعه سرخه (۱۱۶۵) آن می خوانند و در این شهر که در این شهر است

و در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است
در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است

در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است
در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است

در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است
در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است

در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است
در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است

در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است
در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است

در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است و در این شهر که در این شهر است

۳۰۹
عنبر و دارچین بر سر آن در قوطی که قطیفه درونش در کف است و در دهان

[illegible]

27

[illegible]

نقد و گفتار - نقد و گفتار - نقد و گفتار
در این گفتار حضرت صاحب اعظم ابراهیم عظیمی علیه السلام فرمود که در این گفتار
آنچه در این گفتار آمده است در این گفتار آمده است در این گفتار آمده است
در این گفتار آمده است در این گفتار آمده است در این گفتار آمده است

امروز هم در این بعضی دیگر در بعضی دیگر

مرحله است تا راجع قطعه نه خوانی شود تا راجع قطعه شود طبع قرون مزاجی صلیب است
که برادر دین در شاد قلم از قلم چشم دید یکدیگر سوزانسته باغ معراج برادر دین
چهار صلیب سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم
حاکم بر سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم
و سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم
شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین
در این یکدیگر سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین
برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین
قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین

در این سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین

قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین
و سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین
و سوزانده شاد قلم برادر دین سوزانده شاد قلم برادر دین

برادر دین
در قطعه

مردم نیز مستقیم آمدند
 سرگردانان قریب صلیب حاکم آید و امیر گره (۱) و پدرش (۲) و مرزبان قسای اقبای
 و از آن دره کشید و مصر و اهل بیت المعتمد و دیگر ستمی میان نیامد

امیر ابراهیم در قریب نیم ماه طول کشید تا اینکه قدم نهاد در طرف شهر آمد و در ۱۲۵۵
 به امیر ابراهیم بدین سوخت در وقت او سوخت و خانه و برائی نزد امیر و دیگر
 بنیست متفرک که بود و جانب شرق آفت آورد و آنکه در ۱۲۵۶ امیر و دیگر سوخت

محمد و قطیفه سوخت و امیر ابراهیم در قریب سوخت
 از تصرف و آماج قطیفه کجاست به دست هم کار یک نفر سوخت و در آن مردم سوخت و در سوخت
 ابر و جوی و زمین خاک صلیب در قریب سوخت و در قریب سوخت و در قریب سوخت

نمای
 صلیب

سوخت و امیر صلیب سوخت و در قریب سوخت
 در جنگ هم صلیب (۱۲۴۱-۱۲۷۷) از آنجا که سوخت و در قریب سوخت و در قریب سوخت

آن در قریب سوخت و در قریب سوخت

محمد ششم (۱۲۴۹-۱۲۴۸) سوخت و در قریب سوخت و در قریب سوخت
 و در قریب سوخت و در قریب سوخت و در قریب سوخت و در قریب سوخت
 و در قریب سوخت و در قریب سوخت و در قریب سوخت و در قریب سوخت

۳۱۳
 بیخدا قدم ترک نموده مرا از تنگدست تو خنجر ببرد. بعد او مرا با نرنگه و مو اگر مو علی
 حشیه آتش مبارک و خواهم رفت در ایوان آفتاب و قیام کنم. برای حشیه و علی و برای
 بنام محمد و احمد؟ بعد از ایوان مکانی باشد معقود و راست است...

در این ایام روانه گردید خوشنیه در سر کرده اسیر گردید در حین گرفتاری و اسیر گشت
ورود و آنکه گفت که باین خدایه و گشت که چنانکه گشت تا سبب او گشت
بست او مجازات خواهم شد و نگار گشت بخوابت خداده زبانه و سر به بست
م از شاه دارم بگفت رفته ام نه برای رضا خداه
خوشا و این نیست که به سر از سر او دارم بگفت زبانه

IV

تاریخ حیات

[illegible]

٢٤

آنچه در قونصلیه و نوادریه و در آن ماسکاتون و بر و مکرها و در سواحل کو
 چای که مرتباً ساله هر بار از حاکم و حاکمه و آتشی که نب از سر آمدن در آن است
 قوم صاری صاحب خیار مندر شام روز سرداران و انبساط لایه انطباق غریب که است

مرامی شریک و مکره
 منجم غیر شریف ملک صاحب سواد و تقوی در غرب بود و در آن مجمع و در شرق زمین و مکر و در غرب
 و شاد و آن بود از لاف و پیوست و مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر
 از دیدار آن آفرینش سینه و استعالی و سر و آئینه و آن است و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر
 و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر
 آنکه بخیر است آنکه بود که مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر
 برکت ملک صاحب در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر
 و مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر
 چنانکه آنکه راه و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر
 مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر
 ملک اول صاحب در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر و در آن مکر

در از زمان جنگ صلیبی و جمع شد در حرام آن که بکشد و باج جنت و باقیان بعد است و هم
 در عفت و در سکتان -

فصل سیزدهم

مبارزه باب و امپراطور

از زمان زدهم آریزم جنگ سختی پیش و پادشاه و امپراطور در دهر بود و این جنگ بسیار
 شد و هر یک از آن دو بخیر است و از زمان این جنگ در دهر و امپراطور

در عهد امپراطور و این پادشاه در آمد پیش و در آمد مبارزه و در دهر و امپراطور
 که در آن زمان هم جنگ بسیار شد و پادشاه و امپراطور در دهر و امپراطور
 فتح یافت و امپراطور در دهر و امپراطور (۱۰۷۷)

و فتح صدر و این فتح شد و در دهر و امپراطور و در دهر و امپراطور
 و پادشاه و امپراطور و در دهر و امپراطور و در دهر و امپراطور
 و پادشاه و امپراطور و در دهر و امپراطور و در دهر و امپراطور

سوم (۱۲۱۵-۱۱۹۸) شد قوت و پادشاه و امپراطور

پس از این امپراطور و در دهر و امپراطور و در دهر و امپراطور
 جنگ و در دهر و امپراطور و در دهر و امپراطور و در دهر و امپراطور
 و پادشاه و امپراطور و در دهر و امپراطور و در دهر و امپراطور

من عده بر نصب انارین

در قتل با آنکه تمام و بیادیم هم کرده از بر آتش و ادان تو کین عداوت ارباب که در
 مقام روحانیت سلوک بران سختی گریزان گرفتند زیرا از باب خوف و ابراز لگال است
 روغایت و منتهی باب سلوک خواه جوانان و آن دانگه از سر گذشت و نام نرسید استعدال از روغایت
 رفته بود. از طرف غیر مسلک معتقدند و است و صدق این شرح داده است. **در روغایت**
 اعتبار اهل علم بود. این امر از هر چه بیشتر عبارت کشف روغایت است که در غفلت
 از آن غفلت میافزود.

واقعیت یافت چنین عقیده است که باب سلوک اهل علم و مردم آزادانه اندک کنند و هر یک
 از حربه نزل مانند آن نازل است. باب سلوک واقع بر خوف براده و ابراز لگال
 ارباب ملک مردم و دول و غیر آن که ترسند باب سلوک بخار خود آورده و من صله
 حکم ترسگویم آج باب سلوک است بر داوره که خوف نبرد آفریم (۱۰۳۳)
 امیر المومنان شرح از غله آنی که به مکر است باب سلوک خو غزل یا نص کرد.
 در عهده ۱۰۴۰ م سر باب سلوک است و یک از ساقه آفریم و بار یک باب سلوک
 دار ۱۰۴۰ تا ۱۰۵۷ م چهار نفر از روغایت آفریم و باب سلوک است و در این
 امر بطور باب سلوک است نشانه خود که در

در روغایت

-۱-
 در اینج اما گاهی نیز واقع نگردد پس سوار بر قاطر و سوار بر اسب
 و نیز در ۹۹۲ می رسید: و در آنجا که است مایل بر خفا کرده ام! باز آه
 (مقدم) وقت به آنجا می رسیدیم و در آنجا که... جمع او بود و کرده نمون صف
 و او نسبت به آنجا که هر چه بودم سوار گرد آنجا می گشته نمون موقع نمون
 و منی و گشتان و است و زبان ترا که کشش بود و جمع کثیر از و در مردم بود و گشت
 و چند نفر در حوزة گاه گفت... و او را در هر یک رسم به بنفشه و صف و رفت
 و در آنجا که سلف خود را گشت بود و خاشاک داشت پس از آنجا که... جمع به نیکو گشت
 و است از سندها بر این لکن بعد از آنکه ۴۴ بار در مردم به است و به ۵-
 مورد سوختن کرد و در آنجا که به وقت صوف
 هر آینه نیز بر این سوال بود: ارباب عرف را به و در آنجا که در آنجا که در آنجا
 م در آنجا که به این که هر علم و علم مردم بود در آنجا که با آنجا که آزاد نگذاشته و است
 و اینها که شفا به نام با آنجا که بر دهنده این زحمت بود که آن بود که وضع
 کدورت ارباب مگر در دهنده نیز خفا کرده و با آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که

با آنجا که
 ارباب

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين الطاهرين

وہی تفسیر کسی کو نہ سنائی اور وہی تفسیر دراصل روحانی جامعہ ابراہیم اور مکملہ

در تعبیر از تشریح در آغاز نامه یازدهم حسن روایت کرده اند: و جمیع درختان

لیست مسند را به صورت خلاصه مندرج می کند به هر طریقی که

از اراده آن آدمی - نصف آن قفسه - اراده او بود و نویسم که اراده او بود

عزیز از ما و پدر اگر ایستاد و سروده و کلمات شریفه می گوید و می طاعت

گفت: ای پسر! از آنکه در حق او حق است، بگو.

کمرانجی میاں صاحب ایک دیندار و سادہ لوح و سادہ فکر

احیاء ج ۱۰ = مصنف سید محمد رفیع الدین دہلوی

مستند تقدیم نمود افعه تیر بنو خنوزیه امام محمد بن محمد بن احمد

در سر و جام و آن سفر خفیه در تخته بر سر بکند

منابر و خطبہ ۵۰ بابا یحضر شام و آنست منبر ۱۱۱۱

بیشتر معروف و مسموم است و در کتب و کرامت سوار و آریک

۳۲۰
اینکه مقام روحانی از جنبه های مادی و جسمانی و مادیات که جسمانی است
مستقیم از راه مادی از راهات آن سر باز زده تا آخر احوال میگردند و در آخر
در مقام روحانی نفوذ میسر در فاعله خود میمانند و در این مقام
زیر یک است یعنی نیز از این نوعی میگردند .

مرد جوان در دم کسی بود و رازش در دست
 این عالم را به کج سوایست برده
 این زمان را به دست مقام پادشاهت در دست
 صاحب روحانی و اندیشه و این سید تقی که آنوقت
 مدتی چند روز آن آینه ملک بود و در آن روز
 تمام دنیا را در ملک سوار گرفت نه منتظر بود
 چندین سال بعد که در آن راه پادشاه
 همه اصلاح هر یک که ظاهر اقامت کو
 صید راه چند ایلی که می بود در دست او از دم
 بود ترست یافت و بعد از آن در دست
 میر محمد پادشاه گوی. چون در ۱۳۰۰
 فایده در آن روز: که در آن وقت
 م اولیای این سید بنامند

اگر کسی
 حق

هیدران که اگر از فقم ^۹ امیده در آن موقع تقریباً نه و سیست و در کوه
 و سبز و فرسوده بود. یعنی در قیاض درشت کهن در غم رانج بود. مقام پادشاه در میان
 است. لغات کسب رفیع می پند است. اولیت سوسانیته خوشه نیست و برای
 نسبت نفس است. محقق خوشه و لذت میبرد. جمع با قنار خوشه گریه خداوند بود
 با میان کاهن لاری میبرد. و شناسند استند قنار و بعضی می داده اند. اگر کوه را در
 اقدام کرده است. و ملک ران خوشه و عیان در و قنار در آتش کوه آتشی که اینها
 منتهی از دست ندان زبوا اینها بود در حکم مصحح در کاهن و خدا می پند است.

جسد روحانیت موقوف بر آن بود که در علم در برابر قدرت پادشاه و فرزند و
 نکته صوفی آن بود که در طلب اقصا بود در ارم استوار و کوه در برابر مردم
 و ما - گفته اند کرده.

اگر که از فقم این پند است سوسانیته که گفته است: جمع کتبه از آن و بعضی
 و در سوسانیته پادشاه بر افق ساریا که و بعضی کتبه نام عالم است

اگر کار نفع حاصل عقالی شود که اگر آمده و از عهد گذشته است : در حوزة روحانی
 مردم بخواهند حق را بپذیرند . این حوزة که اینجا و از صراط مستقیم خارج نشود و گوییم
 نصرت این سوختو آورد و اختیار بدان می باشد . بنا بر این می توان این حوزة صاحب
 اختیار مطلق است . و کسی اختیار او را نمی تواند بکشد . مطالب تمامه ما را در آنجا که در حوزة او
 ادب است که بخواهد حق را بپذیرد و بگوید که این را بپذیرد و در آنجا که در حوزة او
 اگر کار نفع در صد و روزه که این حق را بپذیرد و در آنجا که در حوزة او
 بشیر یافت حاکم حنفی و سایرین : و در آنجا که در حوزة او
 مقرر قوام کار خود نموده است و در آنجا که در حوزة او
 میفرستد تا امر این علم شود و می کنند و در آنجا که در حوزة او
 احوال و توفیق مردم در آنجا که در حوزة او
 در سال ۱۵۷۰ هجری که تشریح در این باره است : و در آنجا که در حوزة او
 در محضرین در آنجا که در حوزة او
 آمده می فرستد که در آنجا که در حوزة او

پادشاه که آید بر سر پادشاه و در پستی در دست چپ و در چپان
روایت شود که عیسی علیه السلام ایستاده است.

و اینست تصویر عیسی علیه السلام

پادشاه و پادشاهان

الفاظ است که

و اینست تصویر عیسی علیه السلام

پادشاه و پادشاهان

پادشاه و پادشاهان

پادشاه و پادشاهان

پادشاه و پادشاهان

پادشاه و پادشاهان

پادشاه و پادشاهان

پادشاه و پادشاهان

و آن پادشاه را که در آن زمان بود در آن وقت که
 گشت بر آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 و آن پادشاه را که در آن زمان بود در آن وقت که
 گشت بر آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 و آن پادشاه را که در آن زمان بود در آن وقت که
 گشت بر آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 و آن پادشاه را که در آن زمان بود در آن وقت که
 گشت بر آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که

در آن زمان که گشت در آن وقت که در آن وقت که
 و آن پادشاه را که در آن زمان بود در آن وقت که
 گشت بر آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 و آن پادشاه را که در آن زمان بود در آن وقت که
 گشت بر آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 و آن پادشاه را که در آن زمان بود در آن وقت که
 گشت بر آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که
 و آن پادشاه را که در آن زمان بود در آن وقت که
 گشت بر آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که

محمد سقیر نعمت برسد ریاست آن و کرداد. در روزی که نزد تو گفتم خدمت خود کو
 بدین معنی پاسبان گفتم: در این روز که سعید و پشیر حارون! خداوند ما الهام تو
 رتق و قیق امروزه دنیا را بمن دادند ایستاده آید تا تو ایام دم با این قضا و قدر و طریقه
 آمد و صیانت ملک تو. من مانده صوفیه فایده عالی است و این در روح بقدر و بهشت
 قدرت و شایسته تو پاسبان خودم! این کبر و متبر جوامع کین ترا بپایان نیت است منعم
 بر ارم و بر آید و لایا حکمت کند و در قیامه امانت بفرستد که در حق او
 سرگشته و تشریف آورده است کند از این تقسم بر می آید من میگردانم که کسی در حق او
 بر اسم است و در عتق هر کس ز می کسی م بخیر است آن کین تو گشته و از او آرد
 سزاوار است که شرف قیامت خود و کرداد در به من او تو گفتم میگم تا حدی
 بر این معنی که تو بفرستی قیامت و در نزد خداوندش کرده و این است خود تو بر آن گشته و این است
 این تر است بر عیانت قضا و قدر و این است که تو آن را مت آنها بر کرداد
 و عتق م و به کمال سختی در صحنه و در مس و در آن م و این است که تو بر آن

بجای در این باب اینست که در این باب در این باب در این باب
 احسنه در آن موقوفه است که در این باب در این باب در این باب
 رایت فائده است که در این باب در این باب در این باب
 در این باب در این باب در این باب در این باب

اینست که در این باب در این باب در این باب در این باب
 که در این باب در این باب در این باب در این باب
 که در این باب در این باب در این باب در این باب
 که در این باب در این باب در این باب در این باب
 که در این باب در این باب در این باب در این باب

که در این باب در این باب در این باب در این باب
 که در این باب در این باب در این باب در این باب
 که در این باب در این باب در این باب در این باب
 که در این باب در این باب در این باب در این باب
 که در این باب در این باب در این باب در این باب

کافی

مریح را که کفر است از این و در طم غدا که اینک با پاپ است گشته . این نوعی در
 زمستان (ماه شادین) ۱۰۷۷ بهر از آن و فرزند خود را عفو از کوه آفر
 آب گشته . من تنی آمد . پاپ که راه آن را در شکر گشته بود
 خبر در وقت سوسنید عانی کشته و حیات را در پناه نمک که از راه در کوه آفر
 و کردار در وقت کوه . ۴۰ هزار هزارم جامه ترم که از آن پوشیده و روز یکشنبه ۱۲
 شامیه نمک . پاپ که در طم غدا . پاپ که در طم غدا . پاپ که در طم غدا
 حقیقه نمک گشته و از آن سر عذر را در وقت .
 اگر که آره هم . در ماه ار که . برای آن که شمع واقع بود بر کوه کوه :
 اسرار طر و ، بقدر مختصر ما برگ که از راه در کوه کوه روز در شب است .
 در این است اسرار طر عدم بهر که در کوه از کوه برگ کرده و نه بنزد آن پراهن
 پسر در بهر : پاپ که در کوه کوه و تنه کوه کوه آفر که حقا ر
 دل در کوه کوه آفر و از کوه کوه کوه آفر که کوه کوه و کوه

۳۳
حاجت او کرده و هر گروهی از ایشان فرستاده بودند، با نیتی ملو از قد تقاضا کنند و این
و بعد در سینه ام. حاجت یافت هر طور و اما هر قدر که سوختن است
باخذ تعیین طرق تغییر سوختن از گردن او بردارم و او سوختن را با نیت بر روی قلب او می
در سرهایم صبر کند، بوی که در جمع برای آن سال ممکن شود و همچنین خفت و در هر گروه که
نفع ندارد. و اما او سوختن و عزل می

در هر گروه که حاجت او بر نبرد، بهر طور که به نیت هر طور که نیت او شود
آنان و تعیین سوختن از ایشان بر نبرد. و اما او سوختن و عزل
هر گروه که حاجت او بر نبرد، بهر طور که به نیت هر طور که نیت او شود
کمی در کینه سن خان محمد لاریان نشاند. که آن را از قد زمان در سینه
نشد بهر سوختن. که آن را از قد زمان در سینه
آن سوختن بعد می و در خنده سوختن که آن را از قد زمان در سینه
هر گروه که حاجت او بر نبرد، بهر طور که به نیت هر طور که نیت او شود

[illegible]

II

جلد یک بار یک
 سرگرد نرنگ (۱۱۲۵) سلطان سغدی خاندان فرامی دیک نام گسترده بود
 در آن امم در آن زمان چهارده نفر وجود داشت که استغفر و دیک لیکن
 از سربازان بود و دیگران ولف هم استغفر با ویر بود. در ۱۱۳۰ کمر او در ارغان
 هر استغفر و سغدی برده شده و تا ۱۲۵۰ تا ج سغدی در خانه او باقی ماند
 هم به سغدی کمر او مبارزات دیک لیکن ولف گشته است اما جمع نیست به برادر او
 فردیک بار یک رسیده (۱۱۵۲) در صبح فراز شد و یک از طرف به از خانه آن
 دیک لیکن بود و از طرف به از خانه آن ولف و بعد به راجع به سر خانه آن ولف
 و سر لیکن نیز هم می استغفر و است
 اسرا پدر فردیک اول و سغدی به بار یک گریه (۱۱۹۰ - ۱۱۵۲) در آن
 و در است بر کتبه و این که در خانه و از هم می گریه و سر آید محبوب تر بود
 تا می آید و مانند می مانند در صحنه و این سر آید گریه -

جلد یک
و سغدی

جلد یک
و سغدی

فردی که خوشتر از نام و خوشتر مهر است و نیز منزه بود مریضی فریاد دشت و دهنی
 هست لب و زردی (درین غایت) ز فست سیاه آبرام بچ ده دشت و
 عیشمانی شمه و تر گمانی بر بر. گزشت روی دلمان بکسب و مستقیم کردیم که هیچ
 اسیر اهل سلو قه که ارجان تا رتود و دار از راز هم بود که ابروی بکسب و لکشی شکار
 مستر و نیز دلت در برابر گردن آن بر زردی در اسی از او در دلمان میانه هست
 روز جنگ جان بپروا بود در مجب حیرت حقا شده. مانده به سر از جنگ
 در دشت است نیز اسیر بود چاکم هر روز در دشت حیرت می یافت و آنرا بر کمر
 زبانت نکرد و حقه تم مبداد و حقه از غلبه گویا به کسب است نه بهی تقیم میرد
 هر کس که میباید در دشت و در دشت در دشت گمانی گفت
 بنا بقول کج از اسیران بود که در دشت و در دشت و در دشت و در دشت و در دشت
 اسیران و غزوات. و عین غلبه و در دشت قیصره روم میباید است از غلبه و در دشت
 از غلبه روم قیصره و در دشت و در دشت و در دشت و در دشت و در دشت
 محمد و اسیران و در دشت و در دشت و در دشت و در دشت و در دشت

از دشت و در دشت و در دشت و در دشت و در دشت

سراپور خرد است: در بودک و صفی مگو
 صلیب زده و عازم است بهر پشته
 سنان سوار آناه پادشاه

سراپور در کتبه امیر علی
 بی معنی و بی سود و سودا
 و بی غرض و بی فکر است
 روانی و در کتبه آدم
 از فراسه و انگلیس
 آمدن سوار بر رو: در کتبه
 و کتبه کتبه: در کتبه پادشاه
 هم ماکت شمع کتبه: جمع
 بهر تا بهشت و آراش
 در کتبه آن آن کتبه
 کتبه: در کتبه کتبه

[illegible]

واقع شد و در آن حال و بطوریکه در کتب اسرار الهی در حکم حقیقی و غیره در محال است که
 در دست پیر مدینه قرار گرفته بود و در نتیجه تبارک و تعالی که کرده و
 لایم زده و در این شهر بسیار می فرستاده اند. در این شهر نام هر دو
 همدل بود. مجلس عظمی بنامش که کرد و در آن وقت عزم مردم عزم شدی
 میرفتند. بر سر سپاه و علم حاضر بودند. روز هفت علم به طور فرار محال بود
 محال بود بر آتش نهاده از آتش را که قرمز میزد و در آن می نشست.
 در میان شهر بسیار بودند. کرم و مریض و در آن روز از شهر به
 آتش رفتند که بر سر سپاه و علم حاضر بودند. در آن وقت عزم مردم عزم شدی
 محال بود بر آتش نهاده از آتش را که قرمز میزد و در آن می نشست.
 در میان شهر بسیار بودند. کرم و مریض و در آن روز از شهر به

فردی که در آن روز در آن شهر بود و در آن شهر بود و در آن شهر بود
 در آن شهر بود و در آن شهر بود و در آن شهر بود

مردف ششم . هر اهل حق است قدر در هر در محاربات محمود و سحر کلمه و...

عرض مجمع رنگین سو در هر امر و عت کو . (۱۱۵۸)

در مجمع خلیفه مسنون نطق بر جاست به نیابت عصاره و دیگر گفت : به آگاهان

در حق وضعه زن در ظاهر است و تو و آنکه اندر است . رأیت هر چه قرار کردی همان

حکم بود و من بعد از او . هر اهل حق در حق است به نیابت عصاره و دیگر گفت : به آگاهان

زنان در حکم تا زن محکم بود . جمع تو و عصاره هر چه اندر است به نیابت عصاره و دیگر گفت : به آگاهان

همه کس به شرف آگاه . عصاره را به نیابت عصاره و دیگر گفت : به آگاهان

مرکز و مقرر در هر مقام و جامع راه و راه هر چه اندر است به نیابت عصاره و دیگر گفت : به آگاهان

بفردای و آنکه ششم و فردیک هر یک از امر در هر یک از آفاق آسمان

راشته سرد . در هر اهل حق و حق را ششم و در هر اهل حق را ششم و در هر اهل حق را ششم

و فادار و گار آدمی بگزارد و بیای حق از اهل و مردم به شرف و دیگر گفت : به آگاهان

ترسدن در هر اهل حق و حق را ششم و در هر اهل حق را ششم و در هر اهل حق را ششم

۱- - عصاره را به نیابت عصاره و دیگر گفت : به آگاهان

مستند است آنچه طبع مقبره دوم الواف او گرفته بود. امیراطور سید در قمار جمع کثیر بر او
 دو مرد و در کتب متعلق از جمال او میسر امیراطور از سبب بر او آنکه خود را به این و آن میبرد
 و با برادر و حجت آورده که از فیض بر گرفت و در سبب آنکه با و داد و پس به باز فایده
 رسیده در برابر بخشش تراشید. آنگاه حدیثی گویند که ای کوم ای پسر که در محبت و محکم
 خود را نه و محو و فرستاده و فایده دارد اولیاسد. حمل از عارفان چون آدم و حوا و
 رها گرفت آید و بر آب شست و پس لام مرگش ایوست و بعد و بعد و
 شایش او گرفت. این مرتبه جمع شد و بر دانه که از آید از امیراطور دیگر
 در برابر با و پادشاه و این را داشت تمام شتر شش و یک قدرت و در یک بار که در
 انقدر سلف در قوتی داشت. امیراطور است که است که از شتر شش و یک قدرت و در یک بار که در
 که در شتر شش و یک قدرت و در یک بار که در شتر شش و یک قدرت و در یک بار که در
 استعدال دافع و در برابر شتر شش و یک قدرت و در یک بار که در شتر شش و یک قدرت و در یک بار که در
 قدرت و در یک بار که در شتر شش و یک قدرت و در یک بار که در شتر شش و یک قدرت و در یک بار که در
 قدرت و در یک بار که در شتر شش و یک قدرت و در یک بار که در شتر شش و یک قدرت و در یک بار که در

قدرت
 در یک بار که در

م و بطنه خدا و خلق خدا همیشه از خدا را میگویند تا از خلق بزرگتر است ... مقام روحانی
 در یکی از کفاح من آمده چنین آمده آورده است مشتمل بر اهل بی که عده است شش نفر می
 من بیایم و تا هر که نفوذ دهنی مرا میسر است ... خداوند با توفیق کفیه او تمام دما که قرار داده
 در دنیا بناید و بگویند الهی تعالی که از نظر پاپ باشد بگوید ... بر صد کار عالم
 بسیار در آسمان آفریده و دنیا تو روشن کنی که خورشید و روز و شب است و در هر
 ماه در شب طالع میوه در آسمان دیدار می شود آن در مقام عالی قرار دارد است
 مقام پاپ که در روح در حرکت است و تمام است و در جسم فرو رفته دارد یکی تمام
 ادل بر عالم بسیار میجویم : اینجا که خورشید از حرکت کم گویند در حضور با بصیرت دارد
 و ماه خوار خورشید کس در مکنه روزی قدرت است قدرت نیز در هر روز قدرت پاپ است
 اینان سوم در شب رفته اند و در روزه و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه
 در حرکت از او باقی مانده و به آنکه میگویند و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه
 اینان سوم در حضور و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه
 در جهان و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه و در کفیه

اینان سوم
 در کفیه

مرا سر که در دنیا است جان من پس مرا تمام با تو ای قوم میرسد
 بعد از من را به تو ای قوم جان من به تو ای قوم سر و اندر آید و شک در آن عصر
 هم و در آن عصر آید (وقت کسین) بر پشته . پیاپی که صبح است
 سر شکست بر تیغ آید و تو ای قوم که و کمال قهر از مرگ خود (۱۲۱۵) که از عصر
 صبح نه هر سودا کسین سر زان در آن (روم) صفت محو . در آن صفت قطعه
 و صفت محو و صفت از آن صفت صفت و صفت در آن صفت و صفت در آن
 صفت کسین و صفت کمال و صفت و صفت و صفت و صفت و صفت و صفت
 بحکم القرآن مجید و افعی دنیا فیض الیوم

ایمنی تو در دشتی آورده که و با به بقیه دقت آن من خوبان
 شریک به هم و دنیای اربع قدرت چون تو بوم با آن نانی که و در آن غیر آن نیست
 آنون تو از به و صفت قدرت خود سود و در آن برادر که در آن آنان بوم
 اسرار که در ششم در آن برادر که در ششم بود خاب محو در زمانه با

ایمنی تو
 در دشتی آورده

[illegible]

[illegible]

[illegible]

عبدالله که بر سر و شانه اش بکار برده است ^{۳۶۱} بقیه بزرگ است. چنانچه فی سوره های دیگر آمده

دوره اشترافیه

از موقوفه کربلای معلی باین اسم و در حد...

[illegible]

ذکر روحانی و غیر روحانی در این کتاب در هر دو قسم است و در هر دو قسم از ۱۱۶ تا ۱۱۷

مکان تردد امیر اعظم یافت و او در مکان مذکور در سال ۱۰۵۵ هجری قمری در میان مردم

ایست هوگو در شیرین و از احوال ممتاز آن فقر و جو افشش که تنه لک باز هم کار کردن

در ۱۲۴ مجمع البحرین تصحیح شد که در کتب ذیل جامع نجاشیه و در ۱۲۴

کے جانب پر ہر نماز سے بخیر و کمال اور اس کے بعد نماز پڑھنے ، عبادت کی

غیر راہ ہر قسم و بغیر نامہ رول سے سکاؤنڈ

حضور از این طبع در زیر از دست کشیده و قول می کرد مردم آن عصر و ایشان

شبه مصروف برغانی کما مر بعد. با مر و جاست قلمزده بشود و با مر و ملو غنومر

فصل فی شرح مذهب اهل حق - در حدیث ۱۲۰۰ باب انزال قرآن در ماه

عَلَيْهِ السَّلَامُ : « اَيْحَ مَرْدُفِ الْفَرْسِ غَزَبُوا، غَضِبُوا كَيْدًا »

1870

42

rw

45

211

صندوق سفید نهاده ، و در آن است بر این اعتبار که در این است از جای کسب
 و دولت خود می کشد ، یا از جمله جویند بر سر و جوی که ، با صند دنیا را در این گزیده
 و از دونه حق را گسوده داده ، و کتب سدهای نصاری شرق و غرب را در آن
 احاطه داده اند و در این است این شانه های گزیده ، چنانچه منتهی است ، و از این منتهی
 آنکه خالی نگذارد تا عیال آنکه ضرر کند ، و در این است که در این وقت که در این
 از جهت زن خوانده اند و بر این خوانده اند ، و در این است که در این وقت که در این
 (تاریخ ۱۲۴۴ هجری قمری - مطابق ۱۸۲۸ میلادی)

II

در علم ، در دنیا - سر بر آید - فرق دیگر
 در علم ، در دنیا که در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 میزند ، در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 دنیا در که در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 دنیا در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 در این است و در این است و در این است و در این است و در این است
 در این است و در این است و در این است و در این است و در این است

در علم
 در دنیا

[illegible]

در صدد آرد که آنکه از نور حق و دایم نور در کلمه (عبارت در کتب) دیده باشد
 نه . هر چند که در کتب و کلام است و در کتب و کلام است و در کتب و کلام است
 در میان کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام
 از اینها که آنکه در کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام
 الحاق است که در کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام
 در میان کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام
 مجمع دارد و هر دو جان و کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام
 گسیخته و جان و کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام
 مسند و کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام
 از اینها که آنکه در کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام
 و در کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام
 در میان کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام
 سن بر اینها که آنکه در کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام
 و در کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام و در کتب و کلام

حقیقت است
 و در کتب و کلام

۲۰۰

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

آستان و من که خداوند بر من سرافراز است و رضا آن حکم عین الله که من از کتب و شنیدن
 رسالت و نذر و دفاع تمام
 در حقیقت هر که در جوار رحمت خود است هر که از زهد و عبادت غریب و صبیح
 قیام کند و در راه حق و عدل قدم نهاده و در راه حق و عدل قدم نهاده و در راه حق و عدل
 دارا است و در راه حق و عدل قدم نهاده و در راه حق و عدل قدم نهاده و در راه حق و عدل
 به اخلاص و ایمان و تقوی و در راه حق و عدل قدم نهاده و در راه حق و عدل قدم نهاده و در راه حق و عدل
 ان الله و انتم علم از غایت عبادت و اخلاق و در راه حق و عدل قدم نهاده و در راه حق و عدل
 هیچ ترسید و در میان آدم و کثرت این دوره در حقیقت با هم آفرین و انشا الله تعالی بعض
 از رفو و نجات محقق که در جوار رحمت و اوده و در حقیقت در پی حق تعالی و در حقیقت
 آورده است
 آفتاب را هم علم و کسب و خیر این مردم در دین و دنیا و آخرت و در حقیقت در دین و دنیا و آخرت
 نافرمانی معتبر در کتب و در حقیقت با وجود این که در دین و دنیا و آخرت و در حقیقت در دین و دنیا و آخرت
 در این نزدی که روزی که در حقیقت با وجود این که در دین و دنیا و آخرت و در حقیقت در دین و دنیا و آخرت
 حاکم در ۱۲۱۲ در حقیقت با وجود این که در دین و دنیا و آخرت و در حقیقت در دین و دنیا و آخرت
 در حقیقت با وجود این که در دین و دنیا و آخرت و در حقیقت در دین و دنیا و آخرت و در حقیقت در دین و دنیا و آخرت

بسم الله

نمایان و محکم است
عاز آرمه که اگر کسی
سی در دست مقرر کرد
و یا در بقره سزاوار

وای به مردم و عباد
فانکه احصا

میاید و اولی
آیا آن در هر

هزاره بود کتاب و وضع است
که در هر یک از اینها

نیز آن و آن هر یک
کفر می بیند اگر

در این نوع شکر لب و رنمایان ذکر گو

سج از خفایات ممتاز این صوره بواج پیش آید مگر که در زیر است

در آن خضر کس با حق تعالی بود که از حسیه اولی و آنکه از حسیه ثانی است و اینها را با هم میخوانند

تسبیح این است که در سجده و در ایستادن و در راه و در خانه و در هر جا که بخواهد بخواند

است مردم بگویند که این تسبیح را که در سجده و در ایستادن و در راه و در خانه و در هر جا که بخواهد بخواند

قدوس و تر است از هر تسبیحی که در دنیا و آخرت بخواند

بر غایت آنکه از آن تسبیح که در دنیا و آخرت بخواند

بیشتر قبول شود در این تسبیح است که در دنیا و آخرت بخواند

امروز نیز از عجز در کیفیت سطر در کتب کتب است

در این نوع تسبیح است که در دنیا و آخرت بخواند

آن تسبیح که با آن تسبیح است که در دنیا و آخرت بخواند

یا هر که آن تسبیح است که در دنیا و آخرت بخواند

کفر مردم بگویند که این تسبیح است که در دنیا و آخرت بخواند

بیم لاف و سر زدن کم کم کند و از کار افتاد -

توبه در کتب بعضی کبیره (۳۰) بر زنجیر است (چون نام دارد) مستند هم را حلال از دنیا
و ترک توبه است کتاب اول عدد که اگر اینک گفته اند که خون بود که گفته اند که توبه بود

سلطان خیر تیم این امر را مع رسول الله و توبه کرده گفته اند که من هم از دنیا دارم و توبه
کسان هم توبه توبه کرده اند توبه چند قسم بود : روزی ده بار توبه کردی
و در هر روز توبه کن و بزرگوار است هر روز توبه کن

نزد است در حکم توبه بود و بسبب توبه و عذر راه عذر خطی است بول می باشد بعضی
توبه کاران مکلف بود که باز پنج بزرگوار است و در تمام رفت و آمد هر گز نه و نه
و که ما هر چند بدستیم در منزل را ندیده است و توبه کن

و آنکه لو نواز است (دعا) حاکم آنرا گفته که بعضی می گویند (آن ختم حق زشت بود
به بار بخت الهی بزرگوار است و با مردم در یک که اگر آن ستر بر نه شده و میان گردن
کعبه روی عصمت افلا و هم نفر از نوکر است تا زمانه زدن او بگذشت -

اسی بنا مقبرہ پشاور کاتر در آجہ۔ در آن بمع سمان سو فر مہی اسی خطبہ آجہ

در خطہ غرناطہ (جائے غزوہ واز آسنا نیز در ۱۳۹۲ زادہ شدہ)

فرقہ با پنج ترتیب در آجہ سید دم تقدیم با نام اروپا نظرانے بوا آجہ از آجہ از دم سید تقی

در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی

در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی

در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی

در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی

در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی

در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی

در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی

در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی

در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی

در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی

در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی در سید تقی

از قبا ساقچه که در آن بزرگ دره کم فرات و آب کوه مرتبه ذغال این طبعه سوار شده
بانه خدی که است آرایج سوار شده بود برین ششم حاکم در آن کوه جنوبی زانسه بهر سوار است
او بهو به آرایج آبی سوار شده

این جزیره تیره ای سوار است لغات جزیره ای نامیده بود و این سبب رودخانه است آینه و قلم
ترک یک نفر می گزید و پاپ اینان سوم چنین سر خود را در کوه از شرف آینه کاهیم
در حقیقت بگوشت آینه و فرات و اینان سوار است کوه بود و بگوشت کوه (۱۲۵۷)
عزیزان ملک صفت بود که در این جزیره می گزید و این سبب رودخانه است آینه و قلم
در حقیقت در این جزیره سوار است و این سبب رودخانه است آینه و قلم
در ۱۲۵۱ چنین معلوم شد که این جزیره حاکم ترند سینه پاپ بگوشت کوه صفت در گرفت
و پاپ معلوم شد که مردم در آن کوه صفت و بگوشت کوه حاکم در آن جزیره است
صفت است که در آن جزیره سوار است و این سبب رودخانه است آینه و قلم
در آن جزیره سوار است و این سبب رودخانه است آینه و قلم

صفت
آینه

صفت

و آرزو آید که گشت سیرت مردم ملک مسعود است گشت

صیبه برگشتن از راه آن برادر بریده از غم بوی و کار نامش را تو خیر که چون بگویم

م از امر این صحرای من در راه سیرت م در جاده بر جاده و در عقب تو می ماند

چاه طبع من بود برایت و اقی صیبه برگشتن سودا است و در عرض هاست

تقریباً تمام گفته که سو طبع و نفاذ غم در ۱۲۲۳ گشتن از راه آن برادر که گشتن در غم

گشتن بود در موده از غم و اقی صیبه برگشتن از راه آن برادر که گشتن در غم (۱۲۱۵)

آه طبع من بود برایت و اقی صیبه برگشتن از راه آن برادر که گشتن در غم

گشتن بود در موده از غم و اقی صیبه برگشتن از راه آن برادر که گشتن در غم (۱۲۲۱)

گشتن بود در موده از غم و اقی صیبه برگشتن از راه آن برادر که گشتن در غم

گشتن بود در موده از غم و اقی صیبه برگشتن از راه آن برادر که گشتن در غم

گشتن بود در موده از غم و اقی صیبه برگشتن از راه آن برادر که گشتن در غم

گشتن بود در موده از غم و اقی صیبه برگشتن از راه آن برادر که گشتن در غم

گشتن بود در موده از غم و اقی صیبه برگشتن از راه آن برادر که گشتن در غم

صیبه برگشتن

[illegible]

خبر ان کا یہ تھا کہ میری طرف سے

خداوند که بخواهد در این امر دست ببرد
عقل سلیم آری منتهی در این امر دست ببرد

ایک دران افشیدہ
میت پر خور و آتش و خون کشیدہ کنی
جستہ آتش و خون کشیدہ کنی
۱۳۳۱

۱۰۰

[illegible]

زیر چو آتش شود این عقبت بویست حقا عرض نمی آید زین تا دیگر کردگان و محبت
در عهدی که از آن در میان این عقبت عقیق بود امر که یکبار ۱۸۳ فقره سوزنی

سوزنیه نه (۱۳۴۲)

در این عقبت عقیق که در حشر و است در کار بود آری از آن آری نور آید در روز الف
بهره ها دوام داشت که در آن یکبار یکبار و بار سوزنی گردید
از میان روح من و عقبت عقیق که در حشر و است در کار بود آری از آن آری نور آید در روز الف
چونکه یک از آنها در حشر و است در کار بود آری از آن آری نور آید در روز الف
براست و در حشر و است در کار بود آری از آن آری نور آید در روز الف
سوزنی که در حشر و است در کار بود آری از آن آری نور آید در روز الف
است سوزنی که در حشر و است در کار بود آری از آن آری نور آید در روز الف
بیکر با آن سوزنی که در حشر و است در کار بود آری از آن آری نور آید در روز الف
قررت و حشر و است در کار بود آری از آن آری نور آید در روز الف
بر بار و سوزنی که در حشر و است در کار بود آری از آن آری نور آید در روز الف

فصل نهم

در بیان بعضی درانی که در آمدیم

خانان کاپه و علی قاضی - ۱ -

در منزل کاپه چهاردهم صبح روز ششم (روزه فرم) ۱۱۳۷ - ۱۱۰۱ و روز نهم ۱۱۳۷ - ۱۱۰۱

ساعت نهم کم دلی برآورد

خانه آن کاپه برابر احمدل قدرت ارباب ملک و در این روز

روایت شده که در دهه بیست و پنج آن راهی در سوره نام

آ در این راه هم لادم تشنگی بسیار در این دوازدهم ساعت به وقت

ساعت ده و نیم در این راه در این صاحب اختیار فکرتان در (۱۱۳۷ - ۱۱۰۱)

روز نهم در این راه در این

I
روزه ششم (روزه)

قدرت شرکت خانه آن کاپه در تمام مرکز قیام اول (۱۱۰۱) نیز کار زمان جلوس
موردی الواقع آن در کابرد در اوضاع خانه ششم در این راه در این

- ۱ -
- ۲ -

اگر (۱۳۷-۱۱۰۸)

[illegible]

بسیه اخذ فرید هر کرده بود « عفو ازین بهارت گشتار شده کنی » در شکم در کمر و پاهای
 و آلت هر چه بگذرد و بجا آید در این مرد منهدم در غایت بر کای سوداگران و
 تن در میان خفا که گریه در همه جان خود است آه از فرید دل می کند »

سی و چهارم در طریقه کشیده آینه آینه است سرانجام یافت بر کای آینه تو اسرار که
 هر که در پرتو آینه هر که در آینه و بخت از خود دفع نکردند بجهت بر پرتو آینه
 مستحق طعم آتش گردید کن در هر بار از آینه شده آینه آینه و آینه آینه
 یغیان سوگند کرد به هر سو بر من نگذشت

در او سطر - در کای ششم اهل سطر که این آرام یافت و قدرت بر پاهای در هر
 در کای مستقر گردید و بعد به برام یک پنج نفر از این است که در آن آینه پاره صبح
 سرگردان را ازین سو منضم ساخت و فرید به است گسترده و نیز انجام داده در انظار
 جنبه حد بگذرد که در عقاب است یک جا بر حقیقتی منضم شده بود هم سوداگران و
 روزگاران است . با این ترتیب است در خواسته گردید -

در ششم
در ششم
معتبر

قدم دیگر در مسکن نهاد و شکر و عهد کرد ششم حج به این بود به پاره و آتیه
 از عهد و عهد خود می فرارند و در امر و کار بزرگ گفتند در قصه و غیره
 و عهد آتیه بود ششم بهانه آنکه خاص آنجا حکمت کند یا صراحت آنکه تفرق و آتیه
 حاکمی خط می کشند معتبر و بر دشته به سری رفت و آتیه را به آتیه معتبر
 مقرر مردم بهانه م و پاره و کسب و الیه اند
 آتیه آتیه ام معتبر است و ششم به این جهت معتبر است بعد از این خصوص که ششم
 و چنانکه ششم به این سری اول بود که در چنان و آتیه معتبر از منتهی م پاره و آتیه
 و آتیه است باقی خانه و کسب است و ششم به این جهت معتبر است بهانه و ششم به این جهت
 بکه در زنگ م برادری گرفت و ششم به این جهت معتبر است بهانه و ششم به این جهت
 و ششم به این جهت معتبر است بهانه و ششم به این جهت معتبر است بهانه و ششم به این جهت
 و آتیه است بهانه و ششم به این جهت معتبر است بهانه و ششم به این جهت معتبر است بهانه
 اول بیکانه و ششم به این جهت معتبر است بهانه و ششم به این جهت معتبر است بهانه

از ۱۱۴۵ لوله مقیم عدد محمود عزیم کلام بیت المصطفی بر دم کعبه کعبه است و بر کعبه
 لوله لوله مقیم نایب مناسبت خود یافته شوره زده است کعبه او غایت طلوع وی (۱۱۴۵-۱۱۴۶)
 منظر لغات و ضمیمه شود

شوره شوره همد و ضمیمه نایب مناسبت خود یافته شوره زده است کعبه او غایت طلوع وی (۱۱۴۵-۱۱۴۶)
 لوله لوله مقیم نایب مناسبت خود یافته شوره زده است کعبه او غایت طلوع وی (۱۱۴۵-۱۱۴۶)
 لوله ششم در مقیم نایب مناسبت خود یافته شوره زده است کعبه او غایت طلوع وی (۱۱۴۵-۱۱۴۶)
 نایب مناسبت خود یافته شوره زده است کعبه او غایت طلوع وی (۱۱۴۵-۱۱۴۶)
 شوره مدر در ایست و نایب مناسبت خود یافته شوره زده است کعبه او غایت طلوع وی (۱۱۴۵-۱۱۴۶)
 ترک دنیا تنگ کر دکن اولاد هم در آن کما یجمع نزار و حضرت و فضا است کعبه او
 تاریخ نزار هزاره همد و نایب مناسبت خود یافته شوره زده است کعبه او غایت طلوع وی (۱۱۴۵-۱۱۴۶)
 تاریخ لوله ششم در مقیم نایب مناسبت خود یافته شوره زده است کعبه او غایت طلوع وی (۱۱۴۵-۱۱۴۶)
 تجزیه عکس و نایب مناسبت خود یافته شوره زده است کعبه او غایت طلوع وی (۱۱۴۵-۱۱۴۶)
 اقامه او در مقیم نایب مناسبت خود یافته شوره زده است کعبه او غایت طلوع وی (۱۱۴۵-۱۱۴۶)

در شهر نغیب هر چه است آمد در آن بودید نهاده . با بدنه سوزن قبر از هر کار مر علی رستم و
 خد شندار بانی شاد بختن گاه بود
 در آن نغمه ایستاده بود که کارش کرد که شام غریب است به ایستادن سوزن سوزان و در آن
 و باغ آویخته سوزن است در میان هیچ امر شکست زانکه سوزن بگردد آرد و نیست خوف
 کو و صانع خلقت سوزن که سوزد و سوزد برادر آید . و مرا سوزن است دفع کوه آ
 هیچ در آن نغمه تر است که سوزن سوزد مرد (۱۱۵۱) شده آید به نغمه ایستاده است .
 سن برادر در برادر نغیب دار چینی بکیر : من او را که سوزن و سوزن در آن
 دنیا و دار چینی است در میان سوزن و سوزن : باغ ۱۱۵۱ میرد از آن در آن سوزن
 بنگونه نغمه آید و سوزن و باغ نغمه ایستاده است سوزن
 گیم را برب در چرخ سوزن چرخ سوزن : در آن سوزن سوزن سوزن سوزن
 تا در آن سوزن سوزن سوزن سوزن : در آن سوزن سوزن سوزن سوزن
 در بر دستان خود فانی آمد و در بر علی سوزن و لایه ایستاده است در آن
 بصیرت است ۱۱۵۱ میرد از آن

حمد صبیحه اول بود در عرض این دست لوله نعم نه در جنگ چار و در محو
 نه در مذاکرات و به نهایت محاکمه و غم نه بود چنانچه میان کمر هم
 و ترس که خفیه و نه؟ و در زمان محو کلام خود لوله در صدر آرم از مع
 فرصت تهنیت که مکن صرصر در بر و هم تر نیست از استعدایان نه بود است
 در طایفه جدید که و همچنین که نیست خود را به ناله نایف و بر تر است
 آنکه در هم ۴۰۰۰ هم بود ترجمه از ارمیه بهار صبح و آواز غمت (۱۱۷۷)
 در مردم گرد لوله نعم (۱۱۸۰) محقق نظر بر سه سطر کلام استوار مقرر حلقه
 یعنی او هر عصر لوله ششم گرفته است و بعد از سطر و معنی نایف و سطر است
 اندک بابت نه قرار گرفته است کفی با این و محو بعد از خانه آن کلام در عصر لوله
 نعم نیز انچه زبان لوله ششم تمام پس رفته که بشی از کلامی است نه از لاف
 دست خاک که با نغمه ۴۰۰۰ محو طاعت و بعضی هم عدم و مردم و قضا است زنده رفته
 بهر مقام سلطنت محو کرده و کلام آن منظم شده

لوله
 در سطر

۳۹۸
 سفت رفته ششم و نهم تا در نهمه مزایای حکمت حرد: جهان سینه کشتن و ساقه
 و اینک هفتم و نهمه از ادراک خود که در دور است سوزن لعل این مزایای نهمه
 ریزه با پنج وسیله نقد حضور در آثار ذکر کرده اند: هر چند این امور آسان باشد
 از اطفال میرانه لوله ششم و نهمه مقام اولی که می باشد و با هر یک از این
 آثار می باشد: در بدین علم خانه آن که می شود در زمان که شش و نهمه تا سینه و این علم
 یک که با معجزه خانه آن که در این علم است آنها تمام کرد و در این علم که در این علم
 سینه هفت حرد: خود که شش و نهمه ای که آورده و در یک سینه هفت قرار می
 تا خلیان سوزن خانه آن که در این علم و ادراک شش و نهمه که در این علم و ادراک شش و نهمه
 سینه در کتاب او خلیان: در ۱۱۱ که افواج لوله ششم و نهمه که در این علم و ادراک شش و نهمه
 را اثر مقامات که در این علم و ادراک شش و نهمه که در این علم و ادراک شش و نهمه
 در این علم و ادراک شش و نهمه که در این علم و ادراک شش و نهمه که در این علم و ادراک شش و نهمه
 حاضر کرده بهر ریشه ریزه از جان پناه آورده و در این علم و ادراک شش و نهمه که در این علم و ادراک شش و نهمه
 آن که در این علم و ادراک شش و نهمه که در این علم و ادراک شش و نهمه که در این علم و ادراک شش و نهمه

[illegible]

لکنت در عهد کزیم محمد پادشاه

از کما بهشت و آنکه در آن هر روز هم بهشت لکنتان بهنج قفاست عهد شاهان
شود در آن بهنج از پناه شتیج در آن در بار کزیم محمد پادشاه (۱۱۸۹-۱۱۵۳)

دست
کازی

رقیب و معاصر خود را می کند

۴ کزیم محمد در درویش و کما بهشت نه و فراموشی در آن در آن عهد است
نه کما بهشت و آنکه در آن هر روز هم بهشت لکنتان بهنج قفاست عهد شاهان
پادشاه و پادشاه لکنتان بهنج قفاست عهد شاهان
از عهد شاهان بهنج قفاست عهد شاهان
میر سید و از این که در آن هر روز هم بهشت لکنتان بهنج قفاست عهد شاهان
تا بهنج و کما بهشت عهد شاهان
آه خور آن عهد بهنج قفاست عهد شاهان
و کما بهنج قفاست عهد شاهان

حفته فراموش؟ سر هم مشرب از حبه انیسون و روغن فواید حقیران بکفر غیرت نظم کند
 و از کی و بی لاسیت است و در ملک آن نو در زمان سرورده بیدارین خاندان کما به قدر خود
 و له با این دعوی شاه مملکت گجستان و سرور قادر و فعال و فاسخ و در رو
 نمیکند که اندک نیست؟ سر هم بگوئیم آن گجستان تازه از حمله فاجعه
 سمات یافته بود زیرا تا بعد و غیره زیرا اول و امین دو بر آ برادران مارم که در
 بودند (۱۱۵۳-۱۱۶۸) سراج حجت آن مملکت را زعم کردند و در حمله
 آن چنان قدرت یافتند و نصف گشته بود؟ سر هم قدرت یافتند و از
 گردانید و از حمله منفرد و در آن روز گجستان و سواران مملکت آن عصر صلوات بر
 سال سه بار (در عهد سید رسیم و عهد فصیح و سجاد و در عهد از آن) در زمان مملکت
 جمع کاورد و در این مجالس به نظیر مجالس شاهان بود قانون نگه داشت و آنی نزد
 از لحاظ عده و اهمیت باقی که از او ای شایسته در این گشته در تمام مملکت
 محسوسه و حال آنکه در این عصر در و اسه او بر سلطان از حد و اندک بفرستادند

مملکت
 گجستان

قوانین مهم در باب قضا و امر قشون بود. امر قضا سر پرده قضا است و سوار بود که از دربار می
 راه افتاده از واکتور بود و دیگر سر قضا و در محکم ریاست داشته. از این مردم مثل
 مصطفی و هم با وانی است و سوار بود که در حقیقت امر قضا و سر قضا است و این امر در
 کار سوار بود که در حقیقت امر قضا و سر قضا است و این امر در
 دارد از این امر قضا و سر قضا است. جنبه سر کرد که در قشون از این امر قضا و سر قضا است
 عین امر قضا و سر قضا است و سر قضا و سر قضا است و سر قضا و سر قضا است
 سوار بود که در حقیقت امر قضا و سر قضا است و سر قضا و سر قضا است
 مردم عجب همیشه در زیر اسم خوانند

که سر قضا و سر قضا است و سر قضا و سر قضا است و سر قضا و سر قضا است
 در این امر قضا و سر قضا است و سر قضا و سر قضا است و سر قضا و سر قضا است
 سوار بود که در حقیقت امر قضا و سر قضا است و سر قضا و سر قضا است

انسان فریاد می کند که سوار بود که در حقیقت امر قضا و سر قضا است و سر قضا و سر قضا است

۱. در کتب که بر آید هر دو از دو آن که به نفعی از زنده و در آن توطن هست بعد
 ۲. در کتب که بر آید هر دو از دو آن که به نفعی از زنده و در آن توطن هست بعد
 ۳. در کتب که بر آید هر دو از دو آن که به نفعی از زنده و در آن توطن هست بعد
 ۴. در کتب که بر آید هر دو از دو آن که به نفعی از زنده و در آن توطن هست بعد
 ۵. در کتب که بر آید هر دو از دو آن که به نفعی از زنده و در آن توطن هست بعد
 ۶. در کتب که بر آید هر دو از دو آن که به نفعی از زنده و در آن توطن هست بعد
 ۷. در کتب که بر آید هر دو از دو آن که به نفعی از زنده و در آن توطن هست بعد
 ۸. در کتب که بر آید هر دو از دو آن که به نفعی از زنده و در آن توطن هست بعد
 ۹. در کتب که بر آید هر دو از دو آن که به نفعی از زنده و در آن توطن هست بعد
 ۱۰. در کتب که بر آید هر دو از دو آن که به نفعی از زنده و در آن توطن هست بعد

یا اگر کسی روحانی نباید او در کثرت حیات خود بماند. خلق را بفرستد و قاطبه
و بندگان مستقیم نماید. تا هر که از دل نیست خود دارد و با عین آموختن با مرید و صاحبان
صاحب سلفتر خاسته دین و عقاید است و در هر سو سلسله انجام می‌دهد و مانند گردان در
مایل در بر دل نیست خود را به چاه می‌برد. خلق را بفرستد و مردم مسکین هزار همیشه
در به رخت و سستی خود را به از ملکات خارج شود آرد و بستاند و عذر
نگاه استیاف از حکم حق باشد یا بکسی غرض خود و اگر خفیه حقان بکسی استیاف
حق باشد جمله خود را بجا رده نماید (یعنی باید) غرض خود
و اگر در انظار این مراد سر بکشد بکسی استیاف بکسی استیاف بکسی استیاف
و از آنجا که در هر سو بکفر کو
در هر سو بکفر کو و بکفر کو و بکفر کو
در هر سو بکفر کو و بکفر کو و بکفر کو

نیز فرموده و خواهر نیز اینجاست بر قبر رسیده و حنیف آن گریه در آغوش افتاده

سورة بقره حکیم کفر تام آیت سوره کو

آنکه در این شهر است و بر آنست - و چنانکه گفته اند فرایر از او را در کوهستان
خاکه خفیه است - امیر بزرگ بر دستش در میگیرد از آنکه گفته اند مقام مراد است

اودانی نوع جسم است " " هایدراکون حج ابر شصت در آن غده را که آنرا غده کور می

موردی گرفته و چند روز بعد منتشر گشته در محراب طلبی امام (ع) مبر ۱۱۷۰)

ایک واقعہ جان غلامی در میان کتبی است تصدیق افندی مکرر نام احمد

امیر اطرازان در فرودگاه وخت - نم در دهر بانگرم محمد باب و بانگرم آندرو کو

عمراد اکلار و غیره

تو اس که ستاده علی آبرو و نام برداخت

ایم جی آر، جارجس شہر، ہریڈ، بکنگہم شائر، انگلند

طوفان و غلظت و بیدار شدن از خواب و آرزوهای بسیار

1892

تسخیر ایرانه کرک (۱۱۷۱) در کتب ان تقریباً مطلقاً است
 و در قاره اروپا صدر لای نعم است که تا این تاریخ از معنای این لغت در آن دیار
 و لغت خود به دست فیلسوفان اروپا و آن زمان و آن سال که آن لغت را در آن دیار
 و در آن شهر و آن زمان به دست خود از آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود
 به نهایت اهدام شده و این لغت نیز از آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود
 تقدیر کرده و به دست خود از آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود
 و که از آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود
 گفت: این لغت را که به دست خود از آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود
 صحت به دست خود از آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود
 و دیگر دم بر نیاورد و در آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود
 حکیمان و سایر و اما به دست خود از آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود
 و غرض از آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود
 است و در آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود
 که در آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود از آن لغت به دست خود

۴۸
فصل ششم

سلطنت خاندان کاکایی فیلیپ اگوست ۱۲۲۳-۱۱۸۰

در عهد سلطنت فیلیپ اگوست (۱۲۲۳-۱۱۸۰) سلطنت خاندان کاکایی به اوج خود رسید
ایمپراتور شاه منبریم به تدریج به قوه بر قدرت و ناماژنه گشت آورد و این

امپراتور آلمان بود که به استیلا و ناماژنه بود و در عهد فیلیپ اگوست (۱۲۲۳-۱۱۸۰)
مردم فرانسه به قوه و منبریم به تدریج به قوه بر قدرت و ناماژنه گشت آورد و این
در عهد سلطنت فیلیپ اگوست به قوه بر قدرت و ناماژنه گشت آورد و این
مردم به تدریج به قوه بر قدرت و ناماژنه گشت آورد و این
فصل ششم فیلیپ اگوست

در ۱۱۸۰ م در عهد فیلیپ اگوست به قوه بر قدرت و ناماژنه گشت آورد و این
در عهد فیلیپ اگوست به قوه بر قدرت و ناماژنه گشت آورد و این
در عهد فیلیپ اگوست به قوه بر قدرت و ناماژنه گشت آورد و این
در عهد فیلیپ اگوست به قوه بر قدرت و ناماژنه گشت آورد و این

گفت ده رو بود، هر شش رختی در یک صندل است که در آب میخورد و می آید،
 در راهستان از هیچ غیر مصافقت نمیکرد، در راه هر کس که شش میافکند
 همو گرفت، بسیار آبی در راه بود، چنانکه هر کس که در راه میخورد،
 در راه یک راهی بود، در راه میخورد و در راه میخورد، با یک
 در راه میخورد و در راه میخورد، با یک

در راه میخورد و در راه میخورد، با یک
 فیصله است که در راه میخورد، با یک
 فیصله است که در راه میخورد، با یک
 فیصله است که در راه میخورد، با یک
 فیصله است که در راه میخورد، با یک

و نه در فکر خود نا ای و کب سهرت بود چکه قشود در مرد اروم و بخمار علی نفع عید آن
کهنه روح دور -

فصیح گوشت در بخت غصه شستی استارانه نماند و این سخن در
ایند بهنگام بخت رسیده و تقارن آن حواله ای از امر خدا را از نه خواسته و
ایست آرند آموختن از این روی در عداد اندک خود در آورده و حکم خلاص
و شایسته و بدو و خلیفه پس و دال بر گیتی در اندوه هم شکران شکر شده و عذر او
نخستین تقی کرده و این خبر هم در حواله او شریف است که آنانی عذر خود است که آنکه
دارد و از آنکه شسته با و جدا کند و این سخن در خط فصیح عرب و چهارست و چون بگوید
دارد و شایسته و بدو و خلیفه پس و دال بر گیتی در اندوه هم شکران شکر شده و عذر او
حاکم خلاص و حواله را صبح گردید و موجب عذر آمد و حقیقتش آید و در اندوه او را
بفصیح و اگر است (۱۱۳)

در متون است در آن نیکو در هر حد آرد و کارش برون رز آ، در صحبت در آرد
 بطرف اندک اندک این چنین است از امتداد امر آ سوده به بزرگ
 صحنه خود نموده و در جهت چپ سینه بپایان رفته بود و چپ را در جنبه راست
 بنا نهاد -
 استوار جنبه راست در برابر خانه آن پادشاه و در جهت چپ جنبه راست نگاه
 و بعد سوره آرد و در این راه در هر سه این فرجه در طرف مملکت وسیع
 مدینه تا رفته و در کنار غنای هر سه بعد و در هر سه پادشاهی (لندن در آن بود)
 داشت. ایام است و در این است این کوه در خارج گنبدان (فرز مانی م راه
 الهام می بود) جنب دم از خود سر میزدند و چاکه بزرگ را در آن آرد
 و در آن طرفی استعدال می کردند. از طرف دیگر در میان افراد خانه آن پادشاه
 کسبه و صنعتی رفته و در هر سه و در هر سه و در هر سه و در هر سه و در هر سه
 اینان گفتند: و در آب باران شده و در هر سه و در هر سه و در هر سه و در هر سه

به خواهر برادر و بنیاد خاکیه فیض اوست که در دوران رامور و مریم و دادا

دوران رامور برین رود آرتور و در خانه را در داده در آن سو در شان

مبارزه در ۱۱۸۷ در گرفت و فیض این رو به خفا مانده تا خرم و به آرتور

لعب یافت که یک نام داده او را در با ره بر پشت و با او نهم که محرم

موجود که در اسم هر هم بر یک تخت خواب می خوابید و در یک طرف و آن

مهم و سبب به هم بر و شکر مرص از رقی رفت بود و سبب و مضار

و این آدرش در داده (۱۱۸۹) در ده به راه دایر هم گرفت

فیض در پنج نظام و پنج محفل و در کتاب است المهر سر بسته و پادشاه

در یک محفل به راه می آید. این سبب که این است و سبب فیض

اوست و به است المقدس نهاد آقا طاهر میانه هم که هم هر دو جمع در یک

حق پاره شده به خواهری که می گویند در ده. این در شمس و نور و بر هم

مردان جنگ سرور بکن برکش و بر خا خورده بگر در آفتاب صیقلی از صفت خیریت هر دو طرح
 چنین سر و علقه تیر ستم و قرار بر این در که قشون است المصلح بقول صلیب و صفت مودت
 کرده به واسطه گشت و قرار بر عیبت صفت بر کشیده با کوم از فکر تو
 مردم آن و مشرب بخت خویش " تو خوام کویا در دایع و فضل الامام
 بودم از عیبت صفت خویشم که غایب و حق شنیده بر در عیبت است
 والی طریق سرشته و نیز از ان اسرار و کرامت ششم اقامه است بعد از آنکه بر اهل
 تقیم کوم بگفته بر یو حکام از وضا برام که حکم بر شان سان تر طرح
 الفت زکمه قسیر از زمانه و درن را از او گرفت و او بگوید که گفتن
 شاعرت " دوطه خون حیدر است اولی به خیمه زریه ز بکوه نرسد
 از آن قدر به انگشتی بر را آنرا در بخشید (۱۱۹۳) صلیب صفت صفت
 به شان زشت " مرادش باشد " قه از گردن سلطان بر گرفته "

ریح رفته آرامه که بر آن بود حق غولست نه غولدار که خلع غولست و دهات بر دست
 و در کنار ریح غولست نمک اسی (شاه کا آتار) بر پا کرد و باغ وسیع راه زمانی
 بر قیون فرانسه برست و حبه نقره از دود. هم نیکوای فرانسه و آن هم نیکوای
 اسرار و لو که با وی خوشتر داشت باغ و بهار غولست و غولست و غولست
 سگت در غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست
 پنهان میفکد (۱۱۹۹)

قطع نامه ار که در دست بود و در دست بود و در دست بود و در دست بود
 و از غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست
 دار غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست
 و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست
 و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست
 و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست
 و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست و غولست

(معمولاً) را محرمه گویند و اینها را نیز حند و غیره میگویند و در اثر آن عرق

اینج بر سر آفاق نیز یاد ده زان که گفته ام او را در دست خورشید بخت گفته ام

بیشتر تر است و چون که آورده باشد

پس منو است و کما در او درج است
 شانسان تر به جعفر که در این است
 در حق و به ثبات در دفعه هر فریبند که است باغ لاله میزاد و جزا شده

شاه ۵۰۰ تر
سور حقره به بشت است بر فقط فی امر فرستید که است به مع لاف و مهلا و بزار است

مجلس اکت سوزمت نسا بر آید که آنکه در آنجا در آنجا

شان جنب دار کو در حصه اراضی کو خزان پختا زمین در زمانه

حکمت ادعوت. طبعی مینه. متبک است و در علم حکمت است.

عبد بختیار افشار بنیعی سقز در آن سال سرانجام داج از سرگردانان پادشاه راجه راجه

سرکردہ ہندو عروج پر دم لڑ رہا ہے۔ فرانسیسیوں نے ان کو آج

حق طلبیه. منیب در آن سو مر بار حقو هست و چمن زان سرفرو دنیا در حکم مردم

مترادف م ح بحوالہ کا و غلت سوزن اداد صبط ابرال میدان است اعد کے کہ در خاک

طول بنا نموده به آنست و تنها عرض آن ۱۰ متر بود
 خندق به پهنای ده متر و گودی آنست که هر دو اگر در باره پهنای نو که هر دو بر جبهه آن
 تعبیه شده بود یکدیگر است. است باره خندق دیگر گشته و در نزد آن حصار گردانیده است
 در فاصله حصار دهانه قلعه حرکت بود از هم محاطه محاطه اول عبارت از محاطه
 سرطینه بود نظام مستطیل و چینه صراط هم محاطه از دوات و دوات در آن بود
 محاطه دوم منحنی شکل و شش بر خندق و باره بود و در آن وضع باره جان بود
 و اگر در حصار بر جبهه خندق و در آنجا علامت آورده بود و در آنجا
 ضمیمه و رفیع بود و در آنجا قرار داشت به پهنای ده متر و در آنجا بر جبهه اول تا محاطه
 که در آن طبقه قلعه خفته شده و در آنجا یک یک بر سر قرار داشت
 نموده بود از حصار به راه مهره و تفرقه و غنای گزیده شده و در آنجا ۱۲۳ - ۱۲۴ (۱۲۵)
 و در آنجا گسترده بود و در آنجا جمع کثیر از مردم آمد و در آنجا در آنجا حصار و در آنجا حصار

[illegible]

فیض اگوست در آنجا به بویا تو رفته بهیچ دهم آن سکر دکان سکر بویا بول
 بهیچا در دهم گشته تقابیر بود بهیچا دقتی بهیچا بویا بول
 هزاره و اکر ام گریه (عده ۱۲) و این گشته با بویا بول هزاره و اکر ام گریه
 بهیچا بویا بول هزاره و اکر ام گریه. شان بویا بول هزاره و اکر ام گریه
 بویا بویا بول هزاره و اکر ام گریه (عده ۱۲) و این گشته با بویا بول
 از دست بویا بول هزاره و اکر ام گریه. شان بویا بول هزاره و اکر ام گریه
 بویا بویا بول هزاره و اکر ام گریه. شان بویا بول هزاره و اکر ام گریه

- ۱ -

II

ائمه فیض اگوست - بویا

ائمه -
 بویا بویا بول هزاره و اکر ام گریه. شان بویا بول هزاره و اکر ام گریه
 بویا بویا بول هزاره و اکر ام گریه. شان بویا بول هزاره و اکر ام گریه
 بویا بویا بول هزاره و اکر ام گریه. شان بویا بول هزاره و اکر ام گریه

جنج ژان سان تر باب ایران سرم در اما باب حکم قهر وی و حکم مکتب نو صادر شود
 مکتب نو به و الحق از اردو را که است (۱۹۱۴). جنج الکت را که مکتب
 تدارک را بدید آت در قهر و بخود است کشتی نموده ششم م ژان و باب آت کشته کرده
 و این را لا و قهر غریبه نمود آت مکتب اینکه صبران این پیش آمد از اردو و دیگر شده است
 به فران حکم مکتب در اردو را که از آن با پادشاه مکتب کشته شد است آت فران
 استند ف قهر مکتب از ژان سان تر و امرا و استخ در نو حکم بر لانی و کراوان
 بلان و لان تر است و در و قرار بر این که کشته در که قشون آت و مکتب در و
 کشته و انه سو و از کینه و پادشاه مکتب در نو و بیایم که مکتب و در و راه مکتب
 این قهر بسیار صعب میزد زیرا که تر مکتب بخود است مکتب و انان که بخود مکتب کشته
 ژان قهر از د گریان مکتب کشته در و ۱۳۱۴ در رشت کشته در آت و دار نو
 پواتر و صاحب کرده از نو آت کشته است و مکتب کشته در آت و دار نو

[illegible]

[illegible]

[illegible]

در این روز هست طبله و اهر علم و عمارت های سرخو خندان و منار خندان و جبهه های بلند و کوه
و آب و درخت و در افق روضه گردن مسجد شاه نگاه نزدیک و بی سرور و لذت و سرور
آنوقت شب مشغول خواندن و در خفته جای که شب سرد روز روشن بود و منظر حاصله
صنایع آرشان ترتیب دارند و مرا بخوانند و بیرون بیاورند

مصدق فتح بروین شاهی سیر بسا بر مهر در پشت خانه در آنال عیث سقوط
اشتی هم ریویک و پیوست رفیق در فدا کیم ۱۴ در لکستان آرمور
شان سان ترا بکلی برده شد بر با گو به صد در تکمیل شهر گردید و در
خانان کا به سعد رفایران ملاقات نه صراحت

خاندان کا یہ شعر فخران ملا ماثونہ جی رہا ہے۔
 در ۱۲۳۳ کہ فیضِ اگر = مجد وضع خاک دانہ کعبہ تغیرِ قہر و عبادت
 الاق زعم و نرسعت اہل کسلاست کہ بر سر ابرو لو

۱ - از ارضی و آسمانی و نباتات و غیره که در این کتاب مذکور است و در هر یک از آنها توضیح داده شده است.

۲- لایحه در مجمع مراوخته است آمده و با دست حاکم نظام در دست آورده است

و آیین و مراسم و آداب و سنن کائنات . این ترتیب از نظر لایحه است

با دو کار است که در این ترتیب است و در این ترتیب (۱۳۱۳) در این

مجلس در دفاع از این صواب است

فصلی است که در این باب است و در این باب است

(۱۳۰۴) در این باب است که در این باب است (۱۳۰۹)

در این باب است که در این باب است

در این باب است که در این باب است

در این باب است که در این باب است

در این باب است که در این باب است

در این باب است که در این باب است

در این باب است که در این باب است

در این باب است که در این باب است

در این باب است که در این باب است

و در مسکنت سر صیقلی صورت آن بشره هر سیم به از قدرت سرگردان که چنانکه
تفسیر وضع در بار تقویت اوسط انکسار و بازگشت و ترویج ضایعاتی و همان
ستایید و بقدر ابراز آن قدر بوده به لایق نظر و تمیز است

چونکه گشت ماه آ آن زمان غیر از کیمی و در اندک سطر است و در قضا و قضا
در اینست قریب نیز صیقلی می شود. در شرح عمر یک سطر صیقلی قطع بریده شده و عیب
نیز را چون سطر صیقلی می شود و در سطر و اجماع است که سطر از حروف است و در
کار مدح و عیب و صیقلی از اجزای آن است و در سطر یافت صیقلی است که سطر است
و در این بود وضع کرد. امیر دیوان در صرف اعلی است و به سطر و یکم او می باشد
لذا در سطر گرفته و باراده او مژدل است و در سطر و حسیه نفر از سطر است و در
عبارت سطر یک جمع تا در و در سطر است و در سطر است و در سطر
اعمال حروف و عرض سطر است. و در سطر است و در سطر
در سطر است و در سطر است و در سطر است و در سطر است و در سطر
در سطر است و در سطر است و در سطر است و در سطر است و در سطر

در این
دیوان

بیمبیک از انصاف خاتم ان که به دروغ فاسد است و امرای و دیوان بر سینه نهاده
 است و عزت ایشان بود و در روز از قدرت سرگردانان گاه است و قدرت بیست
 افزو. و قیام کفار گننام و در هر روز داده و ده از دست امیر فنیب در آید
 آید و اندک کرد و چو در جهان علم و جهل و در هر روز خاک و در راه انداخته و در هر روز
 و چگونه در برابر آن تاب آورده اند

نصف وضع در برابر
 زخم کشت مسکوت بود در برابر دست در برابر اندک است خاتم ان که به
 رکت از بزرگان و جهان زمام و عزت ایشان ملک بود آفتاب است وضع
 در روز و از پنج بن خضر که در جهان این تغییر و از خضر و از آن سلف میان آید و
 در بزرگان از کار در روز و کشته و خوار است به فردا و بر آورده جان تا شاه باشد
 تعویض کرد در سرگردانان بزرگ و درجه امرا و در جهان عالم است و نظام
 و در قیام قصاص تمام بود و سر خضر و خضر کشته و در هر روز و قصاص و
 با شاه که سر خضر و خضر و در هر روز و سر خضر و خضر و در هر روز و خضر و خضر

[illegible]

فنیب اوست بایست با هر چه احوال بود در آن مملکت کجاست
 و با و صفا در عهد فنیب با هر چه فنیب در آن مملکت کجاست
 از حدستان متغی کرده و صفا در آن مملکت

از عهد مسلمانان و در این زمان که
در آن وقت مردم بلاد و قباایل
فقط به شتر می‌فرمودند و از آن
که آنها چنین افروخته و گشته
آنها چتر افتاد بود

فنیب در باره و غیره و بعد مختار از دست خود است و اگر در این میان
تغییراتی در کارها باشد و یا در این میان تغییراتی در کارها باشد

پس بعد از این مصلحت از حد و اوج باده و خفت قدیم که در بعضی کتب را نه بر آن نسبت

گزارش بود بیکدیگر می آید

صیقل است از این معنی که در قلم و اثر انعام است و در کتب دیگر که در قلم
در حق انعام خاص و دیگر در حد و اوج است و در بعضی کتب دیگر که در حد و اوج

۱۱۹۰ مکتب صیقل است از حد و اوج که در بعضی کتب دیگر که در حد و اوج
از حد و اوج است که در حد و اوج است و در بعضی کتب دیگر که در حد و اوج
عالمه در حد و اوج است و در بعضی کتب دیگر که در حد و اوج

در حد و اوج است و در بعضی کتب دیگر که در حد و اوج
کتابه قوام است و در حد و اوج است و در بعضی کتب دیگر که در حد و اوج

شاه بی
ایستادگی

صفتی است که در حد و اوج است و در بعضی کتب دیگر که در حد و اوج
ایستادگی است و در حد و اوج است و در بعضی کتب دیگر که در حد و اوج

مردان دانه و باغ و بستان و باغ و بستان و باغ و بستان
 در ازای بر چست و بستان و باغ و بستان و باغ و بستان
 نه و است و سر کرده و سر کرده و سر کرده و سر کرده

بانی و بستان و باغ و بستان و باغ و بستان و باغ و بستان
 و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره
 بهر کردگان کم و بیش و در اداره و در اداره و در اداره
 تری و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره
 حکم و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره

میران گفت و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره
 حکم و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره
 و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره
 و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره
 و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره و در اداره

در اداره
 و در اداره
 و در اداره

تقی لکیر و ملک سمف و در امروضا دارا گنج و دو لخواه جوانه فراغت و در ایش و در ایش
گو و معینه آنها بار عی و مردم بپوشان انتفاع کرد . بعد از دوره از ابرام
دوره حکومت در باب ملک و نظر حق تعالی و در کار گران نیز بر حقه
نقطه شاه بر حقه لخواه معتبر و قیم نیز بر میانید : در ۱۲۰۳ باب ابرام و در ایش
الگوست لکیر کرد که از آن سال تر و عده بگذارد و حق او و او تمام نمود که
انتفاع هر حکم تمام حرام بود . بپایه از حقه لخواه حق قول کسر کرد و در آن سال
باب او و غیره . قول نامه و الی لکیر : باغ مضمون است : لایح حاج
آور و الی لکیر لکیر : این سند پیشتر در عهد محمد دوم که صلح و لغت شد
پایه خوانده و در این دانسته ام . بعد از واقعه ام و پ از آب او و پایده
نظیر عهد صلح و تا که بخند و چنانچه باب بخوم و لغت شد : و در آن سو مخیر کنه می
نعمت و در حق قول داده و آنچه ملک که از وی در دم مضرت برده ام . با کتبه
استه او و خود او و پیم و در کتبه او و پیم و آشتی کنم .

فنیب الگوت جنگ سویم و پسر حقوق آن در هر راه ارباب ملک رایج بود پسند

این کس در ده جملو کوه بنام سحره آن ده در هر سویم سر کرده از عین جنگ صداد

حق داشت و بعد از آنکه کی نه و دایره هم در این سویم طرف بفرستاده بود و در آن

قد از فنیب الگوت بر این سویم در نسیه بستان هم در هر سویم در هر سویم

گرمه در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم

مرکزت در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم

در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم

در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم

در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم

در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم

در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم

در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم در هر سویم

۱-
 پادشاه سرگردانته کنی مملکت را یافت و در ۱۲۳۳ در آنست مرد
 بجای از سرخ و غیر ممکنه که منیب قهر از سرخ خورده و در ۱۲۳۳ در آنست مرد
 در ۱۲۳۳ در آنست مرد و در ۱۲۳۳ در آنست مرد
 از ۱۲۳۳ در آنست مرد و در ۱۲۳۳ در آنست مرد
 ترنیاست فخران کاه به در ۱۲۳۳ در آنست مرد

فصل هفدهم

سقطت سر لونی (۱۲۳۶-۱۲۷۰)

کامیه منیب اگرست انجام داد و در ۱۲۳۶ در آنست مرد
 (۱۲۳۳-۱۲۳۶) و در ۱۲۳۶ در آنست مرد
 سر لونی (۱۲۳۶-۱۲۷۰) و در ۱۲۳۶ در آنست مرد

سر لونی جمیع فضا در ۱۲۳۶ در آنست مرد
 چرخ خورشید است و در ۱۲۳۶ در آنست مرد

بر قیامت و نه بکسر خاسته ط (۱۲۵۹)

سن لوله در امر حکومت تراوی ثابت و حق پرست و همیشه سنگین داشت و بی شک
دقیقه ار از حقوق باس و فرزند است بهشت او یک از بهتر مع اعداد
آریج فرات است

لوله ششم - بلا فرزند و است

در او فرستاد صیف اگرست قد و نرسد قانان که چنان تمام و قه
مرد و پادشاه لازم نرسد آئین آنگاه در خدمت خود که در
مرد و پادشاه لازم نرسد آئین آنگاه در خدمت خود که در
کسی بود و صفت - تمام صفت - بلا پس نداد
لوله ششم عازم بود که در سر رشته کار و در زمان گفته جای که در ۱۲۲۴ فک
خانان بلا تا در نه بود از سر گرفته رشت را تراف کرد و تسخیر و آت و بی نو
موجوده حبس و حتی به گوییم هم دست نرسد و صفت (۱۲۲۶) به

[illegible]

و بعد از این در روز شنبه

در آن روز ۱۳۳۵ به سبب این که سید میرزا و دیگران از آن مجمع هم ایستاده و است
در سوخته و گشته است چنانکه مدتی در آنجا بمانند تا آنکه مرگ خود را خبر آید از آنکه
پشت (۱۳۵۲)

II

سن لوله

پس از این در روز شنبه ۱۳۳۵ به سبب این که سید میرزا و دیگران از آن مجمع هم ایستاده و است
در سوخته و گشته است چنانکه مدتی در آنجا بمانند تا آنکه مرگ خود را خبر آید از آنکه
پشت (۱۳۵۲)

تا این سن لوله شد و او نیز هم در کاب او بنگر رفته و هم دوست از این که او در آنجا
بعد از این که او را با این درج نام سن لوله در این اولیای آنکه کفایت کرد و کمر
که با حال او آشنای گشت و در این راه او را دوست خود آید و در حد کفایت
کمیشتی و این که در آن روز سن لوله گشت و او را در حد کفایت
کثیر نزد آن مجمع ترجمه حال را پاره پاره کرد و ترسید

بعد از غذا من به بخاره ای رسوا در به با رنج خود می‌دانم و البته رفته هر که دم کند
 که شاه آنگاه از گشت گشته کفایت صحرای بود در رخ آینه پادشاه آمده خوش
 در شانه من از جبهه دور است سویر بر من گشته است بن گفتن نصیب دوست
 گفتم آقا من صلیب مرا کمال خود بخوار آه اعانه دست ساد بر صحرای من لغز
 من زتر روی در گشت داشت شایم. غنا ساد من گفتم آرام باش
 من می‌گویم از آن برسم با وجود آن قدر گشت و از گشت من غم من گمان
 و عقده فراتر است فرار از من می‌پندارد در صحرای آینه سحر و سحر
 سیدانه ... برعم شاه من خطاست ؟ من در جواب گفتم : البته آری
 بکنه ۱. شاه رسیدم که من مانم شایر خواهم مادر گفتم آری. آنگاه گفتم
 من آمده باشم و من از صلاح اندیش شایم دارم آید رخ نقه من صری
 بگو می ...

دیندار کا
 سزائی
 سر آمد حضرت سزائی دیندار مطلق و بی بود بسزائی دیندار سزائی و در
 مر ۴۲۰ او امر و نوا امر الهی صبا به و بکورد سیاست مملکت و اعمال کفایت و غلامه

[illegible]

تشریفاتی سر لایه یونان سیم در ~~بکلیه~~ کتبه گن ان خو
 از اسقف تازیانه بخورد
 در تشریفاتی سر لایه با صفت و صوم به راهب صدامی خدا کردیم

نیم نیک آبی سیم
 به بیاید و سیم نامی
 به دو و چند خط
 به ترتیب به
 به دانه در انوش خو
 به برادران
 به در گن
 به در ۱۲۵
 به در سیم
 به در سیم
 به در سیم

نمک مرد و دهان برهنه بود آواز آید و بهر برهنه نگاهداری چون نمک آبی نمک
 خون بیاورد باغ لاله نه بخت کار ملک و عجب درنگ میخواند آفرید بیا بیا که بوسه بدهد
 نمک و میگرفت آنگاه لب او فرو برد آنگاه در آب مالید و در جگر بخار
 ابرام شد پادشاه خوش شد در برهنه نگاهداری او که نمک باغ ترسید نه بهر
 بعبادت وی میرفت و هر چند بی سوادان جمع میگوشت: مردم عبادت را با خوش عفو

بکیم

من لوله در
 صبح پادشاه با یکدیگر دیدت با هم بر سر قدر استعدا میانی در سر بر سر گران
 باغ فدا شد صلیب آنی من لوله در جگر نمک شد و چاکه دیدم در کار ملک
 رفت بار اول در ۱۲۵۴ شمع و شش ماه طول کشید چاکه در ۱۲۵۴ رفت
 المصتر رگشت بار دوم در ۱۲۶۰ اتفاق افتاد و آخر امی عاقبت نمک من لوله در
 و است بیهوشی در سر و در صبح میاید و چاکه لغز او گفت: در صبح چاکه رگشت
 من کشته شد شاق نباشد او هم در طبیعت ظاهر نمک و در ۱۲۶۰ سال بر سر و المصتر
 روشن آسمان سواد من شربت انکه او دیدت صبح شربت سواد من لوله در جگر نمک شد

کامیابی است

حقیر
 سزای تو در حدود بر خاوم مانده قدر جویند اگر است بهر وسیله باشد بر قدرت بی نظیر
 زبیدی، بطی راست داشت و در امر و صانع کار را بود و اینک به عجب با قیاس و
 تقصیر کسور ستانده آید شکست نبرد و پیروزده، این خدای بزرگوار در ملک خود بر طبق نیاید
 نصاری حکومت که به اعلای حق و انصاف است برادران و بیکدیگر از عدالت بهره مند سازد
 و در فایده مملکت نیز بایستی که انصاف از در صمیم و صفای آید، و صلیب صلیب است
 اینها صفت سزای تو در حق و امان که بگردم و بایستی بر اثر صفت بر این کار حقوق
 که از عیب یافت و در حدود و صفا بر این قدر از شرف و عزت و در خطه قضا و بایستی که
 سزای تو پیش رود در عازبه سزای تو است حکم و مباح و سزاوارست
 سزای تو از در جنبه است به طاعت و در طبیعتی و بهر جهت بهر آنکه در گذشت این بود و مفاد
 باشد و بیکدیگر سزای تو که حقوق دیگران سزای تو است و در آن که در آن که در آن که در آن که
 داشته بگویم: «در نزد عزیز عدالت است بلکه تو باشد تا بر افتاد و نصیحت از آن بخوف نوری»

پادشاه
سازگار

خویش را که بقل توانی در یاد هیچ خورب و شکله لاده بود در شیشه و نس -
 نشسته و هیئت عدول و سود را طواف حواریه و به حق حق میرود
 خود آفرین می رسد : در تداق افلاک در رسم آستان سر از ناراحتی به فکر و سن
 رفته به بر طبقی یک میگرد و در این هر دو عوالم شایسته و هر کس با او کار داشته به حسب و دران
 کم است او آمده جان میگرد : آنگاه کما می رسد : آیا عارض است ؟ ای ضعیف
 بر نهی است و نه کیفیت : بکارت استی تا یکایک برض شایسته شود پس حجاب
 بر دو فراتر و حجاب خود را دوست ^{۳۳} را غلبه و یک از آنها است که در
 بعضی فلان برسد و لگد زدن رسید به نفوی داشت بر زبان کا بد
 این صده یک که کل آن را بود و حق هر کس به محفوظ باشد و خود را به است قدرت
 پس حقوق مردم می رسد چنانکه روزی بهتر از مردم در زمین به رفته نشسته و در آن
 نیز در میان ایشان بود : نهان در آن حال بود و از متروقه می گذشت اما در محاسن عدل
 و غلط است نیز رسید سن را که رسید حفظ اعظم این است که گیت و جنح حراست شد و حفظ نظم با حق
 او باشد کنان عفو و تساهل که بهای برود و در کس

پس حق

سز لوله عینا سنجیدست مگر آن نیز کفوف او و عدو عدالت که در سوز و اندام بنار
 را از نو برادر داشت. هیچ در سرگردان عیون و زبان انداخت. سر کرده از روز تا کجاست
 از حکم درین استیفاء به. باید برادر سوز کفوف او داد که گفت: و کمان کینه چمن
 برادر از پستی لاله است معصا عدل صاف میبایست. سر کرده کسی که در سوز
 این جرم که در کفوف او چمن و کفوف سر گشته اند به محاکمه برار او گفت. باید مگر سوز کفوف
 کو و کفوف بر سر در نه بسته لکن چمن است لعل کینه بزرگ زاده ان ۱۴۱۱ او و کفوف ای
 میبایست سوز لعل

قصه با برادر برادر لوله سوز و کفوف او داد که گفت: و کمان کینه چمن
 حاضر محاکمه سوز در روز گرفت. چمن استیفاء بواج یافت و در این عدل
 کفوف گردید.
 در سوز که قصه با برادر کفوف طرح شود و کفوف کینه سوز در طرف در عینه است
 قصه که نام سر کرده واقع شده است. دارد که کفوف چمن و کفوف سوز و کفوف چمن
 سوز است کفوف در سوز است آنجا چمن سوز که کفوف در عینه است و کفوف چمن

از حقیر بیفایان است و باقیه سر لایه امیر خواجه (امیرای ایران و ایرانی صاحب)
 بکار دست داده و دست از دعا و سوز و محبت سبک کرده و آنرا در ملک خود رها کرده
 بر تبار و آن افروخته شد و در این لحاظ با پادشاه حفظ امنیت عمومی است گفته شده که در
 درگاه آن دولت مدبران رجحان امنیت عمومی و هر عملی دارد و در امور است و باید در حاکم
 سلطان رسیدگی شود. جنم و خجسته ای که مازات آن موجب عادت و رسوم وضع صورت
 از باب یک مستحق است و در برادران اندر که بسیار است و اگر در وقت من بود که
 سلطان این مرد را به صاحب شاه انجام نیست در ملازمت که در آنجا است و عموماً در
 گرفت. چون در نفس لایه شاه سوختن و در آنجا خود می ماندی و حاکم این خانه می شود
 که در تمام مملکت از هر صند که هر صند صادر شود مملکت از آن است و حاکم که در
 شاه را در آن روز نیز بر عاتق این خانه داد است. این نیز است امنیت و ایستادگی
 تمام مملکت در بر داشت زیرا که از آن به سر آمده حق استیفاء می شود و پادشاه و پادشاه مردم مملکت علوم را
 بوضوح آورده و جنم خود را در امضا حکم و اگر در آن لایه در واقع نیز که رعیت او است

[illegible]

در عصر سر لوتی، انگیزه عارف سر نو لطیف خاطر و تصرف شتافته و بصیرت
 کمالات در بر کمره سواد و ادراک است و تالیف نظیر این واقع کوشش عینه
 سر لوتی چنین محبت در میان خود و ارباب اعمام در یافت گشت: مرا، مرا جمال
 حاضر است در آنچه بدو پدید آید و کمال در دست دارد و در دست من نماند
 سخن نموده آنگاه که سواد و ادراک درم نه از این صفت است درین دست و در دست
 سواد و ادراک من است که بآن تو را هم و در میان خود و در میان او
 در سر خاله اندام را گمان کرده بستم. برین سخن کمال از خانه من خالی
 نیست زیرا که در این کمال درم و در دست من است. با این سبب در دست من و در دست او
 در دست کمال در سر لوتی و در دست من و در دست او و در دست او و در دست او
 در دست کمال در سر لوتی و در دست من و در دست او و در دست او و در دست او
 در دست کمال در سر لوتی و در دست من و در دست او و در دست او و در دست او

جلالت
 سر لوتی

۳ - که در سر لوتی و در دست من و در دست او و در دست او و در دست او

فردا صبح همه کس حاضر رسد بنابر امر او پناه گنجینه
 کهنه شوی نزد کوه و در میان کوه گرفت . از این کوه سه لوله عالم
 به شاتون راه حکم در کوه آتش قرار گرفته و در قیاسه راه دایه سادو آ

به حکم سواد و راه حکم تا میان و میره
 سار و سه لوله هم نزد عموم کمره بود بر کس استبداد
 ۴ سر سوم کوه : « به است فضیلت کوه در کوه صدق و منی و کوه ای
 ۱ در قیاسه سر و سر کوه ای سر لوله شاتون کوه کار میام و کوه
 ۱ در عالم لوله و است مشایخ خورشید آبان و در نزد عیلام با کس شکیه
 سر لوله در ۱۲۷۰ در صدل جنگ صلیب تونس و فانت کوه و صحرای فرانسه و تمام
 اردو با کوه ای و کوه ای است . شاتون گنایم که زمان میمان که سر لوله شاتون در آنجا
 کمره است و کوه ای و کوه ای کرده : « حق در کوه شاتون و جان به کوه است بر پا کرد
 اکنون که چاه کوه ای را پناه غیر جنگ را در گرفت در آن از کوه حوله بود

فصل هجدهم

آفرین یا پناه دهنده از خداوند که به سلسله سلطنت سیرت

فیصلی لوتی (۱۳۱۴-۱۳۸۹)

سلطنت فیصلی سوم صدر ابراهیم (۱۳۸۵-۱۳۷۰) کنی جمع دوران

او با این رسم سلطنت خاندان کا به برادرش فیصلی چهارم (نهم)

رقم گروت (۱۳۱۴-۱۳۸۵)

مستخرج معتبر این پناه دهنده زن دوم متبع دشت و برادرش سلطنت مطلقه

شرط آنکه بجا آورده به برادرش امانت رسد و در
باب داعیه حکمرانی دشت مکی سود قصه آمان به حیالت اول

سوم زور (۱۳۱۳)

نور محمد فضیلت آفرین دارائی و قوه پاسبان معصومه (۱۳۸۷-۱۳۷۲)

روزگار پناه دهنده از خداوند که به سلسله سلطنت سیرت ۱۳۲۸

در آن تاریخ سلطنت فرانسه از سلسله سلطنت سیرت و قوه پاسبان معصومه

مایع لاف بر روی آن در پناه آراگون در ۱۲۸۲ طوائف کرده اند ششم وضع
 بر وجه و اندر در عرض و سیر درین سرور و باب و آراگون و
 چنین بود که ششم و هفتم در ۱۲۸۵ آن قطعه و استخراج کهنه و حقیقی
 گریبان گیر و می گردید تا حاجت فتنه احتیاج که در بر میان نمود
 چنین بود که هفتم و هشتم در ۱۲۸۵ در تمام گردید که بود و در فتنه و ششم
 بی سر و نیست. در زمان سلطنت پیر تا پناه بر خدای عهد هفتم و سوم آفتاب
 حقه رخ داده و این هم در بعد از شاهرخ و حقیقی ایام تاریخ و انبیا و در کینه دات
 چنین بود که هفتم و هشتم در ۱۲۸۵ در تمام گردید که بود و در فتنه و ششم
 است شد که در ای از حسن محض او دستها گرفته اند در هر تنه ما بر دگر و دگر
 در ۱۲۸۵ در هفتم و هشتم در ۱۲۸۵ در تمام گردید که بود و در فتنه و ششم
 به پیش از خیار و شاه و نیز مانند شاهرخ و حقیقی ایام تاریخ و انبیا و در کینه دات
 عینه اند و حقیقی و هفتم و هشتم در ۱۲۸۵ در تمام گردید که بود و در فتنه و ششم

قول و قرار در مفاصل ملک است. و در لحظه گذشتن ستم خستار از پا: لو ممدو
 تا بر این ارباب استیع و در مفاصل ملک است. و در لحظه گذشتن ستم خستار از پا: لو ممدو
 ارباب ملک و سرور و کار بر آن ستم استیع و در مفاصل ملک است. و در لحظه گذشتن ستم خستار از پا: لو ممدو
 قهر و غضب و در مفاصل ملک است. و در لحظه گذشتن ستم خستار از پا: لو ممدو
 در مفاصل ملک است. و در لحظه گذشتن ستم خستار از پا: لو ممدو
 گویم روزگار است. و در مفاصل ملک است. و در لحظه گذشتن ستم خستار از پا: لو ممدو
 در مفاصل ملک است. و در لحظه گذشتن ستم خستار از پا: لو ممدو
 سر آمد آفران گردید. و در مفاصل ملک است. و در لحظه گذشتن ستم خستار از پا: لو ممدو
 از هیچ آمد و در مفاصل ملک است. و در لحظه گذشتن ستم خستار از پا: لو ممدو
 فرقه و پناه، و در مفاصل ملک است. و در لحظه گذشتن ستم خستار از پا: لو ممدو
 حقیق و در مفاصل ملک است. و در لحظه گذشتن ستم خستار از پا: لو ممدو
 بکام و در مفاصل ملک است. و در لحظه گذشتن ستم خستار از پا: لو ممدو

بقدر
 باره

مینیب بر قدر یک روز که بعد از حمله و از جانب شرق نیز هجوم و تهاجم تر قریح
 سو که از زمان بهنگاه شده بعد از فکر کار آلمان و فرانسه در زمان بود
 این قطع مع اکرم و بود که هر یک در روز و در فراموشی کنی هر اوردان بود آما
 قتی با بر جان بود در ناحیه تهر و در ناحیه رن شهر تهر و توقف و بدیه
 رتبه حاکمیت از پاره وانه سوگردن گرفته و تهر از همان زمان محمد علی که در تهر
 در تهر واقع و تهر مینیب بر گشتن است که میان او و پاره مینیب
 در گرفت. حاکم و دریم و پاره از نامه یازدم به بهر اوردان و در تهر و تهر
 ستر که بشود و اختیار منع و طایر و دریم و در تهر و محکمه پاره و تهر و تهر
 را اثر این و دریم که در پاره و هر اوردان در فراموشی کنی و تهر و تهر
 متحرک و دریم و تهر و پاره و تهر و تهر و تهر و تهر و تهر و تهر
 احتیاج و دریم و تهر و تهر و تهر و تهر و تهر و تهر و تهر و تهر

در تهر
 و تهر

و در اول نگاه به چشمه و در اوج خود بر اوج تار کشیده کنی یا اینج و چگونه
 برابر دایره ای که بر سر زوئیای دره کنه بر عمق خود و حالت و آنست که طبع و طعم
 خود بخیر استند و در حالت بار بار در شکست و آنست که طبع و طعم آنست
 و این (که غیب غایب بود) تا که راه چرخ کشیده و قیاس لایق نیز در دنیا و این
 لفظان به بار آورده است و سخت بر اوج تار و حال آنرا فراموش کرده و بگویم که در آن
 در آن زمان ز خانه و طوطی و در آنست و در آنست

در ۱۳۱۰ سال که کشی میان قیاس و در آنست و در آنست و در آنست
 در نظر آن بگویم و در آنست و در آنست و در آنست و در آنست
 امری بر او بر چشمه و در آنست و در آنست و در آنست و در آنست
 و در آنست و در آنست و در آنست و در آنست و در آنست

این که در آنست و در آنست و در آنست و در آنست و در آنست
 نظر شاه در پادشاهی (آری) حزن آواره و در آنست و در آنست

در آنست
 در آنست

[illegible]

در آن که رفته بود با و قمر الله . طبع در حیات از این بود که رفته بود و

در آن که رفته بود با و قمر الله . طبع در حیات از این بود که رفته بود و

و کاره را از این بهر جهت است که حیات بود معاش است که داده دارد و کاره را

(۱۳۳۳) در آن که رفته بود با و قمر الله . طبع در حیات از این بود که رفته بود و

در آن که رفته بود با و قمر الله . طبع در حیات از این بود که رفته بود و

در آن که رفته بود با و قمر الله . طبع در حیات از این بود که رفته بود و

در آن که رفته بود با و قمر الله . طبع در حیات از این بود که رفته بود و

در آن که رفته بود با و قمر الله . طبع در حیات از این بود که رفته بود و

تغافل جمع ایچ اخبار است آورشته نقره است که در ویدیه علم و الله
آمال به - قصه کنه وضا زنده مردم وانه سوز از فروت در راه بر سر هست (۱۳۳)

لکن صیر است در صاده عظیم در کار ظاهر است
نوگاره درضا باطلایا رفته مدد آنا با خازاره ملکا دشمن با پاره قرار عفو گوشت است
در مردم طراف بسته ارکت از نزار شسته نفع جمع آورده بود دینج رفق با پاره سقط از کار
خو آمان به آمان است نوگاره درضا باطلایا ۱۳۳ ملکا دشمن با پاره مردم
بسته ادا مقرر و تباراج فایده آستان با پاره بسته با پاره تضرع و پاره حبه
سوز شسته آج سوز بر گشته مقابله ترست لودر و صلیب سوز است گرفته با طار
مردوشن رخت شسته لوان چشم و سزا بر گشته و مگر گشت لودر کرده مگر ایچ
در و حبه بر سر شسته اسجای را کله ۳۳ شسته در اول کله با رگفت
« اینج سوزین کرده من » نوگاره مردم بر چرخ و خود سوز و کله تقصیر است با
سویان کله بر سر شده و آگاه گشت « کلمه و اعد حقوق عموم و با سوز و پاره
ترا و تقیه میکنم
دور و زنده از اینج واقع مردم آنا با پاره شسته تمام کرده در و شسته و پاره

« مرده ای بگفتم و مرا آودند. نوکاره بر کف و پادشاهت یادت بودم »

گفته کن از این همه است گفته گفته شود و یک ماه بعد مرد

میرزا محمد علی بیگ - میرزا محمد علی بیگ - میرزا محمد علی بیگ

—

[illegible]

تقریباً ۱۳۷۸-۱۳۷۹ (۱۳۷۸-۱۳۷۹) سالانہ مجموعہ کے تحت

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين

در آموختن کمال از حق تعالی

علیه سبیلہ و کرم بر بقیہ السلام
قدار بطاعت زمرہ ہا کہ
آن نہ رہا فراضہ ملک تمام اردی ہا

باین ترست نقشه ای که در محله رستم در تمام سالها نظر است و بشنود در غایت

صاحب دین و دولت و...

[illegible]

صلى الله عليه وآله وسلم وطمع ما كثره فرد كثره

[illegible]

مستحق

منیب لیس و معتبر و رایج مردم خوانند و جلب فعل انواع آن را برینست و مشعر از معتبر
عش مسکوک و معاصر و مخوسرانه اموال متکثر شده
از معتبر کوی مسکوک معتبر و در تمام مملکت رواج یافت و بعد از آن مسکوک برین
مردم بسیار است. طینال دیشمه. آن منیب کوی بر چند فکته است و در معاصره
ظلم و تعدی او خود را هیچ وسیله یافت که رود و از این گه نشسته قریب کوی که راجع بکوی

۴۷۲
عنصر کبر و خاکیه مسکون فیه و کبریا که در این در است در ۳۵ کلمه گویند
سودا در دانه در ۱۳۰ کلمه و این دانه گویند این تغییر به کبریا که در ۱۳۰ کلمه گویند و کبریا
و اداریه که در ۱۳۰ کلمه و این دانه گویند این تغییر به کبریا که در ۱۳۰ کلمه گویند و کبریا

صفت ابرو که در ۱۳۰ کلمه و این دانه گویند این تغییر به کبریا که در ۱۳۰ کلمه گویند و کبریا
در ۱۳۰ کلمه و این دانه گویند این تغییر به کبریا که در ۱۳۰ کلمه گویند و کبریا
الطال که در ۱۳۰ کلمه و این دانه گویند این تغییر به کبریا که در ۱۳۰ کلمه گویند و کبریا
این ابرو که در ۱۳۰ کلمه و این دانه گویند این تغییر به کبریا که در ۱۳۰ کلمه گویند و کبریا

صفت ابرو که در ۱۳۰ کلمه و این دانه گویند این تغییر به کبریا که در ۱۳۰ کلمه گویند و کبریا
در ۱۳۰ کلمه و این دانه گویند این تغییر به کبریا که در ۱۳۰ کلمه گویند و کبریا
الطال که در ۱۳۰ کلمه و این دانه گویند این تغییر به کبریا که در ۱۳۰ کلمه گویند و کبریا
این ابرو که در ۱۳۰ کلمه و این دانه گویند این تغییر به کبریا که در ۱۳۰ کلمه گویند و کبریا

صفت ابرو که در ۱۳۰ کلمه و این دانه گویند این تغییر به کبریا که در ۱۳۰ کلمه گویند و کبریا

صفت ابرو که در ۱۳۰ کلمه و این دانه گویند این تغییر به کبریا که در ۱۳۰ کلمه گویند و کبریا

و بهار انگار را آید نشان هر کس بنامه فی عهد شکوه بر دست بر کارا به دست هم
 میخیزد هم میدان به سواد شکوه شکر در ده درود شکوه به خفیه شکوه به شکوه
 حقیق آنکه شکوه به سخت بود که به شکوه است در دست هم بود به شکوه
 خزان شکوه از آن خفا خون بیا به آنکه مرا کوه را کوه از شکوه و شکوه
 که است که به شکوه از شکوه شکوه از شکوه شکوه از شکوه شکوه از شکوه
 آنجا شکوه حرام شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه
 شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه
 به شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه
 از آن شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه
 فرقه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه
 آفرین شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه
 شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه شکوه

اینها در وقت درویشی این حق سوخته اند و دارند و فرموده اند که
 در وقت آن بودم این فرموده بودم عالم بهم نرسد. اما آن نعم الله از حدیث است
 زنت آنرا جمع نموده و مادر و پدر و برادر و خواهر و پسر و همه را
 از فقرت محض و تنگدستی گرفته و در موضع وقت آن در تسلیم و بخت
 مطلب محمد در دست و پا آورد و در واقع در دوران آن گذشت و منسب در
 باقی نماند و در آن آرد و در دست و پا آورد و در واقع در دوران آن گذشت و منسب در
 (۱۳۲۲) دارند و فرموده اند که در وقت درویشی این حق سوخته اند و دارند و فرموده اند که
 همه اموال و فرموده اند که در وقت درویشی این حق سوخته اند و دارند و فرموده اند که
 هم زدن و فرموده اند که در وقت درویشی این حق سوخته اند و دارند و فرموده اند که
 و در حق منسب در و در واقع در دوران آن گذشت و منسب در
 با در حق این خجالت و شانه و طعن و در حق است و در حق منسب در و در واقع در دوران آن گذشت و منسب در
 و در آن عهد هم در راه ترانه و طعن و در حق است و در حق منسب در و در واقع در دوران آن گذشت و منسب در
 و در آن عهد هم در راه ترانه و طعن و در حق است و در حق منسب در و در واقع در دوران آن گذشت و منسب در
 و در آن عهد هم در راه ترانه و طعن و در حق است و در حق منسب در و در واقع در دوران آن گذشت و منسب در

محکم
 در آن عهد هم در راه ترانه و طعن و در حق است و در حق منسب در و در واقع در دوران آن گذشت و منسب در

[illegible]

صاحبزادہ میرزا علی محمد علی خان

از انصار اینجانب = مردی که از اینجانب در اینجانب قرار گرفته
مردی که در اینجانب قرار گرفته = مردی که در اینجانب قرار گرفته

مجلس

دست آگار مکرر بر جان و جفت و آن انا منیب بر مرد و زن او و او هم منیب
و دست خط کرده و علی بن کریم لا حول و قوه الا بالله و تعالی و منکر

تفسیر کو

بایع معزله سرکاره منیف لور مرستم - لولئ دهم (لوهتن سیکان) سر
صلاکت رد و عا ۱۳۱۲-۱۳۱۳ و فک زمر (دال) گداست آگاه

سرجم مفید بود مرسوم به فلسفه سیم (لؤلؤ - بلند) در تاریخ و سرسبز
و سرسبز حلقه های سرسبز و سرسبز که سرسبز و سرسبز است سرسبز و سرسبز

در ۱۳۲۲ مرداد او هم حیدر خان . آنگاه به قوم عقیق در مردم شری

چهارم (لومر - وجهه) تحت نشت و شتر را به شام کرد (۱۳۲۱-۱۳۲۲)

کنار او نیز او دلد و کور خانه ندانند اراد آج بخت به عقیق دود الو

بر عید شریل چهارم بود مقترش

حیدر منب دود الو در جره به پاشا که از زمان لور که به نشت نشت

سره ان خانه مکر

لور منب از عهد لور که به تازان شریل چهارم سدر خان که به در لور منب

نشت نشت به انهم داده اند در کله وجهه ملک و عده قوت نشت و به نشت

و این به عقیق شریف و نشت عقیق به نشت

سدر خان که به لور منب و انهم عقیق در عام در عقیق سر کله نشت حقیق

به نشت عقیق و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت و نشت

مکتب نشت عقیق اندک نشت عقیق در ۱۳۲۱ نشت نشت از نشت

اندک نشت عقیق در نشت نشت آنگاه فقط به نشت نشت نشت و نشت

نشت نشت و نشت نشت و نشت نشت و نشت نشت و نشت نشت

در احوال حضرت قدرت بیست و یکم شد و خبر از آنجا خارج نیز میرسد که بوی
 امرا که عبارت از حق قصاص و مجازات و سرکشی و بدعتی که بتدریج بر ویست
 عدل بر ایشان ظاهر میگردد و امور فتنه و امیر دوان و امیر صاحب دلف و مملکت
 و این امر که یک عده از بزرگان قاضی و مستشار و امیر دشت در اختیار حکومت
 داشته ... امر قضا و عدل و مالکیت و حکومت را بر آنجا آورده و در آن عده
 در آنجا است بر آن نظارت میور

بنیاد تر است با اینکه در آن فغانان مرده و غارتان سارل به تیره و از فغان
 یافت کار فغانان که به م در دایر حدوده است و در کور و قوت گرفت
 زوی فغانان که به حمل و بر عزم نکرد آیه و مجتهد میرسد و بر دار خود است
 اندازه هم عقد است و عزم خود را با وضع خود و دفع ده فغانه هر چه
 پسندید به اگر در بر جا و علم خود او عهد کنی تو را به پند میرسد و به نجات
 و عدل بر آنجا میرسد و ان شاء الله تعالی

فصل نوزدهم

ایکستان در آئین ہندوہم - دستخط کمر - مہر مہر

در تعبیر از عکس فرانسه برگردانده اند و بهر علم و مردم مدد و نصیحت در راه سعادت و شادمانی

در ۱۳۱۵ اسرا نمودند و از آن سال در دستهای گرفتند و در آن وقت قتل شدند

در ۱۳۱۵ امرا سردار و وزیران سال در دستهای خود
در چرخه شهر سرگردان تحول شده. سردار سردار بعد از حملات و محاصره

[illegible]

کتابخانه کتب اسرار و اوراق . رئیس امور اسناد و کتابخانه
موزه و مرکز اسناد مجلس شورای اسلامی (۱۳۶۵)

نبرد زاهدگان در بهار و مردم مدد و نصیحت سلطان لاری در آن (۱۲۶۵)
 است که در بهار و مردم مدد و نصیحت سلطان لاری در آن (۱۲۶۵)

۱۰۴-
۱۰۵-
۱۰۶-
۱۰۷-
۱۰۸-
۱۰۹-
۱۱۰-
۱۱۱-
۱۱۲-
۱۱۳-
۱۱۴-
۱۱۵-
۱۱۶-
۱۱۷-
۱۱۸-
۱۱۹-
۱۲۰-
۱۲۱-
۱۲۲-
۱۲۳-
۱۲۴-
۱۲۵-
۱۲۶-
۱۲۷-
۱۲۸-
۱۲۹-
۱۳۰-
۱۳۱-
۱۳۲-
۱۳۳-
۱۳۴-
۱۳۵-
۱۳۶-
۱۳۷-
۱۳۸-
۱۳۹-
۱۴۰-
۱۴۱-
۱۴۲-
۱۴۳-
۱۴۴-
۱۴۵-
۱۴۶-
۱۴۷-
۱۴۸-
۱۴۹-
۱۵۰-
۱۵۱-
۱۵۲-
۱۵۳-
۱۵۴-
۱۵۵-
۱۵۶-
۱۵۷-
۱۵۸-
۱۵۹-
۱۶۰-
۱۶۱-
۱۶۲-
۱۶۳-
۱۶۴-
۱۶۵-
۱۶۶-
۱۶۷-
۱۶۸-
۱۶۹-
۱۷۰-
۱۷۱-
۱۷۲-
۱۷۳-
۱۷۴-
۱۷۵-
۱۷۶-
۱۷۷-
۱۷۸-
۱۷۹-
۱۸۰-
۱۸۱-
۱۸۲-
۱۸۳-
۱۸۴-
۱۸۵-
۱۸۶-
۱۸۷-
۱۸۸-
۱۸۹-
۱۹۰-
۱۹۱-
۱۹۲-
۱۹۳-
۱۹۴-
۱۹۵-
۱۹۶-
۱۹۷-
۱۹۸-
۱۹۹-
۲۰۰-
۲۰۱-
۲۰۲-
۲۰۳-
۲۰۴-
۲۰۵-
۲۰۶-
۲۰۷-
۲۰۸-
۲۰۹-
۲۱۰-
۲۱۱-
۲۱۲-
۲۱۳-
۲۱۴-
۲۱۵-
۲۱۶-
۲۱۷-
۲۱۸-
۲۱۹-
۲۲۰-
۲۲۱-
۲۲۲-
۲۲۳-
۲۲۴-
۲۲۵-
۲۲۶-
۲۲۷-
۲۲۸-
۲۲۹-
۲۳۰-
۲۳۱-
۲۳۲-
۲۳۳-
۲۳۴-
۲۳۵-
۲۳۶-
۲۳۷-
۲۳۸-
۲۳۹-
۲۴۰-
۲۴۱-
۲۴۲-
۲۴۳-
۲۴۴-
۲۴۵-
۲۴۶-
۲۴۷-
۲۴۸-
۲۴۹-
۲۵۰-
۲۵۱-
۲۵۲-
۲۵۳-
۲۵۴-
۲۵۵-
۲۵۶-
۲۵۷-
۲۵۸-
۲۵۹-
۲۶۰-
۲۶۱-
۲۶۲-
۲۶۳-
۲۶۴-
۲۶۵-
۲۶۶-
۲۶۷-
۲۶۸-
۲۶۹-
۲۷۰-
۲۷۱-
۲۷۲-
۲۷۳-
۲۷۴-
۲۷۵-
۲۷۶-
۲۷۷-
۲۷۸-
۲۷۹-
۲۸۰-
۲۸۱-
۲۸۲-
۲۸۳-
۲۸۴-
۲۸۵-
۲۸۶-
۲۸۷-
۲۸۸-
۲۸۹-
۲۹۰-
۲۹۱-
۲۹۲-
۲۹۳-
۲۹۴-
۲۹۵-
۲۹۶-
۲۹۷-
۲۹۸-
۲۹۹-
۳۰۰-
۳۰۱-
۳۰۲-
۳۰۳-
۳۰۴-
۳۰۵-
۳۰۶-
۳۰۷-
۳۰۸-
۳۰۹-
۳۱۰-
۳۱۱-
۳۱۲-
۳۱۳-
۳۱۴-
۳۱۵-
۳۱۶-
۳۱۷-
۳۱۸-
۳۱۹-
۳۲۰-
۳۲۱-
۳۲۲-
۳۲۳-
۳۲۴-
۳۲۵-
۳۲۶-
۳۲۷-
۳۲۸-
۳۲۹-
۳۳۰-
۳۳۱-
۳۳۲-
۳۳۳-
۳۳۴-
۳۳۵-
۳۳۶-
۳۳۷-
۳۳۸-
۳۳۹-
۳۴۰-
۳۴۱-
۳۴۲-
۳۴۳-
۳۴۴-
۳۴۵-
۳۴۶-
۳۴۷-
۳۴۸-
۳۴۹-
۳۵۰-
۳۵۱-
۳۵۲-
۳۵۳-
۳۵۴-
۳۵۵-
۳۵۶-
۳۵۷-
۳۵۸-
۳۵۹-
۳۶۰-
۳۶۱-
۳۶۲-
۳۶۳-
۳۶۴-
۳۶۵-
۳۶۶-
۳۶۷-
۳۶۸-
۳۶۹-
۳۷۰-
۳۷۱-
۳۷۲-
۳۷۳-
۳۷۴-
۳۷۵-
۳۷۶-
۳۷۷-
۳۷۸-
۳۷۹-
۳۸۰-
۳۸۱-
۳۸۲-
۳۸۳-
۳۸۴-
۳۸۵-
۳۸۶-
۳۸۷-
۳۸۸-
۳۸۹-
۳۹۰-
۳۹۱-
۳۹۲-
۳۹۳-
۳۹۴-
۳۹۵-
۳۹۶-
۳۹۷-
۳۹۸-
۳۹۹-
۴۰۰-
۴۰۱-
۴۰۲-
۴۰۳-
۴۰۴-
۴۰۵-
۴۰۶-
۴۰۷-
۴۰۸-
۴۰۹-
۴۱۰-
۴۱۱-
۴۱۲-
۴۱۳-
۴۱۴-
۴۱۵-
۴۱۶-
۴۱۷-
۴۱۸-
۴۱۹-
۴۲۰-
۴۲۱-
۴۲۲-
۴۲۳-
۴۲۴-
۴۲۵-
۴۲۶-
۴۲۷-
۴۲۸-
۴۲۹-
۴۳۰-
۴۳۱-
۴۳۲-
۴۳۳-
۴۳۴-
۴۳۵-
۴۳۶-
۴۳۷-
۴۳۸-
۴۳۹-
۴۴۰-
۴۴۱-
۴۴۲-
۴۴۳-
۴۴۴-
۴۴۵-
۴۴۶-
۴۴۷-
۴۴۸-
۴۴۹-
۴۵۰-
۴۵۱-
۴۵۲-
۴۵۳-
۴۵۴-
۴۵۵-
۴۵۶-
۴۵۷-
۴۵۸-
۴۵۹-
۴۶۰-
۴۶۱-
۴۶۲-
۴۶۳-
۴۶۴-
۴۶۵-
۴۶۶-
۴۶۷-
۴۶۸-
۴۶۹-
۴۷۰-
۴۷۱-
۴۷۲-
۴۷۳-
۴۷۴-
۴۷۵-
۴۷۶-
۴۷۷-
۴۷۸-
۴۷۹-
۴۸۰-
۴۸۱-
۴۸۲-
۴۸۳-
۴۸۴-
۴۸۵-
۴۸۶-
۴۸۷-
۴۸۸-
۴۸۹-
۴۹۰-
۴۹۱-
۴۹۲-
۴۹۳-
۴۹۴-
۴۹۵-
۴۹۶-
۴۹۷-
۴۹۸-
۴۹۹-
۵۰۰-
۵۰۱-
۵۰۲-
۵۰۳-
۵۰۴-
۵۰۵-
۵۰۶-
۵۰۷-
۵۰۸-
۵۰۹-
۵۱۰-
۵۱۱-
۵۱۲-
۵۱

۱۔ اومار داول (۱۳۵۷-۱۲۷۲) کی بقعہ کعبہ آباد کی تعمیر کا زمانہ
 کہہ مہینہ رمضان ہی میں کعبہ مال کے خزانہ کے

کتابت در روز ۲۵ شهریور ۱۳۰۲

در هر آیه این عبادت را در هر روز یک بار بخواند و هر روز یک بار
 آن کس که در این نظر نمی گذارد در آنجا نماند و در آنجا نماند
 بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 تا این که بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد و بکشد
 غفلت آن احوال و در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند
 باید و در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند

در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند
 آمده اند و در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند
 این وصف را در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند
 بهتر است این فایده را در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند
 وضع کعبه در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند
 در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند
 در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند و در هر روز یک بار بخواند

در هر روز یک بار بخواند

کند و بختان و مملکت ایرانه سو ایتام با بصیرت و ابرار خف و بیسی و حرارت از
 بطور و دیو و در و صفت دوم در کمال و خف و ابرار و بیسی و حرارت از
 در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ...
 و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ...
 در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ...
 در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ...
 در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ...

طوای
 امر

بختان و مملکت ایرانه سو ایتام با بصیرت و ابرار خف و بیسی و حرارت از
 بطور و دیو و در و صفت دوم در کمال و خف و ابرار و بیسی و حرارت از
 در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ...
 و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ...
 در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ...
 در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ...
 در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ... با در و صفت ...

[illegible]

از آن سان که در دست است و نام آن از او اعراض کرده بود و در
۱۹۱۵ مردم در راه شهر و در شهرشان گشودم و بعد از آن که در شهر
در آن ایستاد و در آن که از او عطف بر خود می نمود و در آن
در آن که در آن ایستاد و در آن که از او عطف بر خود می نمود و در آن
در آن که در آن ایستاد و در آن که از او عطف بر خود می نمود و در آن

17

۲- که قفسه خوارانه مرقوم می شود: در هیچ فردی آزاد و غیر آزاد و کثیر و منکوحه یا غیر آزاد نیست. و هر یک که با وجود اقامت در دست باشد و در حالت یازمانی را بر او وارد آورد ... جز بر حسب حکم قانونی سرگردان و یا بر طبق قانون سکونت.

۳- آزاد و سبک است برقرار می شود: در مورد اگرانی که کثیر و منکوحه یا غیر آزاد و سبک است و آزادانه و در اسباب آفات و مساوات می تواند در دست و پا حرکت کند و با هر که

و ما سون این ...

۴ - اخذ مال - خورانه هفت مجود : " وضع گردانده خانه عزیزان او را فرستاد به بیابان
شمره مندر به ادرش و نو بهر حق و حق ادرش با جمعیت عدول و گاه مرد و زن میران
اغانه تا به گراف باشد ... "

۵ - سوار کبری با اسب مجود : " از خلف با اسب کیش و کلام و امرا را در عهد دعوت نامه
مکتوب خلف کرده سوار حمزه مکتوب کسری می نامد و عهد و روح علیه از خواندن و دروازه کسری

کسب و کار و امور دولتی و غیره
ع - حق تعالی و عدم محض و غیره
عدد، اتم، یائمه، مراتب و طبقات و غیره
ساده از اشیاء و غیره
سکته که را خوانند در شش و پنج و در ارضی و امثال

[illegible]

[illegible]

روح انسا هم عنده بگو گفتن از عهد خانه آل علی تا ششم مردی در جوانی سال روحانیت
مرگ روان درگ زادن گفتن بگو گفتن است چاکه عالم از او بود که سری هم کرد که
نه ساله بگو گفتن هم و او بگو گفتن ای مرد است که شریک را بگو گفتن بگو گفتن بگو
خواست بگو گفتن که بگو گفتن بگو گفتن بگو گفتن بگو گفتن (۱۳۱۷)

-1- II

رکط ۱

۱۰۰۰ تومان - دهمین منزل - رکاب ۱

[illegible]

مقارن بجلت سن لکھنؤ (۱۲۷۰-۱۲۳۶)

۴ در سوم و پس گویند آیه است و بحکم از هم نرم گردند مکنی در شمع و بقیع عده نامه یاد می

فایس آتھا صلح افلا و آخرتہ از سبب کشتہ ہاں خوشی دہشتہ بایں ہر ۴۴

بازید دهر احکم بر دهر بر نه خواسته بود

در ستم بر فساد و در ستم بر فساد و در ستم بر فساد

میر سید لکھ صفیہ الفخر و دینوری بود و از اهل علم و ادب و شایسته تلامذہ و تالیفات

دست سر کرده از این دست سر داده و زش (الکون) در این دست سر داده
بوی آرد و روغن و سبزی را با هم که در این دست سر داده

صاحب قلم در این سفره به مردم طاعت تقاضا ننماید. این شهر بگنجان

عَلَيْهِ سَلَامٌ خَدَايَاكُمْ طَرَفَ لَدُنَّ مَكَلَّتْ رَسْمُهُ وَصَحَّ الْكَلَامُ وَالْبَقِيَّةُ لَكُمْ

مر وقتہ ہوتو کہ کمر بوجہ میری دوسرا کمر سیدہ لکھتے دیکھتے

بسم و عند اسم الله اربع و اربعه

[illegible][illegible][illegible]

[illegible]

که در ستم در اسرا بکلیس کردند و جنگ از نو گرفت (۱۲۶۴)

در ۱۴ مه ۱۲۶۴ در میان جنگ درین سخن دو نفر موقع ملاقات نصیب آمد
از شاه اتفاق بسیار عفو او را کرد و در آن وقت سخن صاحب چهار
شده و اظهار کرد که آن همه شرار ستم است. باینکه به نفع تو نمی رود و تو را
حکومت در دست بهترین سه نفره و سخن در صدر آن در دست قرار گرفت
ضمیمه سخن مکرر در فرق المم از رحمت گو تا اختارات خود و نصیحتات متضمنه
تعبیر می باشد (۱۲۶۵)

بعد از برپا شدن و امرا و سرداران و بزرگان و بزرگان مردم ملل و
نیز در میان رحمت و عفو. باینکه بزرگان را در آن وقت که در آن وقت
داشت که آن را به بزرگان مردم ملل و نصیحتات بجا می آید و در آن وقت
هست در آن وقت که بزرگان مردم ملل و نصیحتات بجا می آید و در آن وقت
لکن باینکه بزرگان مردم ملل و نصیحتات بجا می آید و در آن وقت
راج و دست اول گردید.

در عهد او دارد اول در روز شنبه یوم وینف و در روز شنبه

دوره او دارد اول در تاریخ گلشن هزاره فیض نور در تاریخ فرانسه اهمیت دارد
او دارد اول در تاریخ گلشن هزاره فیض نور در تاریخ فرانسه اهمیت دارد
از خانه آن مدتی که می توانست از پدرش جو بخت آن هر روز در خانه
سعدی این خانه آن بختی که است هم نام آن گلشن گلشن است. برادر بخت
در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود
نظام هم بود در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود
در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود
حاکم بود در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود
صدور شد در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود
باز شد در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود
اقتدار شد در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود
راحد محکم شد در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود در جنگ و سردار تمام عیار در دنیا بود

ادوار اول در صمد در بنای که در قاره اروپا چند ساله آن گاه به امر کرد جمع
 ادوار اول در ۱۳۹۴ خورشیدی بر روی صمد آورد ادوار دوم در ۱۳۹۵ خورشیدی در آمد
 و پاره فرانسه به جهت سرشته هنوز تکلیف نکرده ۱۳۹۵ خورشیدی در آمد
 سفت عفو محکم ۱۳۹۵ خورشیدی که در کمال تقصیر بود
 سلفی که در آن زمان گیرم تمام بر سر دوشم قطع کرد که به طبع کشته می شد و قتل
 در صمد مردم آنها در واقع سخت کوششها می کرد و تعداد کمتر بخارج میزد و در صمد
 مردم مال در کوشش آن بودند آن سر کار دوشم و حترک از ایشان در از او عده
 خدمت ارکان در سوخت لغت امیر مال گرفت (۱۳۹۸) و با این عفو در
 ادوار اول در صمد در بنای که در قاره اروپا چند ساله آن گاه به امر کرد جمع
 امیر مال از نو راه عیدان پیش گرفت این بار ادوار اول تقصیر است (۱۳۹۸)
 و در نزد بنای عفو لغت امیر مال بخشید و آن بعد از عفو قتل و کشته می شد
 جنگ ادوار با این که تقصیر کرد و در حین آن که در و حین تقصیر بود
 عده که ادوار صمد بر صمد عفو در کمال تقصیر یافت که در دفعه مردم آن
 عطف سر کشی آغا در بنای و استقلال رفقه بود است آورد و در بنای

(مستطیل)
 (مستطیل)

A black and white photograph of a large Gothic cathedral, likely Westminster Abbey in London. The image shows the front facade with two tall, ornate towers. The architecture is characterized by pointed arches, flying buttresses, and intricate stone carvings. In the foreground, there is a wide, paved area, possibly a street or square, with a few small figures of people walking, providing a sense of scale. The overall tone is historical and architectural.

نقصه را دارد اول فرموده

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل العلم نوراً يضيء القلب ويهدي السبل
والصلاة والسلام على من لا نبي بعده

[illegible]

حققت بهنگام از چنگل و دریا و مرداب ز کشت و قیامت جنتی را بر آفاق

قلعه قلعه را بشیر و درج و بقیع آنها از عظمی کتب و کتب است

تھا آباد شدہ درہم دریا شمال قوم غلامانوں کے ساتھ لسنہ و راج

زهر آرد - گرسنه. در هر خانه زنها یکجا در و کوتاهی تن و پیراهن

والله اعلم بالصواب

در روز هفتاد و یکم از شهر تبریز به سوی مشهد حرکت نمودیم

در بیان نام تیر میسر علی گنیم و نامور مدبر و داور کسب آنها در آن امر که

کبریا تا به کار رستگار میرود

رومنه است. دیگر نماند که معصوم را به پیر کیم بماند و خزان و نیز و ملاک

م. احمد نقی مترجم شد و ج. محمود مترجم شد

نجات تار و در صفت گمان نشو به اندر عمران علقه ارجا که سالان برین در

بر سر خ و نه ت و گنم بیا از صد عتد و شصت دوازده و نگر فوج از حد قریه

و در دایره از عهد چاشنیهای غذا . آیه های سوره یوسف از عهد چاشنیهای غذا

در واسه روح یافته است .
تربت و آب نیز بگشت و منع نمیشد راجع گویید عجبم دارم عجبم دارم
میشود محض فکر و کشف بود . نگاه از گیسو است بپایان
قته سوار خنده میزنند و قته نه شکر نه گیسو و گران بود و آب
قته مصرف نمیشد و عصبه روح با هم آن شمع میخورد

کشت . اگر عصبه روح در قته میخورد در قته کشت و اقله که در قته میخورد
کشته میخورد و در قته کشته میخورد و در قته کشته میخورد
قته تا از عهد روح تا امروز هزاره برای به وقت دفع گاهه از عهد روح
و عصبه روح در قته کشته میخورد و در قته کشته میخورد
کشته از امروز عصبه روح را که در قته کشته میخورد و در قته کشته میخورد
قته روح را که در قته کشته میخورد و در قته کشته میخورد
کشته روح را که در قته کشته میخورد و در قته کشته میخورد

حیدر آن کرم بگویند و حیدر که او آن خیر عجب چو بگوید. بعد از عید خیر
 در محبت باقیست حیدر خاک و آب و بهار حیدر است که در محبت می رود
 فقه آن و این مراد و بهار حیدر که کینه در این خود و خود آید
 در این محبت خاک و آب و بهار آن که در محبت بعضی محبت است
 شد در این و بهار حیدر که در محبت است که در محبت است که در محبت است
 تا به این از این راه نیز برده است عجب حیدر که
 در این محبت به این راه نیز برده است عجب حیدر که
 و حیدر که به این راه نیز برده است عجب حیدر که
 حیدر که به این راه نیز برده است عجب حیدر که
 در این محبت به این راه نیز برده است عجب حیدر که
 حیدر که به این راه نیز برده است عجب حیدر که
 در این محبت به این راه نیز برده است عجب حیدر که

نور حیات

نوشته محققان که در کتب ...
 صفت آن درم قدیم نیز ...
 روستای ...
 آن از ...
 سبب ...
 معرب ...
 در کار خود ...
 مجتمع ...
 تاریخ ...
 آثار ...
 در ...
 ۱۵۰ صفت ...
 در ...

دعوت و درگاه و گنج و خاتمه و گفته اند در هر یک از اینها

خلف در راه سینه امی الله عین صنف در است صنف در غفر الله له و آتته اکابر

مرد: آقا محمد تقی است: ۱- در مصنف یاد کرده است که در مصنف و در آینه امروزی

۶. اگر امکان دارد یک جهت اتصادیه رسمه الکمانه داره. ۲ - هرگز حضرت

عزت اکابر خجسته در است در هر مکه را این سر و دم کبر و صفت نبوت است

کتاب خفیه دارد

در آنجا که حضرت در کار خود گرفتار بودم خود را مصروف میداد

دیکر اور کتاب کہہ کے لڑائیاں کرے وہ کبھی صفت نہ ہو اسام

[illegible]

ما به خورشید جانگنه و کباب - نیز کفیه آتش حق ندارد کباب - خدا

گفتند که نه و خبر بنیاد شو که در غرض از حضرت امام علی علیه السلام

مرحمت اینهاست و نگاه آید باشد. در یاد اینهاست و نگاه آید باشد.

نعم که در بعضی کتب در سال ۱۲۶۸ قمری بر آنجا که در این کتاب مذکور است در دفتر که
دفتر حرف نام دارد که کتب باقی مانده است منطبق است. و این دفتر که نامش را
حرف و وضع کار در آن میزدیم معلوم می شود.

نصف حرکت در چهار کتب بود. این کار در کار و کتاب کار و دفتر سفید کتب
تاریخ و غیره همیشه در کار میشت و نشاند و در آنجا که از آنجا که در آنجا که
در کار میشت. اینها هم در کار و دفتر سفید کتب بود. و اینها که در آنجا که
در کار میزدیم و در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
کارگران سفید کار میزدند یا اینکه نامه های هر یک از اینها که در آنجا که
با هم مقارن می شدند. و اینها که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
در خانه محفوظ است از وضع کتب که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
کسیکه بخواند آن کار میزد. و اینها که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
صفت او بخواند است میزد. و اینها که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که
خوش نام است و آن اندازه بایستد که در آنجا که در آنجا که در آنجا که در آنجا که

دس بر باریتین و به بهار دی او سو اتان میکرد و ساعت هر یک را به کار داد
 تا سیر به از او بگذشت. لکن در این سفر آن کس را دوا و طب و عیون و بهجت هرگز
 او بود و در ده بهاران که در می پرفتنه دوا و قول میداد به دیگر کس که بهانه و ضعف
 رعایت نماید
 روح صنف م با حجاب او از حق میبشت و در سفره او دوا و طب و عیون و بهجت
 اداره دارائی صنف و حکمت برافت افراد و برکت در چهار کاره است
 صنف آنها بعد از این ۱۳۳۳ نیم تنه هم زان او بر حق است
 و هر کس بخوبی در این نیم تنه دوا و طب و عیون و بهجت و در دوا و طب و عیون و بهجت
 و عیون و بهجت در این صنف به کسی به کار این عیون و بهجت
 م با شش و نیم در این کار کرده ... و این که در این کار بهجت بهجت
 داشته است. هر کس از این صنف در خانه و عیون و بهجت ۱۵ دوا و طب و عیون و بهجت
 به ریش سفیدان صنف و عیون و بهجت. آینه کار است و عیون و بهجت
 آینه به کار به حق ندارد و از این کار و عیون و بهجت که در این کار
 کمتر و در این کار

از آن پس معتمدان را باین مردم مروت و محبت هم می سپارند و این عهد با این است که

باین مسطوره اراد نمایند که به تعلیم و تربیت آن مردم گول بخورند

و هر یک شغله و نقوشی که در صنف مروت حق مقرر دارد و آلوده دنیا و حرامه بکنند

و بیکدیگر ناسپاس گردانند و بر سواد و بی سواد گردانند و بیکدیگر ناسپاس گردانند

است اول باین آورده اند که باین خواست و تقصیر کرده باشد

از این پس غرض به این است که باین کیفیت کار شود به وقت سن که بگوید

شکایت رسد و معتمدان به شکایت بپردازند و در مورد حق و غیر حق

در این پیش در میان مردم کار بکنند چنانکه هر روز در بازار و در مشرق و در مغرب

طریق معتمدان در دکان بمانند و باین وسیله باین جمع آید

مستقر مردم قرار بدهند چنانکه هر کسی بخواهد به منزه بماند و دکان بکند کار بکنند

از این احتیاج است باینکه مردم بمانند و باین وسیله باین جمع آید

که مردم بمانند و باین وسیله باین جمع آید

باین وسیله باین جمع آید

باین وسیله باین جمع آید

مستقر مردم قرار بدهند

کتابخانه کتب خطی و کتب چاپی

پدید آید بعضی اصناف قرار داده اند اما آشنایی با صنایع داخلی و روش کار و تعداد
 آنها را در بنابر موضوعات جمع در آید. در این صنف بهرام در تمام تحقیق و تفحص کردن و مورد نهی
 اقسام معین و صنایع کرده اما به مقتضای موضوع و بهر چه در صنایع مذکور است و در بعضی از صنایع
 آنرا از آنجا که در این صنف خویش و صنایع دیگر را در این همیشه مطهرانه را از عنایه او و در این
 در قوی و سطح در صنایع مختلف نیست در واقع راه اخلاق و تقی

حقیقت
 اما در ضاعت در آن عصر الهیوم شبانه کفار امروزه است زنده مردم آن روز رفته
 ضاعت
 بنابر ورق به نوبت و البته از چنانکه امروزه است به نوبت است به نوبت
 و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است
 امروزه است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است
 یک روز به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است
 است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است
 یک روز به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است
 امروزه است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است
 و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است و به نوبت است

خداوند یکم دارد و این وضع هم چنان
در این سیزدهم دارد و با قطع هم ناحیه قلندر آستان بود و متعاقب با هم می باشد
سازگار قلندر (سن در در و شیر و و الاسر و ویر و کمال) و
شیخ بکسر و اما رکن در و در است قلندر از حضرت الطاف در و در است
معموم مشرق زمین نیز هست. مرکز قریه حضرت آستان قلندر بود
آحمد بن ارماده در و در هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند و در و در هم
در و در هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند
آنانچه هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند
صد و صد جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند
نمودن آن است و در و در هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند
سازگار در و در هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند
زیر قریه سازگار در و در هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند
نیز قریه سازگار در و در هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند و در و در هم جمع شده اند

سازگار

بعثت حب و عشق معرفت و همکار کار تو هست نزد کارخانه کارگران خودم
 تا بجای من شده در آغاز، همه مردم در شهر و دور و نزدیک
 که در معاد و قیامت پنج حوضه یا سبزه ستراسب یا هدیه بگردم که بعد از
 وضع در گنج کارگر و تنها کار آن روز، هزاره امروزه قیامت است سوار کار
 کارگران یا گویا در یک کار کرده و تو با یک پنج روز که کردی بمهر
 بر کارگر و این که از دست دشته با هم تنها شدن آسان بود اما کارگران
 و از وضع خوار و ذلت نه شده ام و از سوزن و محراب و محراب و سوزن
 و حشر و عذاب است که کارگران کار را نموده اند که این کشتن و در
 در دوزخ و آتش که کارگران کشت و کشتن حاضر است گردید
 و در پیر در ۱۳۷۷ در وضع رحمت کار و قیامت کارگران چشم همکار تو است از دوزخ
 و از آسمان و جایی که کار چشم در پیر از طرف و کارگران بی از طرف و در صورت
 سفید کرده ... و کارگران و بی تو ... با پناه سعادتمند و کفایت همکاران هر روز
 تا بیکه ما سوخته و دیده اند و این امر کار با تو است چه چه تو را ما در کار

چو که شدند و اهل آن در جواب گفتند و نامه از محترم مهر بر سرست عهد که در پیشگاه
 ... انظر بصدقه ... انظر خبر حمله و توافقی و این را از حوض و بطور اظفار در چشم
 نامه بر روز محفوظ و محفوظ ماند و این گفته نیز آن از ضمیر قوم کارگران بایر بر روز کار
 در شرح علم آفتاب بر کار با نیه و این پیش کارکنند پس کار پیشرفت
 عروص دوام به نیت ... با نیت محکم شد که تفرقه ندادیم و صفت بر روز کار
 و کارگران و کارگران و کارکنان کارکنند و کارکنند و کارکنند و کارکنند
 چنانچه ... انظر خبر از صفت در اقباع است دیگر نیز از جنبه نه بر سرست عهد
 سینه و کلی عذرت در این گونه عیب که بعد از نیت و اراغ که شده بیکر نصیحت بر
 دیگران نه است و اهل آن که در میان دهن
 هر محنت و عمو و در قریب است که از اولیای آن نه بایست که عیالانی
 کس که زمان کرده بنگرند شد سن که این سر بر سرست عهد که در پیشگاه
 سن در وقت سر بر سرست عهد که در پیشگاه و این سر بر سرست عهد که در پیشگاه

کمر خیز بپندار که یار و گرانها یا سوار کارند در کجا حریف میزدند
 هر یک سوار و کمر سارم جبار گاه من ایستاده بودم و گاه در آنجا
 حریف نبود و امنیت هم داشت تا عو را دل از رخ و هم غمزه آمد
 حاکم گشت خورشید را آن نیز با که می نشست در میان را بجا بر نیاورد
 ایشان بخوابید و بدو حق الصدوق که گفته است هیچ کس را نیست آزاد نبود
 بسته و چنان عمارت میسازد در راه گریخته مانده عمارت در نور یا فرد و عمارت
 سر کرده در خاک خود بخوابد یا آنچه در شهر و دیار هر چه سر گذارده
 شد منبر که از روان (واقع در کنار حوض آرم) آمده نام نماند بر عمارت
 رسم و عمارت میبرد
 کنگر گور در صحنه به این ظاهر است چنانکه کنگر گور و کنگر
 کنگر خاقی است و اینرا انقباض گشته بودند و طبع و معرعه نیز گشته
 و عرض کردن هم صورت است و اینرا نیز در این باره منع نکرد

بروین
سکری

[illegible]

فینیب پنجم (اردلان - بلند) پادشاه اردلان و مرد مسیح در کجای برهمنی اردلان
مقدور افکار کن این مسیح قدر از انقدر کبر و استقامت یافت. دفعه دیگر
حضرت در راه فینیب پنجم بخیریت رسیدند و در راه مملکت اردلان و گندم و سایر
غریب و زن حوله نشو و در حین سفر شش تن از اینک و یوسرانام ده
اربعه شش و گویم در راه مملکت که گشته شتر را بچ میانه کن روغن و ابراهام از
قدون سالفه حق صبر میگذاشته... راضی نشد.

راه فتح سرحد و آفریقا و بربر و خاوندان پرتو شده مانند بر آفرینیون (۱۱۱۹-۱۱۷۷)
 و در دست نهاده هم ز آفریقا و دست خاوندان سرحد و بربر و خاوندان
 راه دریا برکت خاوندان و دست نهاده دریا و آفرینیون (۱۱۱۹-۱۱۷۷)

۳- غصنہ مردم ہدایا والی کہا آئی غصہ ہوائی کشیدہ

وزنه زنه کثیر و کثرت معینر کثرت است ایستاده از غوات خوار
 با وجو منع دیات تبار و لغت و معادله حراغه (متریکه) سطر یافت و کثرت
 سحر و تن عذر. عذر که بر قوم لود الا الطالی (که آن اوقات که از سحر
 و مردم گمانی و عذر و لایحه و کثرت که غایت شهر کاسه کاسه می نامد شده)
 و حق بعضی از فرق نه بهر شش و نه پستانان همه شش و حراغه و سحر و کثرت
 بسیار از مردان متمایل مضارب مشهور است یعنی تبارخانه که سرایه است از نام
 آنها هم میزد
 انجمن تبارخانه از باب دفع جمع شده انجمن کثیر است از آن عذر و کثرت حفظ کنند انجمن
 تبارخانه و کثرت تبارخانه و کثرت تبارخانه و کثرت تبارخانه و کثرت تبارخانه
 انجمن تبارخانه و کثرت تبارخانه و کثرت تبارخانه و کثرت تبارخانه و کثرت تبارخانه
 از سایر طرق و کثرت تبارخانه و کثرت تبارخانه و کثرت تبارخانه و کثرت تبارخانه
 در آن کثرت تبارخانه و کثرت تبارخانه و کثرت تبارخانه و کثرت تبارخانه

[illegible][illegible]

و سرکه اصل آن برود (فصل) در واد کردن استخوانی و غفران
در واد کردن استخوانی و غفران

ایچ بکنی هر اندک در آن نه چوب درم قدر است و در واد کردن استخوانی و غفران
در واد کردن استخوانی و غفران

سوزن استخوانی و غفران
حکایتی و سایر اوقات
تجرباتی و لا اله الا الله
قند و عسل و در آن نه چوب درم قدر است و در واد کردن استخوانی و غفران
و باقی در واد کردن استخوانی و غفران
سجده و زینو و در آن نه چوب درم قدر است و در واد کردن استخوانی و غفران
در واد کردن استخوانی و غفران
در واد کردن استخوانی و غفران

از ابطال قریحه باشد آن موهن عین را به موهن کردند که از گوشت بریده گشته است

حرف و بار را که از سنگ اکسید کرد و در مگر ^۳ سرد کرد و در ^۲ در خانه عین را که

با محبت ^۱ میانه میسر است به نفع در بعضی از خطوط از ابطال آمده از راه ماهر ^۱ لا

گردید آب و مین یا زاندر ^۴ و تردا ^۵ و رنر ^۶ و قورنه ^۷ تعدد در ^۸ مگر

و بعضی دیگر از اسباب یا و گوسن و لافز و گوسن و نیم و سرد آمده از ^۹ میانه گشت

که در نفع خط ^{۱۰} به ^{۱۱} سوده فله در مگر ^{۱۲} و جمع بازارگاه بود تا در عین مگر

لعمریه ^{۱۳} آنجا که ^{۱۴} بازارگاه

و بعضی ^{۱۵} به ^{۱۶} بازارگاه ^{۱۷} و بعضی ^{۱۸} بازارگاه ^{۱۹} و بعضی ^{۲۰} بازارگاه

و بعضی ^{۲۱} بازارگاه ^{۲۲} و بعضی ^{۲۳} بازارگاه ^{۲۴} و بعضی ^{۲۵} بازارگاه

در ^{۲۶} بازارگاه ^{۲۷} و بعضی ^{۲۸} بازارگاه ^{۲۹} و بعضی ^{۳۰} بازارگاه

وہستہ فراوان گراگوئے کہ صبر و استقامت و در علم و ادب و عفو و رحمت و شکر و حمد

III
نہج مردم

فی سحر
درین صبح عجم ملل ازنا انتر کسار نا به مردوز با اسید فصفا
زیر ک مردم شهر شیر

صدان رستی منو مگر نه اما روزگار دارد آلوده و فاسد است باطنی و ظاهری

و بعد از این سرور عادت کن به اینه دوستی که اینست و بعد از آن دوستی که اینست

سازد که هر چه در مدد که رفوفا را آن کند است روزها سوزن علیه صمد

صراحتاً در مورد این که در این کتاب

[Faint handwritten Persian script]

عبداللہ بن عبدالمطلب

منازل و محلات و کتب و غیره

سیر و انجمن م نو کے نزدیک سیر تندرستی اور فرائض و اہمال کے

شکر کلمه بر بنای عبارت سیه یا نه چست آ آخام خانه؟ جملی از کلام

رو سزوانی هم راه رفتن و آمدن در دایره

۱۰ اینهم در یک ردیف قرار گیرد اگر کسی به کمال خود خانه می خرد - در آن خانه کرمی که در آنجا می خرد -

تازه از تهر آمده و این تازه سرخ شده و شراب با معده تازه سرخ شده است
 و چون قی چای سوزانسته و راه بدن را میا برده و در حین خوردن آن که در دست آن
 چای سوزانسته یا اینکه مال شود در کمر و بازو و گردن و پاها که در هر روز هم تازه نوشان
 بویس و در چای سوزانسته و در چای سوزانسته

شد شراب فصل و یاد کرد که در این شراب تازه سرخ شده و یک و نیم آن بر درخت نخورده
 است شراب در دست و در پاها و صلبه و پاها که در هر روز هم تازه نوشان
 در خفا و نه از دور و درون و در چای سوزانسته

آنها چای سوزانسته و در پاها که در هر روز هم تازه نوشان
 در خفا و نه از دور و درون و در چای سوزانسته
 در خفا و نه از دور و درون و در چای سوزانسته
 در خفا و نه از دور و درون و در چای سوزانسته
 در خفا و نه از دور و درون و در چای سوزانسته
 در خفا و نه از دور و درون و در چای سوزانسته
 در خفا و نه از دور و درون و در چای سوزانسته
 در خفا و نه از دور و درون و در چای سوزانسته

حفظ نظم

گشتیایان و عادت آن بوم گویند از شب به بروج و خنایان عبادت عبادت عبادت
 بکار آورده اند و ای گروه خطایان! بر خیزید و باران در میان طلب آفرین کنید
 در سایر از بند خطایان بگریزید و تحول بوشد در وقت تا بگذرد از این

در وقت زشتی در میان بوم از این قرار: - ۱ -

صنف کفش در بوم و تمام بوم در میان در میان در میان
 صنف افندۀ بوم و در میان بوم در میان بوم در میان بوم

صنف صفت در میان بوم در میان بوم در میان بوم

صنف از اوقات در میان بوم در میان بوم در میان بوم

صنف صفت در میان بوم در میان بوم در میان بوم

صنف کفش در میان بوم در میان بوم در میان بوم

صنف شیردانه در میان بوم در میان بوم در میان بوم

صنف دافع کرم در میان بوم در میان بوم در میان بوم

صنف بوم در میان بوم در میان بوم در میان بوم

صنف بوم در میان بوم در میان بوم در میان بوم

صنف

صنف بوم در میان بوم در میان بوم در میان بوم
 صنف بوم در میان بوم در میان بوم در میان بوم

سقف منزل استانی از تخته است. چنانچه فانه در جنب کبریا و در آنست که کرم آراها
 آنست که فست ستم شده و گاه ای تمام شهر طعمه و قوتی بگیرد و زباید آن ایام نه از غنمه غنمه
 و نه کسی اسرا طعمه بود و غالباً آب سوباد و لوار چای بکشد. با طعمه و اقرا آن کمره
 از غنمه که در کاردن و در جوامع و مینو داشته و وقت نه است و نه سواد
 و در سیمیا بگویند که عدم به است و هر چه باشد از ستم و غنمه حاصل گشته
 از آن سیمیا غنمه اندر هر زیر جاکته میانی نه آتش کاه میانه است و جمع کبریت
 نه شده و نه از آن کمره نه است. ۱۱۸ و مجموع آنست که در سیمیا و سیمیا
 در طرف سیم ۱۱۸ آنست که در سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم
 و آتیه از قوتی سخت فست و ستم و غنمه آنها نادر گوید و در سیم و سیم و سیم
 (از ده آ ۱۲۲۵) ستم و آن ستم و ستم

ناخوشتر آلودگی که در روح است از سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم و سیم
 به جا بود که فست جا بود و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم و ستم
 و آتیه از قوتی سخت فست و ستم و غنمه آنها نادر گوید و در سیم و سیم و سیم

آورد که گریستان نیز با آوردن حواله است هم میرزا که گریستانها سواد و سواد دوم و چهار
و در این میان گفتند در این روز از آنکه چهاردهم بهبه و عموک دنیا به نام و گشت گریستان
اینجا در چهارمیدان عزیز و خوش بود و عموک از وسط گریستان از آنکه گشت که گشت
از میان آن شهر بگذرد و هر سر قریستان بازار ساخته و ساخته شده

در آن عهد دو اختر سری شیخ همه داشت که طاعون و دیگر همه نام که از امر صحت
صحت بسیار داشت است و خفیه طاعون که مردم در آن شهر از آن که در آن شهر که
گفته اند طاعون بسیار است در آن شهر که در آن شهر که در آن شهر که در آن شهر که
آن عهد به به وجود است مردم صحت می بود و همه نام خانه و گشت از آن که سواد و سواد
در آن شهر که در آن شهر که در آن شهر که در آن شهر که در آن شهر که در آن شهر که
هر جا صحت نام خانه است جابر صحت می بود و عموک و عموک و عموک و عموک و عموک و عموک
در آن شهر که در آن شهر که در آن شهر که در آن شهر که در آن شهر که در آن شهر که
بها که به صحت می بود و عموک و عموک و عموک و عموک و عموک و عموک و عموک و عموک
هر روز می به صحت می بود و عموک و عموک و عموک و عموک و عموک و عموک و عموک و عموک

[illegible][illegible]

و در میان نون بر آن هم آتش کشیده شده و از این هم آنکه که چنانچه آتش بر آید
 بگشت بسیار از دهن بیرون می آید و در سوخته می بیند بخوبی می بیند
 نزدیک شهر (در این بکلی) می رسد و در این بکلی می رسد و آتش
 در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد
 بسیار با حسن و مال و اوان اطراف آن می رسد و در این بکلی می رسد
 حکایت می رسد و در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد
 در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد
 قرار دارد و در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد

IV

در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد
 در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد
 در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد
 در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد و در این بکلی می رسد

الطریق تیرا گفت که از آنکه یزدیم تا سیزدهم یکسره رفته که در روز شنبه
 در یک روز درون تقیبا کمان کرده و هر یک یک اسم گرفت بهر عنایت وضع
 گفت سبب بود مردم و آنکه بواسطه وضع اهل شرق زمین آسمان بود
 که مردم در آغاز ماه یزدیم با یکدیگر قدم قدم و آنکه در عهد زمانه
 قد اول بود و آن که در عهد بنی اسرائیل بود که در عهد نوح بود
 بر این شهر که عجب تصویر داشت بهینها روزی در آن میگذشت و زیر پرانی
 بر رعد و آسمان جمع و جمع مردم در آن بود و هنگام خواب نیز آنکه از آن میگذشت
 بر بنه میخاسیدند و اراده می کردند که مردم را در این شهر پرانی که سیزدهم از آن
 عوعد است بهر وضع در آن که آنجا می باشد که در آن روز پرانی می باشد
 به بنی مو که تا زمانه می رسد با یکدیگر در آنجا می باشد و در آنجا
 را اندر نگاه می داشت و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا
 روزی که در آنجا می نشست و در آنجا می نشست و در آنجا می نشست

در این طایفه مردی که گردان و مردم بدو تعجب بسیار کردند و در
 بر این طایفه آمدند و آوردند و لکن مردی که نامش است و است. زنهای
 بسیار از این طایفه می دانستند که با آن قاصد زن و دانی آن چنین بود
 که در آن مردی که بر این طایفه می فرستاد و در آن جا به آنجا می فرستاد
 می دانستند و در این طایفه است گرفته و در این طایفه است گرفته و در این
 از قاصد یا سوار یا به تر که در این طایفه می دانستند
 و در آن مردی که در این طایفه است و در این طایفه است و در این طایفه
 در ۱۲۴۱ در این طایفه است و در این طایفه است و در این طایفه
 که در این طایفه است و در این طایفه است و در این طایفه
 لکن این طایفه در این طایفه است و در این طایفه است و در این طایفه
 به حاکم و در این طایفه است و در این طایفه است و در این طایفه
 در این طایفه است و در این طایفه است و در این طایفه

کله از پهلوی سید بر سر نهاده سر لایق از قید افسوس گریخته گریه کرد
آرامش گشت.

ز لایق بر این می پرسیدم که است یا سید و آن کجای آرامش بودم می پرسید
که در شرق زمین و ایلال از قید روز و شب و این روز در شرق و ایلال و
دقت و محنت و باری در گشت و رفت تمام داشته گاهی استی بگویم
در قیام سید آن آزار بر این سنان و با شکر کرده. جایی می
بود بر این سنان می کرده است و بعد موت آنجا می دانم آن سوی
زنی می کشید و بنی هفت در قیام گشت و این سنان آرامش گشت.

وضع کرد
طرح
و دیگر
مردم از زمان شادمانی مرا کرده بودند و در قیام سید گشت و آن را در
بانه می زدیم و باز زلف گشت و این سنان اول سنان و حقیقه حقیقه کرد
ممنون. زنها در قیام گشت و خود داده می یافتند و گاهی می گشت
نگین سید آن می از حد پرسیان سوگردانید سید زلف گشت و دیگر گشت
سید سید

[illegible]

درین دوره گردان و مردم کمتر مدد حق است بمعالی و در وقت و آن است
 طایف پر خشم و دیر احوال با منور است و گشت و یا چرم مهر و در وقت و طعم
 برین منیر و شمشیر و گشت در میان تنه و بار یک سر است نیمه مجار
 سحر و قاره و آن است که منیر و گشت در میان تنه و بار یک سر است نیمه مجار
 که در سوخت و منیر و گشت در میان تنه و بار یک سر است نیمه مجار
 تحت حجاب و در طایق و آن است که منیر و گشت در میان تنه و بار یک سر است نیمه مجار
 در آن زمان که منیر و گشت در میان تنه و بار یک سر است نیمه مجار
 تر گشت و منیر و گشت در میان تنه و بار یک سر است نیمه مجار
 در آن زمان که منیر و گشت در میان تنه و بار یک سر است نیمه مجار
 با آنک چوبه و در آن است که منیر و گشت در میان تنه و بار یک سر است نیمه مجار
 تغیر و حال و آن است که منیر و گشت در میان تنه و بار یک سر است نیمه مجار
 در طی و در آن است که منیر و گشت در میان تنه و بار یک سر است نیمه مجار
 در آن زمان که منیر و گشت در میان تنه و بار یک سر است نیمه مجار

باز
 و
 -

[illegible]

اعمال دیگر که کمتر جنبه مسخره داشتند و لذات ابرام در ایام تبرکاته عید مسخره
میانتر و عید فصح برپا میشد

از آنکه یار دهم عید فصح و عادت بر اینجاست که بعد از ظهر مردم در آنجا
معتکف میشدند و بعضی از شریفان در بازار خانه نالشی برنشانند و روز بعد مسخره
ترتیب میدادند و یک زن و یک بچه که یک بریم و عید مسخره و عید فصح
در هر گروه به پیشتر میروند و در هر گروه یک نفر به پیشتر میروند
آن زن مسخره داده روز یکجا یک نام میبرد و در هر صبح از روزی که مسخره
میجود آدمی عید را میگوید که تو در هر شب داده است تقریر میکرد
اینجاست که نالشی تا آخر کرد و در هر شب مسخره میدادند و مسخره
حاکم در آنجا میآمد و مسخره میدادند آدم و حوا را قهر میبردند و مسخره
و ناله آن نبرد در آنجا است
حکایت میگویند که در روز عید مسخره بود و آنکه در هر صبح که از آنجا
میرفتند و مسخره میدادند اینجاست که از نظر ادوات اهمیت داشت و آنکه در هر شب
تا آخر روز مسخره میدادند و در هر شب مسخره میدادند و مسخره میدادند

۵۲
عنه ^{از روی} عاقلانه هم اوردیم و سیزدهم با این همه جنب و جوش و غوغا جامع صنیع است و عاقلانه
نیز در طریقت زار را برنجیده اند و برده خنده و شجره و باد میوز و نیز
از قتر عامی زشت است نشسته اند در میان و شنگان، بود عزیز میزدان. بعضی اند
عادات و رسوم آینه برشته است و سرگردان در برابر زنها جانب ادب و نگاه میزدان
کفن نیز در میان عاقلانه و صفا را به ملک نظر در کار است و عادات و رسم نیز از
قدیم انتقام میزدان و از خانواده و جبهه صفر و نور کبریا است
دیده ایست با قله اگر کسی نگذرد با خون غرور است بر آید و باغ
آتش و سرخا و حمار به لایق در میان زردگان و مردم عابد و دعا و کار
عاقبت گذشت است اما علم پس سده طریقت فانیان که به اتهام کردند و این وضع
به نظم و آرامی بدل کنند و هر چند ملک فخر و بخت نفع نشسته کن از میان ملک و
مردم گردید. محضر عبد گیر از ملک و انتقام از آن سیزدهم معبر این رسم و عاقل
یافتیم که هر کسی سده صده یا نه به قرار گیرد مترازم میزدان یا سر کرده یا سر
حاکم ملک شایسته آورد. در هر صورت و در ملک و سوز و عالم فخر

مستند شود که کونانی او سوداگران خفته که نیست و گوشت خف و در کمره حاکم
حق در است و محرم است که کمتر از آن او سوداگران کند. عهده این رسم و تحقیق
مستند است که آن مامورین به او گردید و در کمره حاکم قدرت داشت و اراده خود را میسر
در این زمینه در به سر و دم میبرد تا به هر چه در دست یابد. رفته رفته به بلای
رسید و در است مستغنی شود و در است که حاکم آن دادارد. حد حضور و احکام
روستایی که است که هیچ معلوم نشد و آن وقت که مستغنی است از آن است
بقیانه و حاکم آن است که نیز در کمره حاکم است که از آثار این رسم عاقلان است

فصل سیم و بیستم
در مبحث در مبحث زمین

۲ - در مبحث عدم . ادب و مهر

در دوره رونق امور قضاوت عدم و قرض نیز به بحث آمده است
طبعه از هر طرف به تدریج معلوم می شود که در این زمان که شری در مبحث زمین
از مبحث نقدان و نقدان کمتر نیست
تا به مبحث سالی و مبحث کلیات - بنابر این مبحث

در نامه سیزدهم بهر دست فرانسه را بدو شکست است و از سره در اثر
صفت و از علم پاپ و پسر و انشا را بدو شکست و در این فرانسه و شکست معاصر

رعمم ملک سقبت محویم
۱- آتایر گریخ تا مر قون و طر دانسته و اولین نقاش بزرگ شد و در آغاز
نامه چهاردهم در قندر اثر (ایطالیا) قدم مرصه و جوبو نگارند

در نامه پنجم آهین او از سبب بعضی سر برات و مردی قدامت و نایب عقال که
از دگر افکار خیر رانی و عز و جی غرور و قون و طر دود و جایت مرده سینه
آتایر حقیقه اینج دوره طراز نامه یا زدهم سینه نیت فاضی و درم در نامه سیزدهم
نقاش خورشید و فرانسه سوزنر خورگه رانیه. از و شکست آمد و نقاشی زنی گرفت و درم
و فرزند تر سوزنر چه بر آید و بعضی شود افلا و کوه بر سره رانیه و در علم سیر
یا فست ۱- هر دارالعلم صبه برار طلبه داشت و در علم پاپ و پسر بر هر کوه بود.

در آغاز نامه چهاردهم که را در ایطالیا بقم دانسته و جوبو آید

۱- در سیزدهم نامه سیزدهم پنجم دارالعلم با برت

خمسیم
دفتون

انصاف من از علوم نیز قدم فراتر نهاد و در این اسماء انفرادی که در علم
 و کسب سبک بر می نمود و جو آورده در کتب آن کار را با این اعماد در سینه و در کتب
 این علم محسوب و قوتش بر حقیقت از دین و مذهب معلوم بعضی از آنها بهمانیه و طریقه و رسم آثار و کتب
 در ادراک نام میزدیم تا شریک در این اشیاء یافت و او پس از این کار آن است
 تر و تو را میگردانند و ظاهر در سینه

تتمه آن که در علم حاصل کرد از آثار و کتب آن بهر آنکه منظر نصرت بود و در علم
 خاصه اصبع و صفت منزه و آن باشد و در کتب علم و فن و در علم و فن و در علم
 و در علم و در علم و در علم و در علم و در علم و در علم و در علم و در علم
 هر یک از اینها در علم و در علم و در علم و در علم و در علم و در علم و در علم
 معارف و حقایق و تفاسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر و تفسیر

I

دار العلم
 شایسته علم گوید و در علم و در علم و در علم و در علم و در علم و در علم و در علم
 در اینها در علم و در علم و در علم و در علم و در علم و در علم و در علم و در علم

سطح
 حاکم

سویتر کرده. نتیجان دست بقدرت مرزده آچه قدر عادت می شود که

اوان هرج و مرج و بی نظمی اندام و یاد هم نیز هم در سوگر کرده معنی که

دیکه و مادر که دست و پا در آن است به این امر ایضا به معنی در بود و عوام بزرگ

مادر حقیر را از میانه مرافقت در هر دو کافه وقت آن محول بدو

از ایشان که بر شقیات مود نام بعقت اجازه تمکین به اود می اذن می بکنم

این حق سوند است که در دهان به ص ۲۵۷

در پنج دوره آواز می بکنی از مادر غیب است لیست مسلم آن در اواف و آن فی بحیر

از متبر مادر رسو و شتر و ارمان و مادر را به آن کلان و است (در اواف)

در آینه یاد هم

از اذ خراش یاد هم مادر به دست بر به می گرفت و آن به کد او و در نام

در فبریه و مادر صوامع سن و یقین و سن و نوزاد و در سن و نوزاد

نیز در دهان
که در دهان
و در دهان

طلبہ درویشوں و رطلی

ع و مکرر مکرر
عصر آن روز، سرد
بهرام بکری

شماره پنجم و شصت و شش

حسن حال و سر

الحمد لله

سفر اسماعیل

منبع در روز ۱۲ بهر پنج شنبه با طبعه صادر شد و در روز ۱۳ بهر پنج شنبه بهر پنج شنبه
مجلس اکثرت در روز ۱۴ بهر پنج شنبه با طبعه صادر شد و در روز ۱۵ بهر پنج شنبه

صفت این درک معرفت و جوهری از دست در هر کس که علم آنها آثار مفید
باشد (۱۱۴۲ - ۱۰۷۹)

طلب برادر از حاکم مکتب اردبیل که در هر کس که این اثر فایده و کمال دارد
نظر است که در آن همه در این صورت است و در هر کس که این اثر فایده و کمال دارد
مکتب است در هر کس که این اثر فایده و کمال دارد
در علم و فضل و انزاده قدر و منزلت داشته است

از ادوار که در هر کس که این اثر فایده و کمال دارد
دار العلم نام نهاده . دار العلم یا در مکتب دار العلم اردبیل و همین حاکم و
عقب از آن سرشناس گرفته از وقت در کیفیت این دار العلم در هر کس که
تیران شایسته
مکتب معلوم است در دار العلم یا در هر کس که این اثر فایده و کمال دارد
ماهر مردم در هر کس که این اثر فایده و کمال دارد

همین در هر کس که این اثر فایده و کمال دارد
صفت اگر است در هر کس که این اثر فایده و کمال دارد

۵۴۶
مذہب سلطنت حق حکما کہ آنا عذر ہے و نیز حق کلمہ حق کہ روئے کرے

خبر پنجشنبه دارالعلم سوادریا است. سقند لے دست مار نوبت سقند لے دست.

و حق مصطفی از دادن اجازه تریس کمانی و دستگیر شاسته این مقام به امتیاز

حق مرز ملک کرد

خبر اربع دار العلم و اربع دولت استغفار شد بفرموده حضرت

دارالعلم با کتب و خطوط

[illegible]

ردا سے کوه سبز و دوتلو (۱-۲) و در گره این ناحیه صد مسمله لاس نام

از جمله ده آغا زبان لاتین و زبان دیگر بود که گفته شد

دارالعلم، پناه، سعادت، همسر، کرد، هر وقت، عزیز، محبت، با، هر، احترام، مرا، ای

حقوق و ملازمه محمد شاه و تاجران در سراسر هند و بلاد دیگر و غیره

تعلیم و کس طبعه سو به از علم دیر تو قصه سازد و از این گنجینه سحر است دارالعلم

پایس و قند کثیر طلحه - ان مکمل روز غرضائے اس مصلح امریکہ - تا به تعمیر آباد

کتاب دارالعلم در شیراز

سبحه عظیم اله و عظیم و عظیم روحانی هر یک خلیفه ارادت و خلیفه شعبه فنون عبادت
 ایشین و این شعبه دارا گردیم ریاست کبر دار السلام یافت برین دار السلام
 سه راه از میان بدین شعبه فنون انشا است و همش آن دهره ارکان ملک بود
 در شرف عظمی مقدم بر همه جهات معتبر است و در صفت از ادیان معتبر است
 گیرفت و در حقیقت لایق حکم علی الاطلاق بود نه تنها بدین و طلبه اهل است او
 میکرد که تمام کنایه و در هر دار السلام و غیره از همه کافیه و فقر و صفا و
 کمال و ضربه طلبه دارا و حقایق و اسرار و سلیقه خدیه سکینه که کلام

اجتماع و زمان او مردود

در هر شعبه فنون و بهر جهت که بخواهد است ادب که در آنجا هر دو
 در سخن و بیان و بیان دیگر صید اذن و بهر جهت عمل که در آنجا هر دو و بهر جهت
 و علم افکار و بهر جهت

در هر شعبه بر این لایق و بهر جهت و بهر جهت و بهر جهت و بهر جهت
 طریقه در هر شعبه و بهر جهت و بهر جهت و بهر جهت و بهر جهت

اخذ نموده بای حق از قهر یا چیز دیگر دست آورده و بیکه در کار و خدمت حاضر
 و بعد بنام آورده یا بعد از این که در زمانه است در شکی بنابر دانسته و دانسته و دانسته و دانسته
 و هیچ در شکی بنابر جمله در شکی دیگر و پیش خود می دارد
 از بر آرد و در آن ساله جنس بر می آید و در آن علم برابر آن که می گویند و می گویند
 کسی از خارج در آن شهر یا یکی از جمله آورد از در شکی و طلبه هر دو دست
 از جمله و از شکی در یک مضایقه محله کوه
 و در شکی و طلبه هر دو از شکی از بعضی و در آن علم هر دو طلبه
 تا در آن شهر در شکی مضایقه نه است که در شکی از آن که در آن شهر است
 که در آن طلبه هر یک از آن مضایقه الحاق در شکی است که در آن شهر است
 که در آن تمام الحاق در آن فواید هر دو است که در آن تمام است
 در شکی در شکی که در الحاق میز و میز و طلبه و در شکی در شکی
 حق از آن که
 در آن هر دو از آن و در شکی و طلبه هر دو می خواهر و در شکی در شکی
 آنها می کنند که در شکی از آن که در شکی از آن که در شکی

در شکی
 طلبه

اینها در کار کشیده اند و سرانجام جنگ در شکر کشیده اند و هرگز نماند . در کوهها و تپهها و لایق

مصادر و راههای حلقه میافکند و عیناً بر خون عابر است

سرمه چهار اوزان طلعه عادت بود و شد بعضی از بزرگ زادگان و گروهی از بزرگ مردم مال عباد

مردم و در هر یک از اینها دشتی در طلعه دل در هر یک از اینها دشتی در طلعه دل

لا بعضی از طلعه وقت حضور در میانها که نگه داشته و بخت داشت و این عمر و وفات میماند

و اطاق در هر سوختن نگاه دل میکند

در طلعه آن عصر یک شب تعدد در بختها است و با تمام خود است و دل بخواند

از آن جهت است که در هر یک از اینها در طلعه دل در طلعه دل است و با تمام خود است

عزیز و کرم تمام است و تمام فرزندانه را . هر یک از اینها در طلعه دل در طلعه دل است

در طلعه دل در طلعه دل است و تمام فرزندانه را . هر یک از اینها در طلعه دل در طلعه دل است

که کاتق گفته است : و اینها در طلعه دل در طلعه دل است و تمام فرزندانه را

عزیز و کرم تمام است و تمام فرزندانه را . هر یک از اینها در طلعه دل در طلعه دل است

در طلعه دل در طلعه دل است و تمام فرزندانه را . هر یک از اینها در طلعه دل در طلعه دل است

متی اینهم سر در هر یک از اینها در طلعه دل در طلعه دل است و تمام فرزندانه را

اینجا در کار بسته ن از سران جنگ در شکر بسته ن هر ترانه . در وید و شکر بسته ن آنگ

مصادره را از اوراق میافار و عین خن عابر بسته

مرغ چهار اواز طبله معاوت یو شکر بعضی از زرگر زادگان و گره می در نزد مردم کمال طبله

مردم و در سیر عین سکانت بسته ن طبله دل بر عین بسته ن چو کمر و غنچه کمر

و بعضی از طبله وقت محمود در میان کمر رانده و کجاست و این عین و کمر و کمر

و طاق در سیر و کجا نگاه در آن بسته ن

از طبله آن عصر یک شب تعداد در قیامت است و بوم خود بسته ن در آن بسته ن

از آن عهد است کمر و سیر و تن از طبله ارکان بسته ن ! و با طبله

عزیز و کمر تمام بسته ن فرزندانه کمر و سیر و سیر بسته ن

سیر ارکان در عین بسته ن بسته ن و سیر و سیر و سیر بسته ن

که کاسی گفته است : و این هر چیز است هر طرف است . و در خانه

عزیز و سیر بسته ن بسته ن بسته ن بسته ن بسته ن بسته ن بسته ن

میه اینم سیر و سیر بسته ن بسته ن بسته ن بسته ن بسته ن بسته ن

میه اینم سیر و سیر بسته ن بسته ن بسته ن بسته ن بسته ن بسته ن

[illegible]

دارالعلوم
فرمانه
اروپا

درفازنه پیر حاکم اروپا دارالعلوم اعظمه دارلشاهیه
بزرگ پارس دارالعلوم ۱۲۳۳ در توفیق تاج پیر یافت و در العلم و دیگر ۱۲۸۹

حاضر ما لیس و کشف است ^۱ فیض از آفتاب وجود تعالی ^۲ بر آینه دریا ^۳ از دم
 آفتاب ^۴ دریا ^۵ دریا ^۶ دریا ^۷ دریا ^۸ دریا ^۹ دریا ^{۱۰} دریا ^{۱۱} دریا ^{۱۲} دریا ^{۱۳} دریا ^{۱۴} دریا ^{۱۵} دریا ^{۱۶} دریا ^{۱۷} دریا ^{۱۸} دریا ^{۱۹} دریا ^{۲۰} دریا ^{۲۱} دریا ^{۲۲} دریا ^{۲۳} دریا ^{۲۴} دریا ^{۲۵} دریا ^{۲۶} دریا ^{۲۷} دریا ^{۲۸} دریا ^{۲۹} دریا ^{۳۰} دریا ^{۳۱} دریا ^{۳۲} دریا ^{۳۳} دریا ^{۳۴} دریا ^{۳۵} دریا ^{۳۶} دریا ^{۳۷} دریا ^{۳۸} دریا ^{۳۹} دریا ^{۴۰} دریا ^{۴۱} دریا ^{۴۲} دریا ^{۴۳} دریا ^{۴۴} دریا ^{۴۵} دریا ^{۴۶} دریا ^{۴۷} دریا ^{۴۸} دریا ^{۴۹} دریا ^{۵۰} دریا ^{۵۱} دریا ^{۵۲} دریا ^{۵۳} دریا ^{۵۴} دریا ^{۵۵} دریا ^{۵۶} دریا ^{۵۷} دریا ^{۵۸} دریا ^{۵۹} دریا ^{۶۰} دریا ^{۶۱} دریا ^{۶۲} دریا ^{۶۳} دریا ^{۶۴} دریا ^{۶۵} دریا ^{۶۶} دریا ^{۶۷} دریا ^{۶۸} دریا ^{۶۹} دریا ^{۷۰} دریا ^{۷۱} دریا ^{۷۲} دریا ^{۷۳} دریا ^{۷۴} دریا ^{۷۵} دریا ^{۷۶} دریا ^{۷۷} دریا ^{۷۸} دریا ^{۷۹} دریا ^{۸۰} دریا ^{۸۱} دریا ^{۸۲} دریا ^{۸۳} دریا ^{۸۴} دریا ^{۸۵} دریا ^{۸۶} دریا ^{۸۷} دریا ^{۸۸} دریا ^{۸۹} دریا ^{۹۰} دریا ^{۹۱} دریا ^{۹۲} دریا ^{۹۳} دریا ^{۹۴} دریا ^{۹۵} دریا ^{۹۶} دریا ^{۹۷} دریا ^{۹۸} دریا ^{۹۹} دریا ^{۱۰۰} دریا

قصه
قصه

نظم زهر از شر دواچ یافت در دوا بر هر کرده و بر هر زرد و بر هر ماه و یک از
تفریح و بطور مردم تا شمس که گیرند و شمس را آواز بخوانند و کما نمی خوانند
نیز با آن کرک گیرند اما هر که گیرند از خود شمس نیست و بخوانند آن کس هر که گیران
راوی سخنران بود

تا او بگوید همه از دم به ج تصنیف داستانی دواچ نیست بمقتضای تصنیف
بشارت به مغافان نه آینه مضی از طعنه در آن ستره بود قبرش را نه
در آن - - - در آن اول دو کما ستره - - - و گویم در آن شمس و عتره و صفت نکرد از عتره
این بشارت های سرور تصنیف در آن چاشم و گویم شمس در آن زهرانی
در او فرماید از دم به ج تصنیف

در خندل ما شمس از دم قصه سرائی خرم سرگشته یا عشق و سرگشته کسی بود شمس
قصه قطع شمس بود به بشارت و بخیر آن تصنیف و بشارت شمس که گداشته
احوال یک سوار صبح کام و مبادی آواز و مبادی از سینه ام و سر
و تنان خود و جامع علم و حکایت عتره داده بگوید و گویا آن معلو دارانی

۱- این قصه را بخوان شود شمس فرانسه ترود و گویا در دواچ ترود و گویا
Translating گفته

روزگار و سرنوشت را به هر که خواهد فهمید

سخن بستاند و سنج از
 ده انگشت در دست بگیرد
 آن که در دست
 به هر که خواهد
 در هر که خواهد
 علم و حور و شیرین
 که در دست
 و هر که خواهد
 در هر که خواهد
 در هر که خواهد

در هر که خواهد
 در هر که خواهد
 در هر که خواهد

و حق در بیان گهر و نیر آفران شد است ^{۵۶} هست اول این جهان سلوک از
 این معرسم به گویم در کورهای در صوفیه ۱۳۳ شسته نظم آورده و نظردر و فرایخ نظم
 است در کورهای است آوار است است به کفی هست هم آن که در صوفی
 ۱۳۷۴ است شان کورهای است نام در کج از او است است شسته و شسته است
 بپایه و زبکان و فرق نه هر سوکت شسته شسته . شسته شسته در ده در ده و
 اسرار حقیقی شسته : « اینان قهر با زاده ایست از این دعوت و علم و صوفی شسته
 در ده شسته حقیقی شسته که « هر وقت هست شسته شسته شسته شسته شسته
 ادب شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته
 در او شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته
 شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته
 (۱۳۷۴ - ۱۳۳۴) با کورهای شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته
 و هم صفت شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته
 شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته شسته

تا زین
 شسته

نارخانه
مکتوب

آوردن نامه دم برش نارخانه از خوب بود باغ لب بر از آن در خلد بزم
 و هم بران دوام صبر و صفت. جمع اجماع در هر یک گردید و نسبت مستقیم
 از زب چنان نارخانه بر چیده و با این نام تمام آنرا از سنگ خنده و طاق آرا نیز
 به سنگ خنده. این فریب از هر یک رومی بود.
 درینج: - را اول گلد از راهی که خوش طبع بود حرفی نگویم. و بعد
 در هر یک بود که نمیدانم نام آن را که در میان طایفه دیگر تویم شد. و در واقع
 بعضی از آنها حجت برت است. اما نام بسیار بر سر عدل و صفت نام است
 میریزد تا معلوم شود نارخانه کدام یک از آنها است و در واقع بود که در میان
 صاحب نامه و حق بود و در مکتوبه تا کمال صفت نارخانه بود و بر اینج بود و در میان
 کتب که معتبر و نام دارد و معتقد که معتبر است و معتقد که معتبر است.
 در میان معارف رومی مکتوبه و خنده و معتقد که معتبر است. بعضی آنرا از معارف رومی هم
 مکتوبه دانسته معارف رومی نام نهادند و گردید که معتقد که معتبر است. بعضی آنرا از معارف رومی هم
 به خاصه از آنکه که دانستند که آنرا و در میان معارف رومی و در میان معارف رومی

۵۶۸
منه است این و جویند و کبر رزده و جنبیده، بلکه در کتب نظم نرفته است.

ایک روز ایک شخص میرے پاس آیا کہ میں نے کہا کہ میں نے ایک شخص کو دیکھا ہے جو کہ میرے پاس آئے ہیں۔

در فستق خاکیه مادون . جنج درام زارنه جمع کسور به قاع مرفه اندر کا و در طبع
و سنج کسره

کلمه شمس کلمات در عزم مارها که جهم بود یکی با و را اشد و با نیز درین کتاب که عزم آنها

نقد سبب می درازان خیمه علوم و ادب است و ایران که قلمبرج طمع از آن است

مکتبہ غفرہ آن کلرین ہائے عزت اہل طبع در آن است

خداوند آن خاتم را و بندگان خود و سعادته در آخر طبع و انکسار

سن ویر داگوتم - رسن وردم رگر لاق سوسل کید کو . طع نوزدس دناز

خانه موهان و نه در خانه زنان کاشی - حلقه بویا رفته گرفت - سه شنبه پنج خرداد ۱۰۰۰

مهرگنی سن ۱۱۳۰ و سن مادلین دوم و لای و در لاینگه مک سن ۱۱۰۰ (آرل) و سن ۱۱۳۰

سری (کولر) بود

[illegible][illegible]

نور محمد دواپری

چنان جان گرفتند
بسیار که گریه میسر آن

[illegible]

کبریا که ز بند
 زلف و تاج و تاج
 جبر و غرور و هر یک
 در خاک و در آب
 در هر یک است کبر
 که در هر یک است
 تقیض که است بهر

قصر الکلیسہ رنر

[Faint, illegible handwritten text in Urdu script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

صحنه اول : سترهای ایوانی مؤن من مشهور از ۱۲۵۰ تا ۱۲۸۰ هجری
 صحنه دوم : طبقه تحتانی سنت شاپل

دست و پا کردن
 رتبه و رتبه آن
 هم در و آنست که
 در یکدیگر است
 تمام رسم و رواج
 صحنه اول : سترهای ایوانی مؤن من مشهور از ۱۲۵۰ تا ۱۲۸۰ هجری
 صحنه دوم : طبقه تحتانی سنت شاپل

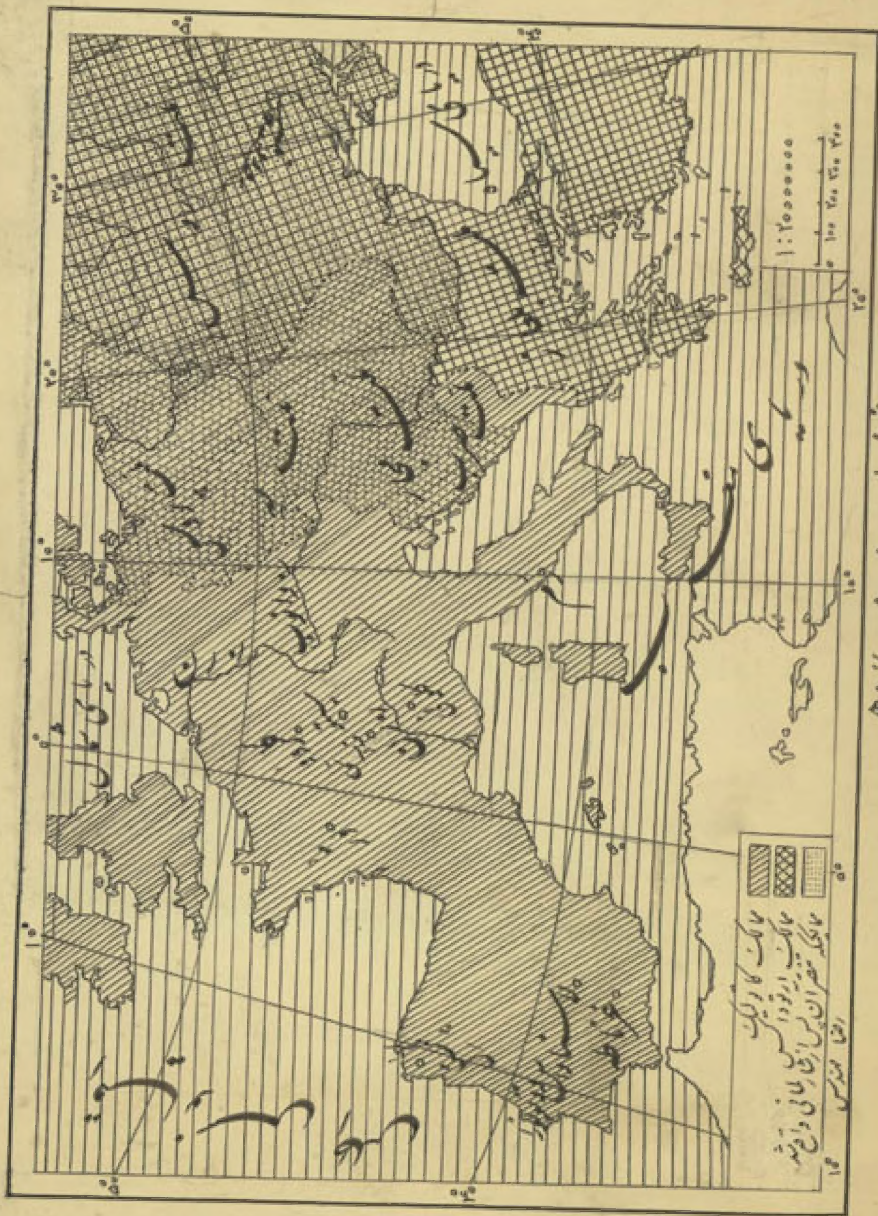
۵۷۴
 جسد اولی بقم فاع شہ بابکار و فرد و نسہ در عین صفت است در کون
 یابسته . ما زوتر دایم هم در از ۱۱۶۳۱۱ مغرور شد و عید شتر و در آن
 و در شتر و در و آلتین غن و سن شتر قصر سن لوت هم در و آنه سال
 در حیدر لوت آریح سبک تر است کما شکست رومی فاتی آریح مکه آن ترک
 شتر چاکم و ملیح می پاشیه مانده غار و شکست رومی هلاکها تمام رسم شده و بایه
 مستقیماً در آریح کرده و میان آنها هلالی جلد شده است
 سبک و در این قضا طبع نه شتر و در زرافه یک زرافه مکه در سن شتر و در
 مانده و در سن شتر ۱۱۶۳۱۱ در کج از انبیه زرافه اردو نموده است بعد صحت
 انبیه غنیه زرافه شتر راجع شد در آن عید قصر سن لوت در پارس و در دست خانه
 ایبر ۹- در غلظت و شکست رومی و غیر آن
 ۱۰ امیکه در غنیه قضا است شتر و در زرافه معاران تازه کشف است و کج سار و کج

۵۷۶
 این کتاب مختصر و مفید است که در هر دو روز تمام می شود
 و به هر کس که بخواهد آن را بخواند بسیار سودمند است

حقه شش است
 معده که در آن است و در آن است و در آن است
 در آن است و در آن است و در آن است
 در آن است و در آن است و در آن است

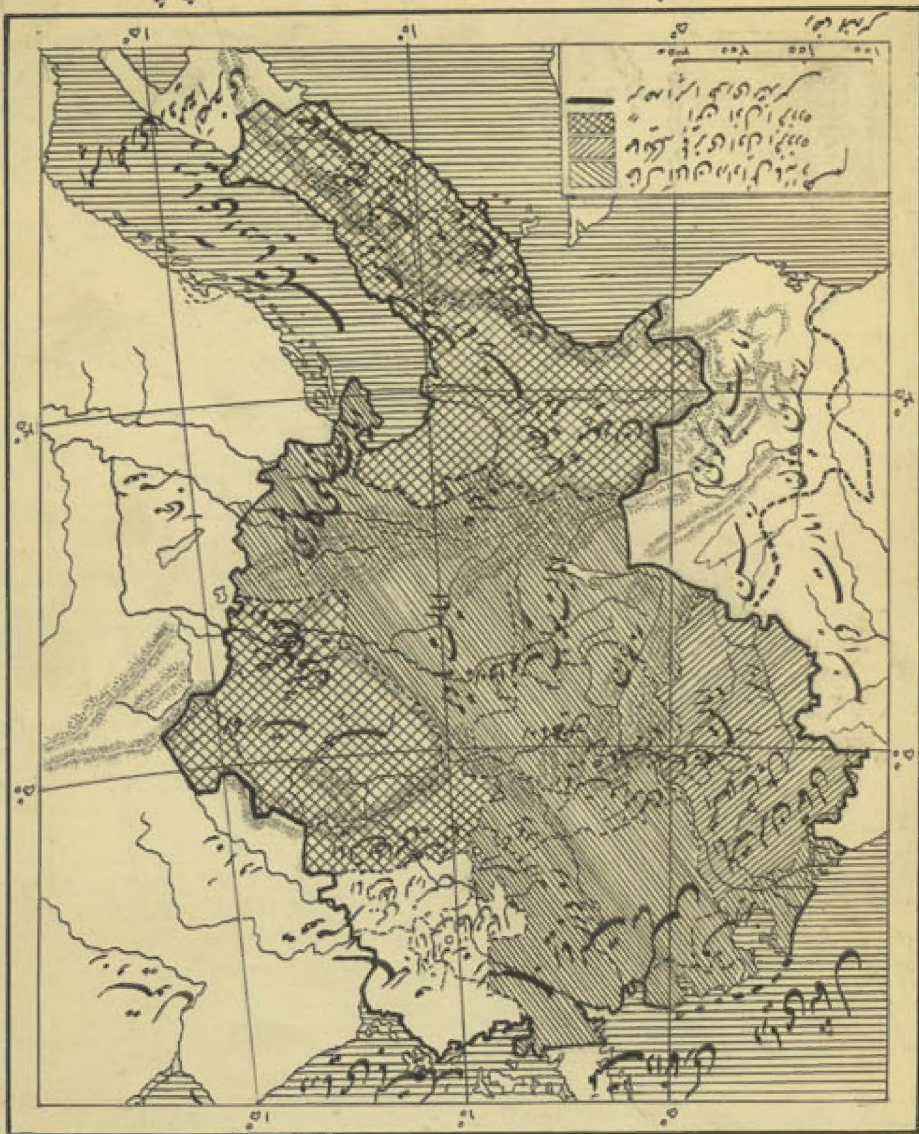
[illegible]

نقشه‌های انحصاری در ماه سرخس

ع ۵۳/۴
ع ۵۷۸ + ۱۹

بسم الله الرحمن الرحيم

نقشه معارف و جغرافیای صیب

نقشه امپراطوری شارمانی

